

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

6. maaliskuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 6.–9. kesäkuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 225, 13.7.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

2018/C 086/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (2015/2317(INI))	2
2018/C 086/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 uudesta kumppanuudesta elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseksi (2015/2277(INI))	10
2018/C 086/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IAS) arvioinnista ja kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätöön (IFRS), Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antavan ryhmän (EFRAG) ja julkisen edun valvontalautakunnan (PIOB) toiminnasta (2016/2006(INI))	24
2018/C 086/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 rauhanoperaatioista – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa (2015/2275(INI))	33
2018/C 086/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa (2015/2065(INI))	40
2018/C 086/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 kestävän maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa (2015/2225(INI))	51

2018/C 086/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa (2015/2227(INI))	62

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

2018/C 086/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE) – 2015/2234(INI))	72

2018/C 086/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 CIA:n käyttämää kidutusta koskevasta Yhdysvaltain senaatin raportista 11. helmikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman seurannasta (2016/2573(RSP))	77

2018/C 086/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 avaruusvoimavaroista Euroopan turvallisuudessa ja puolustuksessa (2015/2276(INI))	84

2018/C 086/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 avaruusmarkkinoille pääsystä (2016/2731(RSP))	95

2018/C 086/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 Venezuelan tilanteesta (2016/2699(RSP)) .	101

2018/C 086/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 hormonaalisista haitta-aineista: tilanne Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 16. joulukuuta 2015 antaman tuomion jälkeen (2016/2747(RSP))	105

2018/C 086/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi, muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604 ja GA21 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatuja muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta ja päätösten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU ja 2011/894/EU kumoamisesta (D044931/01 – 2016/2682(RSP))	108

2018/C 086/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 luonnoksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen neilikan (<i>Dianthus caryophyllus</i> L., linja SHD-27531-4) markkinoille saattamisesta (D044927/02 – 2016/2683(RSP))	111

Torstai 9. kesäkuuta 2016

2018/C 086/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 Kambodžasta (2016/2753(RSP))	114

2018/C 086/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 mielipidevankien tilanteesta Tadžikistanissa (2016/2754(RSP))	118

2018/C 086/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 Vietnamista (2016/2755(RSP))	122

2018/C 086/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta (2016/2610(RSP))	126

III *Valmistelevat säädökset*

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

2018/C 086/21	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn, tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta lukuun ottamatta sen määräyksiä, jotka kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan (14384/2015 – C8-0118/2016 – 2015/0101(NLE))	147
2018/C 086/22	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi tarkistuksen 3 tekemisestä pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti myönnettyjen hyväksyntöjen vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista tehtyyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) (13954/2015 – C8-0112/2016 – 2015/0249(NLE))	148
2018/C 086/23	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun väliseen kauppasopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (12594/2014 – C8-0180/2015 – 2014/0234(NLE))	149
2018/C 086/24	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön tuomioistuimen toimivaltaa, sovellettavaa lakia sekä päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevissa asioissa, jotka liittyvät kansainvälisten parien varallisuussuhteisiin ja kattavat sekä aviovarallisuussuhteet että rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudelliset vaikutukset (08112/2016 – C8-0184/2016 – 2016/0061(NLE))	150
2018/C 086/25	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn, tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta lisäpöytäkirjan niiden määräysten osalta, jotka koskevat rikosasioissa tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön ja rikosten määritelmiin liittyviä velvoitteita (14387/2015 – C8-0119/2016 – 2015/0100(NLE))	151
2018/C 086/26	P8_TA(2016)0243 Rahoitusvälineiden markkinat ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta tiettyjen päivämäärien osalta (COM(2016)0056 – C8-0026/2016 – 2016/0033(COD)) P8_TC1-COD(2016)0033 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta	152

2018/C 086/27	P8_TA(2016)0244	
	Rahoitusvälineiden markkinat, markkinoiden väärinkäyttö ja arvopaperitoimitukset ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksesta annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta tiettyjen päivämäärien osalta (COM(2016)0057 – C8-0027/2016 – 2016/0034(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0034	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksesta annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta	153
2018/C 086/28	Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Rimantas Šadžius tilintarkastuomioistuimen jäseneksi (C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE))	154
Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016		
2018/C 086/29	Euroopan parlamentin päätös 8. kesäkuuta 2016 tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä (2016/2726(RSO))	155
2018/C 086/30	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Palaun tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12080/2015 – C8-0400/2015 – 2015/0193(NLE))	159
2018/C 086/31	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Tongan kuningaskunnan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12089/2015 – C8-0374/2015 – 2015/0196(NLE))	160
2018/C 086/32	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kolumbian tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12095/2015 – C8-0390/2015 – 2015/0201(NLE))	161
2018/C 086/33	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 luonnoksesta neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä informaatioteknologiatuotteiden kaupan laajentamista koskevan ilmoituksen muodossa Euroopan unionin puolesta (06925/2016 – C8-0141/2016 – 2016/0067(NLE))	162
2018/C 086/34	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi uuden psykoaktiivisen aineen 1-fenyyl-2-(1-pyrrolidin-1-yyli)pentan-1-oni (α-pyrrolidiinivalerofenoni, α-PVP) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (15386/2015 – C8-0115/2016 – 2015/0309(CNS))	163

2018/C 086/35	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn kansainvälisen sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifioinnista ja siihen liittymisestä jäsenvaltioiden toimesta Euroopan unionin edun mukaisesti, lukuun ottamatta oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyviä seikkoja (13806/2015 – C8-0410/2015 – 2015/0135(NLE))	164
2018/C 086/36	Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn kansainvälisen sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifioinnista ja siihen liittymisestä jäsenvaltioiden toimesta Euroopan unionin edun mukaisesti oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyvien seikkojen osalta (14112/2015 – C8-0409/2015 – 2015/0136(NLE))	168
2018/C 086/37	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (13085/2014 – C8-0009/2015 – 2014/0224(NLE))	172
2018/C 086/38	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE))	173
2018/C 086/39	P8_TA(2016)0264 Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Tunisialle ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Tunisialle (COM(2016)0067 – C8-0032/2016 – 2016/0039(COD)) P8_TC1-COD(2016)0039 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2016/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Tunisialle	174
2018/C 086/40	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2016)0026 – C8-0031/2016 – 2016/0011(CNS))	176
Torstai 9. kesäkuuta 2016		
2018/C 086/41	Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla siltä osin kuin on kyse tiedon ilmaisevia markkinaosapuolia koskevista asianmukaisista järjestelyistä, järjestelmistä ja menettelyistä markkinoiden tunnustelun tekemisen yhteydessä 17. toukokuuta 2016 annettua komission delegoitua asetusta (C(2016)02859 – 2016/2735(DEA))	214
2018/C 086/42	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansalaisten vapaan liikkuvuuden edistämisestä yksinkertaistamalla tiettyjen yleisten asiakirjojen esittämistä Euroopan unionissa koskevia vaatimuksia sekä asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (14956/2/2015 – C8-0129/2016 – 2013/0119(COD))	216

Unionin ja sen henkilöstön välisten riitujen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtäminen unionin yleiselle tuomioistuimelle ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin ja sen henkilöstön välisten riitujen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle (N8-0110/2015 – C8-0367/2015 – 2015/0906(COD))

P8_TC1-COD(2015)0906

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/... antamiseksi Euroopan unionin ja sen henkilöstön välisten riitujen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle 217

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2016–2017

Istunnot 6.–9. kesäkuuta 2016

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 225, 13.7.2017.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0246

Vuotta 2015 koskeva kertomus kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (2015/2317(INI))

(2018/C 086/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan, jonka mukaan ”unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan, jossa todetaan, että unionin toiminta kansainvälisellä tasolla perustuu sen perustamisen, kehittämisen ja laajentumisen johtoajatukseksi oleviin periaatteisiin, joita unioni pyrkii edistämään muualla maailmassa, ja että näitä periaatteita ovat demokratia, oikeusvaltio, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuus ja jakamattomuus, ihmisarvon kunnioittaminen, tasa-arvo ja yhteisvastuu sekä Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden ja kansainvälisen oikeuden noudattaminen,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission Euroopan unionin kehityspolitiikasta joulukuussa 2005 antaman yhteisen julkilausuman ”Kehityspolitiikkaa koskeva Eurooppalainen konsensus”⁽¹⁾ 9 ja 35 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston perättäisissä kokouksissa annetut päätelmät, komission kaksivuotiskertomukset ja Euroopan parlamentin päätöslauselmat, jotka koskevat kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta, ja erityisesti 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:n kertomuksesta 2013 kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon elokuussa 2015 julkaistun komission viidennen kaksivuotiskertomuksen eli komission valmisteluasiakirjan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (SWD(2015)0159),
- ottaa huomioon kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030, joka hyväksyttiin YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa New Yorkissa vuonna 2015⁽³⁾ ja jonka tavoitteisiin kuuluu edistää kestävästä kehityksestä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta (tavoite 17.14),
- ottaa huomioon joulukuussa 2011 pidetyn kehitysavun tuloksellisuutta käsittelevän korkean tason foorumin loppuasiakirjan tuloksellisesta kehitysyhteistyökumppanuudesta,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0251.

⁽³⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A8-0165/2016),
- A. ottaa huomioon, että neuvoston päätelmissä lokakuussa 2015 hyväksytystä EU:n viidennestä kaksivuotiskertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta korostetaan, että tällainen johdonmukaisuus auttaa osaltaan merkittäväällä tavalla edistämään EU:n laajempaa tavoitetta eli kestävästä kehityksestä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta;
- B. ottaa huomioon, että kestävästä kehityksestä toimintaohjelman 2030 hyväksyminen on uusi haaste kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden varmistamisen kannalta, sillä toimintaohjelmassa asetetaan kaikkiin toimijoihin sovellettavat yhtenäiset ja yleiset kehitystavoitteet;
- C. katsoo, että EU:n on otettava johtava rooli kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden edistämiseksi;
- D. ottaa huomioon, että 1,5 miljardia ihmistä elää yhä köyhyydessä ilman riittävää terveydenhuoltoa, koulutusta ja elintasoa ja että enemmistö heistä on naisia;
- E. ottaa huomioon, että globaalien investoijien ja rahoitusmarkkinoiden vaatimukset rajoittavat tosiasiallisesti kehitysmaiden finanssipoliittista liikkumavaraa; toteaa, että kehitysmaat ovat tarjonneet erilaisia verokannustimia ja -vapautuksia houkutellessaan investoijia tai saadakseen ne pysymään maassa, mikä on johtanut haitalliseen verokilpailuun ja sääntelytason alhaisuudella kilpailuun;
- F. katsoo, että EU:lla on välitön ja historiallinen vastuu, joka sen on kannettava toimiessaan kumppanimaiden kanssa;
- G. katsoo, että Euroopan nykyiset kehityspoliittiset puitteet eivät sisällä tehokkaita menetelmiä unionin politiikkojen epäjohdonmukaisuuksien estämiseksi tai korjaamiseksi;

Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus kestävästä kehityksestä toimintaohjelman 2030 yhteydessä

1. katsoo, että kehitystä tukevien politiikkojen johdonmukaisuus on keskeinen osa uusien kestävästä kehityksestä tavoitteiden toteuttamista ja saavuttamista; kehottaa toimimaan ennakoivasti tällaisen politiikkajohdonmukaisuuden yhteisen tulkinnan pohjalta; huomauttaa, että ihmisoikeusperustaisen lähestymistavan on syvennettävä ymmärrystä politiikkajohdonmukaisuudesta, koska on mahdotonta edistyä kohti kestävästä kehityksestä ja köyhyyden poistamista, ellei puututa ensin oikeuksien toteutumisen esteisiin; katsoo, että politiikkajohdonmukaisuuden olisi edistettävä oikeusvaltion rakentamista, puolueettomien toimielinten luomista ja ratkaisuja hyvän hallinnon toteuttamisen haasteisiin kehitysmaissa;
2. pitää valitettavana, että vaikka kehitystä tukeva politiikkajohdonmukaisuus on sisällytetty YK:n vuosituhatjulistukseen⁽¹⁾ ja Lissabonin sopimukseen ja hyväksytty avun tuloksellisuutta käsittelevässä Busanin foorumissa⁽²⁾, sen konkreettisesti toteuttamisessa on edistytty vain vähän;
3. kehottaa käymään koko EU:ssa keskustelua kehitystä tukevasta politiikkajohdonmukaisuudesta kestävästä kehityksestä toimintaohjelman 2030 ja sen 17 uuden yleismaailmallisen ja jakamattoman kestävästä kehityksestä tavoitteen yhteydessä, jotta voidaan paremmin ymmärtää, miten tämä periaate voidaan sovittaa yhteen yleisemmän kestävästä kehityksestä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden kanssa;
4. muistuttaa, että kestävästä kehityksestä tavoitteet koskevat sekä teollisuus- että kehitysmaita ja että ne olisi otettava kattavasti huomioon sekä EU:n ulkosuhteisiin että sisäisiin toimiin liittyvästä päätöksenteosta; korostaa, että on luotava hallinnointiprosesseja, joiden avulla voidaan edistää kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta maailmanlaajuisesti, ja kehottaa sisällyttämään politiikkajohdonmukaisuuden keskeisenä asiana tulossa oleviin EU:n politiikkakeskusteluihin uudesta kokonaisvaltaisesta strategiasta ja monivuotisesta rahoituskehystä;

Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden toteuttamistavat

5. kehottaa keskustelemaan kehitystä tukevasta politiikkajohdonmukaisuudesta Eurooppa-neuvoston kokouksessa, jotta voidaan edistää toimielinten välistä keskustelua, johon osallistuvat komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto, neuvosto ja parlamentti, sekä keskustelua kansallisella tasolla;

⁽¹⁾ <http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm>

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

6. ehdottaa, että huippukokouksen valmistelua varten komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon olisi osoitettava EU:n valtion- ja hallitusten päämiehille konkreettisia suosituksia tehokkaista tavoista, joilla politiikkajohdonmukaisuutta voidaan toteuttaa käytännössä ja integroida EU:n strategiat niin, että kestävä kehityksen tavoitteet voidaan toteuttaa tehokkaammin, ja siitä miten määritellään selkeämmin kunkin EU:n toimielimen tehtävät niin, että toimitaan politiikkajohdonmukaisuuteen sitoutumisen mukaisesti; katsoo, että tällaisen prosessin olisi oltava mahdollisimman avoin ja osallistava, joten siihen olisi otettava mukaan paikallis- ja aluehallinto sekä kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja ajatushautomot;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että on muodostettu ulkosuhdeasioihin osallistuvien komission jäsenten ryhmä; kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa raportoimaan tämän ryhmän työstä säännöllisesti kehitysvaliokunnalle;
8. katsoo, että joidenkin EU:n edustustojen komission vuoden 2015 politiikkajohdonmukaisuuskertomusta koskevan palautteen antamisessa käyttämät mekanismit olisi otettava käyttöön kaikissa EU:n edustustoissa ja että palautetta olisi annettava vuosittain; kehottaa EU:n edustustoja varmistamaan, että politiikkajohdonmukaisuus on kahdenvälisen kokousten ja yhteisten edustajakokousten ja myös Brysselissä vuosittain pidettävän EU:n edustustojen päälliköiden kokouksen asialistalla;
9. panee tyytyväisenä merkille komission 19. toukokuuta 2015 hyväksymän parempaa sääntelyä koskevan paketin; on myös tyytyväinen siihen, että politiikkajohdonmukaisuus on erikseen mainittu oikeudellisena veloitteena paremman sääntelyn suuntaviivojen välineessä 30 (COM(2015)0215);
10. pitää valitettavana, että vaikka vaikutustenarvioinnit ovat merkittävä keino politiikkajohdonmukaisuuden toteuttamisessa, kehitysvaikutusten arviointien määrä on edelleen vähäinen eikä niissä käsitellä asianmukaisesti mahdollisia vaikutuksia kehitysmaihin; toivoo, että sääntelyn parantamista koskeva paketti ja sen suuntaviivat parantavat tilannetta siten, että kehitys ja ihmisoikeudet otetaan huomioon kaikissa vaikutustenarvioinneissa ja avoimuus lisääntyy; kehottaa komissiota kuulemaan järjestelmällisesti ihmisoikeusjärjestöjä toimien valmistelun aikaisessa vaiheessa sekä ottamaan käyttöön tehokkaampia suojatoimia ja mekanismeja, joilla voidaan paremmin varmistaa sidosryhmien tasapainoinen edustus; pitää myönteisenä etenemissuunnitelmasta järjestettävää julkista kuulemistä, jonka tavoitteena on politiikkajohdonmukaisuuden tulosten ja vaikutusten määrittäminen kehityksessä ja joka tarjoaa ulkoisille sidosryhmille, mukaan lukien kehitysmaat ja kansalaisyhteiskunta, mahdollisuuksia esittää näkemyksensä ja osallistua aktiivisesti; pitää lisäksi myönteisenä etenemissuunnitelman kenttävaihetta ja tapaustutkimuksia, jotka voisivat myötävaikuttaa tehokkaasti politiikkajohdonmukaisuuden vaikutusten tarkkaan arviointiin; pitää tarpeellisenä suorittaa järjestelmällisempiä jälkiarviointeja EU:n toimien toteuttamisen aikana;
11. katsoo, että on painotettava vielä enemmän institutionaalista koordinaatiota niin EU:n toimielinten välillä kuin jäsenvaltioiden kanssa; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia sisällyttämään kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden oikeudellisesti sitovaan asiakirjaan ja laatimaan sen käytännön toteuttamista varten kestävä kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta edistävän toimintasuunnitelman; katsoo, että kansallisten parlamenttien olisi osallistuttava tiiviimmin politiikkajohdonmukaisuuden toteuttamiseen, koska niillä on mahdollisuus vaatia hallituksensa tilille ja seurata alalla tapahtuvaa edistystä;
12. muistuttaa tärkeästä roolista, joka parlamentilla on oltava politiikkajohdonmukaisuuden edistämässä, ja katsoo, että parlamentti voisi antaa asialle etusijan lisäämällä sitä koskevia valiokuntien ja parlamenttien välisiä kokouksia, edistämällä näkemystenvaihtoa siitä kumppanuusmaiden kanssa sekä tukemalla vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa;
13. panee merkille, että jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tehokkaita ministeriöiden välisiä koordinaatiomekanismeja, jotka keskittyvät erityisesti kestävä kehitystä tukevaan politiikkajohdonmukaisuuteen; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan ja vaihtamaan keskenään hyviä käytäntöjä, jotka jo ovat käytössä muissa jäsenvaltioissa;
14. toteaa, että yhteinen ohjelmasuunnittelu on menestyksenkäs väline EU:n kehitysyhteistyötoimien johdonmukaisessa suunnittelussa; on tyytyväinen, että siihen sisältyvät jäsenvaltioiden kahdenväliset toimet kumppanimaisissa, mutta pitää valitettavana, että EU:n ja jäsenvaltioiden toimien kytkemisessä on aiemmin epäonnistuttu, koska siten on menetetty synergian hyödyntämisen mahdollisuuksia;
15. toteaa, että politiikkajohdonmukaisuuden asianmukainen täytäntöönpano edellyttää asianmukaisia taloudellisia ja henkilöstöresursseja; vaatii, että politiikkajohdonmukaisuuden yhteyspisteille kansallisissa ministeriöissä ja EU:n edustustoissa myönnetään tarvittavat resurssit, jotta niiden on mahdollista toteuttaa kansallisia ja EU:n strategioita politiikkajohdonmukaisuuden edistämiseksi;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

16. korostaa, että kansallisilla parlamenteilla on erittäin tärkeä rooli kestävästä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden toteuttamisessa, kun ne huolehtivat, että poliittisia sitoumuksia, seuranta ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden täysipainoista osallistumista valvotaan säännöllisesti, ja tarkastelevat hallitusten vaikutustenarviointiraportteja;

17. muistuttaa ehdotuksestaan unionin sisäisestä riippumattomasta järjestelmästä, jonka avulla vastaanotettaisiin unionin politiikkojen kielteisten vaikutusten kohteeksi joutuneiden ihmisten ja yhteisöjen valituksia; katsoo, että parlamentin kehitysvaliokunta ja politiikkajohdonmukaisuudesta vastaava pysyvä esittelijä ovat tärkeässä asemassa välitettäessä eteenpäin niiden kansalaisten ja yhteisöjen huolenaiheita, joihin EU:n toimet ovat vaikuttaneet kielteisesti;

18. korostaa, että EU:ssa on osoitettava enemmän resursseja politiikkajohdonmukaisuuden tarkasteluun tutkitun tiedon perusteella; kehottaa komissiota selvittämään viipymättä, mitä epäjohtamismukaisuuksia esiintyy, ja laatimaan selvityksen niiden kustannuksista sekä kehittämään asianmukaisia tapoja seurata politiikkajohdonmukaisuuden edistymistä; kehottaa komissiota myös sisällyttämään selvitykseensä ehdotuksia siitä, kuinka voidaan välttää eri politiikkojen välistä epäjohtamismukaisuutta ja puuttua siihen; korostaa myös, että on parannettava ohjelma-asiakirjoissa olevia viittauksia politiikkajohdonmukaisuuteen;

19. huomauttaa, että on tarpeen vahvistaa politiikkajohdonmukaisuutta tarkistettaessa kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta ja keskusteltaessa Cotonoun sopimuksen jälkeisestä sopimuksesta;

Ensisijaiset alat

Muuttoliike

20. toteaa, että EU:n pakolaiskriisi on pahin sitten toisen maailmansodan; korostaa, että muuttoliike- ja kehityspolitiikkojen välisen yhteyden vahvistaminen on olennaisen tärkeää, jotta voidaan puuttua ilmiön perussyihin; katsoo, että EU:n on käytettävä kriisin ratkaisemiseksi kaikkia sen käytettävissä olevia keinoja, mukaan lukien turvallisuuspoliittiset ja diplomaattiset keinot; korostaa, että pakolaiskriisissä ei pitäisi keskittyä ainoastaan turvallisuusnäkökohtiin ja että kehitystavoitteet on otettava paremmin huomioon, jotta EU:n muuttoliikepolitiikka olisi sopusoinnussa niiden politiikkojen kanssa, joilla pyritään vähentämään köyhyyttä; korostaa, että politiikkajohdonmukaisuus on tärkeä osa EU:n uutta muuttoliikepolitiikkaa; on tyytyväinen Euroopan muuttoliikeagendan (COM(2015)0240) hyväksymiseen, koska siinä kriisiä käsitellään kokonaisvaltaisesti; katsoo, että sen toteuttamista tulisi täydentää konkreettisin toimin alkuperämaiden taloudellisen, poliittisen ja sosiaalisen kehityksen ja hyvän hallinnon edistämiseksi; korostaa, että rahalahetykset ovat yksi merkittävä kehitysrahoituksen lähde; pitää tärkeänä, että EU:n jäsenvaltiot tekevät sopimuksia kolmansien maiden kanssa, jotta mahdollistetaan turvallinen liikkuminen ja kansainvälisten työtekijöiden liikkuvuus; katsoo, että kehitysapuohjelmia ja -määrärahoja ei tulisi käyttää muuttoliikkeen hallintaan; korostaa, että yhteisessä muuttoliikepolitiikassa on keskityttävä laillisiin tapoihin tulla Eurooppaan ja siirtolaisten vastaanottoon;

21. korostaa, että EU:n on tehostettava muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikan yhdenmukaistamista niin unionin sisällä kuin sen kansainvälisten kumppaneiden kanssa; katsoo, että aidosti tehokas ja kokonaisvaltainen muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikka on integroitava täysin EU:n sisä- ja ulkopoliittikkaan sekä erityisesti EU:n työskentelyrakenteisiin; korostaa yhden yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan kehittämisen tärkeyttä; kehottaa soveltamaan osallistavaa lähestymistapaa puuttuessa kehitykseen läheisesti liittyvän muuttoliikkeen perussyihin, jotta nykyinen muuttoliikekriisi voidaan ratkaista kestäväällä tavalla; muistuttaa, että naiset ja tytöt ovat pakolaisina ja siirtolaisina erityisen alttiina seksuaaliselle väkivallalle ja hyväksikäytölle ja että sukupuolinäkökulma on otettava huomioon EU:n muuttoliikepolitiikassa;

22. katsoo, että muuttoliike- ja kehityspolitiikkojen välisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi EU:n ja sen jäsenvaltioiden ei tule raportoida pakolaiskustannuksia julkisena kehitysapuna, sillä tällaisella menettelyllä olisi valtavat vaihto-etoiskustannukset niiden kehitysohjelmien suhteen, joilla puututaan tehokkaasti muuttoliikkeen perussyihin;

Kauppa ja rahoitus

23. korostaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat yhdessä edelleen suurin kauppa tukevan avun antaja maailmassa (11,7 miljardia euroa vuonna 2013 – SWD(2015)0128); katsoo, että EU:n kauppa tukevalla kehitysavulla on myös pyrittävä vahvistamaan köyhien tuottajien, osuuskuntien sekä mikro- ja pienyritysten asemaa, monipuolistamaan kotimaan markkinoita, edistämään naisten tasa-arvoa ja vahvistamaan alueellista integraatiota sekä vähentämään tuloeroja; on tyytyväinen siihen, että komission tavoitteena on panna enemmän painoa kauppasopimusten kehitystä koskeville

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

määräyksille; muistuttaa jäsenvaltioita niiden sitoutumisesta pyrkimään konkreettisin tavoin saavuttamaan tavoitteen käyttää 0,7 prosenttia bruttokansantuotteestaan julkiseen kehitysapuun kehitysmaille; muistuttaa myös OECD:n kehitysapukomitean suosituksesta, jonka mukaan avustusten on oltava keskimäärin 86 prosenttia kaikesta julkisesta kehitysavusta; korostaa, että kauppasopimuksilla olisi osaltaan edistettävä kestävä kehitystä, ihmisoikeuksia ja korruption torjuntaa kaikkialla maailmassa;

24. muistuttaa, että kaupan vapautuminen ei itsessään ole myönteistä köyhyiden poistamisen kannalta, koska se voi vaikuttaa kielteisesti kestäväan kehitykseen;

25. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen EU:n antamasta kauppaa tukevasta avusta kehitysmaille ja erittelemään myönnetyn rahoituksen määrät ja lähteet sekä unionin talousarvion luvun 4 että EKR:n yhteydessä; katsoo, että tällainen kertomus loisi vakaan perustan kertomuksille, jotka unioni antaa joka toinen vuosi kehitystä tukevien politiikkojen johdonmukaisuudesta;

26. muistuttaa, että kestävä kehityksen tavoitteessa 17.15 todetaan, että kullekin maalle on annettava mahdollisuus toimia köyhyiden poistamista ja kestävä kehitystä edistäen; korostaa kehitysmaiden oikeutta säännellä investointeja varmistaakseen kaikkia investoijia, myös ulkomaisia, koskevat velvoitteet ja tehtävät, jotta voidaan turvata ihmisoikeudet sekä työ- ja ympäristönormien noudattaminen;

27. pitää myönteisenä Bangladeshin kestävä toimintaa koskevan sopimuksen tekemisen jälkeen saavutettua edistystä ja kehottaa komissiota laajentamaan sitovien kehysten soveltamista muille aloille; kehottaa siksi komissiota laajentamaan myös muille aloille yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan aloitteen ja due diligence -aloitteen, jotka täydentävät EU:n nykyistä puutavara-asetusta tai koskevat konfliktialueiden mineraaleja koskevaa EU:n asetusehdotusta, jotta varmistetaan, että EU ja sen kauppiat ja toiminnanharjoittajat täyttävät ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevan velvoitteen ja noudattavat korkeimpia mahdollisia sosiaali- ja ympäristönormeja;

28. muistuttaa, että EU:n investointipolitiikalla on edistettävä kestävä kehityksen tavoitteiden toteutumista erityisesti silloin, kun mukana on julkista rahoitusta; muistuttaa, että olisi vahvistettava kehitysrahoituslaitosten avoimuutta ja vastuullisuutta, jotta voidaan tehokkaasti jäljittää ja valvoa rahavirtoja sekä seurata velan kestävyyttä ja näiden rahoituslaitosten hankkeiden kestävälle kehitykselle tuottamaa lisäarvoa;

29. muistuttaa julkisen kehitysavun ainutlaatuisesta roolista tosiasiallisten kehitystulosten saavuttamisessa; kehottaa puolustamaan julkisen kehitysavun keskittämistä kehitykseen ja sen perusluonnetta, mukaan lukien avoin ja vastuullinen raportointijärjestelmä; muistuttaa, että avun sidonnaisuuksien purkaminen on välttämätöntä, jotta luodaan uusia mahdollisuuksia kehitysmaiden sosioekonomisille toimijoille, kuten paikallisille yrityksille tai teknisen avun asiantuntijoille; kehottaa hyödyntämään entistään tehokkaammin kehitysmaiden omia hankintajärjestelmiä tukiohjelmassa, joilla tuetaan paikallista yksityistä sektoria tukevia julkisen sektorin hallinnoimia toimintoja;

30. muistuttaa kuitenkin, että apu yksinään ei riitä; katsoo, että innovatiivisten ja monipuolisten rahoituslähteiden, kuten finanssitransaktio-, hiili- ja lentolippuveron ja luonnonvaravuokrien, käyttöä on harkittava ja niiden on oltava kehystoimien tuloksellisuuden periaatteiden mukaisia; katsoo myös, että julkisen, yksityisen, kansainvälisen ja kansallisen rahoituksen välistä johdonmukaisuutta olisi vahvistettava; panee merkille yksityisen sektorin erittäin tärkeän roolin tässä yhteydessä; painottaa, että on tärkeää luoda kehitysmaissa yksityisyrityksille suotuisat olosuhteet sekä edistää pankkitilien käyttöä helpottavien poliittisten ja oikeudellisten edellytysten luomista sekä digitaalisen infrastruktuurin rakentamista;

31. katsoo, että EU:n kauppapolitiikassa on otettava huomioon kehitysmaiden realiteetit ja kehitystilanne, jotta kehitystä tukevien politiikkojen johdonmukaisuuden tavoitteet voidaan saavuttaa, sekä kehitysmaiden oikeus laatia omat kehitysstrategiansa; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden tekemät kauppa- ja investointisopimukset eivät saa suoraan eivätkä välillisesti vaikuttaa heikentävästi kehitystavoitteisiin tai ihmisoikeuksien edistämiseen ja turvaamiseen kumppanimaissa; muistuttaa, että oikeudenmukaisella ja asianmukaisesti säännellyllä WTO:n sääntöjen mukaisella kaupalla voidaan edistää kehitystä; pitää myönteisenä kattavien kauppaa ja kestävä kehitystä koskevien lukujen sisällyttämistä kaikkiin kauppa- ja investointisopimuksiin;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

32. kehottaa EU:ta laatimaan asianmukaisen kehyksen, jolla määritellään, miten yritysten on otettava huomioon ihmisoikeudet sekä sosiaali- ja ympäristönormit; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita osallistumaan edelleen aktiivisesti YK:n ihmisoikeusneuvoston työhön, jotta monikansalliset yritykset joutuisivat vastaamaan ihmisoikeusrikkomuksistaan;

33. kannattaa hyvän hallinnon periaatteiden mukaista tehokasta, oikeudenmukaista ja avointa verotusjärjestelmää; on tyytyväinen komission 18. maaliskuuta 2015 esittämään verotuksen avoimuutta koskevaan toimenpidepakettiin ja sen 28. tammikuuta 2016 esittämään veronkierron vastaiseen toimenpidepakettiin sekä komission tiedonantoon ulkoisesta strategiasta verotusalan hyvän hallintotavan edistämiseksi maailmanlaajuisesti; pitää tärkeänä, että EU:n uudesta verolainsäädännöstä tehdään vaikutustenarviointi ja että sen heijastusvaikutukset selvitetään, jotta voidaan välttää sen kielteiset vaikutukset kehitysmailhin; muistuttaa, että kotimaisten resurssien käyttöönotto verotuksen avulla on kestävä kehityksen tärkein julkinen rahoituslähde; kehottaa EU:ta tukemaan kehitysmaita niiden valmiuksien vahvistamisessa verohallinnon, talouden hallinnan ja julkisen varainhoidon alalla sekä laittomien rahavirtojen hillitsemisessä; kehottaa EU:ta varmistamaan, että yritykset maksavat veroja niihin maihin, joissa ne hankkivat tai tuottavat arvoa; painottaa EU:n vastuuta kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteen edistämisessä ja toteuttamisessa maailmanlaajuisesti verotuksen alalla; kehottaa EU:ta sen vuoksi mahdollistamaan sen, että kehitysmaat osallistuvat yhdenvertaisesti nykyisten kansainvälisten verotussääntöjen maailmanlaajuisen uudistamiseen;

34. katsoo, että kansainvälinen yhteistyö on elintärkeää laittomien rahavirtojen ja verovilpin torjumiseksi, ja kehottaa EU:ta kannustamaan veroasioiden kansainvälisen yhteistyön tehostamiseen; kehottaa EU:ta varmistamaan kehitysmaiden oikeudenmukaisen kohtelun verosopimuksista neuvoteltaessa kaksinkertaista verotusta koskevan YK:n malliyleissopimuksen mukaisesti ja ottamaan huomioon niiden erityistilanteen sekä varmistamaan verotusoikeuksien oikeudenmukaisen jakautumisen; suhtautuu myönteisesti Addis Abebassa heinäkuussa 2015 järjestetyssä kehitysrahoituskonferenssissa tehtyihin sitoumuksiin, kuten monenvälisen kehitysrahoituksen uudelleentarkastelu ja Addis Abeban veroaloite, jonka avulla pyritään auttamaan kehitysmaita kehittämään omia varojenkeruujärjestelmiään; kehottaa EU:ta hyödyntämään täysipainoisesti OECD:n malliverosopimusta, johon sisältyy veronkannossa avustamista koskeva vapaaehtoinen määräys;

35. kehottaa arvioimaan viennin hintatukien, tullimaksujen ja kaupan esteiden vaikutusta kehitysmailhin;

36. muistuttaa, että toimenpiteillä, jotka koskevat kehitysmaita peräisin olevien raaka-aineiden saannin varmistamista, ei saa vaarantaa paikallista kehitystä eikä köyhyyden poistamista vaan niillä on pikemminkin tuettava kehitysmaita niiden pyrkiessä mineraalivarojensa turvin todelliseen kehitykseen;

Elintarviketurva

37. korostaa, että maailmanlaajuinen elintarviketurva edellyttää kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta kaikilla tasoilla, varsinkin jos pyritään toimintaohjelman 2030 kunnianhimoisempien tavoitteiden toteuttamiseen, kuten nälän ja kaikenlaisen aliravitsemuksen kitkemiseen; katsoo, että EU:n olisi edistettävä sellaisen vankan sääntelykehyksen luomista, jossa määritellään selvät kriteerit haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten oikeuksien ja elintarviketurvan suojaamiseksi;

38. kehottaa EU:ta arvioimaan järjestelmällisesti muun muassa EU:n maatalous- ja kauppapolitiikan sekä energiapolitiikan – kuten biopolttoainepolitiikan – vaikutusta elintarviketurvaan kehitysmaita ja kaikkein huonoimmassa asemassa olevien toimeentuloon; kehottaa komissiota edelleen keskittymään osuuskuntiin, erittäin pieniin sekä pieniin ja keskiuuriin tiloihin ja maataloustyöntekijöihin ja edistämään kestäviä ja ympäristön huomioon ottavia maatalouskäytäntöjä maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevassa kansainvälisessä arvioinnissa (IAASTD) esitettyjen johtopäätösten, oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportojen suositusten sekä kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti; muistuttaa tarpeesta varmistaa, että yhteisen maatalouspolitiikan toimenpiteiden toteuttaminen ei vaaranna kehitysmaiden ruuantuotantokykyä ja pitkän aikavälin elintarviketurvaa; korostaa, että politiikkajohdonmukaisuutta ja vaikutuksia koskevia tärkeitä kysymyksiä on käsiteltävä EU:n elintarviketurvan toimintakehyksen (COM(2010)0127) meneillään olevan seurannan yhteydessä; korostaa, että unionin on tuettava jalostusteollisuuden perustamista maatalousalalla samoin kuin elintarvikkeiden varastointimenetelmien parantamista; muistuttaa, että on tärkeää tarkastella kalastussopimusten vaikutusta kehitysmaiden elintarviketurvaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään osaltaan estämään maankaappauksia

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

tukemalla kehitysmaita maa- ja luonnonvaraoikeuksien hyvää hallintaa koskevien YK:n vapaaehtoisten ohjeistojen (Voluntary Guidelines on the Responsible Governance of Tenure of Land, Fisheries and Forests) kansallisessa täytäntöönpanossa;

Terveydenhuolto

39. korostaa, että kehitysmaiden on annettava talousarvioissaan etusija toimivien terveydenhuoltojärjestelmien luomiselle ja kestävien terveydenhuollon infrastruktuurien perustamiselle sekä peruspalvelujen ja laadukkaan hoidon tarjoamiselle; pyytää EU:ta tukemaan sellaisen yleisen terveydenhuoltojärjestelmän toteuttamista, jolla voidaan varmistaa terveystieteiden kattaminen yhteisvastuullisesti kehitysmaissa;

Ilmastonmuutos

40. kehottaa EU:ta, sen jäsenvaltioita ja kaikkia kansainvälisiä kumppaneita toimimaan päättäväisesti uuden Pariisin ilmastopöytäkirjan (COP21) toteuttamiseksi; korostaa, että EU:n ja muiden kehittyneiden maiden on edelleen tuettava ilmastotoimia päästöjen vähentämiseksi ja ilmastomuutoksen vaikutusten sietokyvyn kasvattamiseksi kehitysmaissa ja erityisesti vähiten kehittyneissä maissa; muistuttaa, että riittävän ilmastorahoituksen varmistaminen on ratkaisevan tärkeää tässä yhteydessä; tukee EU:n energiakäännettä ja siirtymistä kohti uusiutuvia energiamuotoja; korostaa, että viime vuosina saavutettu kehitys voi vaarantua, jos ilmaston lämpenemistä ei onnistuta rajoittamaan selvästi alle kahteen celsiusasteeseen; kehottaa EU:ta toimimaan ennakoivasti vastatessaan globaaliin ilmastohaasteeseen ja määrittelemään strategisia prioriteetteja kaikilla tasoilla ja aloilla sekä laatimaan ja toteuttamaan uusia sitovia ilmasto-, energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita Pariisin sopimuksen mukaisesti;

41. toteaa, että yksityinen rahoitus ei voi korvata julkista rahoitusta ilmastotoimien rahoituksessa; korostaa, että tarvitaan avointa raportointia ja tilintekovelvollisuutta ja että on varmistettava asianmukaisten sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien suojakeinojen soveltaminen yksityisessä ilmastorahoituksessa;

Sukupuolinäkökohdat

42. pitää tervetulleena vuosia 2016–2020 koskevaa toimintasuunnitelmaa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja kannustaa seuraamaan ja toteuttamaan sen tavoitteita kaikessa EU:n ulkoisessa toiminnassa, myös EU:n rahoittamissa maakohtaisissa hankkeissa; kehottaa EU:ta valtavirtaistamaan tehokkaasti sukupuolten tasa-arvon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien parantamisen kaikkien toimintaansa, mukaan lukien talousarvio, jotta varmistetaan, että EU myötävaikuttaa ulkoisilla toimillaan kaikenlaisen syrjinnän torjumiseen, mukaan lukien hlbt-ihmisten syrjintä;

Turvallisuus

43. toteaa, että kestävä kehitys ei tapahdu eikä köyhyyttä voida poistaa ilman turvallisuutta; toteaa myös, että turvallisuuden ja kehityksen välinen yhteys on keskeinen tekijä pyrittäessä varmistamaan EU:n ulkoisen toiminnan tuloksellisuutta;

44. korostaa, että on varmistettava johdonmukaisuus ja koordinointi EU:n ulkosuhteita, turvallisuutta, puolustusta, kauppaa, humanitaarista apua ja kehitysyhteistyötä koskevien toimien välillä; muistuttaa hyvää hallintotapaa koskevasta haasteesta kehitysmaissa; korostaa, että kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden on osaltaan edistettävä oikeusvaltion ja puolueettomien toimielinten luomista sekä sellaisten toimien tehostamista, jotka johtavat aseidenriisuntaan ja turvaavat julkisen terveydenhuollon ja elintarviketurvan, sekä muiden vastaavien turvallisuuden ja kehityksen turvaavien toimien tehostamista;

45. kehottaa EU:ta lujittamaan kriisinehkäisyä ja varhaisen toiminnan valmiuksiaan ja vahvistamaan näin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) ja kehityspoliittisten välineiden yhteisvaikutuksia sekä löytämään tasapainon lyhyen aikavälin kriisiratkaisutoimien ja pitkän aikavälin kehitysstrategioiden välillä; katsoo, että kehityksen ja turvallisuuden välistä yhteyttä edistävän uuden välineen luomisella voidaan mahdollisesti vähentää epäjohtonmukaisuuksia ja lisätä kehitystä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta; korostaa, että tätä välinettä ei pitäisi rahoittaa nykyisillä kehityspoliittisilla välineillä vaan uusilla talousarviomäärärahoilla; kehottaa ottamaan huomioon EU:n turvallisuus- ja kehityspoliittisten strategioiden laadinnassa kohdealueiden ja -maiden painotukset ja toimet; suhtautuu myönteisesti kriiseissä toimimista koskevaan poliittiseen kehitykseen ja pitää sitä tärkeänä välineenä, jonka avulla voidaan päästä yhteisymmärrykseen kriisistä sen aikaisessa vaiheessa; vaatii tehokkaampaa yhteistyötä komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan tehdä kokonaisvaltainen tilanneanalyysi, joka mahdollistaa kriisiin

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

reagoitaessa tietoon perustuvan valinnan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toimien ja muiden toimien välillä;

46. katsoo, että EU:n turvallisuus- ja kehitysstrategia Sahelissa ⁽¹⁾, afrikkalaiset nopean toiminnan joukot sekä Sahelin alueen toimintasuunnitelma 2015–2020 ⁽²⁾ ovat hyviä esimerkkejä onnistuneesti toteutetusta EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta, jossa yhdistetään tuloksellisesti turvallisuutta, kehitystä ja hallintoa koskevia ratkaisuja;

47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan edelleen kytköksiä humanitaarisen avun, kehitysyhteistyön ja katastrofeihin varautumisen välillä, jotta kasvaviin tarpeisiin voidaan vastata joustavammin ja tehokkaammin;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ http://eeas.europa.eu/africa/docs/sahel_strategy_en.pdf

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7823-2015-INIT/fi/pdf>

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0247

Uusi kumppanuus elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 uudesta kumppanuudesta elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseksi (2015/2277(INI))

(2018/C 086/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksen ja sen päätössiakirjan ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 25. syyskuuta 2015 sekä erityisesti asiakirjassa vahvistettuihin kestävän kehityksen tavoitteisiin kuuluvan tavoitteen 2, jonka mukaisesti poistetaan nälkä, saavutetaan ruokaturva, parannetaan ravitsemusta ja edistetään kestävää maataloutta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK:n ilmastonmuutoskonventin sopimuspuolten 12. joulukuuta 2015 hyväksymän Pariisin sopimuksen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Afrikan maatalouden kokonaisvaltaisen kehittämisohjelman (CAADP), josta Afrikan unioni (AU) sopi vuonna 2002 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Maputossa (Mosambik) vuonna 2003 järjestetyn Afrikan unionin valtionpäämiesten huippukokouksen, jossa AU-maiden hallitukset sopivat investoivansa yli 10 prosenttia kansallisten budjettiensa kokonaismäärärahoista maatalousalaan ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2012 pidetyn Afrikan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksen, jossa vuosi 2014 nimettiin Afrikan maatalouden ja ruokaturvan vuodeksi ⁽⁵⁾ CAADP:n hyväksymisen kymmenennen vuosipäivän kunniaksi,
- ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2014 Malabossa (Päiväntasaajan Guinea) järjestetyssä Afrikan unionin valtionpäämiesten huippukokouksessa hyväksytyn julistuksen ”Accelerated Agricultural Growth and Transformation for Shared Prosperity and Improved Livelihoods”, jossa AU-maiden hallitukset vahvistivat sitoumuksensa osoittaa vähintään 10 prosenttia julkisista menoista maatalouteen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon G8-maiden vuonna 2009 hyväksymän Aquilan elintarviketurva-aloitteen ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon maataloudesta, maasta ja karjasta vastaavien ministerien Afrikan unionin yhteiskonferenssissa Addis Abebassa (Etiopia) ⁽⁸⁾ huhtikuussa 2009 hyväksymät Afrikan maapolitiikkaa koskevat puitteet ja ohjeet sekä Afrikan unionin valtionpäämiesten Sirtessä (Libya) heinäkuussa 2009 järjestetyssä huippukokouksessa hyväksymän julistuksen ”Land Issues and Challenges in Africa” ⁽⁹⁾, jossa vaadittiin puitteiden ja ohjeiden tehokasta täytäntöönpanoa,
- ottaa huomioon laajamittaisia maa-alueinvestointeja Afrikassa koskevat peruseriaatteet, jotka hyväksyttiin maataloudesta, maaseudun kehittämisestä, kalatalous- ja vesiviljelyalasta vastaavien ministerien yhteiskonferenssissa Addis Abebassa 1. ja 2. toukokuuta 2014 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/70/1.

⁽²⁾ UN FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1.

⁽³⁾ <http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf>

⁽⁴⁾ Assembly/AU/Decl.7(II).

⁽⁵⁾ Assembly/AU/Decl.449(XIX).

⁽⁶⁾ Assembly/AU/Decl.1(XXIII).

⁽⁷⁾ <http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf>

⁽⁸⁾ <http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa>

⁽⁹⁾ Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1.

⁽¹⁰⁾ <http://www.uneca.org/publications/guiding-principles-large-scale-land-based-investments-africa>

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Afrikan unionin kansalaisyhteiskunnan järjestöjen toukokuussa 2013 antaman julistuksen ”Modernising African agriculture – Who benefits?”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Länsi-Afrikan pienviljelijöiden järjestön 13. maaliskuuta 2014 antaman Djiminin julistuksen⁽²⁾,
- ottaa huomioon FAO:n vapaaehtoisesti noudatettavan ohjeiston, joka koskee riittävän ravinnon saantia koskevan oikeuden asteittaisen toteuttamisen tukemista kansallisen elintarviketurvan yhteydessä⁽³⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2009 laaditun maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan kansainvälisen arvioinnin (IAASTD) raportin ”Agriculture at a crossroads”⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisyyttä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan vuodelta 1987⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2007 annetun alkuperäiskansojen oikeuksia koskevan YK:n julistuksen⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon YK:n perusperiaatteet ja suuntaviivat kehitykseen perustuvista hädästä ja pakkosiirroista vuodelta 2007⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston hyväksymät yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet vuodelta 2011⁽¹⁰⁾ sekä vuonna 2011 päivitetty OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon kehitystä edistävää tehokasta yhteistyötä koskevan Busanin kumppanuuden vuodelta 2011⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon maanomistuksen, kalastuksen ja metsien vastuullista hallintaa koskevat vapaaehtoiset suuntaviivat vuodelta 2012⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1991 (UPOV-yleissopimus)⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen vuodelta 2001⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen vuodelta 1992 sekä siihen liittyvät Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan vuodelta 2000 ja geenivarjojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan vuodelta 2010⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon bioturvallisuutta koskevan Afrikan mallilain⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://acbio.org.za/modernising-african-agriculture-who-benefits-civil-society-statement-on-the-g8-agra-and-the-african-unions-caadp/>

⁽²⁾ https://www.grain.org/bulletin_board/entries/4914-djimini-declaration

⁽³⁾ <http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>

⁽⁵⁾ https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en

⁽⁶⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

⁽⁷⁾ <http://www.achpr.org/instruments/achpr/>

⁽⁸⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx>

⁽¹⁰⁾ <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

⁽¹¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽¹²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>

⁽¹³⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

⁽¹⁴⁾ <http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html>

⁽¹⁵⁾ <http://www.planttreaty.org/>

⁽¹⁶⁾ <https://www.cbd.int/>

⁽¹⁷⁾ <http://hrst.au.int/en/biosafety/modellaw>

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2012 annetun ranskankielisten maiden järjestön parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman elintarvikeomavaraisuuden varmistavasta maankäyttölainsäädännöstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2013 annetun Addis Abebassa pidetyn AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman laiduntamisen sosiaalisista ja ympäristöön kohdistuvista vaikutuksista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista” ⁽³⁾ sekä 10. toukokuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät poliittisesta toimintakehyksestä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 28. toukokuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät elintarvike- ja ravitsemusturvasta ulkoisessa avussa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission heinäkuussa 2014 julkaiseman ravitsemusta koskevan toimintasuunnitelman ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n poliittisesta toimintakehyksestä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n lähestymistavasta kehitysmaiden selviytymiskyvyn kehittämiseen ja katastrofiriskin vähentämiseen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman omistusoikeuksien, kiinteistönomistuksen ja vaurauden luomisen merkityksestä köyhyyden poistamisessa ja kestäväen kehityksen edistämässä kehitysmaissa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman Tansaniasta ja erityisesti maananastusta koskevasta ongelmasta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon globaalista lähentymisestä maa- ja vesikiistoissa maaliskuussa 2015 Tunisissa pidetyssä maailman sosiaalifoorumissa annetun julistuksen ”Declaration of the Global Convergence of Land and Water Struggles” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Milanon maailmannäyttely 2015: Planeetalle ravintoa, elämälle energiaa” ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon Afrikan unionin kansalaisyhteiskunnan vaatimukset sisällyttää ruokasuvereniteetti ja oikeus ruokaan Saksan G7-kokouksen esityslistalle kesäkuussa 2015 ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon Milanon peruskirjan ⁽¹⁴⁾, joka esiteltiin vuoden 2015 maailmannäyttelyssä teemalla ”planeetalle ravintoa, elämälle energiaa” ja jonka yli miljoona valtion- ja hallituksen päämiestä ja kansalaista allekirjoitti ja jossa vaaditaan jokaista kansalaista, yhdistystä, yritystä sekä kansallista ja kansainvälistä elintä kantamaan vastuu ja takaamaan tuleville sukupolville, että ne voivat hyödyntää oikeuttaan ravintoon, ja jossa asetetaan sitovia velvoitteita, joilla taataan maailmanlaajuinen oikeus ruokaan,

⁽¹⁾ http://apf.francophonie.org/IMG/pdf/2012_07_session_58_Resolution_Regulation_du_foncier.pdf

⁽²⁾ EUVL C 64, 4.3.2014, s. 31.

⁽³⁾ COM(2010)0127.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf

⁽⁶⁾ SWD(2014)0234.

⁽⁷⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 75.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0578.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0250.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0073.

⁽¹¹⁾ <http://viacampesina.org/en/index.php/main-issues-mainmenu-27/agrarian-reform-mainmenu-36/1775-declaration-of-the-global-convergence-of-land-and-water-struggles>

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0184.

⁽¹³⁾ <http://afsafrica.org/wp-content/uploads/2015/05/AFSA-Demands-to-the-Germany-G7-Presidency-Agenda.pdf>

⁽¹⁴⁾ http://carta.milano.it/wp-content/uploads/2015/04/English_version_Milan_Charter.pdf

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon, että YK:n Maailman ruokaturvakomitea on tarkoituksenmukainen foorumi sopia kansainvälisesti poliittisista suuntaviivoista ja että kaikilla kyseisillä osapuolilla on sananvaltaa tässä foorumissa,
 - ottaa huomioon Milanossa 15. lokakuuta 2015 allekirjoitetun elintarvikepolitiikkaa koskevan kaupunkien sopimuksen ⁽¹⁾, jonka allekirjoitti 113 maailman kaupunkia ja joka luovutettiin YK:n pääsihteerille Ban Ki-moonille, ja toteaa, että sopimus on osoitus kaupunkien keskeisestä roolista elintarvikepolitiikan laatimisessa,
 - ottaa huomioon 21. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman Etiopian tilanteesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan 1. joulukuuta 2015 järjestämän julkisen kuulemisen Afrikan elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseen tähtäävästä uudesta kumppanuudesta (New Alliance for Food and Nutrition Security, NAFSN) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan teettämän, Afrikan elintarviketurvaa ja ravitsemusta käsittelevän professori Olivier de Schutterin tutkimuksen ”New Alliance for Food and Nutrition Security in Africa”, jonka ulkoasioiden pääosasto julkaisi marraskuussa 2015 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitys yhteistyövaliokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A8-0169/2016),
- A. panee merkille, että Afrikan elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseen tähtäävän uuden kumppanuuden (NAFSN) tavoitteena on parantaa elintarviketurvaa ja ravitsemusta, jotta voidaan auttaa 50:tä miljoonaa Saharan eteläpuolisen Afrikan asukasta pääsemään köyhyydestä vuoteen 2020 mennessä; panee merkille, että kumppanuuteen osallistuvat maat ovat neuvotelleet maakohtaisia yhteistyökehityksiä, joissa vahvistetaan sitoumuksia yksityisten sijoitusten edistämiseksi maatalousalalla Afrikassa;
- B. toteaa, että pienimuotoiseen maatalouteen tehtyjä investointeja on laiminlyöty viimeksi kuluneiden 30 vuoden ajan Afrikassa samaan aikaan, kun alhaisen tulotason maiden riippuvuus elintarviketuonnista on kasvanut huomattavasti ja saattanut ne haavoittuvaan asemaan kansainvälisten markkinoiden hintavaihteluiden yhteydessä;
- C. toteaa, että suurissa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa on se vaara, että ne saattavat luoda suurille maatalousyrityksille hallitsevan aseman Afrikan maataloudessa ja syrjäyttää paikalliset yritykset;
- D. toteaa, että NAFSN:n puitteissa tehtyjen yksityisten investointien kohteena on ollut yli 8,2 miljoonaa pientilallista ja ne ovat luoneet yli 21 000 työpaikkaa, joista yli puolet naisille;
- E. toteaa, että vuoden 2008 elintarvikekriisin ansiosta tunnustettiin yleisesti tarve tukea pientilojen elintarviketuotantoa kotimaisille markkinoille;
- F. toteaa, että rakennesopeutusohjelmien käynnistäminen 1980-luvun alussa edisti osaltaan vientijohtoisen maatalouden kehitystä, ja toteaa, että tässä etusija annettiin globaaleille markkinoille myytävien satojen tuotannon lisäämiselle; toteaa, että tällainen valinta suosi laajamittaisia, pääomavaltaisia ja mekaanisia tuotantomuotoja, kun taas pienimuotoista maataloutta vastaavasti laiminlyötiin;
- G. toteaa, että kansainväliset markkinat ovat tulevaisuudessa epävakammat; katsoo, että maiden ei pitäisi ottaa sitä riskiä, että ne ovat liian riippuvaisia tuonnista, vaan niiden pitäisi investoida ensisijaisesti kotimaiseen elintarviketuotantoon selviytymiskyvyn kehittämiseksi;
- H. ottaa huomioon, että perheviljelijöiden ja pientilallisten on oltava NAFSN:n ytimessä;
- I. toteaa, että kehitysmaiden elintarviketurva riippuu pitkälti luonnonvarojen kestävästä käytöstä;

⁽¹⁾ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0023.

⁽³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/deve/events.html?id=20151201CHE00041>

⁽⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/535010/EXPO_STU\(2015\)535010_en.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/535010/EXPO_STU(2015)535010_en.pdf)

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- J. toteaa, että niin kutsuttujen kasvukeskusten tarkoituksena on houkuttaa kansainvälisiä sijoittajia antamalla maata suurten yksityisten yritysten käyttöön, ja katsoo, että tämä ei saa tapahtua perheviljelijöiden kustannuksella;
- K. toteaa, että NASFN:n sopimukset eivät sisällä nälkää ja aliravitsemusta koskevia käytännön indikaattoreita;
- L. toteaa, että perheviljelijät ja pientilalliset ovat osoittaneet pystyvänsä monipuolistamaan tuotantoa ja lisäämään elintarvikkeiden tuotantoa kestävästi agroekologisten menetelmien avulla;
- M. panee merkille, että yhden lajin viljeleminen lisää riippuvuutta kemiallisista lannoitteista ja torjunta-aineista, johtaa mittavaan maaperän huononemiseen ja edistää ilmastonmuutosta;
- N. toteaa, että maatalous muodostaa vähintään 14 prosenttia vuosittaisista kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä lähinnä typpilannoitteiden käytöstä johtuen;
- O. ottaa huomioon, että on olemassa erilaisia maanomistuksen muotoja (tapaoikeuteen perustuva, julkinen ja yksityinen), mutta NASFN:ssä viitataan lähes yksinomaan maanomistusoikeuksien jakamiseen, kun puhutaan maanomistusoikeuksista;
- P. ottaa huomioon, että vuonna 2050 maailman asukkaista 70 prosenttia elää suurkaupungeissa ja ravinto tulee olemaan yhä enenevässä määrin globaalia ja paikallista vastausta edellyttävä kysymys;
- Q. panee merkille, että maanomistusoikeuksien jakaminen ei yksin suojaa maan pakkolunastukselta ja uudelleenjaolta;
- R. toteaa, että sukupuoli on erittäin tärkeä maatalousinvestointien ulottuvuus Afrikassa; toteaa, että maaseudun naisia on syrjitty pitkään monien tuottavien resurssien, kuten maan, luoton, tuotantopanosten ja palvelujen saatavuuden suhteen;
- S. toteaa, että viime aikoihin saakka tuen antamisessa maataloudelle on keskitytty miesten viljelemiin vientiin tarkoitettuihin kasveihin ja jätetty naiset pitkälti vastaamaan perheen elättämiseen tarkoitetun ruoan tuotantoon liittyvistä tehtävistä;
- T. toteaa, että FAO:n arvioiden mukaan noin 75 prosenttia kasvigeenidiversiteetistä on menetetty maailmanlaajuisesti; toteaa, että laajamittainen geenieroosio lisää haavoittuvuuttamme ilmastonmuutosta ja uusien tuholaisten ja tautien esiintymistä vastaan;
- U. toteaa, että siementen valvonta, omistaminen ja edullisuus ovat ratkaisevan tärkeitä köyhien viljelijöiden selviytymiskyvylle elintarviketurvan yhteydessä;
- V. katsoo, että viljelijöiden oikeus lisätä, käyttää, vaihtaa ja myydä omia siemeniään olisi suojattava;
- W. toteaa, että Afrikan ravintoepäkohtien parantaminen on keskeistä kestävä kehityksen agendan kannalta; toteaa, että huono ravinto johtuu joukosta toisiinsa vaikuttavia prosesseja, jotka liittyvät muiden muassa terveydenhuoltoon, koulutukseen, sanitaatioon ja hygieniaan, resurssien saantiin sekä naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
- X. ottaa huomioon, että maiden yhteistyöjärjestelmän yhteydessä annetuilla siemenalan sääntelyuudistuksia koskevilla sitoumuksilla pyritään vahvistamaan kasvinjalostajien oikeuksia viljelijöiden nykyisten siemenjärjestelmien kustannuksella, joiden varassa köyhimmät viljelijät vielä pitkälti ovat;

Investoiminen Afrikan maatalouteen ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen

1. panee merkille, että useissa maakohtaisissa yhteistyökehyksissä keskitytään kehittämään erityisiä talousalueita ja pyritään maksimoimaan investoinnit toteuttamalla aloitteita, jotka ulottuvat tie- ja energiainfrastruktuurista vero-, tulli- tai maanomistujärjestelmiin; korostaa myös tarvetta varmistaa keskittyminen vedensaannin parantamiseen, ravitsemuskasvatuksen lisäämiseen ja parhaan käytännön strategioiden jakamiseen sekä parantaa niitä;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

2. panee merkille, että maatalouteen tehtäviä investointeja koskevissa politiikoissa keskitytään enimmäkseen mittaviin maahankintoihin ja vientiin suuntautuneeseen maatalouteen, joka on yleensä erillään paikallistaloudesta; panee merkille, että kattavan kastelun kehittäminen NAFSN:n kohdennetuille maantieteellisille investointialueille saattaa vähentää muiden käyttäjien, kuten pienviljelijöiden tai paimentolaisten, vedensaantia; korostaa, että näissä olosuhteissa erittäin suurikokoisten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien mahdollisuuksia myötävaikuttaa köyhyyden vähentämiseen ja ruokaturvan edistämiseen on arvioitava kriittisesti ja parannettava; korostaa, että maatalouteen tehtäviä investointeja koskevien politiikkojen olisi liityttävä paikallisen talouden kehittämiseen ja tuettava sitä, pientilalliset ja perhevilljely mukaan luettuina; muistuttaa, että FAO:n maanomistusta koskevissa suuntaviivoissa suositellaan maan saatavuuden varmistamista, jotta perheet voivat tuottaa ravintoa kotitalouskäyttöön ja lisätä kotitalouden tuloja; korostaa tarvetta perustaa laajamittaiset maa-alueinvestoinnit näihin suuntaviivoihin, jotta taataan pientilallisten ja paikallisyhteisöjen maan saatavuus, edistetään paikallisia pk-yritysinvestointeja ja varmistetaan, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet edistävät osaltaan elintarviketurvaa ja vähentävät köyhyyttä ja epätasa-arvoa;
3. korostaa, että kaikkia sidosryhmiä ei ole otettu mukaan yhteistyöjärjestelmän päätöksentekoprosessiin vaan pikemminkin suljettu sen ulkopuolelle, kuten maaseutuyhteisöt, maataloustyöntekijät, pienviljelijät, kalastajat ja alkuperäisväestö, ja heidän oikeutensa osallistua on jätetty huomiotta;
4. pitää valitettavana, ettei afrikkalaisia kansalaisjärjestöjä ole kuultu NAFSN:n käynnistämisessä; korostaa, että elintarvikkeiden saannin suhteen turvattomien ryhmien osallistumisen heitä koskevaan toimintaan olisi oltava kaikkien elintarviketurvaa koskevien toimintalinjojen kulmakivi;
5. muistuttaa, että NAFSN on sitoutunut edistämään maatalouteen perustuvaa osallistavaa kasvua, joka tukee pienimuotoista maataloutta ja auttaa vähentämään köyhyyttä, nälkää ja aliravitsemusta; korostaa tämän vuoksi, että NAFSN:n on rajoitettava mahdollisimman paljon kemiallisten lannoitteiden ja torjunta-aineiden käyttöä, sillä niillä saattaa olla terveydellisiä ja ympäristöön liittyviä paikallisyhteisöihin kohdistuvia seurauksia, kuten biologisen monimuotoisuuden väheneminen ja maaperän eroosio;
6. arvostelee oletusta, että maatalouteen tehdyt yritysinvestoinnit parantavat automaattisesti elintarvike- ja ravintoturvaa ja vähentävät köyhyyttä;
7. panee merkille G20-maiden vuoden 2011 raportin, jossa korostettiin, että verotuksellisista syistä tehdyt investoinnit voivat osoittautua tilapäisiksi; muistuttaa, että lukuisat investoijien motiiveja koskeneet tutkimukset ovat osoittaneet, että verokannustimilla on neutraali tai kielteinen vaikutus investointipäätöksiin ⁽¹⁾;
8. panee merkille, että verokannustimet, joihin sisältyy vapautus yhtiöverosta erityisillä talousalueilla, vähentävät Afrikan maiden verotuloja, jotka olisivat voineet olla maatalouteen ja erityisesti elintarviketurvaan ja ravitsemusohjelmiin tehtävien tärkeiden julkisten investointien lähde ⁽²⁾;
9. kehottaa hallituksia ja avunantajia keskeyttämään kaikki menettelyt, hankkeet ja tuet, jotka suoraan kannustavat maananastukseen erittäin epäoikeudenmukaisten hankkeiden ja investointien kautta tai jotka epäsuorasti lisäävät maahan ja luonnonvaroihin kohdistuvaa painetta ja voivat olla syynä vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, ja tarkastelemaan niitä uudelleen; kehottaa korvaamaan ne menettelyillä, jotka suojaavat pienten tuottajien, eritoten naisten, tarpeita ja asettavat ne ja maaperän kestävän käytön etusijalle;
10. varoittaa toistamasta Afrikassa Aasian 1960-luvun vihreän vallankumouksen mallia ja unohtamasta sen kielteisiä sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia; palauttaa mieliin, että kestävän kehityksen tavoitteisiin kuuluu kestävän maatalouden edistäminen, ja toteaa, että tavoite olisi saavutettava vuoteen 2030 mennessä;
11. panee huolestuneena merkille, että NAFSN edistää Malawissa tupakkatuotannon laajentamista sen sijaan, että se tukisi vaihtoehtoisia elinkeinoja Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevan vuoden 2005 puitesopimuksen sekä kestävän kehityksen toimintaohjelma 2030:n sitoumusten mukaisesti;

⁽¹⁾ Mwachinga, E. (Global Tax Simplification Team, World Bank Group), "Results of investor motivation survey conducted in the EAC", Lusakassa 12. helmikuuta 2013 pidetty esitelmä.

⁽²⁾ "Supporting the development of more effective tax systems" – IMF:n, OECD:n ja Maailmanpankin G20-työryhmälle vuonna 2011 laatima kertomus.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

12. kehottaa EU:n jäsenvaltioita pyrkimään siihen, että NAFSN muutetaan kestävä kehityksen välineeksi ja sellaiseksi, että se aidosti tukee perheviljelyä ja paikallistalouksia Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, ja muistuttaa, että perheviljelijät ja pientilalliset tuottavat noin 80 prosenttia maailman elintarvikkeista ja tarjoavat 60 prosenttia työpaikoista alueella;

13. panee huolestuneena merkille, että maakohtaisissa yhteistyökehyksissä viitataan vain valikoivasti kansainvälisiin normeihin, joissa määritetään vastuullinen investoiminen maatalouteen ja että niissä ei viitata FAO:n vuoden 2004 vapaaehtoisin suuntaviivoihin, joilla tuetaan riittävää ravintoa koskevan oikeuden vaiheittaista toteuttamista kansallisen elintarviketurvan yhteydessä, eikä yksityisten sijoittajien velvollisuuden noudattaa ihmisoikeuksia;

14. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita yhdessä maailman suurimpina kehitysavunantajina

— varmistamaan, että EU:hun sijoittautuneet investoijat kunnioittavat ja kannustavat muita kumppaneita kunnioittamaan paikallisyhteisöjen oikeuksia ja pientilojen tarpeita noudatettaessa ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa yhteistyöjärjestelmässä, mukaan luettuina ympäristöä koskevien oikeuksien, sosiaalisten oikeuksien, maankäyttöoikeuksien, työntekijöiden oikeuksien ja ihmisoikeuksien sekä niiden investointisuunnitelmia koskevien tiukimpien avoimuusvaatimusten säilyttäminen

— varmistamaan, että EU:hun sijoittautuneet investoijat noudattavat yhteiskuntavastuuta koskevaa politiikkaa työ sopimuksia tehdessään eivätkä käytä hyväksi taloudellista etulyöntiasemaansa suhteessa paikallisyhteisöistä tuleviin työntekijöihin

— tukemaan ja puolustamaan paikallisia afrikkalaisia yrityksiä ja sidosryhmiä ensisijaisina toimijoina ja NAFSN:n aloitteiden edunsaajina

— panemaan täytäntöön WTO:n äskettäisen päätöksen poistaa maatalouden vientituet, jotka vääristävät paikallisia markkinoita ja tuhoavat elinkeinot kehitysmaissa

— poistamaan tulliesteet, jotka ehkäisevät sitä, että Afrikan maat tuottaisivat raakatuotteille lisäarvoa paikallisesti;

15. kehottaa osallistuvia maita

— varmistamaan, että finanssi-, vero- tai hallintouudistuksilla ei estetä investoijia lujittamasta osallistuvien maiden veropohjaa oikeudenmukaisesti eikä toisaalta anneta investoijille epäoikeudenmukaista etua pientilallisiin nähden

— varmistamaan, että niiden omat hallitukset säilyttävät oikeutensa suojella maatalous- ja elintarvikemarkkinoitaan asianmukaisilla tulli- ja verojärjestelmillä, jotka ovat erityisesti tarpeen taloudellisen keinottelun ja verojen välttelyn torjumiseksi

— toteuttamaan toimia, joilla edistetään vastuullista kaupankäyntiä ja sitoudutaan poistamaan alueellista kauppaa haittaavat tulliesteet;

Hallinto, omavastuullisuus ja vastuuvollisuus

16. muistuttaa NAFSN:n osapuolten sitoutumisesta noudattaa FAO:n vapaaehtoisia suuntaviivoja, joilla tuetaan riittävää ravintoa koskevan oikeuden vaiheittaista toteuttamista kansallisen elintarviketurvan yhteydessä, ja kehottaa NAFSN:n osapuolia sitoutumaan panemaan täytäntöön kansainväliset normit, jotka määrittelevät vastuullisen investoimisen maatalouteen, sekä noudattamaan yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia suuntaviivoja ja OECD:n toimintaohjeita monikansallisille yrityksille;

17. vaatii, että NAFSN vahvistaa luonnonvarojen hyvää hallintoa siten, että se takaa muun muassa väestölle omien luonnonvarojensa käytön ja suojelee sen oikeuksia luonnonvaroihin liittyvien kauppasopimusten yhteydessä;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

18. kehottaa Euroopan unionia yhdessä YK:n kanssa kannustamaan kaikkia jäsenvaltioita hyväksymään sitovasti Milanon peruskirjan ja siihen sisältyvät velvoitteet;
19. muistuttaa hydrologisen sääntelyn ja ilmastonmuutoksen torjunnan merkityksestä kestäväälle maataloudelle; kehottaa kaikkia NAFSN:n kumppaneita kiinnittämään erityistä huomiota vedensaannin ja kastelutekniikoiden parantamiseen sekä ympäristön- ja maaperänsuojelun tehostamiseen;
20. kehottaa EU:ta yhdessä YK:n kanssa edistämään elintarvikkepolitiikkaa koskevan kaupunkien sopimuksen hyväksymistä ja levittämistä;
21. kehottaa kaikkia osallistuvia maita sitoutumaan panemaan täytäntöön kansainväliset normit, joilla säännellään investoimista ihmisoikeuksiin perustuvan lähestymistavan pohjalta, myös Afrikan unionin vahvistamat Afrikan maapolitiikkaa koskevat puitteet ja ohjeet sekä laajamittaisia maa-alueinvestointeja Afrikassa koskevat peruseräatteen;
22. kehottaa julkaisemaan kokonaisuudessaan kaikki maakohtaisten yhteistyökehysten yhteydessä tehdyt aiesopimukset; korostaa, että tarvitaan vahva institutionaalinen ja oikeudellinen kehys, jotta voidaan varmistaa, että riskit ja hyödyt jakautuvat oikeudenmukaisesti; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan aktiivinen osallistuminen NAFSN:ään on ratkaisevan tärkeää avoimuuden lujittamiseksi ja sen tavoitteiden toteutumiseksi; muistuttaa, että kaikkien kansalaisyhteiskunnan ryhmien välistä vuoropuhelua ja kuulemista on edistettävä;
23. pitää valitettavana, että NAFSN:n kymmenen yhteistyöjärjestelmän ainoa yhteinen indikaattori on Maailmanpankin "Doing Business" -indeksi;
24. tähdentää, että monenvälisissä kehitysaloitteissa mukana olevien yksityisten yritysten olisi vastattava toiminnastaan; kehottaa NAFSN:n osapuolia tämän varmistamiseksi laatimaan julkisen ja paikallisten ihmisten ja yhteisöjen saatavilla olevan vuosikertomuksen NAFSN:n yhteydessä toteutetuista toimista ja perustamaan riippumattoman vastuuvollisuusmekanismin, johon kuuluu myös paikallisten ihmisten ja yhteisöjen käytössä oleva valitusmekanismi; korostaa myös, että maa-alueisiin vaikuttavia uuden kumppanuuden investointeja on arvioitava maa-alueiden osalta riippumattomasti etukäteen ja niiden on oltava maanomistuksen, kalastuksen ja metsien vastuullista hallintaa koskevien FAO:n vapaaehtoisten suuntaviivojen mukaisia;
25. panee merkille, että NAFSN:n puitteissa toimivat monikansalliset yritykset suosivat laajamittaista sopimusviljelyä, joka on vaarassa syrjäyttää pientuottajat; kehottaa NAFSN:ään osallistuvaa kymmentä Afrikan valtiota varmistamaan, että sopimusviljely hyödyttää sekä ostajia että paikallisia toimittajia; pitää tätä tarkoitusta varten ratkaisevan tärkeänä lujittaa esimerkiksi viljelijäjärjestöjä viljelijöiden neuvotteluaseman parantamiseksi;
26. korostaa, että yksityisen sektorin hallussa on jo 90 prosenttia kumppanimaiden työpaikoista ja että yksityisen sektorin osallistumispotentiaali on kiistämätön, sillä yksityiset yritykset sopivat ihanteellisesti tarjoamaan kestävä perustan kotimaisten luonnonvarojen mobilisoinnille, joka muodostaa kaikkien avustusohjelmien perustan; korostaa, että sellaisen avoimen sääntelykehysten merkitystä, jossa asetetaan selkeästi kaikkien toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet, köyhät viljelijät ja haavoittuvat ryhmät mukaan luettuina, koska ilman tällaista kehystä ei voida onnistuneesti suojella kyseisiä oikeuksia;
27. kehottaa tarkistamaan maakohtaisia yhteistyökehäksiä niin, että voidaan tehokkaasti torjua sopimusviljelyjärjestelmistä pientuottajille aiheutuvia riskejä varmistamalla oikeudenmukaiset sopimusmääräykset, myös hintajärjestelyt, naisten oikeuksien kunnioittamisen, kestävä maanviljelyn tukemisen ja asianmukaiset riidanratkaisumekanismit;

Maan käyttömahdollisuus ja maanomistusoikeuksien turvaaminen

28. varoittaa, että keskittyminen pelkästään maanomistusoikeuksien jakamiseen aiheuttaa usein epävarmuutta elintarvikkeiden pientuottajille ja alkuperäisväestölle sekä erityisesti naisille, joiden maa-alueita ei ole tunnustettu oikeudellisesti ja jotka ovat viljellisten maakauppojen, ilman suostumusta tehtävien pakkolunastusten ja oikeudenmukaisen korvauksen puuttumisen vuoksi haavoittuvassa asemassa;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

29. korostaa, että johtavissa asemissa on tarpeen olla elintarvikkeiden pientuottajia, jolloin niiden omat riippumattomat järjestöt voivat tukea niitä maan, luonnonvarojen ja ohjelmien valvonnassa;

30. panee huolestuneena merkille, että maakauppoihin osallistuvat investoijat ja paikallinen eliitti kuvaavat kohteena olevia alueita usein ”tyhjiksi”, ”joutomaiksi” tai ”alihinnytyiksi”, vaikka hyvin pieni osa Afrikan maa-alueesta on todella joutomaata, kun otetaan huomioon esimerkiksi laiduntamistoiminnan harjoittaminen;

31. korostaa, että 1,2 miljardia ihmistä elää edelleen ilman pysyvää mahdollisuutta hankkia maata tai muuten maalla, johon heillä ei ole virallista oikeutta tai laillista omistusoikeutta, ilman mitattuja maanrajoja tai ilman laillisia tai taloudellisia keinoja muuttaa omaisuus pääomaksi;

32. suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikkiin maakohtaisiin yhteistyökehyksiin sisältyvät maanomistuksen, kalastuksen ja metsien vastuullista hallintaa koskevat vapaaehtoiset suuntaviivat vuodelta 2012; kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön maanomistuksen, kalastuksen ja metsien vastuullista hallintaa koskevat vapaaehtoiset suuntaviivat ja arvioimaan järjestelmällisesti niiden ja kestäväen kehityksen tavoitteiden noudattamista maakohtaisten yhteistyökehysten tarkistamisen yhteydessä;

33. korostaa, että NAFSN:n olisi keskityttävä maan anastamisen torjumiseen, koska se on ihmisoikeusloukkaus ja vie paikallisyhteisöiltä maat, joista niiden ravinnontuotanto ja perheiden ruokkiminen ovat riippuvaisia; muistuttaa, että maan anastaminen on useissa kehitysmaissa johtanut siihen, että ihmiset ovat menettäneet työnsä ja elinkeinonsa ja heidän on ollut pakko lähteä kodeistaan;

34. kehottaa osallistuvia maita

— varmistamaan osallistavat järjestelyt, joissa asetetaan etusijalle erityisesti niiden pienviljelijöiden ja pienten perheitällisten oikeudet, tarpeet ja edut, jotka ovat maa-omistajien legitimiä haltijoita, ja varmistamaan erityisesti, että kaikilta yhteisöiltä, jotka asuvat maalla, jonka omistusoikeus ja/tai hallinta siirretään, on saatu vapaa ja tietoinen ennakkosuostumus

— toteuttamaan sitovia kansallisia toimenpiteitä, joilla torjutaan maan anastamista sekä maa-alueiden luovuttamiseen perustuvaa korruptiota sekä maan käyttämistä keinottelutarkoituksessa tehtäviin investointeihin

— valvomaan maan omistusoikeus- ja sertifiointijärjestelmiä sen varmistamiseksi, että ne ovat avoimia eikä niissä keskitetä maan omistamista eikä riistetä yhteisöiltä resursseja, joista ne ovat riippuvaisia

— varmistamaan, että rahoitusapua ei käytetä sellaisten aloitteiden tukemiseen, jotka antavat yrityksille mahdollisuuden siirtää paikallisyhteisöjä muualle

— tunnustamaan kaikki legitimit maa-omistajat ja takaamaan maanomistusta koskevan oikeusvarmuuden, epäviralliset, alkuperäiset ja perinteiset maanomistusoikeudet mukaan luettuina, kalastuksen ja metsien vastuullista hallintaa koskevien vapaaehtoisten suuntaviivojen suositusten mukaisesti, edistämään uusia lakeja ja/tai lujittamaan tehokkaasti olemassa olevia lakeja, jotka takaavat tehokkaan suojan laajamittaisille maakaupoille, kuten ylärajat sallituille maakaupoille, ja sääntelemään sitä, millä tavoin tietyn arvon ylittävät kaupat olisi hyväksyttävä kansallisissa parlamenteissa

— varmistamaan, että vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatetta noudatetaan kaikkien sellaisten yhteisöjen osalta, joita maanastus koskee, ja että kuulemisiä järjestetään sen varmistamiseksi, että kaikki paikallisyhteisöihin kuuluvat ryhmät, erityisesti haavoittuvimmassa asemassa olevat ja marginalisoituneet ryhmät, voivat osallistua yhdenvertaisesti neuvotteluihin;

35. muistuttaa myös, että perinteisten maanomistusoikeuksien mukaiset käyttöoikeudet olisi tunnustettava ja niitä olisi suojeltava laillisella järjestelmällä Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien toimikunnan säännösten ja päätösten mukaisesti;

36. kehottaa tekemään maa-omistajien osalta etukäteen vaikutustutkimuksen NAFSN:stä ja asettamaan sen ehdoksi paikallisen väestön vapaasti muodostetun, etukäteen annetun ja tietoisin suostumuksen;

37. tukee vankan ja innovatiivisen valvontamekanismin käyttöä maakohtaisten yhteistyökehysten yhteydessä; kehottaa EU:ta kehittämään yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa voimakkaan aseman, jotta se voi tuoda panoksensa globaaliin valvontatapahtumaan lokakuussa 2016 pidettävässä 43:nnessä maakohtaisia yhteistyökehyksiä käsittelevässä kokouksessa, jolloin varmistetaan maanomistusta koskevien suuntaviivojen käytön ja soveltamisen kattava ja perusteellinen arviointi;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

38. kehottaa mukana olevien valtioiden hallituksia varmistamaan, että yritykset tekevät perusteelliset analyysit toimintansa mahdollisista vaikutuksista ihmisoikeuksiin (due diligence) ja toteuttavat ja julkaisevat riippumattomia ennakkotutkimuksia vaikutuksista ihmisoikeuksiin, sosiaalisiin oikeuksiin ja ympäristöä koskeviin oikeuksiin sekä parantavat mahdollisuuksia ja varmistavat mahdollisuudet hyödyntää ihmisoikeuksia koskevia valitusmekanismeja, joiden on oltava riippumattomia, avoimia, luotettavia ja vastuullisia;
39. kehottaa NAFSN:n osapuolia luomaan riippumattomat valitusmekanismit laajamittaisten investointihankkeiden seurauksena maattomuudesta kärsiville yhteisöille;
40. muistuttaa, että aliravitsemuksen torjunta edellyttää maatalous-, elintarvike- ja kansanterveysalojen tiivistä yhteyttä;

Elintarviketurva, ravitsemus ja kestävä perheviljely

41. muistuttaa tarpeesta ponnistella kaikin tavoin ravitsemuksen ja elintarviketurvan parantamiseksi sekä nälän torjumiseksi kestäväen kehityksen tavoitteen 2 mukaisesti; vaatii tukemaan paremmin viljelijöiden osuuskuntia, jotka ovat keskeisiä maatalouden ja elintarviketurvan kehittämisen kannalta;
42. panee merkille, että elintarviketurva, joka perustuu terveeseen elävään maaperään ja ilmastomuutosta kestäviin maatalouden ekosysteemeihin, lisää vakautta ja vähentää maastamuuttoa;
43. korostaa, että korkealaatuinen ja tasapainoinen ravitsemus on tärkeää, ja toteaa, että ravitsemus olisi otettava elintarvikejärjestelmien (jälleen)rakentamisen keskeiseksi tekijäksi;
44. kehottaa sen vuoksi toteuttamaan toimia, joilla liiallinen tukeutuminen tuotuihin elintarvikkeisiin korvataan kotimaisella elintarviketuotannolla ja asetetaan etusijalle paikalliset viljelykasvit, jotka täyttävät ravitsemukselliset vaatimukset; toteaa, että tästä on tulossa entistä tärkeämpää, koska ilmaston ja markkinaolosuhteiden vaihtelu on yhä voimakkaampaa;
45. muistuttaa, että ravitsemustilaa ei voida kuvata pelkästään energiansaannilla;
46. korostaa, että tarvitaan strategioita, joilla minimoidaan elintarvikejäte koko elintarvikeketjussa;
47. korostaa, että maatalouden biologista monimuotoisuutta on suojeltava; kehottaa EU:n jäsenvaltioita investoimaan agroekologisiin viljelykäytäntöihin kehitysmaissa IAASTD:n päätelmien, oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportin suositusten ja kestäväen kehityksen tavoitteiden mukaisesti;
48. tukee kestävää perheviljelyä edistävien toimintalinjojen kehittämistä ja hallitusten kannustamista luomaan perheviljelyn kehittämisen kannalta suotuisan ympäristön (tätä tukevat toimintalinjat, asianmukainen lainsäädäntö, osallistava suunnittelu ja vuoropuhelu, investoinnit);
49. kehottaa Afrikan maiden hallituksia
- investoimaan paikallisiin elintarvikejärjestelmiin, jotta voidaan edistää maaseututaloutta ja varmistaa ihmisarvoiset työpaikat, oikeudenmukaiset sosiaaliturvaverkot ja työntekijän oikeudet, parantaa luonnonvarojen käyttöä koskevaa demokraattista valvontaa, viljelijöiden siemenet mukaan luettuina, ja varmistamaan pientuottajien tehokkaan sitoutumisen toimintaprosesseihin ja täytäntöönpanoon; korostaa erityisesti, että NAFSN:n on kannustettava jalostusasteisuuden luomista maatalousalalle, elintarviketuotteiden säilöntätekniikoiden parantamista ja maatalouden ja kaupan välisen yhteyden lujittamista, jotta voidaan rakentaa paikalliset, kansalliset ja alueelliset markkinat, jotka hyödyttävät perheviljelijöitä ja tarjoavat laadukkaita elintarvikkeita kuluttajille huokeaan hintaan
 - välttämään sitä, että elintarvikkeiden tuotantojärjestelmistä tehdään liian riippuvaisia fossiilista polttoaineista hintavaihtelun rajoittamiseksi ja ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseksi

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- kehittämään lyhyitä elintarvikkeiden toimitusketjuja paikallisesti ja alueellisesti sekä asianmukaista varastointi- ja viestintäinfrastruktuuria tätä varten, koska lyhyet toimitusketjut ovat tehokkaimpia torjuttaessa nälkää ja maaseudun köyhyyttä
 - antamaan afrikkalaisille viljelijöille mahdollisuuden kohtuuhintaisiin ja vähän tuotantopanoksia vaativiin teknisiin ratkaisuihin Afrikalle tyypillisiin maatalouden haasteisiin vastaamiseksi
 - kannustamaan käyttämään monia erilaisia ravitsevia, paikallisia ja mahdollisimman paljon kausittain ravintona käytettäviä viljelykasveja, jotka ovat mieluiten paikallisesti mukautettuja tai alkuperäisiä lajikkeita, sekä mausteita ja myös hedelmiä, vihanneksia ja pähkinöitä, jotta voidaan parantaa ravitsemusta siten, että on jatkuvasti mahdollista noudattaa monipuolista ja terveellistä ruokavaliota, joka on asianmukainen pikemminkin laadun, määrän ja monipuolisuuden kuin pelkästään nautitun kalorimäärän osalta ja johdonmukainen kulttuuristen arvojen kanssa
 - sitoutumaan äidinmaidonkorvikkeiden kansainvälisen markkinointikoodin ja Maailman terveyskokouksen (WHA) imeväisten ja pikkulasten ravitsemuksesta antamien päätöslauselmien täysimääräiseen täytäntöönpanoon
 - perustamaan, edistämään ja tukemaan osuuskuntien kaltaisia tuottajajärjestöjä, jotka vahvistavat pienviljelijöiden neuvotteluasemaa, luovat tarvittavat olosuhteet, joilla varmistetaan, että markkinat maksavat entistä paremmin pienviljelijöille ja jotka mahdollistavat tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon pienviljelijöiden välillä;
50. painottaa, että NAFSN:n on saatava aikaan alueellisesti mukautettu maatalouden rakenne tuotanto- ja jalostusvaiheessa;
51. kehottaa Afrikan maiden hallituksia tukemaan sukupolvien välistä solidaarisuutta, sillä se on tärkeässä asemassa köyhyyden torjunnassa;
52. korostaa, että on tärkeää edistää ravitsemuskasvatusohjelmia kouluissa ja paikallisyhteisöissä;
53. korostaa, että oikeus veteen täydentää oikeutta ravintoon ja että YK:n vuoden 2010 päätöslauselma ei ole vielä johtanut ratkaisevaan toimintaan, jolla taataan vettä koskeva ihmisoikeus; kehottaa unionia tarkastelemaan italialaisen maailmanlaajuista vesitilannetta käsittelevän komitean ehdotusta PIDESC-sopimuksen vapaaehtoisesta pöytäkirjasta;
54. on tietoinen, että puhtaan veden saannilla on elintärkeä merkitys ja että maatalous voi vaikuttaa siihen;
55. on tietoinen veden saannin merkityksestä maataloudelle ja riskeistä, joita aiheuttaa liiallinen tukeutuminen arvokkaaseen kasteluveteen, ja toteaa tämän perusteella, että tuhlaavia kastelukäytäntöjä on vähennettävä, ja korostaa roolia, joka vettä säästävillä viljelytekniikoilla voi olla haihtumisen estämisessä sekä sen suhteen, että vesi säilyy terveessä elävässä maaperässä ja juomavesilähteet pysyvät puhtaina;
56. toteaa, että kestävä maaperän hoito voi lisätä maailman elintarviketuotantoa jopa 58 prosenttia ⁽¹⁾;
57. panee merkille synergiat maaperään ja puihin perustuvien lähestymistapojen välillä sekä maatalouden ekosysteemien ilmastonmuutokseen mukauttamisen merkityksen; panee erityisesti merkille polttopuun suuren kysynnän; panee erityisesti merkille tyypeä sitovien puiden moninaiset käyttötavat;
58. ottaa huomioon trooppisten ja puolikuivien alueiden maatalouden erityistarpeet etenkin suojaa auringolta tarvitsevien viljelykasvien ja maaperän suojelun osalta, ja toteaa, että yhden lajin viljely on vanhentunutta, ja panee myös merkille, että siitä ollaan kasvavassa määrin asteittain luopumassa NAFSN:n avunantajamaissa;
59. varoittaa turvautumasta liiaksi muiden maataloushyödykkeiden kuin elintarvikkeiden ja erityisesti biopoltoaineiden raaka-aineiden tuotantoon NAFSN:n rahoittamissa aloitteissa, koska näiden hyödykkeiden tuotannolla voi olla haitallinen vaikutus elintarviketurvaan ja elintarvikeomavaraisuuteen osallistuvissa maissa;

⁽¹⁾ FAO, Maailmanlaajuinen maaperäkumppanuus.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

60. toteaa, että viljelytekniikat – luonnollisten prosessien kuten pintamaan muodostuksen edistäminen, veden ja tuholaisten sääntely tai ravinteiden suljettu kierto – voivat taata viljelijöille ja hallinnoijille pitkän aikavälin tuottavuuden ja viljavuuden alhaisin kustannuksin;
61. toteaa, että maatalouden kemikaaleja voidaan käyttää sekä liiallisesti että epäasianmukaisesti kehitysmaissa, muun muassa niissä, jotka ovat mukana NAFSN:ssä;
62. panee merkille, että tilannetta pahentaa lukutaidottomuus ja asianmukaisen koulutuksen puuttuminen ja että tämä voi johtaa siihen, että tuoreissa hedelmissä ja vihanneksissa on merkittävän suuria määriä torjunta-ainejäämiä ja että viljelijät ja heidän perheensä kärsivät myrkytyksistä sekä muista ihmisen terveyteen kohdistuvia vaikutuksista;

Siemenalan sääntelyuudistus

63. palauttaa mieliin, että viljelijöiden oikeus tuottaa, vaihtaa ja myydä siemeniä vapaasti muodostaa perustan 90 prosentille maatalouden elinkeinoista Afrikassa ja että siementen monimuotoisuus on elintärkeä maatalouden ilmastonmuutosta koskevan sietokyvyn kehittämiseksi; korostaa, että yritysten vaatimukset vahvistaa UPOV:in vuoden 1991 yleissopimuksen mukaisesti eivät saisi johtaa tällaisten epävirallisten järjestelyjen kieltämiseen;
64. panee merkille siemenalan sääntelyn purkamisen vaarat osallistuvissa maissa, koska se voi johtaa pientilallisten liialliseen riippuvuuteen ulkomaisten yritysten tuottamista siemenistä ja kasvinsuojeluaineista;
65. muistuttaa, että TRIPS-sopimuksen määräykset, joissa kehoitetaan jonkinlaiseen kasvilajikkeiden suojeluun, eivät pakota kehitysmaita hyväksymään UPOV-järjestelmää; korostaa, että näiden määräysten mukaisesti maat voivat kuitenkin kehittää sui generis -järjestelmiä, jotka on mukautettu paremmin kunkin maan maataloustuotannon erityispiirteisiin ja perinteisiin viljelijäperusteisiin siemenjärjestelmiin, kun taas vähiten kehittyneet maat, jotka ovat WTO:n osapuolia, voivat jättää noudattamatta TRIPS-sopimuksen määräyksiä; korostaa, että sui generis -järjestelmien on oltava kannustavia eivätkä ne saa olla biodiversiteettisopimuksen, Nagoyan pöytäkirjan ja elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen tavoitteiden ja velvoitteiden vastaisia;
66. pitää valitettavana yritysten pyyntöä yhdenmukaistaa siemeniä koskevat lait selkeyden, yhdenmukaisuuden ja vakauden periaatteen mukaisesti Afrikassa alueellisten elinten välityksellä, koska tämä haittaa viljelijäperusteisten siemenjärjestelmien kehitystä ja kasvua kansallisella ja alueellisella tasolla, sillä tällaisissa järjestelmissä ei tavallisesti jalosteta ja tallenneta siemeniä, jotka täyttävät selkeyden, yhdenmukaisuuden ja vakauden kriteerit;
67. kehottaa G7-jäsenvaltioita tukemaan viljelijöiden hallinnoimia siemenjärjestelmiä yhteisön siemenpankkien avulla;
68. muistuttaa, että vaikka kaupalliset siemenlajikkeet voivat lyhyellä aikavälillä parantaa satoja, perinteiset viljelijöiden lajikkeet, maatiaiskannat ja niihin liittyvä tieto soveltuvat parhaiten mukautettaviksi erityisiin agroekologiaan ympäristöihin ja ilmastonmuutokseen; korostaa lisäksi, että niillä saavutetut paremmat tulokset riippuvat erilaisten tekijöiden käytöstä (lannoitteet, torjunta-aineet, hybridisiemenet), jotka saattavat johtaa viljelijöiden velkakierteeseen;
69. panee huolestuneena merkille, että varmennettujen siementen käyttöönotto ja leviäminen Afrikassa lisää pienviljelijöiden riippuvuutta, tekee velkaantumisen entistä todennäköisempää ja vähentää siementen monimuotoisuutta;
70. kannattaa sitä, että tuetaan paikallistason toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa monipuolisen ja ravitsevan ruokavalion yhtenäinen ja kestävä saatavuus omavastuullisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti;
71. kehottaa komissiota varmistamaan, että elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen mukaisesti tehty EU:n sitoumukset viljelijöiden oikeuksien alalla heijastuvat kaikessa siemenpolitiikan kehittämiseen liittyvässä teknisessä avussa ja taloudellisessa tuessa; kehottaa EU:ta tukemaan teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmiä, joilla tehostetaan paikallisesti mukautettujen siemenlajikkeiden ja viljelijöiden säästämien siementen kehittämistä;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

72. kehottaa G8-valtioita pidättäytymään tukemasta muuntogeenisiä viljelykasveja Afrikassa;
73. palauttaa mieliin, että bioturvallisuutta koskevassa afrikkalaisessa mallilaissa asetetaan korkea viitearvo bioturvallisuudelle; katsoo, että kaikki ulkomaisten avunantajien bioturvallisuuden kehittämiseen antama apu kansallisella ja alueellisella tasolla olisi rajattava sen mukaisesti;
74. kehottaa Afrikan maita pidättäytymään panemasta täytäntöön kansallisia tai alueellisia järjestelmiä, joissa on Cartagenaan bioturvallisuuspöytäkirjaa alhaisemmat standardit;
75. kehottaa osallistuvia maita tarjoamaan maanviljelijöille panosriippuvuuden välttämiseen soveltuvia vaihtoehtoja ja tukemaan maanviljelijöiden siemenjärjestelmiä, jotta maatalouden biologista monimuotoisuutta voidaan vaalia ja parantaa ylläpitämällä paikallisia julkisessa omistuksessa olevia siemenpankkeja sekä vaihtotoiminnan ja paikallisten siemenlajikkeiden jatkuvan kehittämisen avulla, sekä erityisesti huolehtimaan siemenluetteloita koskevasta joustavuudesta, jotta maanviljelijöiden lajikkeita ei jätettäisi niiden ulkopuolelle ja varmistettaisiin perinteisen tuotannon jatkuminen;
76. kehottaa osallistuvia maita turvaamaan pientilallisten ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien ja maaseutuyhteisöjen siementen ja maatalouden tuotantopanosten saanti sekä vaihto ja noudattamaan kansainvälisiä sopimuksia, joiden mukaisesti elämä ja biologiset prosessit eivät ole patentoitavissa erityisesti silloin, kun kyse on alkuperäisistä kannoista ja lajeista;
77. korostaa, että tiettyjen kaupallisten viljelykasvien kehittämisen seurauksena naiset ovat vaarassa syrjäytyä entisestään päätöksenteossa; panee merkille, että maatalouskoulutus kohdistuu usein miehiin jättäen syrjään naiset, jotka tämän vuoksi jäävät perinteisesti heidän tehtäviinsä kuuluneen maan ja satojen hallinnoinnin ulkopuolelle;

Sukupuoli

78. pitää valitettavana, että maakohtaisissa yhteistyökehyksissä ei juurikaan onnistuta määrittelemään sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaa budjetointia koskevia tarkkoja sitoumuksia tai seuraamaan edistystä eriteltyjen tietojen perusteella; korostaa tarvetta siirtyä abstrakteista ja yleisistä sitoumuksista konkreettisiin ja tarkkoihin sitoumuksiin kansallisten toimintasuunnitelmien valtuuksissa naisten oikeuksien turvaamiseksi;
79. kehottaa hallituksia poistamaan kaiken naisia koskevan syrjinnän maan sekä mikroluottojärjestelmien ja palvelujen käyttömahdollisuuksien osalta ja ottamaan naiset tosiasiallisesti mukaan maataloustutkimuksen ja kehitystoimien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon;

Afrikan maatalousinvestointien rahoittaminen

80. korostaa, että on varmistettava yksityisen sektorin yrityksille myönnetyn kaikenlaisen rahoituksen avoimuus ja että kyseinen rahoitus on julkistettava;
81. kehottaa avunantajia mukauttamaan julkisen kehitysavun (ODA) kehitystyön tuloksellisuutta koskevien periaatteiden mukaiseksi, keskittymään tuloksiin köyhyyden poistamiseksi ja edistämään osallistavia kumppanuuksia, avoimuutta ja vastuullisuutta;
82. kehottaa lahjoittajia kanavoimaan tukensa maatalouden kehittämiseen ensisijaisesti kansallisten kehitysrahastojen avulla, jotka myöntävät tukia ja lainoja pientilallisille ja perheviljelyyn;
83. kehottaa avunantajia tukemaan viljelijöiden koulutusta ja teknistä neuvontaa;
84. kehottaa avunantajia edistämään luonteeltaan ammatillisten ja taloudellisten viljelijäjärjestöjen muodostumista ja tukemaan viljelijöiden osuuskuntien perustamista, jotka mahdollistavat kohtuuhintaiset tuotantovälineet ja auttavat viljelijöitä jalostamaan ja markkinoimaan tuotteitaan tavalla, joka turvaa heidän tuotantonsa kannattavuuden;
85. katsoo, että G8-jäsenvaltioiden myöntämä rahoitus NAFSN:lle on vastoin kotimaisten paikallisten yritysten tukemista koskevaa tavoitetta, koska paikalliset yritykset eivät pysty kilpailemaan sellaisten monikansallisten yritysten kanssa, jotka jo hyötyvät määräävästä markkina-asemasta ja joille myönnetään usein erioikeuksia liiketoiminnan, tullien ja verotuksen alalla;
86. palauttaa mieliin, että kehitysavun tavoitteena on vähentää ja lopulta poistaa köyhyys; katsoo, että julkinen kehitysapu olisi keskitettävä pikemminkin pienenmuotoisen maatalouden suoraan tukemiseen;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

87. korostaa tarvetta elvyttää Afrikan maatalouteen tehtäviä julkisia investointeja yksityisten investointien tukemisen lisäksi sekä asettaa etusijalle investoinnit agroekologiaan, jotta voidaan kestävästi lisätä elintarviketurvaa ja elintarvikeomavaraisuutta sekä vähentää köyhyyttä ja nälkää ja säilyttää samalla biologinen monimuotoisuus ja kunnioittaa alkuperäisväestön tietämystä ja innovointia;

88. korostaa, että G7-jäsenvaltioiden olisi taattava Afrikan maille oikeus suojella maatalousalaansa tulli- ja verojärjestelmillä, jotka suosivat perheviljelyä ja pientilallisia;

89. kehottaa EU:ta korjaamaan kaikki edellä kuvatut NAFSN:n puutteet, lujittamaan sen avoimuutta ja hallintoa sekä varmistamaan, että sen mukaisesti toteutetut toimet ovat kehityspolitiikan tavoitteiden mukaisia;

o

o o

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja NAFSN:n osapuolille.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0248

Kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IAS) arviointi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IAS) arvioinnista ja kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätön (IFRS), Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoo-antavan ryhmän (EFRAG) ja julkisen edun valvontalautakunnan (PIOB) toiminnasta (2016/2006(INI))

(2018/C 086/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Jacques De Larosièren johdolla toimineen, EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän 25. helmikuuta 2009 esittämän kertomuksen,
- ottaa huomioon tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa, 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/30/EU ⁽³⁾;
- ottaa huomioon tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäisten toimien tukemiseksi toteutettavasta unionin ohjelmasta kaudelle 2014–2020 ja päätöksen N:o 716/2009/EY kumoamisesta 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 258/2014 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäisten toimien tukemiseksi toteutettavasta unionin ohjelmasta kaudelle 2014–2020 annetun asetuksen (EU) N:o 258/2014 muuttamisesta (COM(2016)0202),
- ottaa huomioon Philippe Maystadtin lokakuussa 2013 julkaiseman raportin ”Should IFRS Standards be More European?”,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle EFRAGin uudistusten täytäntöönpanon edistymisestä Maystadtin raportissa annettujen suositusten mukaisesti (COM(2014)0396),
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2015 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19. heinäkuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 1606/2002 soveltamisen arvioimisesta (COM(2015)0301),
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2015 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle IFRS-säätön, EFRAGin ja PIOB:n toiminnasta vuonna 2014 (COM(2015)0461),

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.

⁽³⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 74.

⁽⁴⁾ EUVL L 105, 8.4.2014, s. 1.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Pääomamarkkinaunionin luomista koskeva toimintasuunnitelma” (COM(2015)0468),
- ottaa huomioon kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antavaa elintä (IASB) koskevan tutkimuksen (”The European Union’s Role in International Economic Fora – paper 7: The IASB”) sekä neljä IFRS 9 -standardia koskevaa tutkimusta (”IFRS Endorsement Criteria in Relation to IFRS 9”, ”The Significance of IFRS 9 for Financial Stability and Supervisory Rules”, ”Impairments of Greek Government Bonds under IAS 39 and IFRS 9: A Case Study” ja ”Expected-Loss-Based Accounting for the Impairment of Financial Instruments: the FASB and IASB IFRS 9 Approaches”),
- ottaa huomioon menetelmästä kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2004/109/EY nojalla 21. joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1569/2007 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon G20-ryhmän valtionpäämiesten 2. huhtikuuta 2009 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon IASB:n heinäkuussa 2013 esittämän keskusteluasiakirjan tilinpäätösraportoinnin käsitteellisen viitekehyksen uudelleenarvioinnista (DP/2013/1) sekä IASB:n heinäkuussa 2015 esittämän pyynnön esittää näkemyksiä johtokunnan jäsenten suorittamasta rakenteen ja vaikuttavuuden uudelleenarvioinnista,
- ottaa huomioon komission 1. joulukuuta 2015 esittämät kommentit IASB:n johtokunnan jäsenten suorittamasta rakenteen ja vaikuttavuuden uudelleenarvioinnista,
- ottaa huomioon IASB:n 24. heinäkuuta 2014 esittämän, rahoitusvälineitä koskevan kansainvälisen kirjanpitostandardin 9, EFRAGin kansainvälisen kirjanpitostandardin 9 hyväksymisestä antaman suosituksen, EFRAGin arvion kansainvälisen kirjanpitostandardin 9 arvioinnista oikeaa ja riittävää kuvaa koskevaan periaatteeseen nähden, tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean kansainvälistä kirjanpitostandardia 9 koskevat kokousasiakirjat sekä Euroopan keskuspankin (EKP) ja Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) kommenttikirjeet kansainvälisen kirjanpitostandardin 9 kannattamisesta,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan koordinaattoreiden puolesta 14. tammikuuta 2014 lähetetyn kirjeen, jossa esitettiin huomioita IASB:n keskusteluasiakirjasta, jossa pohditaan taloudellisen raportoinnin käsitteellisen viitekehyksen uudelleenarviointia,
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) 31. maaliskuuta 2015 antaman kertomuksen tilinpäätösstandardien valvojen valvonta- ja sääntelytoiminnasta vuonna 2013 (ESMA/2015/659),
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 10. heinäkuuta 2014 antamat suuntaviivat taloudellisten tietojen antamista koskevien sääntöjen noudattamisen valvomiseksi (ESMA/2014/807),
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen taulukon vastaavuuksista verrattuna Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 19. tammikuuta 2016 antamiin taloudellista raportointia koskevien sääntöjen täytäntöönpano-ohjeisiin (ESMA/2015/203 REV),
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kansainvälisistä kirjanpitostandardeista (IFRS) ja kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan (IASB) hallinnosta ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 340, 22.12.2007, s. 66.

⁽²⁾ EUVL C 259 E, 29.10.2009, s. 94.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/56/EU ⁽²⁾ muutetun, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäateisestä tilintarkastuksesta 17. toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽³⁾, jota aletaan soveltaa vuoden 2016 kesäkuun puolivälissä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A8-0172/2016),
- A. ottaa huomioon, että kansainväliset kirjanpitostandardit (IFRS) ja kansainväliset tilintarkastusstandardit ovat yksi keskeinen ja tarvittava osa sisämarkkinoiden ja pääomamarkkinoiden tehokkaan toiminnan kannalta; toteaa, että kansainväliset kirjanpitostandardit ja kansainväliset tilintarkastusstandardit voidaan katsoa yleisiksi hyödykkeiksi eivätkä ne sen vuoksi saa vaarantaa rahoitusmarkkinoiden vakautta tai estää unionin talouskehitystä, vaan niiden olisi edistettävä yhteistä hyvää eivätkä ne saisi hyödyttää vain sijoittajia, lainanantajia ja velkojia;
- B. toteaa, että yritysten virheellinen tilinpäätösraportointi uhkaa talouden ja rahoitusmarkkinoiden vakautta ja heikentää myös kansalaisten luottamusta sosiaalisen markkinatalouden malliin;
- C. ottaa huomioon, että IFRS:n tarkoituksena on vahvistaa vastuuvellollisuutta vähentämällä sijoittajien ja yritysten välistä tiedonpuutetta, suojelemalla sijoittajia ja lisäämällä avoimuutta kansainvälisen vertailtavuuden ja taloudellisen tiedon laadun paranemisen kautta sekä mahdollistamalla, että sijoittajat ja muut markkinatoimijat tekevät tietoon perustuvia päätöksiä, ja IFSR myötävaikuttaa siten rahoitusmarkkinoiden toimijoiden käyttäytymiseen sekä näiden markkinoiden vakauteen; toteaa kuitenkin, että tämä päätöksenteon kannalta hyödyllinen tilinpäätös malli ei täysin vastaa tilinpäätöksen pääomavaatimuksiin liittyvää tehtävää sellaisena kuin se on kuvattu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä sekä tilinpäätösdirektiivissä, joiden mukaan tilinpäätöksen käsitteellinen pohja IFRS:n yhteydessä ei kata tilien tarkoitusta EU:n lainsäädännössä, jossa normina on oikea ja riittävä kuva määritetyistä luvuista, kuten todetaan komission jäsen Jonathan Hillin 25. helmikuuta 2016 päivättyssä kirjallisessa vastauksessa E-016071/2015; katsoo, että oikean ja riittävän kuvan vaatimus edellyttää kokonaisvaltaista arviointia, jossa tärkeitä ovat luvut ja laadulliset selitykset;
- D. toteaa, että tilinpäätösdirektiivin mukaan tilinpäätökset ovat erityisen tärkeitä ”yritysten osakkeenomistajien, jäsenten ja ulkopuolisten suojaamiseksi” eivätkä ”tällaiset yritys muodot tarjoa ulkopuolisille muuta suojaa kuin niiden nettovarallisuuden määrät”; toteaa, että tilinpäätösdirektiivissä todetaan myös, että tarkoituksena on ”pääomayhtiöihin liittyvien etujen suojaaminen” takaamalla, ettei osinkoja makseta osakepääomasta; toteaa, että tämä tilinpäätösten yleinen tehtävä voidaan täyttää vain, jos tilien luvut antavat oikean ja riittävän kuvan yrityksen varoista, vastuista, rahoitusasemasta sekä sen voitosta tai tappiosta; toteaa, että oikea ja riittävä kuva, maksettavien osinkojen määrittäminen ja yrityksen vakavaraisuuden arviointi edellyttävät myös laadullista tietoa ja riskien laajempaa arviointia;
- E. toteaa, että kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta (IASB) toimii IFRS-säätiön – joka on Lontoossa/Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Delawaressa/Yhdysvalloissa rekisteröity yksityinen, voittoa tavoittelematon yhteisö – puitteissa ja on standardien asettajana se toimija, jonka prosessien on oltava avoimia, riippumattomia ja suoran julkisen vastuuvellollisuuden piiriin kuuluvia; toteaa, että Euroopan unioni maksaa noin 14 prosentin osuuden IFRS-säätiön budjetista ja on näin sen suurin rahoittaja;
- F. ottaa huomioon, että pääomien maailmanlaajuinen liikkuvuus edellyttää maailmanlaajuisia tilinpäätösstandardien järjestelmää; toteaa, että kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja sovelletaan 116 oikeudenkäyttöalueella erilaisin menettelyin (hyväksyminen täysin tai osittain, vaihtoehtoinen soveltaminen tai lähentyminen) mutta ei Yhdysvalloissa kotimaisiin liikkeeseenlaskijoihin;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0108.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 196.

⁽³⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- G. toteaa, että lokakuussa 2002 tehdyssä IASB:n sekä Yhdysvaltojen tilinpäätösstandardilautakunnan välisessä ”Norwalkin sopimuksessa” ehdotetaan IASB:n kansainvälisten esittämien tilinpäätösstandardien ja Yhdysvaltain tilinpäätösstandardilautakunnan esittämien US-GAAP-sääntöjen yhdenmukaistamista;
- H. toteaa, että EU:ssa hyväksymisprosessi perustuu kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista annetussa asetuksessa säädettyihin hyväksymiskriteereihin; ottaa huomioon, että IFRS ei saa olla ristiriidassa tilinpäätösdirektiiviin sisältyvän oikean ja riittävän kuvan periaatteen kanssa, jonka mukaan tilinpäätösten on annettava oikea ja riittävä kuva yrityksen varoista ja vastuista, sen taloudellisesta tilanteesta ja sen voitoista ja tappioista; toteaa, ettei osinkoja ja bonuksia saa maksaa toteutumattomista voitoista eli viime kädessä pääomasta, kuten pääoman säilyttämistä koskeva direktiivi edellyttää; katsoo, että kansainvälisten kirjanpitostandardien olisi edistettävä julkista etua Euroopassa ja että niiden olisi täytettävä tilinpäätöksissä edellytettyjen tietojen laatuun liittyvät perustavat kriteerit;
- I. toteaa, että komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti osallistuvat hyväksymisprosessiin Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (EFRAG), joka on yksityinen komission tekninen neuvonantaja, antaman lausunnon sekä jäsenvaltioiden edustajista koostuvan tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean (ARC) työn pohjalta; panee merkille, että Maystadtin raportissa käsiteltiin mahdollisuutta perustaa Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän korvaava virasto pidemmän aikavälin ratkaisuna;
- J. ottaa huomioon, että EU:ssa useat sidosryhmät, erityisesti pitkän aikavälin sijoittajat, ovat ottaneet esille kysymyksen kansainvälisten kirjanpitostandardien yhdenmukaisuudesta tilinpäätösdirektiivin vaatimusten ja erityisesti varovaisuutta ja varojen hoitamista toisen lukuun koskevien periaatteiden kanssa; toteaa, että parlamentin osallistuminen standardien määrittämiseen ei ole riittävä eikä se vastaa EU:n talousarviosta maksettavaa IFRS-säätiön rahoitusosuutta; toteaa, että on myös korostettu Euroopan äänen vahvistamista, jotta voidaan varmistaa näiden periaatteiden täysi tunnustaminen ja huomioonottaminen standardien laadintaprosessin kaikissa vaiheissa;
- K. toteaa, että äskettäiset rahoituskriisit nostivat kansainväliset kirjanpitostandardit – erityisesti säännöt, jotka koskevat pankkijärjestelmässä kärsittyjen tappioiden kirjaamista – ja niiden merkityksen rahoitusalan vakauden ja talouskasvun kannalta G20-ryhmän ja EU:n agendoille; toteaa, että G20:ssä ja De Larosièren raportissa korostettiin keskeisiä tilinpäätösstandardeihin liittyviä kysymyksiä kriisin edellä, kuten taseen ulkopuolista kirjanpitoa, markkina-arvoon perustuvan periaatteen myötäsyklisyttä sekä voittojen ja tappioiden tunnistamista, syklisten nousujaksojen aikana kerääntyvien riskien aliarviointia sekä yhteisen ja avoimen menetelmän puutetta epälikvidien ja arvoltaan alentuneiden omaisuuserien arvon määrittämistä varten;
- L. toteaa, että IASB:n kehittämät IFRS 9 -standardin mukaiset rahoitusinstrumentit muodostivat keskeisen vastatoimen joillekin kriisiin liittyville näkökohdille ja sen vaikutuksille pankkialalla; ottaa huomioon, että EFRAG antoi myönteisen lausunnon IFRS 9:stä ja esitti joukon huomioita, jotka koskivat ”käyvän arvon” käyttöä markkinavaikkeuksien yhteydessä, tappioiden huomioonottamisen 12 kuukauden säännön käsitteellisen pohjan puutetta sekä pitkäaikaisia sijoituksia koskevien säännösten puutteellisuutta; toteaa, että koske IFRS 9 -standardilla ja tulevilla vakuutusstandardilla on eri voimaantulopäivät, neuvojen yhteydessä esitettiin varaus, joka koski standardin soveltamiskelpoisuutta vakuutuslalla; toteaa, että IASB itse tunnustaa tämän; toteaa, että on yhä huolta siitä, että ehdotettu pääoman tilinpäätöskohtelu voi vaikuttaa kielteisesti pitkäaikaissijoituksiin; toteaa, että EKP:n ja EPV:n kommenttikirjeet IFRS 9:stä olivat myönteisiä, mutta niissä mainittiin myös joitakin nimenomaisia puutteita;
- M. toteaa, että taseen ulkopuolisen tilinpidon kysymystä käsiteltiin tämän jälkeen esitetyillä tarkistuksilla rahoitusvälineitä koskevaan IFRS 7:ään: julkistetaan ja otetaan käyttöön kolme uutta standardia, IFRS 10 konsolidoidut tilinpäätökset, IFRS 11 yhteisjärjestelyt ja IFRS 12 tiedot osuiksista muissa yhteisöissä;
- N. ottaa huomioon, että IASB julkisti toukokuussa 2015 käsitteellistä viitekehystä koskevan luonnoksen, jossa kuvataan käsitteitä, joiden avulla IASB kehittää kansainvälisiä kirjanpitostandardeja ja tilinpäätösten laatijat voivat kehittää ja valita tilinpäätöksiä koskevia toimintapolitiikkoja, ja joiden ansiosta kansainvälisten kirjanpitostandardien ymmärtäminen ja tulkitseminen on helpompaa kaikille osapuolille;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- O. ottaa huomioon, että IFRS-säätiön hallintorakennetta tarkastellaan parhaillaan uudelleen säätiön perussäännön mukaisesti; katsoo, että tämän vuoksi nyt on oikea hetki arvioida uudelleen IFRS-säätiön ja IASB:n organisaatioiden rakennetta sekä niiden hallinto- ja valvontaelimiin tehtäviä muutoksia, jotta ne voidaan integroida entistä paremmin julkisiin kansainvälisiin elimiin ja jotta voidaan varmistaa eri eturyhmien laaja edustus (esimerkiksi kuluttajia edustavat virastot ja valtiovarainministeriöt) ja julkinen vastuuvollisuus, jonka avulla taataan korkealaatuiset tilinpäätösstandardit;
- P. toteaa, että kansainväliset tilintarkastusstandardit kehittää kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta (IAASB), joka on itsenäinen kansainvälisen tilintarkastajaliiton (IFAC) elin; toteaa, että julkisen edun valvontalautakunta (PIOB) on kansainvälinen riippumaton järjestö, joka valvoo kansainvälisten tilintarkastusstandardien hyväksymisprosessia sekä IFAC:n muuta julkisen edun hyväksi tekemää työtä;
- Q. ottaa huomioon, että tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäisten toimien tukemiseksi toteutettavasta, vuodet 2014–2020 kattavasta unionin ohjelmasta rahoitetaan IFRS-säätiön ja PIOB:n toiminta vuosina 2014–2020, mutta EFRAGin toiminta ainoastaan vuosina 2014–2016;

Kansainvälisten kirjanpitostandardien EU:ssa soveltamisen tarkastelu ensimmäisen vuosikymmenen jälkeen

1. panee merkille komission IAS-arviointikertomuksen, jossa tarkastellaan kansainvälisten kirjanpitostandardien soveltamista EU:ssa, sekä komission arvioon, jonka mukaan IAS-asetuksessa määritetyt tavoitteet on saavutettu; pitää valitettavana, ettei komissio ole vielä esittänyt vaadittuja lainsäädännöllisiä muutoksia arvioinnissaan esitettyjen puutteiden korjaamiseksi; kehottaa standardien asettajaa varmistamaan, että kansainväliset kirjanpitostandardit ovat yhdenmukaisia kaikkien nykyisten tilinpäätösstandardien kanssa, ja kehottaa edistämään yhdenmukaistamista kansainvälisesti; kehottaa soveltamaan aiempaa koordinoitumpaa lähestymistapaa uusien standardien kehittämiseen myös koordinoimalla soveltamisen määräaikoja, mikä koskee erityisesti IFRS 9:n (rahoitusvälineet) ja uuden IFRS 4:n (vakuutus sopimukset) toteuttamista; kehottaa komissiota esittämään siksi huolellisesti laadittuja lainsäädäntöehdotuksia ja varmistamaan, että mahdolliset viipeet eivät johda epätasapainoon tai kilpailun häiriytymiseen vakuutus alalla. kehottaa komissiota tutkimaan yksityiskohtaisesti, onko Larosièren raportin suositukset pantu täysin täytäntöön ja erityisesti, onko toteutettu suositus 4, jonka mukaan on selvitettävä laajemmin, tarvitaanko markkinahintaperiaatetta;
2. kehottaa komissiota noudattamaan pikaisesti Maystadtin raportissa esitettyä suositusta laajentaa julkista etua koskevaa kriteeriä, toisin sanoen sitä, että tilinpäätösstandardit eivät saisi sen enempää vaarantaa EU:n rahoitusalan vakautta kuin haitata sen taloudellista kehitystään, ja kehottaa varmistamaan, että tätä perustetta noudatetaan täysin hyväksymisprosessissa; kehottaa komissiota antamaan yhdessä EFRAGin kanssa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ja tilinpäätösdirektiivin pohjalta selkeitä käsitteiden ”julkisen edun” ja ”oikean ja riittävän kuvan” periaatteen merkitystä koskevia suuntaviivoja, jotta näistä hyväksymiskriteereistä voidaan päästä yhteisymmärrykseen; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen, jolla Maystadtin raportin ”julkisen edun” kriteerin määritelmä sisällytetään IAS-asetukseen; kehottaa komissiota yhdessä EFRAGin kanssa tutkimaan järjestelmällisesti, edellyttääkö Maystadtin raportin mukainen ”julkisen edun” määritelmä muutoksia nykyisiin tilinpäätösstandardeihin, ja tekemään tältä pohjalta yhteistyötä IASB:n ja kansallisten sekä kolmansien maiden normien määrittäjien kanssa, jotta voidaan saada laajempaa tukea muutoksille, tai jos tällaista laajempaa tukea ei ole, kehottaa tarvittaessa säätämään EU:n lainsäädännössä tällaiset vaatimukset täyttävistä erityisnormeista;
3. toteaa, että direktiivin 2013/34/EU 4 artiklan 3 kohdan mukaista oikeaa ja riittävää kuvaa koskevaa testiä sovelletaan tilien lukuihin rutiininomaisesti, kun kyse on saman direktiivin johdanto-osan 3 ja 29 kappaleessa tarkoitetun unionin oikeuden mukaisesti laadituista tilinpäätöksistä; korostaa, että tämä tarkoitus liittyy pääomavaatimuksia koskevaan tilinpäätösten funktioon, toisin sanoen sijoittajat – sekä velkojat että osakkeenomistajat – käyttävät vuosittaisen tilinpäätöksen lukuja perustana sen määrittämisessä, onko yhtiö nettovaroiltaan maksukykyinen, sekä maksettavien osinkojen määrittämisessä;
4. korostaa, että keskeisellä sijalla oikean kuvan saamisessa tilinpäätöksen luvuista on varovainen arviointi, mikä merkitsee sitä, ettei tappioita esitetä liian pieninä eikä voittoja liian suurina, kuten tilinpäätösdirektiivin 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan i ja ii alakohdassa säädetään; toteaa, että tämä tilinpäätösdirektiivin tulkinta on vahvistettu monissa unionin tuomioistuimen tuomioissa;
5. toteaa, että IAS-asetuksen johdanto-osan 9 kappale mahdollistaa tietynasteisen joustavuuden päätettäessä IFRS:n kannattamisesta, sillä se ei edellytä näiden direktiivien jokaisen säännöksen tiukkaa noudattamista; ehdottaa kuitenkin, että tätä ei laajenneta niin, että IFRS:n sallittaisiin poikkeavan näin paljon yleisestä tarkoituksesta vuoden 2013 tilinpäätösdirektiivissä (2013/34/EU), joka korvasi IAS-asetuksen 3 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitetut neljännen

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

yhtiöoikeusdirektiivin (78/660/ETY) ja seitsemännen yhtiöoikeusdirektiivin (83/349/ETY); katsoo, että tämän seurauksena saataisiin tilinpäätöksiä, joissa voittoja liioitellaan tai tappiot esitetään todellista pienempinä; katsoo tässä yhteydessä, että IAS 39:n tukeminen saattoi olla vastoin tätä vuoden 2013 tilinpäätösdirektiivillä korvattujen neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeusdirektiivin yleistä tarkoitusta korvaavalla direktiivillä käyttöön otetun tappiomallin vuoksi, ja se oli erityisesti vastoin neuvoston neljännen yhtiöoikeusdirektiivin 31 artiklan 1 kohdan c alakohdan b b alakohtaa, jonka mukaan ”kaikki sellaiset ennakoitavissa olevat vastuut ja mahdolliset menetykset, jotka liittyvät kyseiseen tai sitä edeltäneeseen tilikauteen, otetaan huomioon, vaikka tällaiset vastuut ja menetykset tulisivat tietoon vasta tilinpäätöspäivän ja tilinpäätöksen laatimisen välisenä aikana”;

6. pitää myönteisenä IASB:n aikomusta ottaa uudessa käsitteellisessä viitekehyksessä ”varovaisuuden” periaate uudelleen käyttöön sekä vahvistaa siinä ”varojen hoitamista toisen lukuun” koskevaa periaatetta; pitää valitettavana, että IASB:n tulkinta ”varovaisuudesta” merkitsee vain harkinnan varovaista käyttöä; toteaa, että IASB:n käsitys varovaisuusperiaatteesta ja varojen hoitamisesta toisen lukuun poikkeaa asiaa koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja tilinpäätösdirektiivistä; katsoo, että varovaisuusperiaatteen ohella olisi noudatettava luotettavuuden periaatetta; kehottaa komissiota ja EFRAGia sopimaan varovaisuutta sekä varojen hoitamista toisen lukuun koskevista periaatteista unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön sekä tilinpäätösdirektiivin mukaisella tavalla ja tekemään tältä pohjalta yhteistyötä IASB:n sekä kansallisten ja kolmansien maiden standardin laatijoiden kanssa näiden periaatteiden kannatuksen laajentamiseksi; kehottaa IASB:tä tarkastelemaan järjestelmällisesti, edellyttäkö tarkistettu viitekehys muutoksia nykyisiin tilinpäätösstandardeihin, ja kehottaa tekemään muutoksia tarvittaessa;

7. panee merkille IFRS-järjestelmässä sovellettavan tappioiden huomioonottamisen, jonka olisi mahdollistettava entistä varovaisempi tappiosäännösten määrittely niin, että otetaan huomioon ennakoituvat tulevat tappiot jo aiheutuneiden tappioiden asemesta; katsoo, että EU:n hyväksymismenettelyssä olisi valmisteltava huolellisesti ja varovaisesti menettely ennakoitujen tappioiden määrittämistä varten, jotta voidaan välttää liiallinen tukeutuminen malliin ja mahdollistaa selkeä arvoltaan alentuneiden omaisuuserien valvova ohjaus;

8. katsoo, että taseen ulkopuolisen tilinpidon kysymystä ei ole vielä käsitelty asianmukaisesti ja tehokkaasti, koska päätökseen siitä, onko omaisuuserä ilmoitettava taseissa, sovelletaan edelleen mekaanista ja kierrettävissä olevaa sääntöä; kehottaa IASB:tä korjaamaan nämä puutteet;

9. pitää myönteisenä IFRS-säätiön ja IOSCON pöytäkirjaa yhteistyön vahvistamisesta G20:n esiin tuomien arvopaperimarkkinoiden valvontaa koskevien keskeisten ongelmien yhteydessä; pitää tällaista yhteistyötä tarpeellisenä, jotta voidaan täyttää korkealaatuisten ja globaalien kirjanpitostandardien tarve ja edistää yhdenmukaisten standardien käyttöä ensisijaisina erilaisiin kansallisiin malleihin nähden;

10. on vakuuttunut, että IASB:n ja IOSCON välinen tiedonvaihto IFRS-standardin käytön yleistymisestä ei ole pelkästään tilanearvio, vaan myös mahdollisuus tunnistaa esimerkkejä parhaista käytännöistä; pitää tässä suhteessa myönteisenä IOSCON käyttöönottamaa toimeenpanijoiden vuotuista keskustelua, jonka avulla IASB:lle voidaan selvittää erilaisia toteutukseen liittyviä keskeisiä kysymyksiä;

11. toteaa, että tilinpäätösstandardin vaikutukset on ymmärrettävä perinpohjaisesti; kehottaa IASB:tä ja EFRAGia asettamaan ensisijaiseksi tavoitteeksi vaikutustenarviointinsa vahvistamisen etenkin makrotalouden alalla sekä hyvin erilaisten sidosryhmien erilaisten tarpeiden analysoimisen pitkäaikaiset sijoittajat, yritykset ja suuri yleisö mukaan lukien; kehottaa komissiota muistuttamaan EFRAGia tämän kapasiteetin vahvistamisesta sen arvioidessa uusien tilinpäätösstandardien vaikutusta rahoitusvakauteen niin, että keskitytään nimenomaisesti unionin tarpeisiin, jotka olisi otettava huomioon IASB:n standardoinnissa aikaisemmassa vaiheessa prosessia; panee erityisesti merkille määrällisen vaikutustenarvioinnin puutteen kansainvälisen kirjanpitostandardin 9 osalta, jolle tietoja ei ole saatavissa ennen vuotta 2017; kehottaa komissiota varmistamaan, että IFRS 9 palvelee EU:n pitkän aikavälin sijoitusstrategiaa erityisesti rajoittamalla säännöksiä, jotka voivat aiheuttaa rahoitusveltyksissä liiallista lyhyen aikavälin volatilitteettia; toteaa, että eurooppalaiset valvontaviranomaiset (EVV:t), kuten ESMA, EPV ja EIOPA, joilla on asiantuntemus ja kapasiteetti tässä tehtävässä auttamiseksi, hylkäsivät EFRAGin lautakunnan täysjäsenyyden, koska EFRAG on yksityinen elin; katsoo, että EKP ja EVV:t voisivat uusittujen hallitustason menettelyjen jälkeen antaa EFRAGin lautakunnan tarkkailijoina myönteisen panoksen, joka auttaisi ottamaan entistä paremmin huomioon rahoitusvakauteen kohdistuvat vaikutukset; kehottaa komissiota tutkimaan IAS-asetuksen tarkistuksen yhteydessä tapoja saada eurooppalaisilta valvontaviranomaisilta järjestelmällistä ja virallista palautetta;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

12. on vakuuttunut, että käyttäjät voivat soveltaa ja valvojat voivat valvoa tehokkaasti vain yksinkertaisia sääntöjä; muistuttaa, että G20 kehotti 2. huhtikuuta 2009 antamassaan julkilausumassa vähentämään tilinpäätösstandardien monimutkaisuutta ja pyrkimään arvonmäärittäysstandardien selkeään ja johdonmukaiseen soveltamiseen kansainvälisesti yhteistyössä valvojen kanssa; pitää kansainvälisten kirjanpitostandardien jatkuvaa monimutkaisuutta huolestuttavana; kehottaa vähentämään tätä monimutkaisuutta tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan kehitettäessä uusia tilinpäätösstandardeja; katsoo, että yksinkertaisempi tilinpäätösstandardijärjestelmä edistää entistä yhdenmukaisempaa täytäntöönpanoa niin, että yritysten taloudellisia tietoja voidaan vertailla jäsenvaltioiden kesken;

13. kehottaa toteuttamaan IFRS:n yhteydessä pakollista maakohtaista raportointia; toistaa parlamentin näkemyksen, jonka mukaan maakohtaisella raportoinnilla voi olla merkittävä rooli veronkierron ja verovilpin torjumisessa;

14. pyytää IASB:tä, komissiota ja EFRAGia ottamaan parlamentin ja neuvoston varhaisessa vaiheessa mukaan kirjanpitostandardien kehittämiseen ylipäätään sekä etenkin niiden hyväksymisprosessiin; katsoo, että IFRS:n hyväksymiseen EU:ssa liittyvä tarkastelumenettely olisi virallistettava ja sen rakenne olisi määriteltävä käyttäen mallina "tason 2" toimiin liittyviä tarkastelumenettelyjä rahoituspalveluiden alalla; suosittelee, että unionin viranomaiset kutsuvat kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä tukemaan toimiaan myös EFRAGin tasolla; kehottaa komissiota luomaan sidosryhmille foorumin, jolla voidaan käsitellä eurooppalaisen tilinpidon peruseräilyä; kehottaa komissiota antamaan parlamentille mahdollisuuden saada lyhyt luettelo EFRAGin lautakunnan puheenjohtajaehdokkaista, jotta voidaan järjestää epävirallisia kuulemisia ennen äänestämistä jäljelle jäävästä ehdokkaasta;

15. panee tässä yhteydessä merkille, että parlamentin pitäisi tukea kansainvälistä tilinpäätöskäytäntöä aktiivisesti edellyttäen, että tässä päätöslauselmassa esitetyt pyynnöt otetaan asianmukaisesti huomioon, koska saatava hyöty on todistetusti kustannuksia merkittävämpi;

16. on vakuuttunut siitä, että globalisoituneessa taloudessa tarvitaan kansainvälisesti hyväksytyjä tilinpäätösstandardeja; muistuttaa kuitenkin, että lähentyminen ei ole itse tarkoitus, vaan se on toivottavaa vain, jos se johtaa entistä parempiin tilinpäätösstandardeihin, jotka vastaavat pyrkimystä yleiseen etuun, varovaisuuteen sekä luotettavuuteen; katsoo siksi, että IASB:n ja kansallisten tilinpäätösstandardien asettajien olisi jatkettava tehokasta vuoropuheluaan huolimatta lähentymisprosessin hitaasta edistymisestä;

17. toteaa, että suurin osa yrityksistä on pk-yrityksiä; panee merkille komission aikomuksen tarkastella yhdessä IASB:n kanssa mahdollisuutta kehittää pk-yrityksiä varten yhteisiä laadukkaita ja yksinkertaistettuja tilinpäätösstandardeja, joita monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä, erityisesti pk-yritysten kasvumarkkinoilla, noteeratut pk-yritykset voivat käyttää EU:ssa vapaaehtoisesti; panee tässä yhteydessä merkille jo olemassa olevien tilinpäätösstandardien pk-yrityksille suomat mahdollisuudet; katsoo, että tämän alan työn jatkamisen ehtona on, että kansainvälisten kirjanpitostandardien on oltava yksinkertaisempia, ne eivät saa edistää myötäsiklisyyttä ja pk-yritysten etujen on oltava riittävästi edustettuina IASB:ssä; katsoo, että asiaan liittyvien sidosryhmien on oltava edustettuina IASB:ssä; kehottaa komissiota ennen lisätoimien toteuttamista suorittamaan asianmukaisen vaikutustenarvioinnin kansainvälisten kirjanpitostandardien vaikutuksista pk-yrityksiin; kehottaa seuraamaan tällaista kehitystä tarkoin ja pyytää antamaan parlamentille kaikki tiedot asiasta ja ottamaan asianmukaisella tavalla huomioon sääntelyn parantamiseen tähtäävän menettelyn;

18. korostaa, että kansallisten standardien laatijat on nyt integroitu tiiviisti EFRAGiin; panee siksi merkille EFRAGin neuvoa-antavan roolin, kun on kyse pieniin pörssiyrityksiin ja yleisemmin pk-yrityksiin liittyvistä tilinpäätöskysymyksistä;

19. pitää myönteisenä, että komissio kannustaa jäsenvaltioita noudattamaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen antamia rahoitusta koskevien tietojen täytäntöönpano-ohjeita; pitää valitettavana, että useat jäsenvaltiot eivät noudata eivätkä aio noudattaa rahoitustietojen täytäntöönpanoa koskevia EAMV:n suuntaviivoja; kehottaa näitä jäsenvaltioita pyrkimään lähentymiseen; kehottaa komissiota arvioimaan, onko arvopaperimarkkinaviranomaisella asianmukaiset toimivaltuudet johdonmukaisen ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi koko EU:ssa, ja ellei ole, kehottaa tutkimaan muita tapoja varmistaa asianmukainen täytäntöönpanon valvonta;

20. toteaa, että riittävä toissijaisuus ja suhteellisuus varmistetaan saattamalla tasapainoon yhtäältä IAS-asetuksen pakollinen soveltamisala ja toisaalta jäsenvaltioiden käytettävissä oleva mahdollisuus laajentaa kansainvälisten kirjanpitostandardien käyttöä kansallisesti;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

21. pitää myönteisenä komission aikomusta tarkastella, onko aiheellista koordinoita osingonjakoa koskevia EU:n sääntöjä; muistuttaa tässä yhteydessä pääoman säilyttämisestä annetun direktiivin 17 artiklan 1 kohtaa, jossa viitataan suoraan yrityksen tilinpäätökseen osingonjakoa koskevien päätösten perustana; toteaa, että komission IAS-asetuksesta suorittama arvio on tuonut joitakin todisteita siitä, että jäsenvaltioiden välillä on edelleen eroja kansainvälisten kirjanpitostandardien noudattamisessa; korostaa, että pääoman säilyttämistä ja osingonjakoa koskevien sääntöjen on IAS-asetuksen arviointikertomuksessa todettu johtaneen oikeudellisiin kiistoihin, joita voi syntyä tietyillä lainkäyttöalueilla, kun jäsenvaltiot sallivat kansainvälisten kirjanpitostandardien käytön tai vaativat sitä sellaisten yksittäisten tilinpäätösten yhteydessä, jotka ovat voitonjaon perustana; toteaa, että kukin jäsenvaltio päättää siitä, miten tällaisia kysymyksiä käsitellään sen omassa kansallisessa lainsäädännössä, pääoman säilyttämistä koskevien EU:n vaatimusten puitteissa; kehottaa siksi komissiota varmistamaan pääoman säilyttämisestä annetun direktiivin sekä tilinpäätösdirektiivin noudattamisen;

22. kehottaa EFRAGia ja komissiota tutkimaan mahdollisimman nopeasti, mahdollistavatko tilinpäätösstandardit veropetokset ja veronkierron, ja kehottaa tekemään kaikki tarvittavat muutokset mahdollisten väärinkäytösten korjaamiseksi ja estämiseksi;

23. panee merkille jatkuvan pyrkimyksen julkista taloutta koskevan avoimuuden ja vertailtavuuden parantamiseksi yhdenmukaistettujen eurooppalaisten julkissektorin tilinpäätösstandardien (EPSAS) kehittämisen avulla;

IFRS-säätiön, EFRAGin ja PIOB:n toiminta

24. tukee komission suositusta, jonka mukaan IFRS-säätiön valvontaelimen olisi siirrettävä huomionsa keskipiste sisäistä organisaatiota koskevasta kysymyksestä keskusteluun kysymyksistä, jotka voitaisiin siirtää IFRS-säätiön tarkasteltaviksi; katsoo kuitenkin, että olisi saavutettava lisää edistystä IFRS-säätiön ja IASB:n hallinnon suhteen, mikä koskee etenkin avoimuutta, ristiriitojen välittämistä sekä palkattujen asiantuntijoiden monipuolisuutta; toteaa, että IASB:n legitimiys on uhattuna, jos valvontaelin on edelleen erimielinen vastuustaan ja se on samalla riippuvainen yksimielisesti tehtävistä päätöksistä; tukee erityisesti komission ehdotusta, jonka mukaan on otettava huomioon eri aikajänteellä sijoittavien sijoittajien raportointitarpeet ja tarjottava etenkin pitkäaikaissijoittajille erityisiä ratkaisuja standardien kehittämisen yhteydessä; tukee IASB:n entistä parempaa integroimista kansainvälisiin rahoituslaitoksiin ja kannustaa toimiin, joilla varmistetaan eri eturyhmien laaja edustus (esimerkiksi kuluttajia edustavat virastot ja valtiovarainministeriöt) ja julkinen vastuuvollisuus, jonka avulla taataan korkealaatuiset tilinpäätösstandardit;

25. toteaa, että IASB:tä hallitsevat yksityiset toimijat; toteaa, etteivät keskiuuret yritykset ole edustettuina lainkaan; toteaa, että IFRS-säätiö tukeutuu edelleen vapaaehtoiisiin maksuihin, jotka ovat usein peräisin yksityissektorilta ja jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja; pyytää komissiota kehottamaan IFRS-säätiötä pyrkimään entistä monipuolisempaan ja tasapainoisempaan rahoitusrakenteeseen, joka perustuu myös maksuihin ja julkisiin lähteisiin;

26. pitää myönteisinä IFRS-säätiön/IASB:n toimintaa hiili- ja ilmastoraportoinnissa; katsoo etenkin, että IFRS:n työohjelmaan olisi lisättävä erityisesti keskeisiä pitkän aikavälin rakenteellisia kysymyksiä, kuten käyttämättä jääneiden hiilivarojen arvottaminen yritysten taseessa; kehottaa IFRS:n elimiä lisäämään työohjelmaansa hiiliraportointia ja hiiliriskejä koskevat haasteet;

27. kehottaa komissiota ja EFRAGia tutkimaan eläkevarojen allokaation muutosta osakkeista joukkolainoihin sen seurauksena, että IFRS:n alaisuudessa on otettu käyttöön markkina-arvoon perustuva tilinpäätöskäytäntö;

28. tukee komissiota sen kehottaessa IFRS-säätiötä varmistamaan, että kansainvälisten kirjanpitostandardien käyttö ja osallistuminen pysyvään maksujärjestelmään ovat ehtoja jäsenyydelle IFRS-säätiön hallinto- ja valvontaelimissä ja IASB:ssa; kehottaa komissiota tutkimaan tapoja uudistaa IFRS-säätiötä ja IASB:tä niin, että poistetaan veto-oikeus jäseniltä, jotka eivät täytä edellä mainittuja vaatimuksia;

29. kehottaa IFRS:n johtokunnan jäseniä, IFRS:n valvontaelintä ja IASB:tä edistämään asianmukaista sukupuolten välistä tasapainoa asiaan liittyvissä elimissä;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

30. muistuttaa Goulardin mietinnössä esitetystä pyynnöstä lisätä demokraattista legitimiyyttä, avoimuutta, seurattavuutta ja riippumattomuutta, mikä koskee esimerkiksi asiakirjojen julkista saantia, avointa vuoropuhelua eri sidosryhmien kanssa, pakollisten ja avointen rekistereiden perustamista sekä eturyhmien kokousten avoimuutta koskevia sääntöjä samoin kuin sisäisiä sääntöjä, joilla pyritään erityisesti eturistiriitojen välttämiseen;
31. korostaa, että EFRAGin uudistamisen myötä on parannettava osallistumista uusien kansainvälisten kirjanpito-standardien kehittämiseen ja se voisi edistää myös IFRS-säätiön hallintouudistusta;
32. pitää valitettavana, että EFRAG on jo toiminut hyvän aikaa ilman lautakunnan puheenjohtajaa, ottaen huomioon, että puheenjohtaja on keskeisessä asemassa yhteisymmärrykseen pääsemiseksi sekä pyrittäessä esittämään kansainvälisellä tasolla unionin selkeä ja vahva kanta tilinpäätöksiin liittyvissä kysymyksissä; pitää tärkeänä, että uusi puheenjohtaja nimitetään niin pian kuin mahdollista; kehottaa siksi komissiota nopeuttamaan palvelukseenottomenettelyä ja ottamaan siinä täysin huomioon parlamentin sekä sen talous- ja raha-asioiden valiokunnan aseman;
33. on tyytyväinen 31. lokakuuta 2014 voimaan tulleeseen EFRAGin uudistukseen ja toteaa, että tässä suhteessa on tehty merkittävää työtä; panee merkille parantuneen avoimuuden; pitää valitettavana, että EFRAGin rahoituksen osalta ja etenkin liittyen mahdollisuuteen ottaa käyttöön pörssiyhtiöiltä perittävien pakollisten maksujen järjestelmä komissio on keskittänyt toimensa uudistuksen sellaisten osien toteuttamiseen, jotka on mahdollista toteuttaa lyhyellä aikavälillä; kehottaa komissiota toteuttamaan Maystadtin raportin mukaisesti virallisia toimia, joilla kehoitetaan sellaisia jäsenvaltioita, joilla ei vielä ole kansallista rahoitusmekanismia, perustamaan sellainen; panee merkille komission ehdotuksen EFRAGia koskevan unionin ohjelman jatkamisesta vuosiksi 2017–2020; kehottaa komissiota suorittamaan sen sovitun uudistuksen vuosittaisen kattavan tarkastelun asetuksen (EU) N:o 258/2014 9 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti; kehottaa komissiota arvioimaan tilaisuutta ja mahdollisuutta EFRAGin muuttamiseen julkiseksi virastoksi pitkällä aikavälillä;
34. pitää valitettavana, että Maystadtin raportissa ehdotettu vaatimus EFRAGin johtajan ja EFRAGin teknisen asiantuntijaryhmän puheenjohtajan tehtävien yhdistämisestä tehtiin vapaaehtoiseksi; toteaa, että uuden lautakunnan kokoonpano poikkeaa Maystadtin raportista, koska eurooppalaiset valvontaviranomaiset ja Euroopan keskuspankki kieltäytyivät lautakunnan täysjäsenyydestä; kehottaa EFRAGia lisäämään lautakunnassa olevien käyttäjien määrää, joka on tällä hetkellä vain yksi, ja takaamaan, että kaikki asiaan liittyvät sidosryhmät ovat edustettuina EFRAGissa;
35. pitää myönteisenä, että PIOB monipuolisti rahoitustaan vuonna 2014; toteaa, että IFAC:n antama kokonaisrahoitus oli 58 prosenttia, mikä oli kyllä merkittävä osa PIOB:n rahoituksesta, mutta silti huomattavasti alle kahden kolmasosan kynnyksen, ja että siksi komission ei tarvinnut rajoittaa vuotuista maksuosuuttaan asetuksen (EU) N:o 258/2014 9 artiklan 5 kohdassa säädetyin mukaisesti; kehottaa PIOB:tä tehostamaan toimiaan tilintarkastusalan riippumattomuuden varmistamiseksi;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0249

Rauhanoperaatiot – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 rauhanoperaatioista – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa (2015/2275(INI))**

(2018/C 086/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti sen 21, 41, 42 ja 43 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 220 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja erityisesti sen VI, VII ja VIII luvun,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 1. huhtikuuta 2015 antaman raportin rauhankumppanuudesta ja siirtymisestä rauhanturvakumppanuuteen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. huhtikuuta 2015 antaman yhteisen tiedonannon ”Turvallisuuden ja kehityksen edistäminen valmiuksia kehittämällä – Euroopan unionin kumppanimaille lisää keinoja kriisien ehkäisyyn ja hallintaan” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon YK:n rauhanturvaoperaatioita käsittelevän riippumattoman korkean tason paneelin 16. kesäkuuta 2015 antaman raportin ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin Barack Obaman koolle kutsumassa johtajien rauhanturvahuippukokouksessa 28. syyskuuta 2015 annetun julistuksen,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2012 julkaistun asiakirjan ”Toimintasuunnitelma EU:n YK:n rauhanturvaoperaatioille antaman YTPP-alan tuen tehostamisesta” ⁽⁴⁾ ja 27. maaliskuuta 2015 julkaistun asiakirjan ”Kriisinhallintaa ja rauhanturvaamista koskevan EU:n ja YK:n strategisen kumppanuuden vahvistaminen: painopistealat vuosiksi 2015–2018” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon toisessa EU:n ja Afrikan huippukokouksessa Lissabonissa 8.–9. joulukuuta 2007 sovitun yhteisen EU–Afrikka-strategian ⁽⁶⁾ ja Brysselissä 2.–3. huhtikuuta 2014 pidetyssä neljännessä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa hyväksytyn yhteisen EU–Afrikka-strategian etenemissuunnitelman vuosiksi 2014–2017 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 3/2011 ”Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen kautta konflikteista kärsiviin maihin ohjatun EU:n avun tehokkuus ja vaikuttavuus”,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”EU:n rooli YK:ssa – Miten EU:n ulkopolitiikan tavoitteet voitaisiin saavuttaa paremmin?” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 9. joulukuuta 2015 annetun AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman ”Afrikan rauhanrahaston arviointi kymmenen vuoden jälkeen: tehokkuus ja tulevaisuudennäkymät”,

⁽¹⁾ S/2015/229.⁽²⁾ JOIN(2015)0017.⁽³⁾ A/70/95–S/2015/446.⁽⁴⁾ Neuvoston asiakirja 11216/12.⁽⁵⁾ EUH(2015)458, neuvoston asiakirja 7632/15.⁽⁶⁾ Neuvoston asiakirja 7204/08.⁽⁷⁾ Neuvoston asiakirja 8370/14.⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0403.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintaohjelman,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2007 esitetyt Oslon suuntaviivat ulkomaisten sotilas- ja siviilipuolustusvoimavarojen käytöstä katastrofiavussa,
 - ottaa huomioon Afrikan unionin perustamisasiakirjan 4 h ja 4 j artiklan,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta käsittelevän päätöslauselman 1325(2000) kymmenvuotispäivästä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. lokakuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kehitysvaliokunnan lausunnon (A8-0158/2016),
- A. ottaa huomioon, että rauhanoperaatiot ovat kriisitoiminnan muoto, jolla tavallisesti tuetaan kansainvälisesti tunnustettua organisaatiota, kuten YK:ta tai Afrikan unionia (AU), jolla on YK:n valtuutus ja jonka tehtävänä on estää aseelliset konfliktit, palauttaa rauha tai ylläpitää tai rakentaa sitä, valvoa rauhansopimusten noudattamista ja ratkaista valtioiden romahtamisesta tai hauraudesta aiheutuvat monimutkaiset hätätilanteet ja haasteet; ottaa huomioon, että Afrikan ja Euroopan lähialueen vakaus hyödyttäisi suuresti kaikkia maitamme;
- B. ottaa huomioon, että rauhanoperaatioiden tavoitteena on auttaa vakaiden, turvallisten ja vauraampien ympäristöjen luomisessa pitkällä aikavälillä; katsoo, että hyvä hallintotapa, oikeudenmukaisuus, oikeusvaltioperiaatteen parempi noudattaminen, siviilien suojeleminen, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja turvallisuus ovat tässä olennaisia ennakkoodellytyksiä ja että menestyksellisillä sovittelu-, jälleenrakennus- ja talouskehitysohjelmilla voidaan tukea itseään ylläpitävän rauhan ja vaurauden saavuttamista;
- C. toteaa, että erityisesti Afrikan turvallisuusnäkyvät ovat muuttuneet dramaattisesti viimeisen vuosikymmenen aikana Somaliaan, Nigeriaan ja Sahelin-Saharan alueelle muodostuneiden terroristi- ja kapinallisryhmien myötä ja että rauhanpalautus- ja terrorismintorjuntaoperaatioista on tullut pikemminkin sääntö kuin poikkeus monilla alueilla; toteaa, että epävakaiden valtioiden ja hallitsemattomien alueiden lukumäärä on kasvussa, jolloin monet ihmiset kärsivät köyhyydestä, laittomuudesta, korruptiosta ja väkivallasta; toteaa, että maanosan vuotavat rajat ruokkivat osaltaan väkivaltaa, heikentävät turvallisuutta ja tarjoavat tilaisuuksia rikolliseen toimintaan;
- D. ottaa huomioon, että rauha on todettu kehityksen kannalta olennaisen tärkeäksi uudessa vuoteen 2030 ulottuvassa kestävän kehityksen toimintaohjelmassa ja että kestävän kehityksen tavoitteeksi 16 on otettu rauha ja oikeudenmukaisuus;
- E. toteaa, että riittävän kokoneiden ja hyvin varustettujen järjestöjen ja kansakuntien olisi ihannetapauksessa selkeän ja realistisen YK:n valtuutuksen turvin annettava käyttöön menestyksekkäisiin rauhanoperaatioihin tarvittavat resurssit, jotta voidaan auttaa luomaan turvalliset olosuhteet, joissa siviiliorganisaatiot voivat tehdä työtään;
- F. ottaa huomioon, että YK on yhä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden pääasiallinen takaaja ja sillä on kattavimmat puitteet monenkeskiselle yhteistyölle kriisinhallinnassa; ottaa huomioon, että tällä hetkellä meneillään on 16 YK:n rauhanturvaoperaatiota, joihin osallistuu yli 120 000 henkilöä, mikä on enemmän kuin koskaan aikaisemmin; toteaa, että yli 87 prosenttia YK:n rauhanturvaajista toimii kahdeksassa operaatiossa Afrikassa; ottaa huomioon, että YK:n operaatioiden kohteet on rajattu;

⁽¹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 56.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- G. ottaa huomioon, että AU:n toimintaan kohdistuvat rajoitukset ovat erilaisia kuin YK:lla ja se voi valita puolensa, ryhtyä toimiin ilman kutsua ja puuttua tilanteeseen, vaikka minkäänlaista rauhansopimusta ei ole allekirjoitettu, ja silti kunnioittaa YK:n peruskirjaa; toteaa, että Afrikan valtioiden välisten ja sisäisten konfliktien määrän vuoksi tämä on merkittävä ero;
- H. ottaa huomioon, että Nato on antanut tukea AU:lle, muun muassa AMIS-operaatiolle Darfurissa ja AMISOM-operaatiolle Somaliassa niiden suunnitteluun ja maalta tai mereltä toimiviin strategisiin ilmakuljetusvälineisiin sekä Afrikan valmiusjoukkojen (ASF) kehittämiseen;
- I. katsoo, että Afrikan kriisit edellyttävät johdonmukaisia globaaleja toimia, jotka menevät pelkkiä turvallisuusnäkökohtia pidemmälle; ottaa huomioon, että rauha ja turvallisuus ovat kehityksen välttämättömiä edellytyksiä ja että kaikki paikalliset ja kansainväliset toimijat ovat korostaneet tiiviin koordinoinnin tarvetta turvallisuus- ja kehityspolitiikan välillä; ottaa huomioon, että tarvitaan pitkän aikavälin näkökulmaa; katsoo, että turvallisuusalan uudistus ja entisten sotilaiden aseistariisunta, demobilisaatio ja yhteiskuntaan sopeuttaminen voivat olla tärkeässä asemassa vakaus- ja kehitystavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että YK:n rauhasta ja turvallisuudesta vastaava yhteystoimisto ja Afrikan unionin pysyvä edustusto Brysselissä ovat keskeisessä roolissa kehitettäessä suhteita niiden organisaatioiden sekä EU:n, Naton ja eri valtioiden suurlähetystöjen välillä;
- J. ottaa huomioon, että ensisijainen toimintatapa Euroopan yhteistyössä AU:n kanssa on Afrikan rauhanrahasto, joka perustettiin alun perin vuonna 2004 ja josta myönnetään 1,9 miljardia euroa tukea jäsenvaltioiden rahoittaman Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta; ottaa huomioon, että kun Afrikan rauhanrahasto perustettiin vuonna 2003, sen EKR:n kautta tulevan rahoituksen oli määrä olla väliaikaista, mutta 12 vuotta myöhemmin EKR on edelleen Afrikan rauhanrahaston pääasiallinen rahoituslähde; ottaa huomioon, että vuonna 2007 rauhanrahaston soveltamisalaa laajennettiin siten, että se sisältää entistä laajemmin konfliktien ehkäisyä ja konfliktien jälkeiset vakautustoimet; toteaa, että vuosien 2014–2016 toimintaohjelmassa otetaan huomioon ulkoinen arviointi ja jäsenvaltioiden kuulemiset ja otetaan käyttöön uusia elementtejä tehokkuuden parantamiseksi; toteaa, että SEU-sopimuksen 43 artiklassa viitataan ns. laajennettuihin Petersbergin tehtäviin, joihin kuuluvat neuvonta ja tuki sotilasasioissa, konfliktinesto- ja rauhan- turvaamistehtävät ja taistelujoukkojen tehtävät kriisinhallinnassa, rauhanpalauttaminen ja konfliktin jälkeinen vakauttaminen mukaan luettuina; ottaa huomioon, että vuonna 2014 yli 90 prosenttia talousarviosta varattiin rauhanoperaatioille ja että 65 prosenttia kyseisistä varoista varattiin AMISOMin henkilöstömenoihin; ottaa huomioon, että Afrikan unionin ja afrikkalaisten alueellisten talousyhteisöjen institutionaalisten valmiuksien vahvistaminen on keskeinen edellytys rauhanoperaatioiden sekä konfliktien jälkeisten sovittelu- ja kunnostamisprosessien onnistumiselle;
- K. katsoo, että EU:n roolia on tarkasteltava suhteessa useiden valtioiden ja järjestöjen rauhanoperaatioille antamaan tukeen; ottaa huomioon, että esimerkiksi Yhdysvallat on suurin YK:n rauhanturvaoperaatioiden maksaja maailmassa ja se antaa suoraan tukea AU:lle oman Afrikan rauhanturvaamisen nopean toiminnan kumppanuutensa kautta ja tukee noin 5 miljardilla dollarilla YK:n operaatioita Keski-Afrikan tasavallassa, Malissa, Norsunluurannikolla, Etelä-Sudanissa ja Somaliassa; ottaa huomioon, että Afrikan unionin rauhan ja turvallisuuden kumppanien ryhmä koordinoi näiden erilaisten rahoituslähteiden täydentävyyttä; toteaa, että Kiinasta on tullut aktiivinen osallistuja YK:n rauhanturvaoperaatioissa ja AU:n komissio on mukana Kiinan ja Afrikan yhteistyöfoorumissa; toteaa, että Etiopian jälkeen suurimman henkilöstömäärän YK:n rauhanturvatoimintaan tarjoavat Intia, Pakistan ja Bangladesh;
- L. toteaa, että Euroopan maat ja EU ovat YK-järjestelmän suurimpia tukijoita, erityisesti taloudellisen tuen antamisessa YK:n ohjelmille ja hankkeille; toteaa, että Ranska, Saksa ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat YK:n rauhanturvaoperaatioiden talousarvion suurimmat eurooppalaiset rahoittajat; toteaa, että EU:n jäsenvaltiot yhdessä ovat suurin YK:n rauhanturvabudjetin rahoittaja ja että niiden osuus on noin 37 prosenttia ja että tällä hetkellä ne ovat lähettäneet joukkoja yhdeksään rauhanturvaoperaatioon; toteaa lisäksi, että vuosina 2014 ja 2015 EU:n rahoitusosuudet AU:lle olivat yhteensä 717,9 miljoonaa euroa ja että AU:n rahoitusosuus oli vain 25 miljoonaa euroa; toteaa, että Euroopan maiden osuus YK:n rauhanturvahenkilöstöstä on ainoastaan 5 prosenttia eli 5 000 henkeä yhteensä 92 000 hengen joukoista; toteaa kuitenkin, että esimerkiksi Ranska kouluttaa vuosittain 25 000 afrikkalaista sotilasta ja sillä on erikseen yli 4 000 henkeä afrikkalaisissa rauhanturvaoperaatioissa;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- M. ottaa huomioon, että jalkaväkimiinat ovat olleet merkittävänä esteenä konfliktinjälkeiselle olojen normalisoimiselle ja kehitykselle erityisesti Afrikassa, ja että EU on käyttänyt noin 1,5 miljardia euroa 20 viime vuoden aikana miinanraivaukseen ja miinojen uhrien auttamiseen liittyviin prosesseihin, ja siitä on tullut suurin avunantaja tällä alalla;
- N. ottaa huomioon, että yksittäisten Euroopan maiden roolin lisäksi EU antaa erikseen rauhanoperaatioille tukea moniulotteisin toimin; toteaa, että EU tarjoaa teknistä ja rahoitustukea AU:lle ja alialueellisille järjestöille, erityisesti Afrikan rauhanrahaston, vakautta ja rauhaa edistävän välineen ja Euroopan kehitysrahaston kautta; toteaa, että EU toteuttaa neuvonta- ja koulutustoimia YTPP-operaatioidensa yhteydessä ja edesauttaa näin Afrikan kriisinhallintavalmiuksien lujittamista;
- O. ottaa huomioon, että Afrikassa on meneillään viisi EU:n siviilioperaatiota ja neljä EU:n sotilasoperaatiota, joita toteutetaan usein rinnakkain tai peräkkäin YK:n, AU:n tai kansallisten toimien kanssa;
- P. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut auttamaan Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden vahvistamisessa erityisesti tukemalla Afrikan valmiusjoukkojen saattamista toimintavalmiiksi;
- Q. toteaa, että Eurooppa-neuvosto on pyytänyt unionia ja sen jäsenvaltioita lisäämään tukeaan kumppanimaille ja järjestöille tarjoamalla koulutusta, neuvontaa, varusteita ja resursseja, jotta ne voivat yhä enemmän itse ehkäistä tai hallita kriisejä; toteaa, että turvallisuuden ja kehityksen aloilla on selkeä tarve toteuttaa toisiaan tukevia toimenpiteitä tähän tavoitteeseen pääsemiseksi;
- R. katsoo, että EU:n olisi tuettava muiden toimijoiden toimintaa, sillä niillä voi olla paremmat edellytykset toimia tietyissä rooleissa, vältettävä päällekkäisyyttä ja osallistuttava jo paikan päällä olevien toimijoiden, erityisesti jäsenvaltioiden, työn tehostamiseen;
- S. toteaa, että SEU-sopimuksen 41 artiklan 2 kohdassa kielletään käyttämästä EU:n talousarvion varoja operaatioihin, joilla on sotilaallisia tai puolustuksellisia vaikutuksia, mutta siinä ei nimenomaisesti suljeta pois EU:n rahoitusta sellaisiin sotilaallisiin tehtäviin, kuten rauhanturvaoperaatioihin, joilla on kehitystavoitteita; ottaa huomioon, että näistä yhteisistä menoista vastaavat jäsenvaltiot Athene-järjestelmän puitteissa; ottaa huomioon, että EU:n kehityspolitiikan ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä köyhyyden poistaminen ja että SEU-sopimuksen 209 ja 212 artiklassa ei nimenomaisesti suljeta pois rahoitusta valmiuksien kehittämiseen turvallisuusalalla; toteaa, että Euroopan kehitysrahasto ja Afrikan rauhanrahasto ovat EU:n talousarvion ulkopuolisina välineinä merkittäviä pyrkimyksissä käsitellä turvallisuuden ja kehityksen välistä yhteyttä; toteaa, että Euroopan kehitysrahastossa edellytetään ohjelmasuunnittelua, joka täyttää julkisen kehitysavun kriteerit, ja että näissä kriteereissä useimmiten suljetaan pois turvallisuuteen liittyvät menot; toteaa, että unioni pohtii mahdollisuutta perustaa uusia aiheita koskevia välineitä osana aloitetta turvallisuuden ja kehityksen edistämisestä valmiuksia kehittämällä;
- T. katsoo, että asianomaisten maiden tarpeiden ja EU:n turvallisuusintressien on oltava EU:n osallistumisen ohjaavina periaatteina;
1. korostaa tarvetta toteuttaa koordinoituja ulkoisia toimia, joissa hyödynnetään diplomaattisia välineitä, turvallisuusvälineitä ja kehittämisen välineitä, jotta voidaan palauttaa luottamus ja selviytyä sotien, sisäisten konfliktien, epävarmuuden, epävakauden ja muutoksen aiheuttamista haasteista;
 2. panee merkille, että useiden YK:n valtuuttamien operaatioiden toteuttaminen samalla toiminta-alueella siten, että niihin osallistuu eri toimijoita ja alueellisia järjestöjä, on yhä yleisempää nykyaikaisissa rauhanoperaatioissa; korostaa, että näiden monimutkaisten kumppanuuksien hallinnointi niin, etteivät työt tai tehtävät mene päällekkäin, on operaatioiden onnistumisen kannalta olennaista; kehottaa tässä mielessä arvioimaan ja rationalisoimaan nykyisiä rakenteita;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

3. painottaa varhaisen yhteydenpidon ja tehostettujen menettelyjen merkitystä YK:n ja AU:n ja muidenkin järjestöjen, kuten Naton ja Etyjin, välisissä kriiseissä koskevissa neuvotteluissa; korostaa, että on parannettava tietojen jakamista myös operaatioiden suunnittelusta, toteuttamisesta ja analysoinnista; pitää myönteisenä EU:n ja YK:n luottamuksellisten tietojen vaihtamista koskevien hallinnollisten järjestelyjen valmiiksi saamista ja allekirjoittamista; panee merkille Afrikan ja EU:n välisen kumppanuuden sekä rauhaan ja turvallisuuteen liittyvän EU:n ja AU:n välisen poliittisen vuoropuhelun tärkeyden; ehdottaa AU:n, EU:n ja muiden keskeisten toimijoiden sekä YK:n välistä sopimusta Afrikan turvallisuutta ja kehitystä koskevista yhteisistä tavoitteista;
4. kehottaa EU:ta, ottaen huomioon haasteiden laajuuden ja muiden järjestöjen ja kansakuntien monimuotoisen osallistumisen, pyrkimään tarkoituksenmukaiseen työnjakoon ja keskittymään aloihin, joilla saadaan eniten lisäarvoa; panee merkille, että useat jäsenvaltiot jo osallistuvat paikan päällä Afrikassa toteutettaviin operaatioihin ja että EU voisi tuottaa todellista lisäarvoa tukemalla enemmän näitä operaatioita;
5. panee merkille, että yhä monimutkaisemmassa turvallisuusympäristössä YK:n ja AU:n operaatioissa tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa sotilaallisten, diplomaattisten ja kehitykseen liittyvien välineiden käyttöönoton lisäksi muita olennaisia tekijöitä ovat turvallisuusympäristön perusteellinen tuntemus, tiedustelutietojen ja muiden tietojen sekä nykyaikaisen tekniikan vaihto, tietämys siitä, miten voidaan toteuttaa terrorisminvastaisia toimia ja torjua rikollisuutta konfliktialueilla ja konfliktin jälkeisillä alueilla, toiminnan mahdollistavien kriittisten menestystekijöiden käyttöönotto, humanitaarisen avun tarjoaminen ja poliittisen vuoropuhelun palauttaminen, ja toteaa, että näiden kaikkien järjestämisessä Euroopan maat voivat auttaa; panee merkille yksittäisten jäsenvaltioiden ja muiden monikansallisten järjestöjen tällä alalla jo tekemän työn;
6. korostaa EU:n muiden turvallisuusalan välineiden ja erityisesti YTPP-tehtävien ja -operaatioiden tärkeyttä; muistuttaa, että EU toteuttaa toimia Afrikassa osallistukseen kriisien koettelemien maiden vakauttamiseen, erityisesti koulutusoperaatioiden avulla; korostaa YTPP-operaatioiden, sekä siviili- että sotilasoperaatioiden, roolia turvallisuusalan uudistusten tukemisessa ja kansainvälisen kriisinhallintastrategian edistämisessä;
7. panee merkille, että rauhanoperaation onnistumisen kannalta ratkaisevaa on se, koetaanko operaatio oikeutetuksi; katsoo, että näin ollen AU:n olisi osallistuttava toimittamalla tukea ja aseellisia joukkoja aina kun se on mahdollista; pitää tätä tärkeänä siitäkkin syystä, että osallistuminen on AU:n omaehtoista järjestyksenpitoa koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden mukaista;
8. panee tyytyväisenä merkille, että uudella Afrikan rauhanrahaston toimintaohjelmalla puututaan ongelmiin ja annetaan suurempi painoarvo vetäytymisstrategioille ja taloudellisen taakan tasapuolisemmalle jakautumiselle Afrikan maiden kanssa, entistä kohdennetummalle tuelle ja paremmille päätöksentekomenettelyille;
9. pitää myönteisenä maaliskuussa 2015 sovittua kriisinhallintaa ja rauhanturvaamista koskevaa EU:n ja YK:n strategista kumppanuutta ja sen painopistealoja vuosiksi 2015–2018; panee merkille aikaisemmat ja nykyiset YTPP-operaatiot, joiden tarkoituksena on rauhanturvaaminen, konfliktinesto ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen, ja panee merkille muiden järjestöjen, yleisafrikkalaiset ja alueelliset järjestöt mukaan lukien, ja näiden alueiden maiden keskeisen roolin; kannustaa unionia toteuttamaan lisätoimia, joilla helpotetaan jäsenvaltioiden osallistumista; palauttaa mieliin, että EU on osallistunut Afrikassa kriisinhallintatoimiin, joiden tarkoituksena on rauhanturvaaminen, konfliktinesto ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistaminen YK:n peruskirjan mukaisesti; toteaa, että EU:n 28 jäsenvaltiosta ainoastaan 11 teki sitoumuksia 28. syyskuuta 2015 pidetyssä johtajien rauhanturvahuippukokouksessa, kun taas Kiina sitoutui lähettämään 8 000 sotilaan vahvuiset valmiusjoukot ja Kolumbia 5 000 sotilasta; kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään huomattavasti sotilaidensa ja poliisiensa osallistumista YK:n rauhanturvaoperaatioihin;
10. painottaa, että kriiseissä tarvitaan nopeita afrikkalaisia kriisinhallintatoimia, ja katsoo, että Afrikan valmiusjoukoilla on siinä keskeinen rooli; korostaa EU:n merkittävää osallistumista Afrikan rauhanrahaston sekä AU:n rahoittamisen kautta, sillä näin AU voi lujittaa valmiuttaan tarjota yhteisiä ratkaisuja maanosan kriiseihin; kannustaa alueellisia organisaatioita kuten Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöä (ECOWAS) tai eteläisen Afrikan kehitysyhteisöä (SADC) lisäämään ponnistelujaan nopean afrikkalaisen kriisitoiminnan alalla sekä täydentämään AU:n toimia;
11. korostaa kuitenkin, että on tärkeää investoida enemmän konfliktien ehkäisyyn ottaen huomioon sellaiset tekijät kuin poliittinen ja uskonnollinen radikalisoituminen, vaaleihin liittyvä väkivalta, asuinseudultaan siirtymään joutuva väestö sekä ilmastonmuutos;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

12. antaa tunnustusta Afrikan rauhanrahastolle sen ratkaisevasta myötävaikutuksesta YK:n, EU:n ja AU:n välisen kolmikantakumppanuuden kehittämiseen; toteaa, että Afrikan rauhanrahasto toimii sekä yhteyspisteenä että mahdollisena ponnahduslautana vahvemman kumppanuuden luomisessa EU:n ja AU:n välille ja että se on osoittautunut välttämättömäksi AU:n ja sen kautta kahdeksan alueellisen talousyhteisön operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen kannalta; katsoo, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden tiivis sitoutuminen on ratkaisevan tärkeää, jos Afrikan rauhanrahastoa halutaan hyödyntää täysimääräisesti, samoin myös se, että AU osoittaa suurempaa tehokkuutta ja avoimuutta varojen käytössä; katsoo, että Afrikan rauhanrahaston olisi keskityttävä rakenteelliseen tukeen afrikkalaisten asevoimien sotilaiden palkkojen maksamisen sijasta; toteaa, että käytössä on muita rahoitusmekanismeja mutta katsoo, että koska rauhanrahasto keskittyy pelkästään Afrikkaan ja sillä on selkeät tavoitteet, se on erityisen tärkeä Afrikan rauhanoperaatioiden kannalta; toteaa lisäksi, että rauhanrakentamisen alalla Afrikassa työskenteleville kansalaisjärjestöille olisi annettava tilaisuus esittää näkemyksensä osana entistä strategisempaa suhtautumistapaa rauhan ja turvallisuuden alalla työskenteleviin kansalaisjärjestöihin; on edelleen huolissaan Afrikan maissa jatkuvasti esiintyvistä rahoitukseen ja poliittiseen tahtoon liittyvistä ongelmista; panee merkille neuvoston 24. syyskuuta 2012 antamat päätelmät, joissa todetaan, että "Euroopan kehitysrahaston varoista saatavalle rahoitukselle on tarkasteltava vaihtoehtoisia rahoitusta";

13. huomauttaa, että EU:n sotilasyhteistyön tehostaminen lisäisi unionin YK:n rauhanoperaatioihin antaman panoksen tehokkuutta ja vaikuttavuutta;

14. panee tyytyväisenä merkille lokakuussa 2015 toteutetun toisen Amani Africa -koulutusjakson, johon osallistui yli 6 000 sotilasta, poliisia ja siviiliä, ottaen huomioon Afrikan valmiuksien kehittämisen suuren merkityksen, ja odottaa 25 000 sotilaan vahvuisten Afrikan valmiusjoukkojen saattamista toimintavalmiiksi mahdollisimman pian vuonna 2016;

15. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sekä muita kansainvälisen yhteisön jäseniä avustamaan koulutuksessa, joka käsittää myös kurinpidon, varustamisessa, logistisessa tuessa, taloudellisessa tuessa ja voimankäytösääntöjen kehittämisessä ja kannustamaan ja auttamaan kaikin tavoin Afrikan maita sekä jatkamaan sitoutumista Afrikan valmiusjoukkoihin; kehottaa jäsenvaltioiden suurlähetystöjä ja EU:n edustustoja ajamaan aktiivisemmin Afrikan valmiusjoukkojen asiaa Afrikan pääkaupungeissa; katsoo, että virallinen kehitysapu on suunniteltava OECD:n puitteissa uudelleen rauhanrakentamisen näkökulmasta; katsoo, että Euroopan kehitysrahastosta annettua asetusta olisi tarkistettava sellaisen ohjelmasuunnittelun mahdollistamiseksi, jossa mukaan otetaan kehitykseen liittyviin syihin perustuvia rauhaa, turvallisuutta ja oikeutta koskevia menoja;

16. toteaa, että yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alan operaatiot ovat tärkeitä Afrikan turvallisuudelle ja erityisesti afrikkalaisten joukkojen koulutus- ja tukiopeaatiot, kuten EUTM Mali, EUCAP Sahel Mali ja EUCAP Sahel Niger, EUTM Somalia sekä EUCAP NESTOR; panee merkille näiden operaatioiden tarjoaman lisätuen YK:n toteuttamille muille operaatioille; kehottaa EU:ta vahvistamaan kyseisten koulutusoperaatioiden valmiuksia esimerkiksi mahdollistamalla koulutettujen afrikkalaisten sotilaiden seurannan operaatioiden aikana sekä heidän palattuaan operaatioalueilta;

17. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden ei rauhanoperaatioita tukiessaan pitäisi toimia eristyksissä vaan pikemminkin ottaa täysimääräisesti huomioon muiden kansainvälisten toimijoiden osuus, parantaa koordinoitua niiden kanssa ja toiminnan nopeutta sekä keskittää toimintansa tiettyihin ensisijaisiin maihin käyttämällä sopivimpia ja kokeneimpia jäsenvaltioita ja Afrikan valtioita johtavina maina; korostaa alueellisten talousyhteisöjen merkitystä Afrikan turvallisuusrakenteessa; toteaa, että EU:n edustustoilla voisi olla rooli koordinoitujen yhteyspisteinä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa;

18. tukee EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa, sillä se on keskeinen väline, jolla edistetään kaikkien EU:n toimintamahdollisuuksien käynnistämistä rauhanturvaoperaatioiden ja vakautusprosessin yhteydessä sekä erilaisten keinojen käyttöönottoa Afrikan unionin maiden kehityksen tukemiseksi;

19. painottaa, että rajojen hallinnalle annettavan tuen on oltava EU:n Afrikassa suorittamien toimien painopisteenä; panee merkille, että vuotavat rajat ovat yksi tärkeimmistä syistä terrorismin lisääntymiseen Afrikassa;

20. pitää myönteisenä yhteistä tiedonantoa valmiuksien kehittämisestä ja yhtyy neuvoston kehotuksiin sen nopeasta täytäntöönpanosta; huomauttaa, että EU:lla on hyvät mahdollisuudet erityisesti laaja-alaisella lähestymistavalla, johon kuuluu sekä siviilikeinoja että sotilaallisia keinoja, edistää vahvistamaan hauraiden ja konfliktista kärsivien maiden turvallisuutta sekä vastata kumppaneidemme tarpeisiin, varsinkin sotilaallisten vastaanottajien tarpeisiin, ja muistuttaa

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

samalla, että turvallisuus on kehityksen ja demokratian ennakoedellytys; pitää valitettavana, ettei Euroopan komissio eikä neuvosto ole toimittanut Euroopan parlamentille arviointiaan oikeudellisista vaihtoehdoista valmiuksien kehittämisen tukemiseksi; kehottaa kumpaakin toimielintä tiedottamaan Euroopan parlamentille tästä hyvissä ajoin; kehottaa komissiota ehdottamaan oikeusperustaa, joka on "Enable and Enhance" -aloitteessa vuonna 2013 hahmoteltujen alkuperäisten eurooppalaisten tavoitteiden mukainen;

21. korostaa, että neuvoston oikeudellisen yksikön 7. joulukuuta 2015 laatimassa, turvallisuuden ja kehityksen edistämistä valmiuksia kehittämällä koskevassa asiakirjassa tarkastellaan mahdollisuuksia rahoittaa Afrikan maiden asevoimien infrastruktuureja; kehottaa neuvostoa jatkamaan tätä keskustelua;

22. on tyytyväinen Ranskan 42 artiklan 7 kohdan aktivoinnin jälkeen saamiin myönteisiin vastauksiin; pitää erittäin myönteisinä EU:n jäsenvaltioiden asevoimien Afrikassa uudelleen käynnistämistä toimia;

23. toteaa, että ongelmana on usein rahoituksen puutteen sijasta se, miten varoja käytetään ja mitä muita resursseja hyödynnetään; toteaa, ettei tilintarkastustuomioistuimen EU:n varoja koskevia suosituksia ole pantu täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa tarkastelemaan säännöllisesti, miten jäsenvaltioiden hallitusten EU:n ja YK:n kautta antamaa rahoitusta käytetään; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää käyttää varoja tehokkaasti, ottaen huomioon niiden rajallisuus ja ratkaistavien ongelmien laajuus; uskoo, että tilivelvollisuus on olennainen osa tätä prosessia samoin kuin se, että avustetaan laajalle levinneeseen korruptioon puuttumisessa Afrikassa; vaatii perinpohjaisempaa ja läpinäkyvämpää arviota EU:n tukemista rauhanoperaatioista; tukee sellaisia aloitteita kuin Keski-Afrikan tasavallassa toimiva Békou-erityisrahasto, jolla pyritään asettamaan EU:n kehitysalan resursseja, asiantuntemusta ja valmiuksia yhteiskäyttöön kansainvälisten toimien hajanaisuuden ja tehottomuuden kompensoimiseksi jonkin maan jälleenrakennuksen yhteydessä; kehottaa noudattamaan järjestelmällisemmin EU:n eri välineiden yhteistä ohjelmasuunnittelua;

24. ottaa huomioon 15. toukokuuta 2015 annetun YK:n arviointiraportin YK:n rauhanturvaajien ja rauhan-
turvaoperaatioiden muun henkilöstön harjoittamaan seksuaaliseen riistoon ja hyväksikäyttöön liittyvistä valvontatoimista ja kuntoutusavusta; toteaa, että AU:n, YK:n, EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi valvottava tiukasti tällaisia rikosasioita ja kehottaa ottamaan käyttöön mahdollisimman ankarat kurinpidolliset ja oikeudelliset menettelyt ja kaikki tarvittavat toimet tällaisten rikosten ehkäisemiseksi; suosittelee näin ollen, että rauhanturvaoperaatioiden henkilöstölle annetaan asianmukaista koulutusta ja uskoo, että naispuolisen henkilöstön ja tasa-arvoneuvonantajan nimittämisellä vähennettäisiin kulttuurisia väärinkäsityksiä ja seksuaalista väkivaltaa;

25. kehottaa EU:ta ja YK:ta toimimaan yhteisvoimin valmiuksien kehittämiseksi; katsoo, että nykyinen rahoitusohjelma ei ole kestävä ja että Afrikan rauhanrahastolle olisi asetettava ehtoja AU:n rohkaisemiseksi lisäämään omaa osallistumistaan rauhanoperaatioihin;

26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, YK:n pääsihteerille, AU:n komission puheenjohtajalle, yleisafrikkalaisen parlamentin puhemiehelle, Naton pääsihteerille ja Naton parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajalle.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0250

Hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt elintarvikeketjussa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa (2015/2065(INI))

(2018/C 086/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2014 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ”Hyvän kauppatavan vastaisista käytäntöjen torjunta yritysten välisessä elintarvikeketjussa” (COM(2014)0472),
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yritysten välisistä hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa (COM(2016)0032),
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2009 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon ”Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan” (COM(2009)0591),
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2013 annetun komission vihreän kirjan hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä yritysten välisessä elintarvike- ja non-food-toimitusketjussa Euroopassa (COM(2013)0037),
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 esittämänsä kannanoton Euroopan unionissa toimivien suurten supermarketien vallan väärinkäytön tutkimiseen ja tilanteen korjaamiseen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2012 antamansa päätöslauselman epätasapainosta elintarvikeketjussa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. marraskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission vihreästä kirjasta hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä yritysten välisessä elintarvike- ja non-food-toimitusketjussa Euroopassa,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon suuresta vähittäiskaupparektorista sekä sen suuntauksista ja vaikutuksista maanviljelijöihin ja kuluttajiin ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n kilpailupolitiikkaa koskevasta vuosikertomuksesta ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 104 kohdan,
- ottaa huomioon elintarvikeketjun toiminnan parantamista käsittelevän korkean tason foorumin perustamisesta 30. heinäkuuta 2010 annetun komission päätöksen ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 22.

⁽³⁾ EUVL C 227 E, 6.8.2013, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL C 255, 14.10.2005, s. 44.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0004.

⁽⁶⁾ EUVL C 210, 3.8.2010, s. 4

⁽⁷⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 9.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Areté srl -yhtiön komissiolle tekemän tutkimuksen ”Monitoring the implementation of principles of good practice in vertical relationships in the food supply chain” (tammikuu 2016),
 - ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan vähittäiskaupan toimintasuunnitelmasta kaikkien toimijoiden eduksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kaupallisissa toimituksissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/7/EU ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kaupan alan asiamiehen (Groceries Code Adjudicator) 26. tammikuuta 2016 julkaiseman Tesco plc:tä koskevan tutkimuksen,
 - ottaa huomioon kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5. huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 261/2012 ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon heinäkuussa 2015 annetun kertomuksen Supply Chain -aloitteen edistymisestä,
 - ottaa huomioon Consumers International -järjestön vuoden 2012 raportin nimeltä ”The relationship between supermarkets and suppliers: what are the implications for consumers?”,
 - ottaa huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestelmien kestävyden arviointiin tarkoitettua FAO:n yleismaailmallisen SAFA-viitekehyksen,
 - ottaa huomioon viljelijöiden ja maatalousosuoskuntien äärimmäisen kriittisen tilanteen etenkin maidon, sianlihan, naudanlihan, hedelmien ja vihannesten sekä viljan tuotannon aloilla,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A8-0173/2016),
- A. ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ovat vakava ongelma, joka ilmenee monella talouden alalla; ottaa huomioon, että 29. tammikuuta 2016 annetussa komission kertomuksessa yritysten välisistä hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa (COM(2016)0032) todetaan, että näitä käytäntöjä voi esiintyä elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa; toteaa, että ongelma on erityisen ilmeinen elintarvikeketjussa ja että haitallisia vaikutuksia kohdistuu kaikkein heikoimpaan lenkkiin; toteaa, että ongelman olemassaolon ovat vahvistaneet kaikki elintarvikeketjun yksiköt ja monet kansalliset kilpailuviranomaiset; ottaa huomioon, että komissio, parlamentti ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ovat toistuvasti kiinnittäneet huomiota hyvän kauppatavan vastaisiin käytäntöihin;
- B. ottaa huomioon, että elintarvikeketjussa ”epäoikeudenmukaisuutta” on vaikea pitää nykyisen kilpailulainsäädännön rikkomisena, koska sen nykyiset välineet ovat tehokkaita vain joidenkin kilpailun vastaisen käyttäytymisen muotojen yhteydessä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0580.

⁽²⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁽⁶⁾ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 38.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- C. ottaa huomioon elintarvikeketjun koon ja strategisen merkityksen Euroopan unionille; ottaa huomioon, että ala työllistää unionissa yli 47 miljoonaa henkilöä ja sen osuus on noin 7 prosenttia bruttoarvonlisäyksestä EU:n tasolla ja että unionissa elintarvikkeiden vähittäismyyntiin liittyvien tuotteiden markkinoiden kokonaisarvon arvioidaan olevan 1,05 miljardia euroa; toteaa, että vähittäispalvelujen alan osuus on 4,3 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja 17 prosenttia EU:n pk-yrityksistä⁽¹⁾; ottaa huomioon, että elintarvike- ja juoma-alan yrityksistä 99,1 prosenttia on pk-yrityksiä ja mikroyrityksiä;
- D. ottaa huomioon, että yhtenäismarkkinat ovat tuoneet suuria etuja elintarviketoimitusketjun toimijoille, ja että elintarvikkeiden kaupalla on yhä merkittävämpi rajatylittävä ulottuvuus ja että se on erityisen tärkeää sisämarkkinoiden toiminnan kannalta; ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen rajat ylittävän kaupan osuus EU:n elintarvike- ja juomatuotannosta on noin 20 prosenttia; ottaa huomioon, että 70 prosenttia jäsenvaltioiden elintarviketuotteiden kokonaisviennistä suuntautuu muihin EU:n jäsenvaltioihin;
- E. ottaa huomioon, että yritysten välisessä elintarviketoimitusketjussa on viime vuosina tapahtunut huomattavia rakenteellisia muutoksia, joihin sisältyvät tuotannossa ja erityisesti jalostuksessa ja vähittäiskaupassa sekä tuotantoketjun alkupäässä toimivien yksikköjen voimakas keskittyminen sekä vertikaalinen ja rajat ylittävä yhdentymisen;
- F. toteaa, että elintarviketoimitusketjuun osallistuvat yksiköt ovat raportoineet pääasiassa seuraavanlaisista hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä:
- maksujen viivästymiset
 - markkinoillepääsyn rajoittaminen
 - sopimusehtojen muuttaminen yksipuolisesti tai takautuvasti
 - kykenemättömyys toimittaa riittävän yksityiskohtaisia tai selkeästi muotoiltuja tietoja sopimusehdoista
 - kieltäytyminen kirjallisen sopimuksen tekemisestä
 - sopimuksen äkillinen ja perusteeton peruuttaminen
 - kaupallisen riskin epäoikeudenmukainen siirtäminen
 - maksujen vaatiminen tuotteista tai palveluista, joilla ei ole mitään arvoa sopimusosapuolelle
 - maksujen periminen fiktiivisistä palveluista
 - kuljetus- ja varastointikulujen siirtäminen toimittajille
 - pakottaminen osallistumaan myynninedistämiseen, maksujen periminen tuotteiden sijoittamisesta tärkeisiin paikkoihin kaupoissa ja muut lisämaksut
 - tuotteiden mainostamista myyntipaikoissa koskevien kustannusten siirtäminen toimittajille
 - vaatimus, että myymättömät tavarat voidaan palauttaa ehdoitta
 - painostaminen hintojen alennuksiin
 - kauppakumppaneiden estäminen tekemästä hankintoja muista jäsenvaltioista (alueellista toimittamista koskevat rajoitukset);
- G. toteaa, että maataloustuottajat ovat erityisen haavoittuvia hyvän kauppatavan vastaisille käytännöille elintarviketoimitusketjussa, sillä on mahdotonta pysäyttää jo käynnistettyä maataloustuotantoa, ja siitä saatavat tuotteet ovat säilyvydeltään lyhytkestoisia;
- H. ottaa huomioon, että toisinaan tuottajat työskentelevät tappiolla johtuen epäsuotuisista neuvotteluista elintarviketoimitusketjun muiden toimijoiden kanssa erityisesti, kun valintamyymlöissä myydään tuotteita alennuksella;

⁽¹⁾ Eurostat (2010).

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä esiintyy siellä, missä elintarviketoimitusketjun kumppaneiden väliset kauppasuhteet eivät ole tasapainossa, mikä johtuu liiketoimintasuhteiden neuvotteluvoiman eroista, jotka johtuvat markkinavoimien yhä kasvavasta keskittymisestä pieneen määrään monikansallisia ryhmittymiä, ja ottaa huomioon, että nämä erot vahingoittavat usein pieniä ja keskikokoisia tuottajia;
- J. ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaisilla käytännöillä saattaa olla haitallisia vaikutuksia elintarviketoimitusketjun yksittäisiin yksiköihin ja erityisesti maataloustuottajiin ja pk-yrityksiin, millä puolestaan voi olla haitallinen vaikutus unionin koko talouteen ja lopullisiin kuluttajiin, kun rajoitetaan kuluttajien saatavana olevaa tuotevalikoimaa ja mahdollisuutta saada uusia ja innovatiivisia tuotteita; ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt saattavat vaikuttaa yritysten välisiin hintaneuvotteluihin, rajoittaa rajatylittävää kauppaa unionissa ja estää sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan; ottaa huomioon, että erityisesti hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt voivat johtaa siihen, että yritykset vähentävät investointeja ja innovointia myös ympäristönsuojelun, työolojen ja eläinten hyvinvoinnin aloilla tulojen vähenemisen ja epävarmuuden takia, ja ne saattavat johtaa siihen, että yritykset luopuvat tuotannosta, jalostuksesta tai kauppatoiminnasta;
- K. katsoo, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ovat sisämarkkinoiden kehittymisen ja sujuvan toiminnan este ja voivat häiritä vakavasti markkinoiden moitteetonta toimintaa;
- L. toteaa, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt voivat johtaa yritysten liiallisiin kustannuksiin tai odotettua alhaisempiin tuloihin ja siten heikompaan neuvotteluvoimaan sekä ylituotantoon ja elintarvikehävikkiin;
- M. toteaa, että hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen vaikutuksia kuluttajille saattavat olla tuotevalikoiman kaventuminen, kulttuuriperinnön häviäminen ja vähittäismyymintipisteiden vähentyminen;
- N. ottaa huomioon, että pk-yritykset ja mikroyritykset, joiden osuus on yli 90 prosenttia EU:n talousrakenteesta, ovat erityisen haavoittuvia hyvän kauppatavan vastaisille käytännöille ja että kyseiset käytännöt vaikuttavat niihin enemmän kuin suuriin yrityksiin, minkä vuoksi niiden on vaikeampaa pysyä markkinoilla, ryhtyä uusiin tuote- ja teknologiainvestointeihin ja innovointiin, jolloin niiden on vaikeampaa laajentaa toimintaansa sisämarkkinoilla myös rajojen yli; ottaa huomioon, että pk-yritykset ovat haluttomia luomaan kauppasuhteita, koska niihin voidaan soveltaa hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä;
- O. ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä ei esiinny ainoastaan elintarviketoimitusketjussa vaan yhtä usein myös non-food-toimitusketjussa esimerkiksi vaate- ja autoteollisuudessa;
- P. ottaa huomioon, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön monia tapoja hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi, joissakin tapauksissa vapaaehtoisten ja itsesääntelyyn perustuvien järjestelmien kautta ja toisissa asioita koskevilla kansallisilla säännöksillä; toteaa, että tämä on johtanut erittäin suuriin maiden välisiin eroihin ja vaihtelevuuteen oikeudellisen suojan tasossa, luonteessa ja muodossa; toteaa, että jotkut maat eivät ole ryhtyneet minkäänlaisiin toimiin tällä alalla;
- Q. ottaa huomioon, että eräät jäsenvaltiot, jotka ovat aluksi puuttuneet hyvän kauppatavan vastaisiin käytäntöihin vapaaehtoisuuteen perustuvilla menettelytavoilla, ovat sittemmin päättäneet puuttua kyseisiin käytäntöihin lainsäädännön avulla;
- R. ottaa huomioon, että kilpailulainsäädäntö kattaa vain osan hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä;
- S. katsoo, että unionin kilpailuoikeuden olisi mahdollistettava, että kuluttajilla on laaja valikoima korkealaatuisia tuotteita, joiden hinnat ovat kilpailukykyisiä, samalla kun varmistetaan, että yrityksiä kannustetaan investoimaan ja innovoimaan antamalla niille yhtäläiset mahdollisuudet edistää tuotteidensa ansioita ilman, että ne sysätään aiheettomasti pois markkinoilta hyvän kauppatavan vastaisilla käytännöillä;
- T. toteaa, että unionin kilpailupolitiikan on mahdollistettava, että lopullinen kuluttaja voi ostaa tuotteita kilpailukykyiseen hintaan, mutta sen on myös taattava vapaa ja rehellinen kilpailu yritysten välillä, jotta niitä kannustetaan innovaatioihin;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- U. ottaa huomioon, että niin sanotulla pelkotevijällä voi olla merkitystä kauppasuhteissa, kun heikompi osapuoli ei kykene käyttämään tehokkaasti oikeuksiaan eikä halua esittää valitusta hyvän kauppataivan vastaisista käytännöistä, joita vahvempi osapuoli soveltaa, siinä pelossa, että valittaminen vaarantaisi osapuolten kauppasuhteen;
- V. ottaa huomioon, että elintarvikeketjun toiminta vaikuttaa EU:n kansalaisten jokapäiväiseen elämään, sillä kotitalouksien menoista ruuan osuus on noin 14 prosenttia;
- W. ottaa huomioon, että elintarvikeketjussa on monia toimijoita, kuten valmistajia, vähittäiskauppiaita, välittäjiä ja tuottajia, ja että hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä saattaa esiintyä ketjun eri osissa;
- X. ottaa huomioon, että niin sanottu pelkotevijä merkitsee sitä, että pienet toimittajat eivät kykene tosiasiallisesti käyttämään oikeuttaan, jos sellainen on luotu, saada asiansa käsiteltäväksi oikeudessa, ja että muut, halvat ja saatavilla olevat mekanismit, kuten riippumattoman välityselimen suorittama sovittelu, palvelevat paremmin pienten toimittajien etuja;
- Y. katsoo, että Supply Chain -aloitteessa (SCI-aloite) on merkittäviä rajoitteita, kuten se, että se ei sisällä noudattamatta jättämistä koskevia seuraamuksia ja mahdollisuutta esittää luottamuksellisia kanteluita, mikä estää sitä olemasta tehokas väline hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen torjumisessa;
1. pitää myönteisinä komission tähän mennessä toteuttamia toimia, joilla pyritään torjumaan hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä, turvaamaan markkinoiden tasapaino ja korjaamaan nykyinen pirstoutuneisuus, joka johtuu erilaisista kansallisista lähestymistavoista hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen käsittelemiseksi EU:ssa, mutta korostaa, että komission toteuttamat toimet eivät riitä torjumaan hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä; on tyytyväinen komission 29. tammikuuta 2016 antamaan edellä mainittuun kertomukseen ja kauan odotettuun selvitykseen elintarvikeketjussa vertikaalisissa suhteissa noudatettavien hyvän käytännön periaatteiden täytäntöönpanon seurannasta mutta panee merkille kertomuksen johtopäätökset, jotka eivät viitoita tietä EU:n tasoiseen kehykseen hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi EU:n tasolla;
 2. pitää myönteisinä elintarvikeketjun toiminnan parantamista käsittelevän korkean tason foorumin toteuttamia toimia ja sitä, että on perustettu yritysten välisiä käytäntöjä käsittelevä asiantuntijafoorumi, joka on laatinut luettelon, kuvauksen ja arvion kauppataivoista, joita voidaan pitää räikeän epäoikeudenmukaisina;
 3. ottaa huomioon SCI-aloitteen perustamisen ja kehittämisen ja katsoo, että sillä on tärkeä rooli kulttuurisen muutoksen edistämässä ja liiketoimintaetiikan parantamisessa; toteaa, että tämä aloite on johtanut hyviä käytäntöjä vertikaalisissa suhteissa elintarviketoimitusketjussa koskevien periaatteiden hyväksymiseen ja näiden periaatteiden noudattamista koskevan kattavan vapaaehtoisen kehyksen luomiseen ja että jo toisena toimintavuonna tähän kehykseen osallistuu koko EU:n alueelta yli tuhat yritystä, jotka ovat pääosin pk-yrityksiä; pitää myönteisenä tähän mennessä saavutettua edistystä ja katsoo, että toimilla oikeudenmukaisten kauppataivojen edistämiseksi elintarviketoimitusketjussa pitäisi olla todellista vaikutusta, vaikka toimia ei tällä hetkellä voida pitää riittävinä hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen torjumiseen elintarvikeketjussa; korostaa kuitenkin, että kuten äskettäin julkaistussa komission kertomuksessa ja ulkoisessa arvioinnissa myönnetään, SCI-aloitteen tehokkuutta heikentävät monenlaiset puutteet, kuten heikko hallinto, avoimuutta koskevat rajoitukset, täytäntöönpanotoimenpiteiden ja seuraamusten puuttuminen, hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä torjuvien tehokkaiden pelotteiden vähyys ja se, että järjestelmä ei suo sitä mahdollisuutta, että hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen potentiaaliset uhrut tekisivät yksittäisiä luottamuksellisia kanteluita tai, että riippumattomat elimet suorittaisivat oma-aloitteisia tutkimuksia, mikä johtaa pk-yritysten ja erityisesti maataloustuottajien, jotka saattavat pitää SCI-aloitetta tarkoituksensa riittämättömänä, ali-dustukseen; suosittelee samanlaisten toimitusketjualoitteiden luomista muille asiaan liittyville non-food-aloille;
 4. pitää kuitenkin valitettavana, että joitakin SCI-aloitteella edistettävistä riitojenratkaisuvaihtoehtoista ei ole vielä sovellettu käytännössä, mikä tarkoittaa, että niiden tehokkuus perustuu teoreettisiin arvioihin; on huolissaan siitä, että yhtään konkreettista tapausta ei ole tutkittu SCI-aloitteen roolin arvioimiseksi hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen torjunnassa ja että vastaanotetettuja ja ratkaistuja valituksia koskevien tietojen keruusta ei ole suoritettu riittävän yksityiskohtaista analyysiä; katsoo, että perusteellisemmän arvion puuttuminen heikentää aloitetta koskevaa kokonaisarviota; on pettynyt lausuntoon, kuten edellä mainitussa Areté-yhtiön tekemässä tutkimuksessa, jossa arvioitiin SCI-aloitteen tehokkuutta, todettiin, että SCI-aloitteen todelliset saavutukset vaikuttavat hyvin vaatimattomilta verrattuina hyvän kauppataivan vastaisten käytäntöjen todelliseen tai havaittuun laajuuteen ja vakavuuteen;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

5. panee merkille elintarviketoimitusketjun organisaatioiden ja yritysten kansallisten SCI-foorumien perustamisen kannustamaan osapuolten välistä vuoropuhelua ja edistämään oikeudenmukaisten kauppatapojen käyttöönottoa ja vaihtoa sekä etsimään tapoja, joilla hyvän kauppatapan vastaiset käytännöt saadaan loppumaan, mutta kyseenalaistaa niiden todellisen tehokkuuden; toteaa, että tietyt kansalliset foorumit eivät kuitenkaan ole saavuttaneet näitä tavoitteita ja esimerkiksi Suomen tapauksessa maataloustuottajat ovat eronneet foorumista; ehdottaa, että jäsenvaltioita olisi kannustettava ja houkuteltava lisätoimiin käyttämällä sopivia välineitä kaikkiin näiden kansallisten foorumeiden raportoimiin valituksiin tai vaatimusten vastaisuuksiin;
6. katsoo, että hyviä käytäntöjä koskevia periaatteita ja luetteloa, jossa on esimerkkejä oikeudenmukaisista ja epäoikeudenmukaisista käytännöistä elintarviketoimitusketjun vertikaalisissa suhteissa, on laajennettava ja sovellettava tehokkaalla tavalla;
7. suhtautuu myönteisesti komission parhaillaan toteuttamaan tutkimukseen valinnanmahdollisuuksista ja innovoinnista vähittäiskauppa-alalla; katsoo, että tutkimuksella selkeytetään yleisesti markkinoilla valinnanmahdollisuuksiin ja innovointiin vaikuttavia kehitysnäkymiä ja tekijöitä;
8. pitää myönteisenä vaihtoehtoisten ja epävirallisten riitojenratkaisu- ja oikeussuojamekanismien kehittämistä, erityisesti sovittelu- ja sovintoratkaisujärjestelyjä;
9. panee merkille, että silloin, kun elintarvikejakeluketjussa on hyvän kauppatapan vastaisia käytäntöjä, ne ovat oikeudellisten peruseriaatteiden vastaisia;
10. tuomitsee käytännöt, joilla hyödynnetään talouden toimijoiden välisen neuvotteluvoiman epätasapainoa ja jotka heikentävät sopimusvapautta;
11. panee merkille, että hyvän kauppatapan vastaisilla käytännöillä, joita vahvemmassa neuvotteluasemassa olevat osapuolet soveltavat, on kielteisiä vaikutuksia kaikkialle elintarvikeketjuun, myös työllisyyteen, ja ne heikentävät kuluttajien valinnanvapautta sekä saataville asetettujen tuotteiden laatua, valikoimaa ja innovatiivisuutta; painottaa, että hyvän kauppatapan vastaiset käytännöt voivat heikentää yritysten kilpailukykyä ja investointeja ja työntää yrityksiä säästöihin palkkojen, työolojen ja raaka-aineiden laadun kustannuksella;
12. toistaa, että vapaa ja terve kilpailu, kaikkien toimijoiden väliset tasapainoiset suhteet, sopimusvapaus ja asiaa koskevan lainsäädännön tiukka ja tehokas noudattamisen valvonta – joka mahdollistaa kaikkien elintarviketoimitusketjussa toimivien taloudellisten toimijoiden suojelemisen riippumatta niiden maantieteellisestä sijainnista – ovat keskeisen tärkeitä elintarviketoimitusketjun asianmukaisen toiminnan ja elintarviketurvan varmistamisessa;
13. toteaa, että olisi rakennettava keskinäistä luottamusta toimitusketjun osapuolen välille sopimusvapautta ja keskinäisesti hyödyllistä suhdetta koskevien periaatteiden pohjalta; korostaa sopimusosapuolena olevan suuremman yrityksen yhteiskuntavastuuta rajoittaa etujaan neuvottelujen aikana ja työskennellä heikomman osapuolen kanssa molempien osapuolten kannalta myönteisen ratkaisun löytämiseksi;
14. pitää myönteisenä, että komissio totesi 31. tammikuuta 2013 antamassaan vihreässä kirjassa, että sopimusvapaus ei aidosti toteudu silloin, kun sopimusosapuolet ovat huomattavan eriarvoisia;
15. on tietoinen, että hyvän kauppatapan vastaiset käytännöt johtuvat etenkin tulojen ja neuvotteluvoiman epätasapainosta elintarvikeketjussa, ja korostaa, että niihin on pikaisesti puututtava, jotta voidaan parantaa viljelijöiden asemaa elintarvikealalla; toteaa, että myynti tuotantokustannukset alittavalla hinnalla sekä suurten vähittäiskauppioiden tapa hyödyntää kohtuuttomasti maitotuotteiden, hedelmien ja vihannesten kaltaisia perusmaalouselintarvikkeita houkutus tuotteina uhkaavat kyseisten tuotteiden unionissa tapahtuvan tuotannon pitkän aikavälin kestävyyttä; suhtautuu myönteisesti saksalaisen Tierwohl-aloitteen kaltaisiin aloitteisiin, joilla pyritään auttamaan viljelijöitä kilpailemaan tuotteidensa hyvillä ominaisuuksilla;
16. korostaa, että hyvän kauppatapan vastaisista käytännöistä koituu viljelijöille vakavia kielteisiä vaikutuksia, kuten alhaisemmat voitot, arvioitua korkeammat kustannukset, elintarvikkeiden liikatuotanto ja haaskaus sekä rahoitus-suunnittelun vaikeudet; korostaa, että tällaiset kielteiset vaikutukset vähentävät viime kädessä kuluttajan valinnanmahdollisuuksia;
17. asettaa kyseenalaiseksi sen, että komissio tukee kertomuksessaan vahvasti toimitusketjualoitetta (SCI) sen rajoituksista huolimatta; muistuttaa, että viljelijät ovat haluttomia osallistumaan siihen, mihin ovat syynä luottamuspula, nimettömien valitusten rajoittaminen, lakisääteisten valtuuksien puuttuminen, kyvyttömyys asettaa tuntevia seuraamuksia, perusteellisesti dokumentoitujen hyvän kauppatapan vastaisien käytäntöjen riittävien torjuntamekanismien puuttuminen sekä huoli valvontamekanismien luonteeseen liittyvästä epätasapainosta, jota ei ole otettu riittävästi huomioon; pitää valitettavana komission haluttomuutta varmistaa nimettömyys ja asianmukaiset seuraamukset;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

18. katsoo, että SCI-aloitetta ja muita kansallisia ja unionin vapaaehtoisia järjestelmiä (hyviä toimintatapoja koskevat säännöt, vapaaehtoiset riitojenratkaisumekanismit) olisi kehitettävä edelleen ja edistettävä jäsenvaltioiden tason tehokkaiden ja vahvojen valvontamekanismien rinnalla ja varmistettava kanteluiden nimettömyys ja varoitavien seuraamusten käyttöönotto samalla, kun huolehditaan unionin tason koordinoinnista; kehottaa tuottajia ja kauppiaita, viljelijäorganisaatiot mukaan lukien, osallistumaan tällaisiin aloitteisiin; katsoo, että nämä aloitteet olisi oltava kaikkien sellaisten toimittajien käytettävissä, jotka eivät ole huolissaan luottamuksellisuudesta, ja että niitä voidaan kehittää tarkoituksenmukaisesti koulutuksellisenä ja parhaiden käytäntöjen jakamiseen tarkoitettuna foorumina; toteaa, että äskettäisessä kertomuksessaan komissio katsoo, että SCI-aloitetta on parannettava etenkin siten, että voidaan ottaa huomioon mahdollisuus tehdä kantelu luottamuksellisesti ja antaa riippumattomille elimille valtuudet tehdä tutkimuksia ja määrätä seuraamuksia;

19. pyytää komissiota toteuttamaan toimenpiteitä tehokkaiden noudattamisen valvontamekanismien varmistamiseksi esimerkiksi kehittämällä ja koordinoimalla unionin tasolla vastavuoroisesti tunnustettujen kansallisten viranomaisten verkostoa; korostaa tässä yhteydessä, että Yhdistyneen kuningaskunnan kaupan alan asiamies (Groceries Code Adjudicator) voisi mahdollisesti olla EU:n tasolle mukautettava malli, jolla voitaisiin luoda todellinen hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskeva pelote ja auttaa poistamaan pelkotekijää;

20. pitää myönteisenä SCI-aloitteen äskettäistä toimea, joka antaa pk-yrityksille ja mikroyrityksille mahdollisuuden osallistua yksinkertaistetulla menettelyllä; panee merkille, että rekisteröityjen pk-yritysten lukumäärä on kasvanut; toteaa kuitenkin, että SCI-aloitetta on vielä vahvistettava useilla toimilla, jotka komissio on määritellyt 29. tammikuuta 2016 antamassaan kertomuksessa, ja että komission olisi seurattava asian etenemistä, jotta

- tehostetaan toimia, joilla aloitetta markkinoidaan ja tietoisuutta siitä edistetään markkinoidaan tehokkaammin etenkin pk-yritysten tapauksessa
- varmistetaan aloitteen hallintorakenteen puolueettomuus esimerkiksi nimittämällä sille riippumaton puheenjohtaja sidosryhmien ulkopuolelta
- annetaan hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen väitetyille uhreille mahdollisuus kannella asiasta luottamuksellisesti
- tehostetaan sisäisiä menettelyjä, joilla tarkastetaan, että yksittäiset toimijat noudattavat sitoumuksiaan, ja seurataan kahdenvälisen kiistojen syntymistä ja tuloksia luottamuksellisella tavalla;

21. panee merkille komission toteamuksen, että maataloustuottajat päättivät olla liittymättä SCI-aloitteeseen, koska heidän mielestään aloite ei varmista riittävästi kantelijan luottamuksellisuutta, siihen ei sisälly lakisäätöisiä valtuuksia tehdä riippumattomia tutkimuksia ja määrätä tuntevia seuraamuksia eikä mekanismeja, joilla voidaan torjua perusteellisesti dokumentoituja hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä, eikä heidän huoltaan täytäntöönpanomenettelyjen luonteeseen liittyvästä epätasapainosta ole otettu asianmukaisesti huomioon; katsoo, että maataloustuottajien osallistumisella on ratkaiseva merkitys ja että vähentynyt osallistuminen ei johdu aloitteen heikosta tuntemuksesta vaan pikemminkin luottamuspulasta nykyisiä SCI-menettelyjä ja aloitteen hallintoa kohtaan; ehdottaa tämän vuoksi, että SCI-aloitteen toimivuuden parantaminen muun muassa riippumattomalla hallinnolla, luottamuksellisuuudella ja nimettömyydellä sekä tehokkaalla täytäntöönpanolla ja pelotteella voisi olla ensimmäinen askel, jolla lisätään maataloustuottajien kiinnostusta, tukea ja siten heidän osallistumistaan;

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan ja kannustamaan tuottajien liittymistä tuottajajärjestöihin ja tuottajajärjestöjen liittoihin, jotta lisätään niiden neuvotteluvoimaa ja parannetaan niiden asemaa elintarviketoimitusketjussa;

23. toteaa kuitenkin, että vapaaehtoiset ja itsesääntelyyn perustuvat järjestelmät voivat tarjota kustannustehokkaan tavan varmistaa oikeudenmukainen toiminta markkinoilla, ratkaista riitoja ja saada hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt loppumaan, mikäli niihin liittyy riippumattomia ja tehokkaita noudattamisen valvontamekanismeja; korostaa kuitenkin, että tähän mennessä sellaiset järjestelmät ovat antaneet vain vähän tuloksia, mikä johtuu asianmukaisen valvonnan puutteesta, maataloustuottajien aliedustuksesta, puolueettomista hallintorakenteista, kyseisten osapuolten välisistä eturistiriidoista, riitojenratkaisumekanismeista, jotka eivät kuvasta toimittajien pelkotekijää, ja siitä, ettei järjestelmiä sovelleta koko toimitusketjuun; kehottaa komissiota tukemaan jatkossakin parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden kesken;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

24. panee merkille, että on olemassa unionin lainsäädäntöä, jolla torjutaan yritysten ja kuluttajien välisissä suhteissa esiintyviä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä (direktiivi 2005/29/EY), mutta muistuttaa, ettei ole olemassa unionin lainsäädäntöä, jolla torjutaan hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä maatalouselintarvikeketjun eri toimijoiden välillä;
25. korostaa, että hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen perusteellisen analyysin on perustuttava viime vuosina syntyneeseen uuteen talousparadigmaan: laajaan järjestäytyneeseen jakeluverkkoon, jossa pääsy myyntipisteisiin muuttuu ratkaisevaksi kilpailumuuttujaksi ja jossa valvontaa harjoittavat supermarketit; ottaa huomioon, että eräät kilpailuviranomaiset ovat havainneet tiettyjä käytäntöjä, joissa liialliset riskit siirretään toimittajille, mikä saattaa heikentää niiden kilpailukykyä; ottaa huomioon, että kyseiset viranomaiset ovat todenneet myös, että kaupan omat merkit tuovat kilpailuun teollisiin merkkeihin kohdistuvan horisontaalisen ulottuvuuden, jota ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon;
26. painottaa, että toimet hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi auttavat varmistamaan sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan ja kehittämään rajatylittävää kauppaa unionin sisällä ja kolmansien maiden kanssa; panee merkille, että markkinoiden pirstoutuneisuus ja hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevien kansallisten säädösten erot aiheuttavat sen, että jakeluketjun toimijat altistuvat erilaisille markkinaolosuhteille, ja saattavat johtaa käytäntöön, jota kutsutaan forum shoppingiksi, joka puolestaan voi johtaa sääntelyn epävarmuuteen;
27. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan täysimääräisesti ja johdonmukaisesti kilpailulainsäädännön, epäilemättä kilpailua koskevien sääntöjen ja kartellien vastaisten sääntöjen noudattamista ja erityisesti rankaisemaan ankarasti dominoivan aseman väärinkäytöstä elintarviketoimitusketjussa;
28. katsoo, että on olennaisen tärkeää varmistaa, että unionin kilpailulainsäädännössä otetaan huomioon maatalouden erityispiirteet ja että se palvelee tuottajien ja kuluttajien hyvinvointia, sillä heillä on tärkeä rooli toimitusketjussa; katsoo, että unionin kilpailulainsäädännöllä on luotava edellytykset entistä tehokkaammille markkinoille, joiden ansiosta kuluttajat voivat hyötyä lukuisista laadukkaista ja hinnoiltaan kilpailukykyisistä tuotteista, sekä varmistettava, että alkutuottajia kannustetaan investoimaan ja innovoimaan ilman, että ne joutuvat pois markkinoilta hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen vuoksi;
29. korostaa, että vaikka kaupan omalla merkillä varustetut tuotteet voivat tarjota lisäarvoa, valinnanvapautta ja ”reilun kaupan tuotteita” kuluttajille, niillä on myös strategista merkitystä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, sillä ne tuovat kilpailuun ennennäkemättömän horisontaalisen ulottuvuuden suhteessa teollisiin tavaramerkkeihin ja voivat antaa epäreilun ja kilpailuvastaisen aseman vähittäiskauppiaalle, joista tulee sekä asiakkaita että kilpailijoita; kiinnittää huomiota siihen, että on olemassa ”riskikynnys”, joka on tiettyyn tuotekategoriaan kuuluvien kaupan omien merkkien markkinaosuuden yläpuolella ja jonka ylittyessä kaupan omien merkkien positiiviset vaikutukset voivat muuttua negatiivisiksi ja vaikeuttaa monien yritysten innovointityötä; korostaa siksi, että kaupan omat merkit vaativat erityistä huomiota komissiolta ja kilpailuviranomaisilta erityisesti siksi, että on tarpeen arvioida niiden mahdollisia pitkän aikavälin vaikutuksia toimitusketjuun ja viljelijöiden asemaan siinä, samalla kun pidetään mielessä, että kuluttajatottumukset jäsenvaltioissa vaihtelevat;
30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan täysimääräisesti ja johdonmukaisesti kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta annetun direktiivin 2011/7/EU täytäntöönpanoa, jotta yritykset maksavat velkojilleen 60 päivän kuluessa tai muussa tapauksessa maksavat korkoa ja velkojan kohtuulliset perimiskulut;
31. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen tai ehdotuksia unionin tason kehyksestä, jolla vahvistetaan yleiset periaatteet, ja ottamaan asianmukaisesti huomioon kansalliset olosuhteet ja parhaat käytännössä hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi koko elintarvikeketjussa, jotta varmistetaan kaikkialla jäsenvaltioissa tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka antavat mahdollisuuden markkinoiden asianmukaiseen toimintaan ja oikeudenmukaisten ja avoimien suhteiden ylläpitämiseen elintarvikkeiden tuottajien, toimittajien ja jakelijoiden välillä;
32. katsoo, että komission ja asiaankuuluvien sidosryhmien 29. marraskuuta 2011 päivätyssä asiakirjassa ”Vertical relationships in the Food Supply Chain: Principles of Good Practice” hahmottelema hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen määrittely⁽¹⁾ olisi otettava huomioon yhdessä hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen avoimen luettelon kanssa, kun annetaan ehdotuksia unionin tason kehykseksi;

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/sites/digital-agenda/files/discussions/Vertical%20relationships%20in%20the%20Food%20Supply%20Chain%20-%20Principles%20of%20Good%20Practice.pdf>

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

33. ehdottaa myös, että nimettömyys ja luottamuksellisuus sisällytetään kaikkiin tuleviin alaa koskeviin lainsäädäntöaloitteisiin;

34. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi, jos ne eivät sitä vielä tee, perustettava tai tunnustettava sellaiset kansallisen tason virastot tai erityiselimet, kuten välityselimet, jotka vastaavat epäoikeudenmukaisten käytäntöjen vastaisista valvontatoimista elintarviketoimitusketjussa; katsoo, että tällaiset virastot voivat edistää noudattamisen valvontaa esimerkiksi siten, että niille annetaan toimivalta käynnistää ja toteuttaa tutkimuksia omasta aloitteestaan ja luottamuksellisesti käsiteltävien epävirallisten tietojen ja valitusten pohjalta (poistaen siten pelkotekijän), ja voivat toimia välittäjänä osapuolten välillä; korostaa, että tarvitaan kansallisten viranomaisten välistä keskinäistä tunnustamista ja tehokasta yhteistyötä unionin tasolla, jotta varmistetaan, että asiaankuuluvia tietoja erityisesti hyvistä käytännöistä ja uuden tyyppisiä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevaa asiantuntemusta jaetaan, noudattaen samalla täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta;

35. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä huolehtimaan komission kertomuksen jatkotoimista, edistämään viljelijäjärjestöjen, mukaan lukien tuottajaorganisaatiot ja tuottajajärjestöjen yhteenliittymät, osallistumista elintarviketoimitusketjua koskevien kansallisten valvontaelinten työhön erityisesti siten, että varmistetaan kanteluiden nimettömyys ja tehokkaat seuraamusjärjestelmät;

36. katsoo, että EU:n tason puitelainsäädäntö on tarpeen, jotta voidaan torjua hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä ja varmistaa, että eurooppalaisilla viljelijöillä ja kuluttajilla on mahdollisuus hyötyä oikeudenmukaisista myynti- ja ostoehtoista;

37. korostaa, että tällä unionin puitelainsäädännöllä ei saa alentaa suojelun tasoa maissa, jotka ovat ottaneet käyttöön kansallista lainsäädäntöä yritysten välisten hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumiseksi;

38. kehottaa jäsenvaltioita, joilla ei ole toimivaltaista täytäntöönpanoviranomaista, harkitsemaan sellaisen perustamista ja antamaan sille valtuudet valvoa ja panna täytäntöön hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen torjumisen kannalta välttämättömiä toimenpiteitä;

39. korostaa, että täytäntöönpanoviranomaisilla olisi oltava käytettävissään useita erilaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä ja seuraamuksia, jotka mahdollistavat toimien joustavan soveltamisen olosuhteiden vakavuudesta riippuen; katsoo, että tällaisilla toimenpiteillä ja seuraamuksilla olisi oltava pelotevaikutus, jolla pyritään muuttamaan käyttäytymistä;

40. muistuttaa, että hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevia sääntelykehyksiä on jo kaikissa jäsenvaltioissa; panee merkille äskettäiset eräiden jäsenvaltioiden toteuttamat sääntelytoimet, joilla ne ovat ottaneet käyttöön kansallista kilpailulainsäädäntöä täydentäviä määräyksiä, laajentaneet hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevien direktiivien soveltamisalaa ulottamalla säännökset koskemaan yritysten välisiä suhteita ja perustaneet riippumattomia valvontavirastoja; toteaa kuitenkin, että kyseisten jäsenvaltioiden tässä asiassa omaksumat erilaiset lähestymistavat ovat johtaneet siihen, että suoja hyvän kauppatavan vastaisilta käytännöiltä on eri asteista ja eri tyyppistä;

41. toteaa, että hyväksyttäessä hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä elintarviketoimitusketjussa torjumaan tarkoitettuja toimenpiteitä on otettava huomioon kunkin markkinan erityispiirteet ja oikeudelliset vaatimukset, erilaiset tilanteet ja lähestymistavat yksittäisissä jäsenvaltioissa, yksittäisten markkinoiden vakiintuneisuuden tai pirstoutumisen aste sekä muut merkitykselliset tekijät samalla, kun hyödynnetään tehokkaiksi osoittautuneita toimenpiteitä, joihin on jo ryhdytty joissakin jäsenvaltioissa; katsoo, että kaikissa tällaisissa mahdollisissa alan sääntelytoimissa olisi varmistettava suhteellisen laaja harkinnan vapaus toteutettavien toimenpiteiden räätälöimiseksi kunkin markkinan erityispiirteiden mukaisiksi, jotta vältetään "yksi koko sopii kaikille" -lähestymistavan hyväksyminen, ja että sääntelytoimien olisi perustuttava yleiseen periaatteeseen valvonnan parantamisesta siten, että asiaan liittyvät julkiset elimet osallistuvat siihen yksityisen valvonnan rinnalla, ja siten auttavat parantamaan erilaisten kansallisten täytäntöönpanoelinten epäyhtenäistä ja heikkoa yhteistyötä ja ratkaisemaan hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen asettamia rajatylittäviä haasteita;

42. toteaa, että erilaisten kansallisten täytäntöönpanoelinten nykyinen epäyhtenäinen ja heikko yhteistyö ei riitä ratkaisemaan hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen asettamia rajatylittäviä haasteita;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

43. kehottaa komissiota arvioimaan sääntelyyn perustuvien ja muiden toimenpiteiden tehokkuutta ja vaikutusta ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki mahdolliset seuraukset eri sidosryhmille ja kuluttajien hyvinvoinnille sekä edellä mainittuun Areté-yhtiön tutkimukseen vastanneiden ilmoittamat politiikkayhdistelmät, jotka olivat vapaaehtoisten aloitteiden ja julkisten täytäntöönpanotoimien yhdistelmiä (33 prosenttia kaikista vastaajista) ja EU:n tason lainsäädäntöä (32 prosenttia);
44. katsoo, että kuluttajien tietoisuus maataloustuotteista on keskeistä käsiteltäessä elintarviketoimitusketjun epätasapainosta aiheutuvia ongelmia, mukaan lukien hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt; kehottaa kaikkia elintarviketoimitusketjun hallintaan osallistuvia sidosryhmiä lisäämään avoimuutta koko elintarviketoimitusketjussa sekä lisäämään kuluttajille annettavaa tiedotusta asianmukaisemmalla tuotteiden merkitsemisellä ja sertifiointijärjestelmillä, jotta voidaan antaa kuluttajille mahdollisuus tehdä täysin tietoon perustuvia valintoja saatavana olevista tuotteista ja toimia näiden valintojen mukaan;
45. kehottaa komissiota edistämään tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa aloitteita, joilla kuluttajia voidaan varoittaa hintojen polkemisen riskeistä alkutuottajille, ja kannattaa yksiselitteisesti tätä koskevia tiedotuskampanjoita kouluissa ja oppilaitoksissa;
46. toteaa, että vuodesta 2009 lähtien parlamentti on hyväksynyt EU:n vähittäismyyntiketjun ongelmista viisi päätöslauselmaa, mukaan lukien kolme päätöslauselmaa erityisesti epätasapainosta ja väärinkäytöksistä elintarviketjetjussa; panee lisäksi merkille, että samalla aikajaksolla komissio on laatinut samankaltaisista aiheista kolme tiedonantoa ja yhden vihreän kirjan sekä teettänyt kaksi loppuraporttia; toteaa siksi, että uudet analyysit hyvien kauppatapojen vastaisten käytäntöjen tilanteesta elintarviketjetjussa vain viivästyttävät kiireellisiä toimia viljelijöiden auttamiseksi, jotta nämä voivat torjua hyvien kauppatapojen vastaisia käytäntöjä;
47. kehottaa elintarviketoimitusketjun kaikkia osapuolia harkitsemaan standardisopimuksia ja myös uuden sukupolven sopimuksia, joissa riskit ja edut on jaettu;
48. toteaa, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksessa ja uudessa yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettu käyttöön lukuisia toimenpiteitä, joilla pyritään puuttumaan viljelijöiden, vähittäiskaupan, tukkukaupan ja pk-yritysten neuvotteluvoiman eroihin elintarviketjetjussa tukemalla erityisesti tuottajajärjestöjen perustamista ja laajentamista; korostaa tätä toimituspuolen yhteistyön merkitystä;
49. panee merkille, että asetusta (EU) N:o 1308/2013, jossa säädetään tuottajaorganisaatioiden perustamisesta, tuetaan YMP:n toiseen pilariin kuuluvilla taloudellisilla kannustimilla; korostaa, että oikeudellisissa puitteissa laajennetaan mahdollisuutta käydä keskitettyjä sopimusneuvotteluja (eräillä aloilla) ja tehdä toimitussopimuksia (kaikilla aloilla) tuottajaorganisaatioihin, tuottajajärjestöjen yhteenliittymiin tai toimialakohtaisiin organisaatioihin ja että lisäksi käyttöön otetaan tilapäiset poikkeukset tiettyihin kilpailusääntöihin vakavan markkinaepätasapainon aikoina suojatoimenpiteitä soveltaen;
50. kehottaa komissiota edistämään pontevasti tätä lähestymistapaa, jotta kasvatetaan alkutuottajan neuvotteluvoimaa ja rohkaistaan tuottajia liittymään tuottajaorganisaatioihin ja tuottajajärjestöjen yhteenliittymiin; korostaa, että erityisesti pientilat ja perhetilat, joilla on mahdollisuus luoda ja ylläpitää työpaikkoja eristyneillä, syrjäisillä ja vuoristoalueilla, ovat haavoittuvia;
51. katsoo, että tuottajajärjestöjen vahvistamisen ja perustamisen on kuljettava käsi kädessä elintarviketjetjuun liittyvän viljelijöiden neuvotteluvoiman vahvistamisen kanssa erityisesti antamalla heille oikeus neuvotella sopimuksensa kollektiivisesti;
52. kehottaa lisäämään toimitusketjun avoimuutta ja tiedottamista sekä lujittamaan sellaisia elimiä ja markkina-tietovälineitä kuin eurooppalainen elintarvikkeiden hintojenseurantaväline ja maitomarkkinoiden seurantakeskus, jotta viljelijät ja tuottajaorganisaatiot saavat tarkkoja ja oikea-aikaisia markkinatietoja;
53. katsoo, että hintojen olisi kaikkialla elintarviketjetjussa vastattava paremmin alkutuottajien luomaa lisäarvoa; kehottaa sen mukaisesti tekemään vähittäishintojen muodostamisprosessista mahdollisimman avoimen;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

54. korostaa, että monissa jäsenvaltioissa viljelijät ovat varmistaneet vahvan aseman elintarvikeketjussa perustamalla osuusliikkeitä, jotka varmistavat, että jalostusvaiheen lisäarvo kanavoidaan takaisin viljelijöille, ja katsoo, että on tärkeää, että näitä osuustoimintayrityksiä ei rasiteta ylimääräisin kustannuksin, jotka ovat seurausta pakollisesta ja kalliista byrokratiasta;
55. kehottaa tuottajia ja jalostajia toimimaan yhteistyössä innovointia ja tuotteiden lisäarvon lisäämistä koskevilla investoinneilla;
56. muistuttaa komissiota siitä, että joulukuussa 2013 parlamentti hyväksyi valiokunta-aloitteisen mietinnön, jossa kehoitettiin komissiota tutkimaan riippumattoman valvontajärjestelmän mahdollisuutta käsitellä toimitusketjun alkutuottajien keskuudessa esiintyvää niin sanottua pelkotekijää; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä asiaa omassa kertomuksessaan;
57. katsoo, että ammatilliset järjestöt voisivat toimia alkutuottajien foorumina, jossa nämä voisivat tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle kanteluita väitetyistä hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä pelkäämättä;
58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0251

Kestävän maatalouden tekniset ratkaisut**Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 kestävän maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa (2015/2225(INI))**

(2018/C 086/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 11 artiklan, 114 artiklan 3 kohdan, 168 artiklan 1 kohdan ja 191 artiklan,
- ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti 2020” (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta ja päätösten 2006/971/EY, 2006/972/EY, 2006/973/EY, 2006/974/EY ja 2006/975/EY kumoamisesta 3. joulukuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/743/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti 2020” (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1291/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta kaudelle 2014–2020 11. maaliskuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 233/2014 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon maatalouden geenivarojen säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä koskevasta yhteisön ohjelmasta ja asetuksen (EY) N:o 1467/94 kumoamisesta 24. huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 870/2004 ⁽⁷⁾ ja 28. marraskuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Maatalouden geenivarat – säilyttämisestä kestävään käyttöön” (COM(2013)0838),
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2014 tehdyn Euroopan komission ja Euroopan investointipankin yhteisymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla vuosina 2014–2020,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 965.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104.⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487.⁽⁴⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.⁽⁶⁾ EUVL L 77, 15.3.2014, s. 44.⁽⁷⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 18.⁽⁸⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan puutarhaviljelyn tulevaisuudesta – kasvustrategiat ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon politiikkayksikkö B:n (rakenne- ja koheesio politiikka – maatalous ja maaseudun kehittäminen) tutkimuksen ”Precision agriculture: An opportunity for EU farmers – potential support with the CAP 2014–2020” vuodelta 2014,
 - ottaa huomioon tieteellisten ja teknisten vaihtoehtojen arvioinnin (STOA) yksikön tutkimuksen ”Technology options for feeding 10 billion people” vuodelta 2013,
 - ottaa huomioon 29. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Eurooppalainen innovaatiokumppanuus ’Maatalouden tuottavuus ja kestävyys’” (COM(2012)0079),
 - ottaa huomioon 13. helmikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Innovointistrategia kestävää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
 - ottaa huomioon 16. lokakuuta 2015 tehdyn komission päätöksen tieteellisten neuvonantajien korkean tason ryhmän perustamisesta (C(2015)6946),
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin” (COM(2015)0215),
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman patenteista ja kasvinjalostajien oikeuksista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A8-0174/2016),
- A. ottaa huomioon, että yhteiskuntamme joutuvat vastaamaan monenlaisiin maatalouteen liittyviin haasteisiin ja niiden on tehtävä osuutensa ja että maailman väkiluvun arvioidaan kasvavan 9,6 miljardiin vuoteen 2050 mennessä, mikä merkitsee sitä, että maailmassa on silloin noin 2,4 miljardia ihmistä enemmän kuin nyt;
- B. ottaa huomioon, että keskimäärin ainakin kolmannes ja joillakin aloilla melkein puolet tuotetuista elintarvikkeista haaskataan, ja katsoo, että yksi tehokkaimmista tavoista täyttää tämä odotettavissa oleva kysyntä kuluttamatta loppuun niukkoja resursseja on teknisten ratkaisujen hyödyntäminen tuotannon lisäämiseksi, jakelukanavien parantamiseksi ja ruoan haaskaukseen puuttumiseksi;
- C. ottaa huomioon, että on tuotettava enemmän turvallista, terveellistä ja ravitsevaa ruokaa EU:n ja koko maailman kansalaisille, jotta voidaan torjua muun muassa aliravitsemusta, lihavuutta ja sydän- ja verisuonitauteja; ottaa myös huomioon, että elintarvikkeita koskevat EU:n korkeat laatuvaatimukset tunnustetaan maailmanlaajuisesti;
- D. ottaa huomioon, että monet vaihtoehtoiset maankäyttötavat, esimerkiksi kaupungistuminen, teollisuus, matkailu ja virkistyskäyttö, kilpailevat maatalouden kanssa;
- E. ottaa huomioon, että maatalouden raaka-aineet tarjoavat kasvunäkymiä vihreän kemian alalla;
- F. katsoo, että maatalouden kestävyystason nostamisesta on tulossa toimijoille yhä tärkeämpi tavoite, sillä kustannukset on pidettävä kurissa toisaalta tulojen turvaamiseksi ja toisaalta luonnonvarojen (maaperä, vesi, ilma ja luonnon monimuotoisuus) ehtymiseen ja laadun heikkenemiseen reagoimiseksi; ottaa huomioon, että maatalous käyttää 70 prosenttia makeasta vedestä maailmassa ja että veden saatavuus rajoittaa jo merkittävästi maataloustuotantoa joillakin EU:n alueilla ja maailmassa; ottaa huomioon, että juomaveden käyttöä maataloudessa voidaan vähentää merkittävästi nykyaikaisen kastelutekniikan tehokkaan käytön ja paikallisiin ilmasto-olosuhteisiin sopeutuneiden peltokasvien viljelyn avulla;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0205.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0473.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- G. ottaa huomioon, että typpilannoitteet kasvattavat satoa mutta niiden valmistaminen vie noin 50 prosenttia maatalouden tuotantojärjestelmien kuluttamasta fossiilisesta energiasta;
- H. ottaa huomioon, että maailman energiankysynnän ennustetaan kasvavan 40 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, ja toteaa, että nyt on pohdittava vakavasti mahdollisuutta vastata tähän kysyntään parantamalla energiatehokkuutta ja ottamalla käyttöön varma energialähteiden yhdistelmä, johon kuuluvat uusiutuvat energialähteet; ottaa huomioon, että tutkimusten mukaan lyhyemmät elintarviketeollisuuden ketjut voivat pienentää energiapanoksia ja johtaa näin kustannus- ja ympäristöhyötyihin;
- I. ottaa huomioon, että jopa 40 prosenttia maailman sadosta menetetään vuosittain kasvituholaisten ja -tautien vuoksi ja että osuuden odotetaan kasvavan merkittävästi tulevina vuosina; katsoo, että tämän osuuden kasvu on estettävä muun muassa järjestelmäajattelun avulla ja mukauttamalla nykyisiä tuotantomalleja, ja ottaa huomioon, että ilmastonmuutos lisää satomenetyksiä ja aiheuttaa ympäristön kannalta uusien kasvituholaisten ja -tautien syntymistä;
- J. ottaa huomioon, että maapallon lämpeneminen aiheuttaa äärimmäisiä sääoloja, jotka synnyttävät kuivuutta tai tulvia, jotka puolestaan aiheuttavat merkittävää vahinkoa asianomaisten alueiden väestöryhmille ja uhkaavat vakavasti niiden elintarviketurvaa; katsoo, että biologisesti ja rakenteellisesti monimuotoiset maatalouden ekosysteemit, joilla on kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia, voivat osaltaan vähentää tätä riskiä;
- K. ottaa huomioon, että EU:n geneettinen satopotentiaali ei täysin toteudu eurooppalaisilla maataloilla, joilla satojen kehitys on pysähtynyt viime vuosina;
- L. ottaa huomioon, että kasvigeenivarojen monimuotoisuus ja laatu ovat ratkaisevia maatalouden selviytymiskyvyn ja tuottavuuden kannalta ja ne vaikuttavat näin ratkaisevasti pitkäkestoiseen viljelyyn ja elintarviketurvaan;
- M. ottaa huomioon, että tämän satokuilun kurominen umpeen on erityinen ongelma kestävää maataloutta koskevissa tutkimuslinjauksissa;
- N. ottaa huomioon, että täsmäviljelyssä käytetään automaatiota ja muuta teknologiaa keskeisten maatalouskäytäntöjen tarkkuuden ja tehokkuuden parantamiseksi siten, että käytetään järjestelmälähtöisiä menetelmiä tietojen keräämiseen ja analysoimiseen sekä sään, maaperän, veden ja sadon välisten vuorovaikutusten optimointiin; toteaa, että täsmäviljelyn tarkoituksena on viime kädessä vähentää torjunta-aineiden, lannoitteiden ja veden käyttöä samalla kun parannetaan viljavuutta ja optimoidaan satoja;
- O. toteaa maaperätieteen osoittavan, että terve, elävä maaperä tukee kasvien menestymistä ja suojelee niitä ylläpitämällä hyödyllisiä lajeja, jotka puolustavat taudinaiheuttajia ja tuholaisia vastaan ja antavat viljelykasveille ravinteita ja vettä vastineeksi kasvien juurista erittyville sokereille; ottaa huomioon, että maatalouskäytännöt saattavat vaikuttaa kielteisesti maaperän biologiseen, kemialliseen ja fyysiseen laatuun ja ne voivat johtaa muun muassa maaperän eroosioon sekä maaperän rakenteen ja viljavuuden heikkenemiseen;
- P. ottaa huomioon, että innovatiivisten tekniikoiden hyötyjä ei pitäisi rajata koskemaan yhdentyypistä maatalouskäytäntöä vaan niiden olisi oltava sovellettavissa kaikenlaan maataloustuotantoon eli tavanomaisen ja luonnonmukaiseen maatalouteen, karjankasvatukseen ja peltoviljelyyn sekä pienimuotoiseen ja laajamittaiseen maatalouteen;
- Q. ottaa huomioon, että torjunta-aineiden tehoaineiden määrä laski 70 prosentilla vuodesta 1993 vuoteen 2009 ja että samaan aikaan tuholaisten esiintymät ovat lisääntyneet Euroopan unionissa; ottaa huomioon, että hyväksymismenettely ja siihen sisältyvät tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden vaihtoehtoisiksi tuotettujen uusien aineiden määrittämiskriteerit muuttuvat jatkuvasti haastavammiksi EU:n maataloudelle ja unionin kansalaisille; toteaa, että toissijaisiin käyttötarkoituksiin tarkoitettujen tehoaineiden puute on korjattava pikaisesti;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- R. ottaa huomioon, että erikoisviljelmien riittämättömät kasvinsuojeluratkaisut vaarantavat ravintona käytettävien viljelykasvien laadun, monimuotoisuuden ja kestävä tuotannon EU:ssa, minkä suorien vaikutusten, jotka kattavat tuotannonmenetykset ja viljelijöille aiheutuvat ylimääräiset kustannukset, on arvioitu olevan yli miljardi euroa;
- S. ottaa huomioon, että lyhyen aikavälin toimintapoliittiset syklit ja tutkimusrahoituksen painopisteet voivat olla haitallisia maatalouden osaamiselle, infrastruktuurille ja innovoinnille, ja katsoo, että etusijalle olisi asetettava tutkimustulosten tehokas siirto tieteestä viljelijöille sekä tutkimusohjelmat, joissa keskitytään maatalouden kestävyden parantamiseen, tuotantokustannusten vähentämiseen ja kilpailukyvyyn parantamiseen;

Täsmäviljely

1. toteaa, että maatalousala on aina hyödyntänyt uusia maatalouden liiketoimintamalleja ja käytäntöjä, joihin kuuluvat muun muassa uudet tekniikat ja tuotantomenetelmät, joiden avulla lisätään tuottoa ja mukautetaan uusiin ja muuttuviin olosuhteisiin; korostaa, että ekosysteemipalvelut, kuten ravinnekierto, ovat maataloudelle keskeisen tärkeitä ja että jotkut toiminnot, kuten hiilidioksidin talteenotto, ulottuvat elintarvikkeiden tuotantoa laajemmalle;
2. on vakuuttunut siitä, että innovoinnin avulla EU:n maatalous voidaan saada kestäväksi; katsoo, että täsmäviljelytekniikat ovat erityisen tärkeässä asemassa siinä, että tämän tavoitteen saavuttamisessa edistytään, mutta on tietoinen siitä, että täsmäviljelyn laaja-alaiseen käyttöönottoon liittyy rajoituksia, jotka koskevat muun muassa tekniikan luotettavuutta, hallittavuutta ja vähäistä tuntemusta sekä sen mukautettavuutta kaikenlaisiin ja -kokoisiin tiloihin;
3. katsoo, että täsmäviljelyn periaatteiden soveltamisesta voi seurata merkittävää hyötyä ympäristölle ja sen avulla voidaan lisätä viljelijöiden tuloja, järjeittää maatalouskoneiden käyttöä sekä lisätä merkittävästi resurssitehokkuutta, kasteluveden käyttö mukaan lukien; kannustaa komissiota edistämään toimia, joilla kannustetaan täsmäviljelytekniikoiden kehittämiseen ja käyttöönottoon kaikenlaisilla tiloilla riippumatta niiden koosta ja siitä, harjoitetaanko niillä kasvi- vai eläintuotantoa tai molempia;
4. painottaa, että täsmäviljelyn innovointiprosessissa on erityisesti ratkaistava joidenkin täsmäviljelytekniikoiden korkeiden kehittämis- ja käyttökustannusten ongelma ja että viljelijöiden ja koko toimitusketjun on osallistuttava aktiivisesti näiden tekniikoiden kehittämiseen, jotta varmistetaan, että niistä on tiloille selkeää hyötyä, ja voidaan parantaa tilojen sopeutumiskykyä;
5. on vakuuttunut siitä, että talouskehitys ja kestävä tuotanto eivät ole toisiaan poissulkevia ja että ne ovat saavutettavissa innovoinnin avulla; painottaa tarvetta tukea innovointia tekniikassa ja hallinnossa varmistamalla sääntelyn yhtenäisyys, selkeys ja yrittäjyyden mahdollistaminen ja kehottaa komissiota varmistamaan, että innovointi otetaan nimenomaisesti huomioon asiaa koskevan lainsäädännön tulevissa tarkistuksissa ja uudistuksissa; korostaa, että EU:n maatalousala pystyy tuottamaan korkealaatuisia ja korkean lisäarvon tuotteita sekä kannattavia ja tietoon perustuvia ratkaisuja ravinnon tuottamiseksi maapallon kasvavalle ja aina vain vaativammalle väestölle;
6. kehottaa toimialaa, komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä robotiikan ja muiden täsmäviljelytekniikoiden toimivuuden ja mukautettavuuden parantamisessa, jotta voidaan varmistaa, että tutkimusvarat käytetään tehokkaasti maatalouden ja puutarhaviljelyn hyväksi;
7. kehottaa lisäksi toimialaa hyödyntämään innovoinnin kautta tarjoutuvia mahdollisuuksia kehittää täsmäviljelymahdollisuuksia, jotka ovat kaikkien saavutettavissa, jotta voidaan voimaannuttaa vammaisia henkilöitä, edistää sukupuolten tasa-arvoa sekä laajentaa osaamis pohjaa ja työllistymismahdollisuuksia maaseutuyhteisöissä;
8. on tyytyväinen siihen, että täsmäviljelyrobotiikka on sisällytetty hiljattain julkaistun Horisontti 2020 -ohjelman kauden 2016–2017 työohjelmaan, mutta pitää valitettavana, että ehdotuspyynnössä ei edellytetä useisiin toimijoihin perustuvaa lähestymistapaa, joten viljelijät eivät välttämättä pääse mukaan kehittämään innovatiivisia ratkaisuja; korostaa, että täsmäviljelyllä resurssien käyttöä voidaan vähentää vähintään 15 prosentilla; kannustaa ottamaan käyttöön täsmäviljelyn, johon liittyy uusia, kokonaisvaltaiseen tilanhoitoon perustuvia toimintatapoja, kuten GPS/GNSS-tekniikalla ohjatut koneet ja kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmät (eli miehittämättömät ilma-alukset, joita ohjataan kauko-ohjauspaikasta);

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

Massadata ja informatiikka

9. huomauttaa, että minkä tahansa muun toimialan tapaan myös maatalousala muuttuu jatkuvasti; korostaa, että nykyaikainen maatalous tuli mahdolliseksi vain tieteen ja tekniikan kehityksen omaksumisen kautta ja että myös digitaaliset edistysaskeleet tarjoavat mahdollisuuden maatalousalan edelleen kehittämiseen;

10. painottaa, että suurten integroituvien tietokokonaisuuksien keräämisellä ja analysoinnilla voidaan mahdollisesti edistää maatalouden innovointeja ja että se on erityisen hyödyllistä suunniteltaessa ja kehitettäessä tehokasta ja kestävää elintarvikeketjua, josta hyötyvät viljelijät, talous, kuluttajat ja ympäristö; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita poistamaan monimutkaisten ja hajanaisten tieto- ja viestintäteknikkajärjestelmien integroinnin esteet, vauhdittamaan investointeja ja kattamaan koulutuskustannukset sekä huolehtimaan siitä, että tarvittavat tilat ja palvelut ovat paremmin maatalouden saatavilla;

11. on tyytyväinen Euroopan avaruusjärjestön (ESA) saavuttamaan edistykseen täsmäviljelyn kehittämisessä; toteaa, että ESA:n Sentinel 2B-satelliitti, joka on tarkoitus vielä kiertoradalleen vuoden 2016 loppuun mennessä, saattaa antaa tarkemman kuvan viljelmien ja metsien peittämästä alasta, minkä ansiosta voidaan toteuttaa tuloksetkaammin maatalouspolitiikkaa, järkeistää resurssien käyttöä ja optimoida sadonkorjuuaika; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan satelliittijärjestelmien käyttöä;

Maaperän hoito, vesienhoito ja ravinnehuolto

12. on tietoinen siitä, että maan kasvukunnon heikkeneminen on maataloustuotannolle merkittävä rajoite, ja kehottaa asettamaan pidemmälle meneviä tavoitteita ja toteuttamaan enemmän toimia maaperän hoitoon ja vesienhoitoon liittyvien käytäntöjen parantamiseksi etenkin ilmastonmuutosta ajatellen; pitää CTF-tekniikoiden kehittämistä myönteisenä, sillä CTF-viljely eli kiinteiden ajolinjojen käyttö vähentää liiallisen maanmuokkauksen maaperälle aiheuttamia vaurioita, ja panee myös tyytyväisenä merkille viimeaikaiset pyrkimykset integroida korkean resoluution kaukokartoitustekniikat osaksi luonnonmukaista viljelyä; kannustaa komissiota määrittämään näiden uusien tekniikoiden ympäristö- ja tuotantohyödyt määrällisesti sekä varmistamaan tekniikoiden tunnettuuden, osaamisen ja siirron;

13. kehottaa ottamaan viljelijät mukaan maaperän ravinteiden kartoitustekniikoiden suunnitteluun, testaukseen ja levittämiseen, jotta niiden tehokkuutta voitaisiin parantaa;

14. pitää valitettavana, että ravinteiden käytön tehokkuus on EU:ssa hyvin alhainen, ja painottaa, että tarvitaan toimia, joilla voidaan tehostaa typen (N), fosforin (P) ja kaliumin (K) käyttöä, jotta voidaan vähentää niiden ympäristövaikutusta ja parantaa elintarvike- ja energiantuotantoa; kaipaa kohdennettua tutkimusta (ja sen soveltamista käytäntöön) ravinnetehokkuuden seurannan parantamiseksi ja määräsääntöä koskevien tekniikoiden optimoimiseksi edelleen;

15. yhtyy käsitykseen, että uusia tekniikoita ja innovatiivisia maatalouskäytäntöjä kehittämällä voitaisiin merkittävästi vähentää kasvinsuojeluaineiden, lannoitteiden ja veden käyttöä sekä torjua maaperän eroosiota;

Geneettinen monimuotoisuus

16. katsoo, että geneettisen monimuotoisuuden vähentyminen kuluneen vuosisadan aikana on uhka elintarvikkeiden ja rehujen toimitusvarmuudelle ja se vaarantaa kestävästä maataloudesta, luonnon monimuotoisuuden suojelua sekä ilmastonmuutoksen hillintästrategioita koskevat EU:n toimintapolitiikat; pitää monokulttuurin ja viljelykierron puuttumista merkittävänä geneettisen monimuotoisuuden vähentymiseen vaikuttavana tekijänä; katsoo, että kaikki kasvilajikkeet ja eläinlajit, myös maataiskannat ja näiden luonnonvaraiset ja puolikesyt sukulaiset sekä perinteiset lajikkeet ja pioneerilajikkeet, ovat olennaisen tärkeitä geneettisen monimuotoisuuden säilyttämisen, jalostusohjelmien sekä ravitsevien ja terveellisten elintarvikkeiden riittävän tuotannon kannalta;

17. katsoo, että unionin asetuksen olisi annettava viljelijöille ja jalostajille mahdollisuus hyödyntää näitä geenivaroja parhaalla mahdollisella tavalla luonnon monimuotoisuuden ja uusien lajikkeiden kehittämiseen liittyvän innovoinnin turvaamiseksi; korostaa, että unionin asetuksissa pitäisi aina pyrkiä siihen, ettei näitä innovatiivisia prosesseja vaaranneta asettamalla jalostajille ja viljelijöille tarpeettomia hallintorasitteita;

18. painottaa, että tarvitaan enemmän geenipankkien, yksityisen ja julkisen kasvitutkimuksen, jalostajien, loppukäyttäjien sekä kaikkien muiden geenivarojen säilyttämisen ja käyttöön osallistuvien toimijoiden vuoropuhelua selviytymiskyvyn kehittämiseksi ja kestävästä maataloudesta haasteisiin vastaamiseksi kaikkialla Euroopassa;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

19. painottaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston (AGRI) sekä tutkimuksen ja innovoinnin pääosaston (RTD) aiemman tuen merkitystä geenivarojen säilyttämistoimille ja esimerkiksi ENSCONET-hankkeelle (European Native Seed Conservation Network) mutta pyytää, että tulevissa ohjelmissa tuetaan edelleen viljelykasvien ja eläinten geeniperimän säilyttämistä ja erityisesti geenivarojen kenttäkäyttöä tiloilla toteutettavin toimenpitein;
20. korostaa pitävänsä tärkeänä, että geenivarojen säilyttämistoimet avataan suuremmalle määrälle erilaisia kasvi- ja eläinlajeja ja että tämän alan tutkimusvaroilla saadaan aikaan teknisiä parannuksia maataloudessa ja puutarhaviljelyssä;
21. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia, jotka liittyvät vuoteen 2020 ulottuvan luonnon monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian toimessa 10 esitettyyn eurooppalaiseen strategiaan maatalouden geneettisen monimuotoisuuden suojelemiseksi;
22. panee merkille tarpeen hyödyntää vastuullisesti ituplasmakokoelmia resurssien käytön tehokkuuteen, tuholais- ja taudinkestävyyteen ja muihin laatu- ja kestävyysparantaviin tekijöihin vaikuttavien ominaisuuksien määrittämiseksi ja kuvaamiseksi; katsoo, että tämä edellyttää fenotyypin määrittämisen korostamista entistä vahvemmin, koska se muodostaa monien viljelykasvien osalta pullonkaulan;
23. toteaa, että in vivo -menetelmän käyttö on tehokkain keino säilyttää maatalouden geneettinen monimuotoisuus; toteaa, että EU:n virallisiin siemenluetteloihin sovellettavista kolmesta DUS-kriteeristä (erottuvuus, yhtenäisyys ja pysyvyys) yhtenäisyys ja pysyvyys eivät ole geneettisesti monimuotoisten kasvien luontaisia ominaisuuksia; toteaa, että ilmastonmuutokseen sopeutuminen edellyttää suurta geneettistä vaihtelua; panee merkille, että siemenmarkkinat keskittyvät aina vain enemmän ja lajikekohtainen vaihtelu pienenee; suhtautuu kannustavasti tilojen siemenjärjestelmien ja -vaihtojen rooliin viljelijöiden voimaannuttamisessa ja on tietoinen osallistavan jalostuksen pitkästä innovointiperinteestä maaseutuyhteisöissä;
24. katsoo, että on välttämätöntä säilyttää ja hyödyntää geenivaroja elintarviketurvan varmistamiseksi pitkällä aikavälillä sekä laajentaa nykyaikaisten kasvin- ja eläinjalostusohjelmien geenipohjaa; toteaa, että luomutiloilla on pulaa uusista lajikkeista, jotka kestävät tuholaisia ja tauteja ja joita voitaisiin viljellä ilman, että käytetään kasvinsuojeluaineita; kannattaa perintöaineksen saatavuutta ja hyötyjen jakoa mutta vaatii Nagoyan pöytäkirjan täytäntöönpanoa asetuksen (EU) N:o 511/2014 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1866 nojalla, jotta jalostajat eivät pidä menettelyjen monimutkaisuutta ja kustannuksia esteenä luonnonvaraisen aineksen käytölle tuholais- ja taudinkestävyyden, ravitsemuksellisen laadun ja ympäristön sietokyvyn kaltaisten uusien ominaisuuksien lisäämiseksi; toteaa, että tällöin ei saa ottaa pois valtaa maaseutuyhteisöiltä, jotka ovat huolehtineet lajeista ja jalostaneet lajikkeita vuosien ajan;
25. pitää olennaisen tärkeänä, että paikallisten rotujen tuottavuus säilytetään ja sitä kehitetään, koska niillä on kyky sopeutua alkuperäisen ympäristönsä ominaispiirteisiin, ja että kunnioitetaan viljelijöiden oikeuksia jalostaa kasveja itsenäisesti sekä varastoida ja vaihtaa eri lajien ja lajikkeiden siemeniä, jotta voidaan varmistaa Euroopan maatalouden geneettinen monimuotoisuus;
26. toteaa, että on tarpeen tukea soveltuvia viljelykiertoja, jotka ovat edelleen kannattavia viljelijöille; korostaa, että geenivarojen lisäksi on myös tarpeen ylläpitää laajaa kirjoa monille erilaisille viljelykasveille soveltuvia kasvinsuojeluvälineitä; korostaa, että tällaisten välineiden puuttuminen heikentää vakavasti sellaisten viljelykasvien monimuotoisuutta, joita voidaan tuottaa kannattavasti;

Täsmäjalostus

27. katsoo, että innovatiivisessa jalostuksessa tarvitaan jatkuvaa edistymistä soveltamalla turvallisia ja hyviksi todettuja tekniikoita, joiden tarkoituksena on sekä viljelykasvien tuholais- ja taudinkestävyyttä parantavien ominaisuuksien kirjon laajentaminen että ravitsemuksellisia ominaisuuksia sisältävien ja terveyshyötyjä tarjoavien elintarvikeraaka-aineiden valikoiman kasvattaminen markkinoilla;
28. pitää tärkeänä, että varmistetaan sellaisten tulevaisuuden teknisten välineiden kehittämisen ja käytön jatkuva tukeminen, jotka saattavat mahdollistaa sen, että jalostuksella voidaan puuttua menestyksekkäästi edessä oleviin yhteiskunnallisiin haasteisiin;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

29. katsoo, että komission olisi nyt aika julkaista uusia tekniikoita käsittelevän työryhmän loppuraportti ja käyttää sen tieteellisiä tutkimustuloksia perustana muun muassa nyt tarkasteltavina olevien jalostustekniikoiden oikeudellisen aseman selvittämisessä sekä käyttää vankkaa oikeudellista analyysia asian käsittelyssä;

30. kannattaa avointa vuoropuhelua kaikkien sidosryhmien ja kansalaisten kesken innovatiivisten täsmäratkaisujen kehittämisestä jalostusohjelmia varten ja myös niiden kehittämiseen liittyvistä riskeistä ja hyödyistä; toteaa, että tämä edellyttää toimia uusia tekniikoita koskevan tietoisuuden ja ymmärtämyksen lisäämiseksi viljelijöiden ja suuren yleisön keskuudessa; kehottaa komissiota varmistamaan, että kuluttajia ja viljelijöitä valistetaan riittävästi uusista ja tulossa olevista jalostustekniikoista, jotta voidaan käydä avointa ja tietoon perustuvaa julkista keskustelua;

31. ilmaisee huolensa Euroopan patenttiviraston laajennetun valituslautakunnan 25. maaliskuuta 2015 asioissa G2/12 ja G2/13 tekemästä päätöksestä;

Kasvinsuojeluaineet

32. painottaa, että on pikaisesti tarkasteltava kasvinsuojeluaineita koskevan sääntelykehityksen täytäntöönpanoa ja kehitettävä johdonmukainen, tehokas, ennustettava, riskiperusteinen ja tieteellisesti vankka arviointi- ja hyväksymisjärjestelmä; pitää tärkeänä, että viljelijöiden riippuvuutta torjunta-aineista vähennetään mahdollisimman paljon; toteaa, että elintarvikkeiden ja rehujen tuotanto tapahtuu kilpaillussa kansainvälisessä ympäristössä; pitää tärkeänä kehittää kasvinsuojeluaineita, jotka ovat kustannustehokkaita, turvallisia käyttää ja ympäristöystävällisiä;

33. on tyytyväinen komission vuoden 2016 työohjelman REFIT-aloitteisiin, joissa EU sitoutuu toteuttamaan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ja asetuksen (EY) N:o 396/2005 arvioinnin; korostaa, että REFIT-prosessi ei saa johtaa asiaankuuluvien elintarviketurvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevien normien heikentämiseen;

34. kehottaa komissiota sisällyttämään parlamentille ja neuvostolle annettavaan kertomukseensa vaihtoehtoja, jotka koskevat nykyisen lainsäädännön muuttamista ja parantamista ja erityisesti lupien vastavuoroisen tunnistamisen ja vyöhykekohtaisen kasvinsuojeluaineiden arviointijärjestelmän toimintaa;

35. korostaa huolta siitä, että vyöhykekohtainen lupajärjestelmä ei ole toimiva, koska vanhentuneita kansallisia hyväksymismenetelmiä käytetään edelleen, ja kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan hyväksymisjärjestelmän, jotta varmistetaan tuotteiden vastavuoroinen tunnustaminen kaikissa jäsenvaltioissa asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määritellyillä vyöhykkeillä;

36. pitää tervetulleina viimeisintä integroitua tuholaistorjuntaa koskevaa eurooppalaisen tutkimusalueen verkostoa (IPM-ERANET) ja vähäisten käyttötarkoitusten uutta koordinaatiofoorumia mutta katsoo, että foorumia voitaisiin hyödyntää paremmin tutkimukseen ja innovointiin, jotta voidaan löytää ratkaisuja vähäisiä käyttötarkoituksia ja erikoiskasveja koskevien kasvinsuojeluratkaisujen puuttumiseen;

37. painottaa tehoaineiden vaikutusten avoimen arvioinnin merkitystä kestävän maatalouden tukemisessa unionin oikeuden mukaisesti; pitää tärkeänä, että arvioidaan perinpohjaisesti tuotteiden käyttöön liittyvät riskit ja vaarat, ja muistuttaa, että ennalta varautumisen periaatetta olisi käytettävä, kun epävarmuustekijöitä on liikaa, jotta voidaan varmistaa kansanterveys tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset;

38. kehottaa terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosastoa (SANTE) vahvistamaan selkeät kriteerit vähäriskisten tehoaineiden määrittämiselle vähäriskisten torjunta-aineiden kehittämistä ja käyttöä varten sekä ottamaan tässä yhteydessä huomioon kehittyvän tieteellisen tiedon ja varmistamaan, että terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevat tavoitteet saavutetaan; kehottaa pääosastoa myös varmistamaan, että turvallisuutta koskevat tiedot ovat saatavilla niitä kriteerejä varten, joita sovelletaan kaikkiin potentiaalisiin vähäriskisiin aineisiin;

39. katsoo, että vähäriskiset aineet, muun muassa kasvinsuojeluaineiden muut kuin kemialliset vaihtoehdot, olisi annettava ensisijaisesti esittelevien jäsenvaltioiden sekä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) arvioitaviksi, jotta voidaan edistää integroitua tuholaistorjuntaa ja torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevien direktiivin 2009/128/EY tavoitteiden saavuttamista, erityisesti kun tuotetta käytetään pienialaisiin viljelykasveihin ja erityiskasveihin;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

40. korostaa, että viljelijöillä on oltava käytössään enemmän välineitä viljelykasviensa suojelemiseksi ja päätöksen tekemiseksi siitä, mikä toimenpide suojaa parhaiten heidän viljelykasvinsa; kannustaa perinteisten torjunta-aineiden erilaisten vaihtoehtojen, myös luonnonmukaisten torjunta-aineiden, laajempaa käyttöä integroidun tuholaiсторjunnan osana, ja kehottaa toteuttamaan lisätoimia kustannustehokkaampien vaihtoehtojen kehittämiseksi tukemalla muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja, vähäriskisiä toimenpiteitä ja ympäristöystävällisempiä torjunta-aineita koskevaa kenttätutkimusta ja lisädemonstrointia;

41. toteaa, että biologiset torjuntamenetelmät ovat elävien organismien tai luonnon aineiden käyttöön perustuvia viljelykasvien suojelumenetelmiä ja niiden avulla voitaisiin vähentää perinteisten torjunta-aineiden käyttöä ja parantaa kasvien vastustuskykyä;

42. kehottaa komissiota esittämään toimintasuunnitelman ja perustamaan asiantuntijaryhmän, jotta voidaan kehittää kestävämpi tuholaiсторjuntajärjestelmä; tuo esiin sellaisen tuholaiсторjuntajärjestelmän potentiaalin, jolla parannetaan kasvinjalostustoimien, luonnollisten torjuntamenetelmien ja torjunta-aineiden käytön välistä vuorovaikutusta;

43. pitää valitettavana jäsenvaltioiden hidasta edistymistä integroidun tuholaiсторjunnan ja direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanossa ja vastaavasti komission hidasta edistymistä täytäntöönpanon arvioinnissa;

Ammattitaidon kehittäminen ja tietämyksen siirto

44. katsoo, että maatalouteen liittyvien teknologioiden kehittäminen edellyttää moninaisia erikoistaitoja ja tietoja monilta eri aloilta, joihin kuuluvat muun muassa yleinen kasvitiede, eläintiede ja ympäristötiede sekä fysiologia ja tekniikka;

45. pitää jatkuvasti kasvavaa osaamisvajetta monissa alan ammateissa valitettavana ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään seuraavien maaseudun kehittämissuunnitelmien suunnittelussa, myös eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien suunnittelussa, yhteistyötä toimialan, tutkimuslaitosten ja muiden sidosryhmien kanssa sellaisten mahdollisuuksien kartoittamiseksi, joilla tuetaan ammattitaidon kehittämistä ja tietämyksen siirtoa näillä aloilla muun muassa nuorille ja uusille viljelijöille tarkoitetun koulutuksen ja harjoittelun keinoin;

46. kehottaa maatalousteknologian alaa parantamaan tiloilla tapahtuvan demonstroinnin koordinoitua ja integroitua sekä demonstroinnin käyttämistä ja seuraamaan tiloja parhaiten käytäntöjen jakamiseksi alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla käyttäen tällä hetkellä saatavilla olevia tai uusia ohjelmia, aloitteita tai resursseja;

47. toteaa, että täsmäviljelyn ja digitaalitekniikan integroinnin tarjoamien mahdollisuuksien avulla maataloudesta voidaan tehdä nuorten viljelijöiden kannalta houkuttelevampaa ja voidaan luoda uusia kasvu- ja työllistymismahdollisuuksia maaseutualueille; katsoo, että investoinnit näiden tekniikoiden kehittämiseen voivat edistää maatalouden sukupolvenvaihdosta;

Tutkimuksen ja rahoituksen painopisteet

48. toteaa, että kestäväan maatalouteen ja puutarhaviljelyyn liittyy pitkän aikavälin haasteita, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään pitkän ajanjakson investointisuunnitelman, jossa pääosassa on alakohtainen lähestymistapa, ja jatkamaan sekä perustutkimuksen että soveltavan tutkimuksen rahoitusta; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan kestäväan maatalouden asiantuntijoiden ja työntekijöiden lisäkoulutusta ja varmistamaan, että asiantuntijaneuvontaa on saatavilla;

49. katsoo, että suunnitelmaan on sisällyttävä kustannustehokkaita ratkaisuja ja sen pitäisi olla sovellettavissa pieniin tuottajiin, maaseutualueille, syrjäisimmille alueille ja vuoristoalueille; painottaa, että viljelijöiden tärkeänä tehtävänä Euroopassa on ympäristöstä huolehtiminen ja heidän saatavillaan on oltava jatkuvasti innovaatioita ja tutkimusta, joiden avulla he voivat tuottaa elintarvikkeita, rehuja ja muita tuotteita kestävästi ja kustannustehokkaammin ja samalla suojella ympäristöä tulevia sukupolvia varten ja parantaa luonnon monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

50. on tyytyväinen soveltavan tutkimuksen edistymiseen viime vuosina mutta kehottaa pyrkimään vielä voimakkaammin takaamaan tietämyksen siirron loppukäyttäjille sekä viljelijöiden ja muiden maatalousteknologian ja -tuotteiden käyttäjien, myös pientilojen, osallistamiseen;
51. kehottaa vahvistamaan yhteisen maatalouspolitiikan toiseen pilariin sisältyvää maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta, jotta saadaan aikaan kumppanuuksia, joihin osallistuu innovatiivisia toimijoita, myös kaikki viljelijät ja erityisesti pienviljelijät, joiden tilat sijaitsevat kaukana eurooppalaisista päätöksentekokeskuksista;
52. toteaa, että niissä jäsenvaltioissa, joissa on hyödynnetty järkevästi yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuuksia, on siirretty muita enemmän soveltavaan tutkimukseen ja loppukäyttäjät on otettu laajemmin mukaan;
53. pitää erittäin tärkeänä, että komissio ja jäsenvaltiot kehittävät hankkeita, joissa keskitytään resurssitehokkaampien maatalouskäytäntöjen ja kasvilajikkeiden, esimerkiksi paikallisten erikoislajikkeiden, kehittämiseen ja joiden tarkoituksena on viljavuuden ja ravinteiden vaihdon säilyttäminen ja parantaminen, erityisesti koska veden ja lannoitteiden eräiden keskeisten ainesosien, kuten fosfaatin, saatavuus heikkenee jatkuvasti; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle investoinnit kiertotalouteen ja ilmaston kannalta älykkäisiin viljelykäytäntöihin ja tarjoamaan riittäviä rahoituskannustimia tutkimukseen ja käyttöönottoon viljelijöiden parissa; korostaa, että vesiviljelyn ja kalankasvatuksen yhdistämisen, suljetun ravinnekierroksen, agroekologian, peltometsäviljelyn, ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja kestävä metsätalouden, sapropeelin, lyhyiden rehuketjujen, laiduntamisen ja pienten panosten tuotantojärjestelmien edut olisi arvioitava asianmukaisesti, niistä olisi annettava tietoja ja niihin olisi kannustettava;
54. pitää myös olennaisen tärkeänä, että komissio ja jäsenvaltiot kehittävät innovatiivisia hankkeita non-food-tuotteiden (muun muassa biotalous ja uusiutuva energia) ja palvelujen tuottamiseksi, jotta maataloustoimialasta saadaan resurssitehokkaampi (esimerkiksi veden, energian, lannoitteiden ja rehujen parempi hyödyntäminen) ja omavaraisempi;
55. toteaa, että suuressa osassa unionia riippumattomat tai julkisesti rahoitetut maatalousalan koulutuksesta ja innovoinnista vastaavat laitokset ovat vähentyneet tai ne eivät tarjoa riittävästi monialaisia lähestymistapoja uusilla aloilla, kuten maatalousteknologiassa; toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa viljelijöiden koulutustaso on vielä alhainen, mikä vaikeuttaa uuden tekniikan saatavuutta ja soveltamista, joten kehottaa komissiota laatimaan maatalousalan teknisen tai korkea-asteen koulutuksen edistämistä koskevan eurooppalaisen suunnitelman;
56. suhtautuu myönteisesti hiljattain käynnistettyyn maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevaan eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuuteen (EIP-AGRI), jossa pyritään yhdistämään tutkimus ja käytännön maatalous, ja kehottaa komissiota toimimaan aktiivisesti koordinoitun tehostamisessa kansallisella ja rajat ylittävällä tasolla, jotta voidaan edistää Horisontti 2020 -puiteohjelmaan liittyvää nimenomaista innovointiohjelmaa ja taata riittävä tietämyksen siirto loppukäyttäjille;
57. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan yleisen tietoisuuden lisäämiseksi EU:n maatalouden arvosta ja perustamaan Euroopan laajuisia maatalouden innovointikeskuksia, jotka demonstroisivat innovatiivisia uusia tekniikoita, kestävä maataloutta, elintarviketurvaa ja elintarvikeomavaraisuutta ja mahdollistaisivat niiden asianmukaisen saatavuuden;
58. painottaa, että näiden keskusten toiminnan olisi mahdollistettava sekä kestävälle maataloudelle että maaseudun kestävä kehittämiselle innovatiivisten uusien tekniikoiden saatavuus yhteisöjen, maaseudun pk-yritysten, osuuskuntien ja tuottajaorganisaatioiden kanssa tehtävällä työllä; korostaa, että niiden olisi toimittava avoimesti ja oltava avoimia suurelle yleisölle ja viljelijöille ja niiden olisi noudatettava monialaista toimintatapaa, jolla edistetään vuoropuhelua eri alojen välillä, joihin innovointi saattaa eri tavoin vaikuttaa;
59. kehottaa komissiota varmistamaan, että perinteiset tekniikat ja tilat voivat edelleen kukoistaa teknisen ja tieteellisen innovoinnin rinnalla, sillä ne edustavat kulttuurin, maaseudun, historian ja matkailun monimuotoisuuden lähteenä valtavaa rikkautta ja tarjoavat toimeentulon lukuisille eurooppalaisille pienviljelijöille hyvin erilaisilla alueilla;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

60. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin komission ja Euroopan investointipankin välisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa kaudeksi 2014–2020 perustettuja maatalouden ja maaseudun kehittämisen rahoitusvälineitä;

61. painottaa näihin välineisiin liittyvää lisäarvoa, erityisesti niiden vipuvaikutuksia sekä lainatakuita, joilla pyritään vauhdittamaan kestävää maataloutta ja metsätaloutta koskevien tutkimuslinjausten käyttöönottoa, myös Horisontti 2020 -puiteohjelman yhteiskunnallisen haasteen 2 osalta; toteaa erityisesti, että niillä voidaan vähentää investointitarpeita ja riskejä, joita aiheutuu viljelijöille, jotka haluavat ottaa käyttöön kalliita täsmäviljelytekniikoita ja -menetelmiä;

Euroopan pitäminen tieteellisen kehittämisen ja innovoinnin keskiössä

62. toteaa, että ilmastonmuutoksen tosiasialliset ja mahdolliset vaikutukset koskevat erityisesti maaseutualueita ja myös syrjäisimpiä alueita ja vuoristoalueita, mikä tekee niistä vähemmän houkuttelevia ja alttiimpia väestön ikääntymiselle ja väestökadolle; katsoo, että maataloudelle on annettava mahdollisuus mukautua muuttuviin olosuhteisiin kaikkia tarjolla olevia teknisiä ratkaisuja hyödyntäen, jotta varmistetaan viljelymaan kestävämpi käyttö;

63. toteaa, että maatalouden uudet tekniikat ja laajempi maankäyttöala voivat auttaa näitä aloja osallistumaan tasapuolisesti maailmanlaajuisiin ilmastonmuutoksen hillitsemistoimiin; korostaakin tarvetta laajentaa tuottavan maatalouden määritelmää ja tukea täysimääräisesti ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja hiilidioksidin talteenotossa yleishyödyllisiä hyödykkeitä tuottavia viljelymaita, agroekologinen viljely mukaan lukien, ja antaa niille kuuluva arvo;

64. pitää välttämättömänä, että sellaisilla alueilla kuin unionin vuoristoalueilla ja reuna-alueilla on jatkossakin maatalousmaata, ja tukee kaikkia toimia, joilla annetaan myös näillä alueilla oleville, yleensä pienille tiloille mahdollisuus käyttää niiden tarpeisiin mukautettua huipputeknologiaa;

65. pitää olennaisen tärkeänä, että riippumattomaan, vertaisarvioituun tieteeseen perustuva kohtuullinen EU:n sääntely, jolla pyritään varmistamaan kuluttajien turvallisuus ja terveys sekä ympäristönsuojelu, mahdollistaa EU:n maataloustuotteiden kilpailukykyisyyden ja houkuttelevuuden sisämarkkinoilla ja maailmanmarkkinoilla; kehottaa toimimaan siten, että tämä periaate pitää edelleen paikkansa;

66. panee erityisesti merkille uusien tekniikoiden ja kestävien tuotteiden markkinoille saattamiseen EU:n nykyisten säästöjen nojalla liittyvät korkeat kustannukset, pitkät aikajänteet sekä kaupallisen ja oikeudellisen epävarmuuden; toteaa, että nämä seikat ovat vielä selvemmin nähtävissä syrjäisimmillä alueilla, syrjäisillä maaseutualueilla, epäsuotuisilla alueilla ja vuoristoalueilla;

67. kehottaa komissiota hyödyntämään ja vahvistamaan kaikkia syrjäisimpien alueiden erityispiirteitä toteuttamalla teknologisen ja tieteellisen innovoinnin pilottihankkeita, joilla pyritään vähentämään alueiden luonnollisia haittatekijöitä ja pienestä koosta johtuvia vaikeuksia saada käyttöön uusimpia tieteellisen ja teknisen kehityksen aikaansaannoksia ja soveltaa niitä;

68. kehottaa komissiota parantamaan sääntelykehystä parempaa säätelyä koskevien periaatteiden mukaisesti sellaisten oikea-aikaisten, tehokkaiden ja vaikuttavien päätöksentekomenettelyjen varmistamiseksi, joilla voitaisiin edistää teknologista kehitystä EU:ssa;

69. kehottaa komissiota hyödyntämään uutta tieteellisen neuvonannon mekanismiaan, jotta saadaan aikaan parempi sääntelykehys, jossa painotetaan enemmän riskiperusteista ja riippumatonta tieteellistä näyttöä arvioitaessa uusien tekniikoiden, tuotteiden ja käytäntöjen käyttöönottoon tai niiden hylkäämiseen liittyviä riskejä, vaaroja ja hyötyjä;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

70. toteaa, että innovointiperiaate, joka edellyttäisi, että kaikki EU:n säädösehdotukset arvioitaisiin täysimääräisesti niiden innovaatiovaikutuksen kannalta, on saanut laajan kannatuksen;

71. kehottaa komissiota toteuttamaan kansainvälisellä tasolla laaja-alaisempia toimia tieteellisen yhteistyön alalla muun muassa tiedonvaihdon tiivistämiseksi ja kehittämismahdollisuuksien määrittämiseksi;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0252

Innovoinnin ja talouskehityksen tehostaminen tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa (2015/2227(INI))

(2018/C 086/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013,
- ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 1306/2013,
- ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013,
- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013,
- ottaa huomioon FAOn, Maailman ympäristörahaston (GEF), UNDP:n, UNEP:n, UNESCO:n, Maailmanpankin ja WHO:n toteuttaman maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan YK:n kansainvälisen arvioinnin,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2014 allekirjoitetun komission ja Euroopan investointipankin (EIP) välisen yhteisymmärryspöytäkirjan,
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”EU:n valkuaisvaje: mistä ratkaisu pitkäaikaiseen ongelmaan?”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät maatalouden tuottavuutta ja kestävyttä koskevasta eurooppalaisesta innovaatiokumppanuudesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman patenteista ja kasvinjalostajien oikeuksista⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0163/2016),

⁽¹⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 58.

⁽²⁾ EUVL C 193, 30.6.2012, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0473.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- A. ottaa huomioon, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) arvion mukaan maapallon väestön odotettu kasvu 9,1 miljardiin vuoteen 2050 mennessä edellyttää nykykehitysskenaarion mukaan turvallisten ja korkealaatuisten elintarvikkeiden tarjonnan 60 prosentin kasvua ja satojen 24 prosentin kasvua kehittyneissä maissa kyseiseen ajankohtaan mennessä; toteaa, että samalla on säilytettävä luonnonvaroja tuleville sukupolville ja ehkäistävä elintarvikkeiden tuhlausta ja hävikkiä, joiden osuus maailmanlaajuisesta tuotannosta on nykyisin yli kolmasosa; toteaa FAOn arvioineen myös, että viljelykelpoinen maa-ala lisääntyy ainoastaan 4,3 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, mikä edellyttää parempaa luonnonvarojen hoitoa muun muassa maan kasvukunnon heikkenemisen estämiseksi;
- B. toteaa, että maan kasvukunnon heikkenemisen sekä erityisesti maan eroosion takia maan ominaisuuttavuus ja viljavuus laskevat kaikkialla, mikä johtuu ekosysteemin toimintojen, kuten pintamaan muodostuksen, maatumisen, pölytyksen, vedenpidätyksen ja ravinnekierron, heikkenemisestä; toteaa, että vaikka asian ratkaisemisesta sekä tuottavuuden ylläpitämisestä ja parantamisesta vallitsee laaja yhteisymmärrys, kyseisiä ekosysteemin toimintoja on tehostettava innovatiivisesti, jotta taataan kyky kestää ilmastonmuutosta;
- C. ottaa huomioon, että YK:n mukaan kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että maataloustuotanto on kaksinkertaistettava vuoteen 2030 mennessä ja samalla maatalouselintarvikealan on sopeuduttava ilmastonmuutokseen ja muuttuviin sääoloihin sekä parannettava ekosysteemien ja maaperän laatua ja minimoitava luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen; toteaa, että tämän saavuttamiseksi etusijalle on asetettava maaperän elämää lisäävien mikrobiologisten valmisteiden käyttö; ottaa huomioon, että neljä kahdeksasta YK:n vuosituhattavoitteesta liittyy maatalouteen;
- D. toteaa, että väestönkasvu, keskitulojen nousu ja kuluttajien muuttuva käyttäytyminen johtavat ravintomieltyksien tarkistamiseen sekä erityisesti jalostettujen elintarvikkeiden ja lihan ja maitotuotteiden kaltaisten eläinproteiinien kysynnän kasvuun;
- E. katsoo, että maatalouden työntekijöiden ja maaseudun yhteisöjen elämänlaatua on parannettava;
- F. ottaa huomioon lukuisat haasteet ja kasvavan määrän sääntöjä, jotka viljelijöiden on otettava huomioon, maatalouden tekniikan resurssivarojen hupenemisen sekä kasteltujen maa-alueiden kasvuvauhdin merkittävän hidastumisen ja toteaa, että EU:n kuluttajat eivät ole koskaan käyttäneet nykyistä pienempää prosenttiosuutta tuloistaan ruokaan; ottaa huomioon, että nykyinen talouden laskusuhdanne on lisännyt köyhyyttä, joka pakottaa EU:n kuluttajia usein hakemaan apua ruokapankeista;
- G. ottaa huomioon, että FAOn keskeisessä julkaisussa ”The State of Food and Agriculture” todetaan, että naisten osuus maaseudun taloudessa on merkittävä kaikilla alueilla ja että naisten roolit poikkeavat toisistaan alueittain, mutta naisilla on yhä käytettävissään miehiä vähemmän resursseja ja mahdollisuuksia, joita he tarvitsisivat ollakseen tuottavampia;
- H. ottaa huomioon, että kuluttajat vaativat korkeampien ympäristö-, ravitsemus- ja terveysnormien ja -arvojen mukaista ja laadukkaampaa elintarviketuotantoa samalla kun maatalousalan on tultava monipuolisemmaksi ja innovatiivisemmaksi, jotta voidaan tuottaa laadukasta, turvallista ja kohtuuhintaista ravintoa kaikille kansalaisille ja tarjota samalla kohtuulliset ja kestävät tulot elintarvikkeiden tuottajille;
- I. toteaa, että maataloustuotantoa on lisättävä ja parannettava vähemmillä resursseilla luonnonvaroihin kohdistuvien paineiden sekä niistä biologiselle monimuotoisuudelle aiheutuvien vaikutusten, ympäristön haavoittuvuuden, ilmastonmuutoksen, maan niukkuuden sekä väestönkasvun ja kuluttajien muuttuvan käytöksen vuoksi; katsoo ehdottomasti, että innovatiivisella maataloudella olisi oltava pienempi ekologinen jalanjälki ja siinä pitäisi käyttää luonnollisia prosesseja ja ekosysteemipalveluja, uusiutuva energia ja paikallisten maatalouselintarvikkeiden käytön lisääminen mukaan luettuina;

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

- J. katsoo, että resurssitehokkaampi maatalousmalli, joka pystyy optimoimaan paremmin tuotteensa, on keskeisessä asemassa pyrittäessä vastaamaan kestävyiden haasteisiin kaikilla tiloilla niiden koosta riippumatta ja parantamaan niiden valmiuksia suojella luonnonvaroja ja ympäristöä;
- K. ottaa huomioon, että kehittämällä kestävämpiä maatalousmalleja, joilla tuotetaan elintarvikkeita ihmisille mutta myös non-food-hyödykkeitä ja -palveluja, on mahdollista luoda merkittävästi uusia työpaikkoja kullakin alueella elintarvikealalla (ihmisten elintarvikkeet ja eläinten rehu) sekä esimerkiksi biotalouden, vihreän kemian, uusiutuvan energian ja matkailun alalla; toteaa lisäksi, että nämä työpaikat ovat hyvin usein sellaisia, että niitä ei voida siirtää muualle;
- L. ottaa huomioon, että EU on maailman suurin maataloustuotteiden viejä, joten maatalouselintarvikeala on unionin talouden keskeinen pilari: se työllistää 47 miljoonaa ihmistä 15 miljoonassa tuotantoketjun loppupäässä sijaitsevassa yrityksessä elintarvikkeiden jalostuksen, vähittäismyynnin ja palvelujen kaltaisilla aloilla, minkä lisäksi se antaa oman osuutensa 17 802 miljoonan euron suuruiseen positiiviseen kauppataseeseen, joka on 7,2 prosenttia EU:n viennin kokonaisarvosta;
- M. toteaa, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) kilpailukyky ja kestävyys olivat vuoden 2013 YMP:n uudistuksen keskeiset painopisteet; ottaa huomioon, että elintarviketurva voidaan taata parhaiten innovoinnin avulla lisäämällä maatalouden kestävä tuottavuutta ja varmistamalla oikeudenmukaiset tuottaja- ja kuluttajahinnat, kuten SEUT-sopimuksen 39 artiklassa mainitaan; toteaa jälleen, että korkealaatuisia tuotteita tuottava kestävä ja innovatiivinen maatalous auttaa saavuttamaan monia SEUT-sopimuksessa tarkoitettuja, ympäristöön ja terveyteen liittyviä monialaisia tavoitteita; katsoo, että tuleva kilpailukyky riippuu muun muassa luonnollisten prosessien ja luonnonvarojen avulla saavutettavasta maatalousjärjestelmien ominaistuottavuudesta ja viljavuudesta;
- N. ottaa huomioon, että 14. heinäkuuta 2014 allekirjoitetussa komission ja EIP:n välisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa kannustetaan yksiselitteisesti lisäinvestointien tekemistä innovatiiviseen maatalouteen tarjoamalla rahoitusvälineitä maatalouden investointien käyttöönoton edistämiseksi, minkä lisäksi siihen sisältyy komission ehdotus, jonka tavoitteena on tukea ja laajentaa rahoitusvälineitä viljelyalalla hinnanvaihtelujen torjumiseksi;
- O. ottaa huomioon, että maatalousalalla on koettu tiheästi toistuvia muutossyklejä, joilla on pyritty parantamaan tuottavuutta; ottaa huomioon, että sykleillä on edistetty merkittävästi maatalouden talouskehitystä sen nykyiselle tasolle; ottaa huomioon, että uusimman tekniikan sisällyttäminen viljelykäytäntöihin sekä olemassa olevien tekniikoiden, luonnonmukainen ja agroekologinen toimintatapa mukaan luettuina, mukauttaminen ja uudelleen soveltaminen niihin tuottavat merkittävää hyötyä kaikenkokoisille tiloille; ottaa huomioon vesiviljelyn tutkimattoman potentiaalın ottaa innovaatioita käyttöön perinteisessä maataloudessa käyttämällä hyväksi merten ja valtamerten luonnonvaroja kestävällä tavalla;
- P. toteaa, että erinäisistä rakenteellisista syistä joissakin jäsenvaltioissa on edelleen käyttämättöminä suuria alueita hylättyä maatalousmaata;
1. toteaa, että maataloudessa on aina kehitetty uusia käytäntöjä, tekniikoita ja tuotantomenetelmiä, joilla on lisätty tuottoa, parannettu viljelykäytäntöjen mukautuvuutta uusiin ja muuttuviin oloihin ja vähennetty tuotantokustannuksia; toteaa lisäksi, että maa- ja metsätalous ovat keskeisiä osia luonnollista maailmaamme, että ne tuottavat hyödykkeitä ja palveluja, jotka ulottuvat elintarvikkeiden tuotantoa laajemmalle, ja että niitä voidaan parantaa edistämällä uusia kehityssuuntia; on vakuuttunut siitä, että innovointi on tämän edistyksen ylläpitämisen edellytys;
2. on erittäin vakuuttunut siitä, että talouskehitys ja kestävä tuotanto eivät sulje toisiaan pois ja että ne ovat saavutettavissa pääasiassa innovoinnin, tutkimuksen, kehityksen, uusien hallinto- ja liiketoimintamallien ja paremman agronomian avulla; painottaa tarvetta tukea tekniikan ja hallinnon alan innovointia varmistamalla sääntelyn yhtenäisyys ja selkeys ja antamalla tilaa yrittäjyydelle; kehottaa komissiota varmistamaan, että tämä otetaan huomioon tulevassa YMP:ssä ja että innovointi otetaan yksiselitteisesti huomioon tarkistettaessa ja uudistettaessa asiaa koskevaa lainsäädäntöä, jossa tunnustetaan paremmin uudet ja nuoret viljelijät, koska heillä on tuoreita ideoita ja liiketoimintamalleja; korostaa, että Euroopan maatalous saavuttaa tavoitteensa tuottaa korkealaatuisia ja korkean lisäarvon tuotteita käyttämällä hyväksi kannattavia ja tietoon perustuvia ratkaisuja, joita tuetaan Eurooppa 2020 -strategiassa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

tulevaa komission arviointia biotalousstrategian 2012 vaikutuksesta kiertotalouteen, koska siirtyminen fossiilista polttoaineista uusiutuviin auttaa alentamaan viljelijöiden energiakustannuksia ja mahdollistaa siten lisäinvestoinnit innovointiin;

3. korostaa, että maatalous voi olla osa ratkaisua ja että luonnonvarojen viisas käyttö, biologisen monimuotoisuuden varmistaminen ja innovoinnin vauhdittaminen ovat keskeisiä tekijöitä tähän pyrittäessä; katsoo, että maatalouskäytännöt riippuvat luonnonvaroista ja että tämä vuorovaikutus olisi optimoitava ja tuotantojärjestelmiä ymmärrettävä paremmin, jotta hallintajärjestelmiä voidaan parantaa; kehottaa varmistamaan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä maatalouden ekosysteemien ominaisuuttavuuden, viljavuuden ja kestävyuden sekä vähentämään päästöjä; painottaa, että on tärkeää parantaa tuotantojärjestelmiä paremmin mukautuneiden viljelykasvien ja vuoroviljelyjärjestelmien sekä parempien hallintajärjestelmien avulla, ja panee merkille maan kasvipeitteen merkityksen; korostaa mahdollisuutta luoda työpaikkoja elintarvikealan lisäksi myös matkailun, biotalouden ja vihreän kemian aloilla;

4. ottaa huomioon, että EU:n elintarvike- ja maatalousmarkkinat ovat EU:n integroituneimpia markkinoita, ja kehottaa komissiota laatimaan ja panemaan täytäntöön säännökset, joilla turvataan tasapuolisemmat toimintaedellytykset ja oikeudenmukainen kilpailu, jotta voidaan edistää maatalous- ja elintarvikealan talouskehitystä kaikissa jäsenvaltioissa;

5. toteaa, että pienet ja keskisuuret perhetilat ovat olennainen osa Euroopan maatalousalaa ja ne ovat mukana luomassa sosiaalisesti ja taloudellisesti eläviä maaseutualueita, jotka auttavat pitämään yllä kulttuuri- ja luonnonperintöä; panee lisäksi merkille, että tällaisilla tiloilla on toisinaan vaikeuksia käyttää hyväkseen edistyneiden tuotantotekniikoiden ja -käytäntöjen hyötyjä, joilla voitaisiin varmistaa oikeudenmukaiset tulot ja parantaa viljelijöiden elin- ja työoloja sekä laadukkaiden työpaikkojen luomista; korostaa, että innovoinnin avulla voidaan lisätä työn tuottavuutta ja tuloja alentamalla tuotantokustannuksia ja tekemällä toiminnasta tehokkaampaa; painottaa, että viljelymaan omistaminen ja saaminen ovat ratkaisevan tärkeitä viljelijöille ja perhetiloille; kannattaa sitä, että maanviljelystä tehdään houkuttavampi ammatti nuorille naisille ja miehille muun muassa parantamalla rahoituksen ja tekniikan saatavuutta ja mahdollisuutta osallistua tukiohjelmiin; kehottaa kehittämään uusia liiketoimintaideoita ja kehottaa komissiota tiedottamaan viljelijöille tehokkaammin näiden tähän liittyvistä mahdollisuuksista; ottaa huomioon maatalouden sosiaalisen roolin, sen osuuden sosiaalisessa yhteenkuuluvuudessa ja sen vaikutuksen maaseudun väestökadon torjuntaan, sen paikallisyhteisöille tarjoamat innovatiiviset palvelut ja sen roolin pyrittäessä säilyttämään perinteistä tietämystä; pitää tärkeänä, että käytettävissä on nopeita ja luotettavia internetpalveluja laajakaistayhteyden välityksellä sekä kaikkien unionin epäsuotuisten alueiden, kuten vuoristoalueiden ja syrjäisten alueiden, mukaan räätälöityjä innovatiivisia malleja, ja kehottaa komissiota ottamaan tämän painopisteeksi;

6. kannustaa komissiota esittämään ratkaisuja, joilla edistetään tieto- ja viestintätekniikkaan perustuvien hallintajärjestelmien, reaaliaikaisen tiedon seurannan, sensoriteknikan ja ilmaisujärjestelmien käyttöönottoa, jotta optimoidaan tuotantojärjestelmiä eli täsmäviljelyä, mikä voi muun muassa tarkoittaa mukautumista muuttuviin tuotanto- ja markkinaoloihin; katsoo tämän johtavan luonnonvarojen tehokkaampaan ja optimaalisempaan käyttöön, tuotantovaiheiden seurannan parantamiseen, satojen kasvamiseen, ympäristöjalanjäljen pienemiseen, energiankulutuksen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähenemiseen, eläinten käyttäytymisen parempaan ymmärtämiseen sekä eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kohenemiseen; painottaa myös, että tieto- ja viestintätekniikan laajempi käyttö on avain ympäristöä vähemmän kuormittavaan ja kilpailukykyisempään maatalouteen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota yhdenmukaistamaan paremmin alaan liittyviä toimia, jotta voidaan edistää tehokkaammin tieto- ja viestintätekniisiä hallintajärjestelmiä;

7. muistuttaa, että toimenpiteiden yksinkertaistaminen ja YMP:n toimenpiteiden toteuttamiseen liittyvän ohjauksen lisääminen kannustaisivat viljelijöitä omaksumaan kestävämpiä viljelykäytäntöjä;

8. on vakuuttunut siitä, että tiedolla, jota kerätään robotiikan, sensoriteknikan, automaattisen valvonnan ja muiden teknisten innovaatioiden avulla esineiden internetiin liittyvän tekniikan ja massadatan yhteydessä, mahdollistetaan reaaliaikainen seuranta ja parannetaan päätöksentekoa ja toimien hallintaa koko elintarvikeketjussa; suhtautuu myönteisesti Alliance for Internet of Things Innovation -verkoston (AIOTI) älykästä maanviljelyä ja elintarvikeeturvallisuutta käsittelevän

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

työryhmän 06 perustamiseen ja painottaa tässä yhteydessä EU:n digitaalisten sisämarkkinoiden merkitystä maatalouden kannalta, kun kyseessä on yhteentoimivuusongelmien ratkaiseminen, lähentämisen parantamista koskevat normit sekä henkilötietojen ja muiden tietojen omistajuutta, saantia ja käyttöä koskevat kysymykset;

9. on huolestunut massadatan ja esineiden internetin potentiaalia koskevan tietoisuuden vähäisyydestä ja asiaan liittyvien teknisten järjestelmien hajanaisuudesta, mikä lisää käyttöönoton esteitä ja hidastaa sitä, ja on pettynyt GPS-tekniikan hitaaseen käyttöönottoon; painottaa, että on tärkeää tehdä kyseisistä teknologioista merkityksellisiä maanviljelijöille; toteaa, että EU:ssa käytetään tällä hetkellä ainoastaan 10 prosenttia avustetusta ohjauksesta, alle yksi prosentti reaaliaikaisesta kinemaattisesta liikkeestä ja alle yksi prosentti määränsäätöä koskevasta tekniikasta; kannustaa komissiota määrittämään ympäristö- ja tuotantohyödyn määrällisesti sekä varmistamaan tietoisuuden, osaamisen ja tekniikan siirrot; on huolestunut siitä, että jotkin jäsenvaltiot ovat vaarassa menettää osan suorien tukien kokonaismäärästä vuonna 2018, koska niillä ei ole maarekisteriä, ja ehdottaa, että komissio tarjoaisi älykkäitä välineitä maatalousmaan kartoituksen nopeuttamiseksi;

10. kannustaa ottamaan käyttöön täsmäviljelyn, johon liittyy uusia, koko tilan hallinnointia koskevia lähestymistapoja, kuten GPS/GNSS-tekniikalla ohjatut koneet, joilla voidaan kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmän (eli lennokkien) avulla työstää viljelymaata senttimetrien tarkkuudella; on yhtä mieltä siitä, että näillä tekniikoilla voidaan merkittävästi vähentää sekä kasvinsuojeluaineiden, lannoitteiden ja veden käyttöä että torjua maaperän eroosiota; kehottaa komissiota poistamaan täsmäviljelyn käyttöönoton esteet, erityisesti monimutkaisiin ja hajanaisiin tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmiin ja investointien määrää koskeviin kysymyksiin liittyvät esteet; katsoo, että täsmäviljely on tärkeässä asemassa myös karjanhoidon alalla, koska sen avulla voidaan seurata karjan terveydentilaa, ruokintaa ja tuottavuutta; kannustaa jäsenvaltioita tukemaan näitä käytäntöjä erityisesti hyödyntämällä tilaisuuksia, joita asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaiset uudet maaseudun kehittämistä koskevat säännöt tarjoavat; kehottaa komissiota huomioimaan YMP:n tulevisia tarkistuksissa sen, kuinka viljelijät käyttävät täsmäviljelyä viherryttämisen yhteydessä; pitää tärkeänä varmistaa, että myös syrjäisillä ja eristyneillä alueilla kaikilla maatiloilla, pienimmät tilat mukaan lukien, ja kaikilla muilla maatalouden toimijoilla on mahdollisuus hyödyntää monitoiminnallista tekniikkaa, koska on tarpeen pitää yllä ja kehittää työllisyyttä näillä alueilla;

11. suhtautuu myönteisesti kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmien käytön lisäämiseen viljelytoiminnassa, koska näin voidaan luoda säästöjä kasvinsuojeluaineiden ja veden käytössä; toteaa, että Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) perusasetuksen tarkistamisen yhteydessä on tarkoitus esittää lainsäädäntöehdotus, jonka mukaan kaikki lennokit kuuluisivat EU:n toimivallan piiriin; kehottaa komissiota varmistamaan, että kauko-ohjatun ilma-aluksen käytön kokonaisjärjestelmien siviilikäyttöä varten annetaan selkeät ja yksiselitteiset EU:n laajuiset normit ja säännöt ja että tulevassa lainsäädännössä otetaan huomioon erityisolot, joissa lennokkeja käytetään maataloudessa;

12. painottaa, että uudet innovatiiviset ja kohtuuhintaiset ratkaisut ovat maatalousalalla tärkeitä, jotta voidaan lisätä ympäristöstävällisempien menetelmien, hyödykkeiden ja resurssien käyttöä, mihin voisi kuulua uusien viljely- ja maankäyttömenetelmien lisäksi myös keinoja lisätä uusiutuvan energian käyttöä ja vähentää asteittain fossiilisten polttoaineiden tarvetta;

13. kannustaa ottamaan käyttöön karjanhoitoa koskevia innovatiivisia ratkaisuja, joilla voidaan edistää eläinten terveyttä ja hyvinvointia ja vähentää eläinlääkkeiden, myös mikrobilääkkeiden, tarvetta; korostaa mahdollisuuksia optimoida eläinten ulosteiden käyttö uusiutuvan energian ja entistä parempien lannoitteiden tuotannossa; panee merkille, että luonnollisista prosesseista voidaan löytää innovatiivisia ratkaisuja eläinsuojien päästöjen talteen ottamiseksi, saasteiden hajauttamiseksi ja energiatehokkuuden lisäämiseksi ja ottaa samalla huomioon tuotantohintoihin kohdistuva vaikutus; kiinnittää huomiota siihen, että metaania voidaan ottaa talteen energiantuotantoa varten, mikä saattaa lieventää ilmastonmuutosta; toteaa jälleen, että mikrobilääkkeitä on käytettävä harkiten ja vastuullisesti ja että koko tuotantoketjua voidaan parantaa tehokkaammilla ja nopeammilla diagnoosivälineillä, paremmalla reaaliaikaisella seurannalla, kohdennetuilla varotoimilla sekä uusilla annostelumenetelmillä mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi ja jättää samalla riittävästi liikkumavaraa

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

jäsenvaltioille, jotka jo suoriutuvat paremmin tässä asiassa; pitää lääketutkimusta tarpeellisenä uusista taudeista selvämiseksi;

14. tukee ekstensiivisiä karjankasvatusmenetelmiä ja kehottaa kehittämään innovatiivista tekniikkaa, jolla voidaan arvioida tarkasti karjankasvatuksessa ylläpidetyistä niitty- ja laidunmaista saatavat ympäristöhyödyt ja tunnustetaan kasvintuotantoa täydentävän eläintuotannon tuottamat hyödyt;

15. korostaa eläinproteiinien talteenoton merkitystä tuotantoketjun aikana; kehottaa näin ollen komissiota laatimaan toimia, joilla voidaan edistää maatalousjätteiden kierrätystä kannustamalla ottamaan talteen proteiinia, jotta sitä voidaan käyttää rehuna;

16. kehottaa komissiota edistämään politiikkoja, joiden avulla helpotetaan pienten ja keskisuurten tilojen maan saantia ja edistetään laidunmaihin, nurmirehuun ja kasviproteiinien tuotantoon perustuvaa eläintuotantoa, sekä edistämään kasviproteiinien kestävään tuotantoon liittyvää tutkimusta ja innovointia;

17. painottaa tekniikan ja innovoinnin hyödyntämätöntä potentiaalia sellaisten uusien hyödykkeiden ja tuotteiden kehittämiseksi (esimerkiksi elintarvikkeiden ja rehun, koneiden ja laitteiden, biokemian ja biologisen torjunnan alalla), joiden avulla voi olla mahdollista luoda työpaikkoja maatalouselintarvikealan koko arvoketjussa; kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että innovointi ja teknistyminen johtavat työpaikkojen katoamiseen perinteisistä maatalousammateista, ja pyytää komissiota sekä jäsenvaltioita järjestämään koulutusta ja uudelleen koulutusta niiden maatalousalojen työntekijöille, joihin muutos vaikuttaa; korostaa uusien työpaikkojen luomista maatalousalalla, mikä on ratkaisevan tärkeää maaseudun kehittämisen, maaseudun uudelleen asuttamisen ja talouskasvun kannalta, ja katsoo, että uudenaikaisten viljelykäytäntöjen kehittäminen lisää maatalouden houkuttavuutta sekä nuorten viljelijöiden että yrittäjien kannalta; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuuksia kannustaa viljelijöitä lisäämään yleistä tietoisuutta maatalouselintarvikeketjun toiminnasta ja uusista tuotantomenetelmistä;

18. katsoo, että uusi tietotekniikka tarjoaa runsaasti mahdollisuuksia luoda uusia arvoketjuja, joihin voisi kuulua esimerkiksi tuottajien ja kuluttajien väliset suoremmat yhteydet ja joissa painotettaisiin voimakkaammin innovatiivisia tuotteita, uusia palveluja ja tuotannon eriyttämisen lisäämistä, koska niiden avulla on mahdollista tuottaa uusia tulovirtoja viljelijöille ja luoda läpinäkyvämmät markkinat, jotka hyödyttävät viljelijöitä ja laajentavat heidän potentiaalista toimintalaansa; toteaa, että elintarvikeketjun innovaatiot voivat auttaa varmistamaan riskien tasapuolisemman jakautumisen;

19. korostaa tarvetta torjua ruoan haaskausta ja erityisesti järjestelmällistä haaskausta, sillä Euroopassa haaskataan tai heitetään pois joka vuosi 100 miljoonaa tonnia elintarvikkeita, mikä on noin 30–50 prosenttia EU:ssa tuotetuista elintarvikkeista; katsoo, että nykyisen haaskauksen vähentämiseksi elintarvikeketjussa tarvitaan myös tiiviimpää yhteistyötä; toteaa, että vanhentuneiden sääntelykehysten ei pitäisi olla esteenä innovatiivisille tavoille jalostaa elintarvikejätettä ja että muun muassa Horisontti 2020 -ohjelmassa olisi kannustettava parhaiden käytäntöjen jakamista ja innovatiivisten hankkeiden asettamista etusijalle ruoan haaskauksen estämiseksi;

20. korostaa, että jokaisella pois heittämättä jätetyllä tonnilla elintarvikejätettä säästyisi noin 4,2 tonnia hiilidioksidia, millä olisi merkittävä vaikutus ympäristöön; korostaa lisäksi, että on tärkeää laatia oikeudellinen kehys, joka olisi kiertotalousperiaatteen mukainen ja jossa vahvistettaisiin selkeät sivutuotteita koskevat säännöt, optimoitaisiin raaka-aineiden käyttö ja vähennettäisiin loppujätettä mahdollisimman paljon;

21. korostaa, että eloperäistä jätettä käytetään jo merkittävässä määrin esimerkiksi eläinten rehuna tai biopolttoaineiden perusaineksena; katsoo kuitenkin, että tämän aineksen tuottamia tuotoksia olisi lisättävä entisestään asettamalla tavoitteeksi mahdollisimman suuri lisäarvo ja käyttämällä uutta tekniikkaa, kuten biojalostusta, hyönteisviljelyä, elintarviketeollisuuden jätteestä saatavien eläinperäisten lipidien, entsyymien ja proteiinin uudelleen käyttöä, kasvatusta kiinteällä alustalla, biokaasun talteenottoa ja mineraalien talteenottoa lannasta sekä ylijäämälannan käyttöä uusiutuvana energianlähteenä; panee merkille maatalouden sivutuotteiden ja jätteiden kaltaisia biomassasta tuotettuja muita resursseja koskevien selkeiden sääntöjen puuttumisen ja niiden riittämättömän käytön ja kannustaa komissiota tukemaan niiden uudelleen käyttöä energiaalalla ja muilla aloilla helpottamalla EU:n laajuisia tunnustamismenettelyjä ja maaseudun kehittämisohjelman piiriin

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

kuuluvia erityisiä toimenpiteitä, joihin viljelijät ja muut sidosryhmät, kuten paikallisyhteisöt, voivat osallistua pienimuotoisissa hankkeissa; ottaa huomioon, että tunnustamismenettelyillä ja erityisillä maaseudun kehittämisohjelmilla voitaisiin myös helpottaa rajat ylittävää liikkuvuutta sekä parantaa yhteisvaikutusta ja johdonmukaisuutta EU:n muiden politiikkojen kanssa;

22. katsoo maaperän laadun huononemisen vaarantavan tulevan tuotannon, minkä vuoksi on aiheellista muuttaa viljelymenetelmiä ja -järjestelmiä, koska monilla maatiloilla karjankasvatuksen vaiheittainen lopettaminen on osaltaan johtanut viljavuuden heikentymiseen eloperäisen aineksen vähäisen pitoisuuden ja eloperäisten lannoitteiden riittämättömän käytön vuoksi; on huolestunut siitä, että EU on hyvin riippuvainen mineraalien tuonnista fosfaatin kaltaisten kivennäislannoitteiden tuotantoa varten ja että kivennäislannoitteiden tuotannon hiilijalanjälki ja ekologinen jalanjälki ovat merkittävät; painottaa mahdollisuutta jalostaa eläinten lantaa mineraalitiivisteeksi, jota voitaisiin käyttää valmistettaessa ympäristöystävällisiä lannoitteita, joilla voitaisiin vähentää kivennäislannoitteiden tarvetta ja lopulta korvata ne, koska kyseisten lannoitteiden tehokkuus on verrattavissa kivennäislannoitteiden tehokkuuteen; suhtautuu myönteisesti siihen, että mineraalitiivisteiden tuotannolla ja käytöllä edistetään merkittävästi kiertotaloutta sulkemalla mineraalien kierto ja alennetaan huomattavasti maatilojen lannoitekustannuksia; pyytää komissiota tarkistamaan EU:n lannoitesääntelyä ja poistamaan nitraattidirektiiviin sisältyvät lainsäädännölliset esteet, jotta mahdollistetaan mineraalitiivisten valmistaminen eläinten lannasta ja kannustetaan siihen;

23. on huolestunut myös siitä, että EU on edelleen riippuvainen soijan kaltaisten valkuaisrehujen tuonnista, ja kehottaa panemaan täytäntöön kunnianhimoista politiikkaa proteiinikasvien viljelyn kehittämiseksi EU:ssa;

24. suosittelee käyttämään tilakohtaisia hallintajärjestelmiä, joilla mitataan ja arvioidaan tuotantosyklin eri ketjuihin liittyvää ravinnetasapainoa tiloilla ja autetaan siten mittaamaan yksittäisten tilojen ympäristövaikutusta ja laskemaan tilakohtaisia ravinnetasapainoja; toteaa, että mineraalien tehokkaalla käytöllä saadaan suurempia satoja ja tarvitaan vähemmän lannoitteita, minkä lisäksi edistetään tehokkaita ruokintakäytäntöjä, jolloin viljelijät voivat parantaa toimintaansa ja vähentää samalla kustannuksia ja luopua geneerisistä toimista; kehottaa komissiota tukemaan jo suunniteltuja tämän alan pilottihankkeita myöntämällä niille osarahoitusta EU:n varoista, kuten Horisontti 2020 -ohjelmasta ja ESIR-rahastosta, ja esittämään tutkimuksen asiasta;

25. kehottaa soveltamaan lannan varastoinnissa, kuljetuksessa ja levityksessä erittäin tarkkoja vähäpäästöisiä tekniikoita, jotka parantaisivat huomattavasti kasvien ravinteiden saantia lannasta ja vähentäisivät siten kivennäislannoitteiden tarvetta ja vesistöjen pilaantumisen riskiä;

26. huomauttaa, että entistä paremmat levitystekniikat ovat yksi keskeisistä tekijöistä ammoniakkin kokonaispäästöjen vähentämiseksi ja siksi jokaisen maan olisi varmistettava, että käytetään vähäpäästöisiä lietalannan levitystekniikoita nauhalevityksen (vannas- tai letkulevitinjärjestelmien avulla), ruiskutuksen tai happamuuden lisäämisen kanssa;

27. huomauttaa, että ilmaston kannalta älykkäistä viljelykäytännöistä saattaa olla kolminkertainen hyöty, koska niillä lisätään kestävää tuotantoa, varmistetaan ilmastomuutoksen kestävä maanviljely, joka pystyy paremmin vastaamaan muuttuviin ja epäsuotuisiin sääoloihin, ja vähennetään maatalousalan päästöjä kannustamalla tuottavia, resurssitehokkaita ja kiertoon perustuvia järjestelmiä; korostaa, että maatalous ja metsätalous ovat ainutlaatuisia, koska ne kykenevät hiilidioksidin aktiiviseen talteenottoon kasvien ja metsittämisen, peittokasvien ja palkokasvien viljelyn, maanmuokkauksen rajoittamisen, peittokasvien pysyvän viljelyn ja kasvinsuojelulle ja vedensitomiskyvylle hyödyllisten suojametsävyöhykkeiden sekä kasvihuonekaasujen maaperään imeyttämisen (hiilinielut) avulla; panee tässä yhteydessä merkille COP21-kokouksessa esitellyn neljän promillen ohjelman ja mahdollisuuden ottaa käyttöön taloudellisia kannustimia; kannustaa viljelijöitä käyttämään edelleen näitä uusia ja innovatiivisia käytäntöjä ja lisäämään niiden käyttöä;

28. korostaa peltometsätalouden merkitystä maatalousjärjestelmissä erityisesti pyrittäessä vähentämään tulvia ja maaperän eroosiota sekä parantamaan maaperän terveyttä; kehottaa edelleen sisällyttämään maataloustoimintaan puihin perustuvia innovatiivisia lähestymistapoja ja poistamaan hallinnolliset esteet valuma-alueita koskevien suunnitelmien sekä vesienhoitosuunnitelmien ja vesivarojen hallinnan optimoimiseksi; korostaa puihin liittyviä etuja maatalouden kestävyiden

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

ja tuottavuuden lisäämisessä, biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä sekä paikallisen ja alueellisen talouden kehittämisessä; toteaa, että perinteiset metsälaidunjärjestelmät edustavat monipuolista ja kestävästä maankäyttöä, jota olisi suojeltava ja josta olisi palkittava, ja että samalla olisi harkittava uudempiä menetelmiä puiden käyttämiseksi alankojen viljelyjärjestelmissä, kuten riviviljelyä;

29. katsoo, että maaperän laadulla on taloudellinen ja ekologinen merkitys, koska ekologisen tilan huononeminen vähentäisi maaperän tuottavuutta ja ravinteiden määrää, lisäksi kasvien altistumista tuholaisille ja taudeille, alentaisi vedensitomiskykyä ja heikentäisi biologista monimuotoisuutta; kehottaa komissiota tukemaan innovatiivisia käytäntöjä ja parhaiden käytäntöjen, kuten vuoroviljelyjärjestelmien, peittokasvien viljelyn, maanmuokkauksen rajoittamisen sekä viherlannoituksen ja tyypeä sitoviin bakteereihin perustuvan lannoituksen, jakamista, jotta vähennetään maan kasvukunnan heikkenemistä entisestään; huomauttaa, että aavikoitumisen ja rehevöitymisen torjumiseksi viljelijöitä on rohkaistava kehittämään kastelujärjestelmiä, joihin kuuluu vedenkäytön tehokkuuden parantaminen ja taloudellisten kastelutekniikoiden soveltaminen; katsoo, että orgaanisen aineksen käytön ja tuotannon välisestä vuorovaikutuksesta on hankittava enemmän tietoa; suhtautuu myönteisesti tutkimukseen, jossa tarkastellaan innovatiivisia käytäntöjä, kuten mikrobien käyttöä (bakteerilannoitteet), ja tutkimuksiin kasvien ja maaperän vuorovaikutuksesta sienijuurten ja PGPR- ja PGR-bakteerien kanssa, koska sen avulla voidaan vähentää ympäristövaikutusta sekä ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle vahingollisten kemiallisten lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä; toteaa sellaisen kestävä maaperän käytön merkityksen, jossa otetaan huomioon paikkakohtaiset tarpeet;

30. toteaa, että tilajärjestelmät eivät ole tuottavia, jos ne ovat tulvan alla tai kuivuneina suurimman osan vuodesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan vesihuoltoa ja vesiensuojelua koskevaa innovointia yhdistettynä maatalojen neuvonta- ja laajentamispalveluihin käyttämällä innovatiivisia tekniikoita ja teknologiaa tuhlailevien kastelumenetelmien vähentämiseksi tai tulvien hillitsemiseksi; kehottaa soveltamaan näitä uusia tekniikoita nykyisiin ja uusiin maisemapiirteisiin, kuten lampiin, ja järjestelmiin, joilla pyritään lisäämään veden pidätystä maaperässä ja maatalouteen liittyvissä elinympäristöissä, kuten kosteilla niityillä, ja siten suojelemaan pohjaveden suodattumisvyöhykkeitä, lisäämään veden imeytymistä maaperään ja pidätystä siinä; pitää myönteisinä maisematason synergioita vesienhoitosuunnitelmien kanssa; kehottaa tukemaan "uudistavan maatalouden" tekniikoiden käyttöä, jotta voidaan lisätä maan pintakerroksen syvyyttä, lisätä humuksen muodostumista ja ympäristä kuolevaan tai sairaaseen maahan kompostia sen palauttamiseksi takaisin optimitilaan;

31. kehottaa toteuttamaan lisätoimia integroitujen kasvinsuojelujärjestelmien kehittämiseksi ja kattavaksi täytäntöön panemiseksi tukemalla asiaa koskevassa lainsäädännössä määriteltyjä muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja ja vähäriskisiä toimenpiteitä sekä ympäristöystävällisempiä kasvintorjunta-aineita koskevaa tutkimusta; varoittaa kasvinsuojeluaineiden ennaltaehkäisevästä käytöstä ja korostaa tässä yhteydessä, että integroidussa tuholaistorjunnassa olisi käytettävä älykkäämmin biologisten ja kemiallisten toimien välistä vuorovaikutusta; korostaa, että EU:n tasolla voitaisiin kannustaa edelleen asiaa koskevassa lainsäädännössä määriteltyjä vaihtoehtoisia vähäriskisiä aineita koskevia innovaatioita ja fyysisiä toimia yhdessä biostimulaation ja biologisen torjunnan kanssa; on huolestunut siitä, että kasvinsuojeluaineiden hyväksynnän nykyinen toimintatapa ei ole optimaalinen ja että integroidun tuholaistorjunnan kehittämisen kannustamista koskeva lainsäädäntö on jäänyt jälkeen kehityksestä; kehottaa komissiota esittämään etenemissuunnitelman sellaisen kestävämmän tuholaistorjuntajärjestelmän kehittämiseksi, joka sisältää neuvontapalveluita; toteaa, että tuholaisten ja tautien biologisten valvontamenetelmien avulla saatetaan vähentää kasvinsuojeluaineiden käyttöä ja parantaa kasvien selviytymiskykyä;

32. kehottaa kehittämään jatkuvasti innovatiivisia jalostusmenetelmiä mutta säilyttämään kuitenkin eurooppalaiset siemenpankit ja pitää tätä tärkeänä, jotta saadaan aikaan uusia ja moninaisia lajikkeita, joista saadaan suurempia satoja, joilla on suurempi ravintoarvo ja jotka kestävät paremmin tuholaisia, tauteja ja epäsuotuisia sääoloja, ja jotta voidaan lisätä biologista monimuotoisuutta; huomauttaa, että jalostusmenetelmät saattavat antaa mahdollisuuden vähentää perinteisen maatalouden ympäristövaikutusta; varoittaa uudempien lajikkeiden yhteydessä mahdollisesta kemiallisesta riippuvuudesta; vastustaa tämänhetkistä yrityksille koituvaa hallinnollista ja sääntelyrasitetta ja kannustaa käyttämään yhteisöperäisen viljelyn jalostusohjelmia; korostaa, että hyväksyttäessä uusia lajikkeita on syytä noudattaa asianmukaista huolellisuutta; kehottaa komissiota kannustamaan sellaisten uusien tekniikoiden käyttöönottoa, joilla on tarvittaessa tehty asianmukainen riskinarviointi ja jotka ovat täysin ennalta varautumisen periaatteen mukaisia, ja kehottaa varmistamaan, että jalostusalan

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

pk-yrityksille taataan biologisen aineksen saatavuus, sekä edellyttää komission tukevan painokkaasti innovointia tässä asiassa; vastustaa Euroopan patenttiviraston laajennetun valituslautakunnan 25. maaliskuuta 2015 antamaa päätöstä asioissa G2/12 ja G2/13;

33. korostaa kasvilajikkeiden ja eläinlajien innovatiivisten jalostustekniikoiden yhteydessä bioteknologian keksintöjen oikeudellista suojaa ⁽¹⁾, jonka mukaan yleiset kasvilajikkeet ja eläinlajit sekä keskeiset biologiset perusmenetelmät kasvien ja eläinten jalostamiseksi eivät ole patentoitavissa; kehottaa komissiota varmentamaan viipymättä kyseisen poikkeuksen tulkinnan ja soveltamisalan, sillä elintarviketurvallisuuden vuoksi jalostusmateriaalin vapaa saatavuus ja käyttö on taattava edelleen;

34. korostaa mahdollisuutta käyttää rahoitusvälineitä, jotta autetaan lisäämään maataloustuloja unionissa; toteaa, että ainoastaan viidessä jäsenvaltiossa on tartuttu uuden maaseudun kehittämisohjelman mukaisiin lisämahdollisuuksiin hyödyntäen markkinoiden kanssa yhteensopivia rahoitusvälineitä markkinoiden puutteiden torjumiseksi; kehottaa komissiota helpottamaan luottojen saantia, koska niiden puute estää usein innovoinnin;

35. suhtautuu myönteisesti komission ja EIP:n väliseen yhteisymmärryspöytäkirjaan sekä halukkuuteen tukea maataloushankkeita ja nuoria viljelijöitä tarjoamalla uusia rahoitusmahdollisuuksia jäsenvaltioille, joissa otetaan käyttöön sellaisia rahoitustukimuotoja kuin takuurahastot, vararahastot tai investointipääoma, joilla helpotetaan viljelijöiden ja osuuskuntien, tuottajajärjestöjen ja niiden kumppaneiden muodostamien ryhmien kaltaisten viljelijäryhmien luotonsaantia, jotta tuetaan maataloilla tehtäviä investointeja nykyaikaistamiseen, tarjotaan lisäksi rahoitusmahdollisuuksia naisia suhteettoman paljon haittaavien luotonsaannin esteiden voittamiseksi sekä rahoitusmahdollisuuksia nuorille viljelijöille, jotta he voivat laajentaa toimintaansa, sekä varmistetaan investoinnit julkisen sektorin tutkimukseen yhdessä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kanssa, jotta voidaan testata ja tuoda markkinoille innovatiivisia tuotteita; toteaa jälleen, että parlamentti haluaa nähdä taloudellisen tuen virtaavan ja poistaa kaikki esteet rahoituksen saannilta;

36. kehottaa komissiota arvioimaan yksityiskohtaisesti, mitä uusia taitoja tarvitaan eurooppalaisten tilojen tulevassa hoidossa, sekä edistämään tällaisten taitojen levittämistä kaikkien käytettävissä olevien keinojen avulla;

37. toteaa, että riskinhallintaa voidaan parantaa huomattavasti, ja katsoo, että nykyisten riskinhallintavälineiden ja markkinoiden hallintavälineiden kehittäminen on jäänyt vaillinaiseksi, mikä saattaa johtaa tuottavuuden alenemiseen lyhyellä aikavälillä ja innovoinnin heikentymiseen pitkällä aikavälillä; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta kannustaa yksityisiä vakuutusjärjestelmiä, jotka kattavat epäsuotuisat sääolot, eläin- ja kasvitaudit, tuholaisvahingot taikka ympäristövahingot, kuten asetuksen (EU) N:o 1305/2013 37 artiklassa mainitaan, ja laatimaan tästä kertomuksen;

38. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden EIP-AGRI tarjoamiin mahdollisuuksiin harjoittaa soveltavaa tutkimusta maatalousalalla ja toteuttaa osallistavaa innovointia, johon osallistuu maaseudun toimijoiden yhteisöjä; on huolestunut EIP-AGRI -kumppanuuden hajanaisesta toteutustavasta kansallisella tasolla ja kehottaa siksi komissiota varmistamaan mahdollisimman yksinkertaiset osallistumismenettelyt; pyytää komissiota arvioimaan EIP-AGRI -kumppanuuden ja muiden EU:n politiikkojen yhteisrahoitusmekanismit sellaisen tehokkaamman tutkimuksen kannustamiseksi, jossa otetaan paremmin huomioon markkinoiden tarpeet ja tarve kehittää kestäviä agronomisia ja agroekologisia käytäntöjä, jonka lähtökohdana ovat yrittäjien tarpeet sekä sosioekonomiset tarpeet ja jonka yhteydessä perustetaan alakohtaisia rajat ylittäviä tutkimusryhmiä ja luodaan parempia osallistumismahdollisuuksia yrityksille; kehottaa komissiota osallistumaan aktiivisemmin Horisontti 2020 -ohjelmiin liittyvän yksiselitteisen innovointi- ja tutkimussuunnitelman laatimiseen;

39. korostaa kuluttajien tietoisuuden ja kuluttajille tiedottamisen merkitystä; painottaa, että toimitusketjujen ja tuotannon avoimuuden lisääminen voi auttaa kuluttajia tekemään tietoisempia valintoja ostamistaan tuotteista; katsoo, että tämä voi puolestaan auttaa viljelijöitä saamaan enemmän tuloja tuotannostaan;

⁽¹⁾ Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annettu direktiivi 98/44/EY.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

40. katsoo, että talouskehitys ja ekologinen kestävyys täydentävät toisiaan edellyttäen, että innovoinnille ja yrittäjyydelle annetaan riittävästi liikkumavaraa ja toteutetaan toimia, joilla estetään perusteettomat erot kansallisessa täytäntöönpanossa ja poistetaan niitä takautuvasti, jotta taataan aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa myös tutkimalla satelliittikuvantamisen kaltaisia uusia ja asiaankuuluvia menetelmiä; kehottaa komissiota varmistamaan, että maatalousalalla vallitsevat aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset ja samalla sen, että asiaa koskevaa ympäristölainsäädäntöä, kuten lintu- ja luontotyyppidirektiivejä noudatetaan täysin jäsenvaltioissa ja että niiden vaihteleva, ristiriitainen ja epäoptimaalinen täytäntöönpano estetään;
41. on huolissaan siitä, että biologista monimuotoisuutta koskevan vuoteen 2020 ulottuvan EU:n strategian väliarvioinnin mukaan maatalouden osuudessa biologisen monimuotoisuuden ylläpitämiseen ja parantamiseen ei ole yleisesti ottaen tapahtunut merkittävää edistymistä;
42. painottaa, että YMP:ssä olisi keskityttävä enemmän viljelijöiden tarpeisiin ja paikallisiin olosuhteisiin vaarantamatta kuitenkaan politiikan tavoitteita; korostaa sellaisen yksinkertaisemman ja joustavamman sääntelykehityksen tarvetta, joka kohdistuu enemmän kansallisiin ja paikallisiin olosuhteisiin ja soveltuu paremmin yhteisvaikutusten tuottamiseen muiden alojen kanssa lisäämällä ja edistämällä monitieteisyyttä ja varojen käytön integrointia ja sopii paremmin yhteen kiertotalouden kanssa, jotta voidaan lisätä myynninedistämistarkoituksessa käytettävien nykyisten merkintäjärjestelmien näkyvyyttä ja kannustaa uusiin innovaatioihin edistettäessä eurooppalaisten maataloustuotteiden moninaisuutta; painottaa lisäksi, että kilpailuun perustuva ja kestävä YMP varmistaa innovatiivisten käytäntöjen paremman käyttöönoton ja Euroopan maatalousalan pitkän aikavälin elinkelpoisuuden siten, että kevennetään hallitusten toimia ja edistetään julkisen ja yksityisen sektorin innovaatioita, joka tukee Euroopan talouskehitystä erityisesti maaseutualueilla;
43. kehottaa komissiota antamaan kahden vuoden välein raportin EU:n rahoituksen ja muiden maatalouden innovointiin kohdistuvien EU:n toimenpiteiden vaikutuksesta maataloustuotteiden tuottaja- ja myyntihintojen kehitykseen sekä tähän liittyviin EU:n perhetilojen rahoitus- ja talousnäkyelmiin;
44. katsoo, että innovointi on YMP:n kannalta tärkeä väline ja keskeinen monialainen politiikan painopisteala vuosina 2014–2020 toteutettavan YMP:n uudistuksen tavoitteiden laadinnassa, täytäntöönpanossa ja saavuttamisessa; kehottaa tästä syystä komissiota laatimaan kunnianhimoisemman kattavan strategian, jolla on mitattavissa olevat tulokset, jotta mukautetaan ja kohdistetaan tutkimusta ja innovointia politiikan painopistealoihin; korostaa, että YMP:ssä olisi suhtauduttava joustavammin äskettäin kehitettyjen menetelmien ja käytäntöjen käyttöön lisäämättä hallinnollista rasitetta; katsoo, että EU:n sääntelykehityksen monialaiseksi painopistealaksi olisi asetettava riittävän liikkumavaran varmistaminen kokeiluohjelmia ja innovatiivisen tekniikan testaamista varten ennalta varautumisen periaatetta noudattaen;
45. kehottaa komissiota myös varmistamaan muilla sääntelyn aloilla, joilla pyritään luomaan paremmin toimivat ja yhdentyneet sisämarkkinat, että säännöksillä ja politiikoilla pyritään lisäämään kilpailua;
46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0263

EU:n ja Filippiinien kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaa puitesopimus (päättölauselma)

Euroopan parlamentin päätöslauselma, joka ei liity lainsäädäntöön, 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE) – 2015/2234(INI))

(2018/C 086/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05431/2015),
- ottaa huomioon esityksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaksi puitesopimukseksi (15616/2010),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0061/2015),
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2016 antamansa lainsäädäntöpäättölauselman⁽¹⁾ esityksestä neuvoston päätökseksi,
- ottaa huomioon Filippiinien ja EU:n diplomaattiset suhteet, jotka solmittiin (silloisen Euroopan talousyhteisön (ETY) kanssa) 12. toukokuuta 1964 Filippiinien ETY-suurlähettilään nimittämisen myötä,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Filippiinien välisen kehitysyhteistyön puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. kesäkuuta 1985,
- ottaa huomioon Filippiinejä koskevan unionin monivuotisen maaohjelman vuosiksi 2014–2020,
- ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja Kaakkois-Aasian maiden järjestön jäsenvaltioiden Indonesian, Malesian, Filippiinien, Singaporen ja Thaimaan välisen yhteistyösopimuksen tekemisestä 30. toukokuuta 1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1440/80⁽²⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2015 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU ja ASEAN: strateginen kumppanuus”,
- ottaa huomioon Milanossa 16. ja 17. lokakuuta 2014 pidetyn 10. Asem-huippukokouksen,
- ottaa huomioon helmikuussa 2013 pidetyn Euroopan parlamentin ja Filippiinien parlamentin välisen kokouksen,
- ottaa huomioon Jakartassa 4. helmikuuta 2016 pidetyn ASEANin ja EU:n yhteistyösekkakomitean 23. kokouksen,
- ottaa huomioon äskettäiset Filippiinejä koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti rankaisemattomuustapauksista Filippiineillä 14. kesäkuuta 2012⁽³⁾, Filippiineistä (Maguindanaossa 23. marraskuuta 2009 tapahtuneiden teloitusten johdosta) 21. tammikuuta 2010⁽⁴⁾ ja Filippiineistä (hallituksen joukkojen ja Moron kansallisen vapautusrintaman (MNL) välisten vihamielisyyksien johdosta) 12. maaliskuuta 2009⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0262.

⁽²⁾ EYVL L 144, 10.6.1980, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 99.

⁽⁴⁾ EUVL C 305 E, 11.11.2010, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 181.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Filippiinien aseman ASEANin perustajajäsenenä 8. elokuuta 1967 allekirjoitetun Bangkokin julistuksen johdosta,
 - ottaa huomioon Kuala Lumpurissa Malesiassa 18.–22. marraskuuta 2015 pidetyn 27. ASEANin huippukokouksen,
 - ottaa huomioon Singaporessa 29.–31. toukokuuta 2015 pidetyn 14. Aasian turvallisuushuippukokouksen (kansainvälisen strategiantutkimuslaitoksen IISS:n Shangri-La-vuoropuhelu),
 - ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan Hilal Elverin 29. joulukuuta 2015 julkaiseman raportin (A/HRC/31/51/Add.1), ihmiskauppaa käsittelevän YK:n erityisraportoijan Joy Ngosi Ezeilon 19. huhtikuuta 2013 julkaiseman raportin (A/HRC/23/48/Add.3) ja laittomia teloituksia käsittelevän YK:n erityisraportoijan Philip Alstonin 29. huhtikuuta 2009 julkaiseman raportin (A/HRC/11/2/Add.8),
 - ottaa huomioon toukokuussa 2012 tehdyn YK:n ihmisoikeusneuvoston toisen yleisen määräaikaisarvioinnin, jonka 88 suosituksesta Filippiinit hyväksyi 66,
 - ottaa huomioon Filippiinien ravitsemusta koskevan toimintasuunnitelman 2011–2016, nopeutettua nälän vähentämistä koskevan ohjelman, kattavan maatalouden uudistussuunnitelman vuodelta 1988 ja kalastusta koskevat säännöt vuodelta 1998,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0143/2016),
- A. ottaa huomioon, että kansainvälisen ja kansallisen ihmisoikeuslainsäädännön valossa Filippiinit on alueen muiden maiden roolimalli, sillä se on ratifioinut kahdeksan yhdeksästä tärkeimmästä ihmisoikeusyleissopimuksesta lukuun ottamatta kansainvälistä yleissopimusta kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta ja lisäksi se ratifioi Kansainvälisen rikustuomioistuimen Rooman perussäännön vuonna 2011;
- B. ottaa huomioon, että Filippiinien hallitus teki maaliskuussa 2014 Moron islamilaisen vapautusrintaman (MILF) kanssa Mindanaon rauhansopimuksen, johon sisältyy autonomisen Bangsamoron alueen perustaminen saaren islamilaiseen eteläosaan mutta johon eivät osallistu muut puolisoitilaalliset ryhmät, sillä nämä vastustavat rauhanprosessia; ottaa huomioon, että Filippiinien kongressi ei saanut hyväksyttyä Bangsamoron perustuslakia helmikuussa 2016 eikä siten onnistunut saattamaan rauhanneuvotteluja onnistuneesti päätökseen;
- C. ottaa huomioon, että Yhdysvallat on tukenut Filippiinejä sen taistelussa puolisoitilaallisia joukkoja vastaan antamalla koulutusta, joka liittyy kapinallisten vastaisiin toimiin, terrorismin torjuntaan ja tiedustelutoimintaan, ja toteaa, että näillä joukoilla on mahdollisesti yhteyksiä Kaakkois-Aasian alueellisiin ja kansainvälisiin terroristiryhmiin kuten al-Qaidaan ja Isisiin;
- D. ottaa huomioon, että Filippiinit ja Yhdysvallat allekirjoittivat huhtikuussa 2015 tehostettua puolustuksen alan yhteistyötä koskevan sopimuksen;
- E. ottaa huomioon, että Japani ja Filippiinit allekirjoittivat tammikuussa 2015 puolustuksen alan yhteistyötä ja vaihtoa koskevan muistion;
- F. ottaa huomioon, että Kiinan ja Filippiinien väliset suhteet ovat vähitellen huonontuneet sen jälkeen, kun vuonna 2008 esitettiin väitteitä Kiinan avustuksiin liittyvästä korruptiosta ja erityisesti sen jälkeen, kun Kiina on yhä päättäväisemmin esittänyt aluevaatimuksia Etelä-Kiinan merellä;
- G. ottaa huomioon, että Filippiinit pani tammikuussa 2013 Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) mukaisessa kansainvälisessä välimiesoikeudessa vireille välimiesmenettelyn, jonka avulla se halusi selvitystä UNCLOSin mukaisiin merioikeuksiinsa sekä siihen, onko Kiinan 9-kohtainen Etelä-Kiinan merta koskeva vaatimus oikeutettu;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- H. ottaa huomioon, että Filippiinit on ilmoittanut aikomuksestaan ottaa käyttöön uusia laivasto- ja lentotukikohtia, jotka mahdollistavat laajan pääsyn Etelä-Kiinan merelle ja joita yhdysvaltalaiset, japanilaiset ja vietnamilaiset laivat voivat käyttää;
- I. ottaa huomioon, että EU myönsi joulukuussa 2014 Filippiineille GSP+ -aseman ja että Filippiinit on ensimmäinen ASEAN-maa, joka on saanut tällaisia kauppaetuuksia; ottaa huomioon, että tämä mahdollistaa Filippiineille, että se voi viedä tullivapaasti 66 prosenttia kaikista tuotteista EU:hun, jalostetut hedelmät, kookosöljy, jalkineet, kala ja tekstiilit mukaan luettuina;
- J. ottaa huomioon, että Filippiinit muodostuu tuhansista saarista, mikä luo sisäisiin yhteyksiin, infrastruktuuriin ja kauppaan liittyviä haasteita;
- K. ottaa huomioon, että EU on Filippiinien tärkein ulkomainen investoija ja kauppakumppani;
- L. ottaa huomioon, että EU on Filippiinien neljänneksi suurin kauppakumppani ja neljänneksi suurin vientimarkkina, joka muodostaa 11,56 prosenttia Filippiinien kokonaisviennistä;
- M. ottaa huomioon, että Filippiinit ilmaisi äskettäin kiinnostuksensa liittyä Tyynenmeren kumppanuuteen ja neuvottelee parhaillaan Yhdysvaltojen kanssa kyseiseen sopimukseen pääsystä;
- N. toteaa, että EU:n Filippiineille vuosiksi 2014–2020 myöntämä kehitysyhteistyörahoitus on yli kaksinkertainen aikaisempaan verrattuna ja EU on myös antanut huomattavasti humanitaarista ja hätäapua trooppisten myrskyjen uhreille;
- O. ottaa huomioon, että Filippiinit on kolmanneksi haavoittuvimman kehitysmaa ilmastonmuutokselle, mikä vaikuttaa haitallisesti maan maatalouteen ja merten luonnonvaroihin;
- P. ottaa huomioon Haiyan-taifuunin vuonna 2013 aiheuttamat tuhot, sillä se tappoi arviolta 6 000 ihmistä, sillä on edelleen haitallisia vaikutuksia talouteen ja se on eritoten heikentänyt edelleen elintarviketurvaa ja YK:n arvioiden mukaan ajanut miljoona ihmistä lisää köyhyyteen;
1. pitää myönteisenä askeleena kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemistä Filippiinien kanssa;
 2. katsoo, että EU:n olisi edelleen tuettava taloudellisesti Filippiinejä ja avustettava sitä valmiuksien kehittämisessä köyhyyden lieventämisen, sosiaalisen osallisuuden, ihmisoikeuksien noudattamisen ja oikeusvaltion, rauhan, sovinnon, turvallisuuden ja oikeuslaitoksen uudistusten edistämiseksi ja maan auttamiseksi katastrofivalmiuteen sekä hätä- ja muuhun apuun liittyvissä asioissa ja tehokkaiden ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevien toimintalinjojen täytäntöönpanossa;
 3. kannustaa Filippiinien hallitusta jatkamaan korruption poistamista ja ihmisoikeuksien edistämistä;
 4. antaa tunnustusta Filippiineille sen osallistumisesta kansainväliseen terrorismin vastaiseen liittoumaan vuodesta 2001; on kuitenkin huolissaan siitä, että Filippiinien armeija ja erityisesti puolisoitilalliset joukot syyllistyvät edelleen vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin kapinallisjoukkojen vastaisissa toimituksissa;
 5. muistuttaa, että Abu Sayyaf -ryhmää syytetään Filippiinien kaikkien aikojen tuhoisimmista terroriteoista, kuten verisistä pommi-iskuista, joista yksi kohdistui laivaan Manilassa ja tappoi yli 100 ihmistä vuonna 2004;
 6. korostaa yhä suurempaa huolta siitä, että Isis voittaa puolelleen kaakkoisaasialaisia ryhmiä, sillä se levittää propagandaa paikallisilla kielillä ja jotkut alueen ääriaineokset ovat jo ilmoittautuneet sen kannattajiksi;
 7. pitää ilahduttavina Filippiinien hallituksen sitoumuksia ja korostaa mahdollisimman kattavan Mindanaon rauhanprosessin merkitystä; panee merkille kansainvälisen yhteisryhmän panoksen Mindanaon sopimukseen; on erittäin pahoillaan siitä, että Filippiinien kongressi ei hyväksynyt Mindanaon rauhansopimusta; kehottaa jatkamaan rauhanneuvottelua ja kehottaa kongressia hyväksymään Bangsamoron peruslain (BBL);

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

8. tuomitsee separatistikapinallisten 24. joulukuuta 2015 Mindanaossa tekemän kristittyjen maanviljelijöiden joukkomurhan; pitää ilahduttavana Philippine PeaceTech -kansalaisjärjestön hanketta luoda kristittyjen oppilaiden ja muslimioppilaiden välille yhteys Skype-ohjelman avulla, jotta edistetään kahden yhteisön välisiä kontakteja;
9. kehottaa Filippiinien hallitusta kehittämään valmiuksia ihmiskauppaa koskevan järjestelmällisen tiedonkeruun pohjalta ja kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan hallitusta ja etenkin ihmiskaupan torjuntaan keskittyvää viranomaisten välistä neuvostoa pyrkimyksissä parantaa uhreille annettavaa apua ja tukea, luomaan tehokkaat lainvalvontatoimenpiteet, parantamaan työhön liittyvän muuttamisen laillisia väyliä ja varmistamaan filippiinisiirtolaisten ihmisarvoisen kohtelun kolmansissa maissa;
10. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimimaan yhdessä Filippiinien kanssa edistääkseen tiedustelutietojen vaihtoa ja yhteistyötä sekä tukeakseen hallitusta valmiuksien kehittämisessä kansainvälisessä terrorismin ja ääriliikkeiden vastaisessa toiminnassa perusoikeuksien ja oikeusvaltion yhteydessä;
11. panee merkille, että Filippiinien sijainti merkittävien Etelä-Kiinan meren kansainvälisten merenkulku- ja lentoliikennereittien läheisyydessä on strategisesti tärkeä;
12. ilmaisee jälleen vakavan huolensa Etelä-Kiinan meren alueen jännitteistä; pitää valitettavana, että useat osapuolet vaativat vastoin vuonna 2002 antamaansa vakuutusta kiistan kohteena olevia vesinä omakseen; on erityisen huolissaan Kiinan nykyisistä laajan mittakaavan toimista joihin sisältyy sotilaskohteiden ja satamien sekä ainakin yhden kiitoradan rakentaminen; kehottaa kaikkia osapuolia kiistanalaisella alueella pidättymään yksipuolisista ja provosoivista toimista ja ratkaisemaan kiistat rauhanomaisesti kansainvälisen oikeuden ja erityisesti UNCLOS-sopimuksen perusteella hyödyntäen puolueettomia kansainvälisiä sovittelu- ja välimiesmenettelyjä; kehottaa kaikkia osapuolia tunnustamaan sekä UNCLOSin pätevyuden että välimiesoikeuden toimivallan, ja kehottaa kunnioittamaan UNCLOSin mahdollista päätöstä; kannattaa kaikkia toimia, joiden avulla Etelä-Kiinan merestä voi tulla rauhan ja yhteistyön meri; tukee myös osapuolten kaikkia pyrkimyksiä sopia toimintasäännöistä kyseisten merialueiden rauhanomaiseksi hyödyntämiseksi, mukaan lukien turvallisten kauppareittien perustaminen, ja kannustaa luottamusta lisääviä toimia; katsoo, että unionin olisi sitouduttava kahdenväliseen ja monenväliseen yhteistyöhön lisätäkseen tehokkaasti alueen turvallisuutta;
13. pitää myönteisenä Filippiinien ja Indonesian välistä toukokuussa 2014 tehtyä sopimusta, jolla selvennettiin Mindanaon meren ja Celebesin meren päällekkäisiä merirajoja;
14. katsoo, että Filippiinien olisi yhtenä niistä maista, joille on myönnetty GSP+ -asema, varmistettava asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä VIII esitettyjen tärkeimpien kansainvälisten yleissopimusten, jotka koskevat ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeuksia, ympäristöä ja hyvää hallintoa, tosiasiallinen täytäntöönpano; toteaa, että Filippiinit on vahvistanut ihmisoikeuslainsäädäntöään; kehottaa Filippiinejä jatkamaan ihmisoikeuksien edistämistä, kansallisen ihmisoikeuksia koskevan suunnitelman julkaiseminen mukaan luettuna, sekä korruption poistamista; on erityisen huolissaan sorrosta, jota kaivostoiminnan ja metsänhävityksen vaikutusten vuoksi rauhanomaisesti esi-isiensä maita puolustavat aktivistit joutuvat kokemaan; muistuttaa, että GSP+:n yhteydessä edunsaajien on todistettava, että ne panevat täytäntöön ihmisoikeus-, työ-, ympäristö- ja hallintovaatimuksia koskevat velvoitteensa;
15. panee merkille Filippiinejä koskevan GSP+ -maa-arvioinnin erityisesti, kun kyse on kaikkien EU:n GSP+ -menettelyyn liittyvien seitsemän YK:n ihmisoikeusyleissopimuksen ratifioinnista; korostaa, että täytäntöönpano edellyttää vielä lisätyötä; antaa tunnustusta hallituksen tähänastiselle työlle ja saavutetulle edistykselle;
16. kehottaa Filippiinejä edelleen parantamaan investointiympäristöä, suoria ulkomaisia investointeja koskeva ympäristö mukaan luettuna, lisäämällä avoimuutta ja hyvää hallintoa, panemalla täytäntöön yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat ja jatkamalla infrastruktuurin kehittämistä, mahdollisuuksien mukaan julkisten ja yksityisten toimijoiden kumppanuuksien avulla; on huolissaan vaikutuksista, joita ilmastonmuutoksella tulee olemaan Filippiineihin;
17. kannustaa hallitusta investoimaan uuteen teknologiaan ja internetiin, jotta helpotetaan saariston saarten välistä kulttuuri- ja kauppavaihtoa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

18. suhtautuu myönteisesti 22. joulukuuta 2015 tehtyyn sopimukseen käynnistää Filippiinien kanssa tehtävää vapaakauppasopimusta koskevat neuvottelut; pitää tarkoituksenmukaisena, että komissio ja Filippiinien viranomaiset varmistavat ihmisoikeuksia, työhön liittyviä oikeuksia ja ympäristöoikeuksia koskevat korkeat normit; korostaa, että tällaisen vapaakauppasopimuksen olisi toimittava tärkeänä osatekijänä matkalla kohti kauppaa ja investointeja koskevaa EU:n ja ASEANin alueidenvälistä sopimusta, joka voidaan käynnistää uudelleen rinnakkain;

19. panee merkille, että EU:ssa asuu 800 000 filippiiniläistä ja että EU:ssa rekisteröidyillä aluksilla työskentelevät filippiiniläiset merimiehet lähettävät vuosittain 3 miljardin euron edestä rahalahetyksiä Filippiineille; katsoo, että EU:n olisi kehitettävä opiskelijoiden, tiedeyhteisön edustajien ja tutkijoiden vaihto-ohjelmia sekä kulttuurivaihtoa;

20. ottaa huomioon, että suuri osa Euroopan satamiin saapuvien yhteisön ulkopuolisten maiden lippujen alla purjehtivien alusten miehistöistä on filippiiniläisiä, ja ottaa huomioon näiden monien merenkulkijoiden epäinhimilliset työolosuhteet; kehottaa jäsenvaltioita kieltämään näiden alusten saapumisen unionin satamiin, jos niillä vallitsevat työolosuhteet ovat työlainsäädännön ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen periaatteiden vastaisia; kehottaa myös yhteisön ulkopuolisten maiden lippujen alla purjehtivia aluksia takaamaan kansainvälisen lainsäädännön sekä ILO:n ja IMO:n vahvistamien sääntöjen mukaiset työolosuhteet;

21. kehottaa luomaan säännöllistä tiedonvaihtoa parlamentin ja Euroopan ulkosuhdehallinnon välille, jotta parlamentti voi seurata puitesopimuksen toteuttamista ja sen tavoitteiden saavuttamista;

22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Filippiinien tasavallan hallitukselle ja parlamentille.

P8_TA(2016)0266

Parlamentin 11. helmikuuta 2015 Yhdysvaltain senaatin raportista CIA:n käyttämästä kidutuksesta antaman päätöslauselman jatkotoimet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 CIA:n käyttämää kidutusta koskevasta Yhdysvaltain senaatin raportista 11. helmikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman seurannasta (2016/2573(RSP))

(2018/C 086/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 2, 3, 4, 6, 7 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 2, 3, 4, 18 ja 19 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja sen pöytäkirjat,
- ottaa huomioon asiaa koskevat YK:n ihmisoikeusvälineet ja erityisesti 16. joulukuuta 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, 10. joulukuuta 1984 tehdyn kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen ja sen asiaa koskevat pöytäkirjat sekä 20. joulukuuta 2006 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen kaikkien henkilöiden suojelemiseksi tahdonvastaiselta katoamiselta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 24. syyskuuta 2014 antaman päätöslauselman 2178 (2014) terroritekojen kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle aiheuttamista uhista,
- ottaa huomioon kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua tai rangaistusta käsittelevän YK:n erityisraportoijan laatiman YK:n ihmisoikeusneuvoston raportin, jossa keskitytään tutkintakomiteoihin vastauksena kidutuksen tai muun huonon kohtelun malleihin tai käytäntöihin,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeustuimen tuomiot asioissa Nasr ja Ghali v. Italia (Abu Omar), helmikuu 2016, al-Nashiri v. Puola, Husayn (Abu Zubaydah) v. Puola, heinäkuu 2014, ja El-Masri v. Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, joulukuu 2012,
- ottaa huomioon myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa meneillään ja käsiteltävinä olevat asiat (Abu Zubaydah v. Liettua ja al-Nashiri v. Romania),
- ottaa huomioon, että italialainen tuomioistuin tuomitsi poissaolevina vankeusrangaistuksiin 22 CIA:n agenttia, yhden Yhdysvaltain ilmavoimien lentäjän ja kaksi italialaista agenttia heidän roolistaan Milanon imaamin Abu Omarin kidnappauksessa vuonna 2003,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Amerikan Yhdysvaltain 15. kesäkuuta 2009 antaman yhteisen julkilausuman Guantánamo Bayn vankileirin sulkemisesta ja tulevasta terrorisminvastaisesta yhteistyöstä, joka perustuu yhteisiin arvoihin, kansainväliseen oikeuteen sekä oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen,
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman Guantánamosta: tuleva kuolemanrangaistusta koskeva päätös⁽¹⁾, ja Guantánamoaa koskevat päätöslauselmansa, joista viimeisin on 23. toukokuuta 2013 annettu päätöslauselma vankien syömälakosta⁽²⁾, ja 8. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman kuolemanrangaistuksesta⁽³⁾ sekä kuolemanrangaistusta koskevat EU:n suuntaviivat,

⁽¹⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 132.

⁽²⁾ EUVL C 55, 12.2.2016, s. 123.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0348.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen – väliaikaisen valiokunnan väliaikainen mietintö ⁽¹⁾, 14. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen ⁽²⁾, 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen: väliaikaisen valiokunnan seuranta-kertomus ⁽³⁾, ja 10. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 5. ja 6. kesäkuuta 2014 antamat päätelmät perusoikeuksista ja oikeusvaltioperiaatteesta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamista koskevasta komission kertomuksesta vuodelta 2013,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2012) ⁽⁵⁾ ja 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2013–2014) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon uudesta EU:n toimintakehyksestä oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi (COM(2014)0158),
- ottaa huomioon 11. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Yhdysvaltojen senaatin raportista CIA:n käyttämästä kidutuksesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 hyväksytyyn Brysselin julistuksen Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 52 artiklan mukaisesti loppuun saatetun tutkimuksen, joka koski terroriteosta epäiltyjen vangittujen laittomia vangitsemisia ja kuljetuksia CIA:n toimesta, sekä Euroopan neuvoston pääsihteerin kaikille yleissopimuksen osapuolille osoittamaa pyyntöä toimittaa hänelle tietoja aikaisemmista tai meneillään olevista tutkimuksista, kotimaisissa tuomioistuimissa vireillä olevista asioista tai muista tiedustelun aiheen johdosta toteutetuista toimenpiteistä 30. syyskuuta 2015 mennessä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan parlamentaarisen tiedonhankintamatkan Bukarestiin, Romaniaan 24. ja 25. syyskuuta 2015, sekä vastaavan matkaselonteon,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan 13. lokakuuta 2015 järjestämän kuulemistilaisuuden Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa varten vuonna 2015 julkaistun tutkimuksen ”A quest for accountability? EU and Member State inquiries into the CIA Rendition and Secret Detention Programme”,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ihmisoikeusasiantuntijoiden avoimen kirjeen Amerikan Yhdysvaltain hallitukselle Guantánamon vangitsemiskeskuksen avaamisen 14. vuosipäivänä 11. tammikuuta 2016,

⁽¹⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 833.

⁽²⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽³⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0418.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0173.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0286.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0031.

⁽⁸⁾ <http://website-pace.net/documents/19838/2008330/AS-JUR-INF-2016-06-EN.pdf/f9280767-bf73-44a1-8541-03204e2dfae3>

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Amerikan ihmisoikeuskomission viimeisimmät päätöslauselmat ja raportit, jotka koskevat Guantánamon vankien ihmisoikeuksia, mukaan luettuna heidän mahdollisuutensa terveydenhoitoon, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ETYJ):n ODIHR-toimisto) vuoden 2015 vuosikertomuksen sekä mielivaltaista vangitsemista käsittelevän YK:n työryhmän päätökset,
 - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle osoitetut kysymykset CIA:n käyttämää kidutusta koskevasta Yhdysvaltain senaatin raportista 11. helmikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman seurannasta (O-000038/2016 – B8-0367/2016 ja O-000039/2016 – B8-0368/2016),
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unioni perustuu demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä ihmisarvon ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamisen periaatteisiin paitsi sisä- niin myös ulkopolitiikoissaan; ottaa huomioon, että unionin perusoikeuskirjan voimaantulo ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen liittymistä koskeva prosessi vahvistavat unionin sitoutumista ihmisoikeuksiin, minkä tulee näkyä kaikilla politiikan aloilla, jotta unionin ihmisoikeuspolitiikka voi olla tehokasta;
- B. ottaa huomioon, että korostettaessa ”terrorismin vastaista sotaa” valtiollisten voimien tasapaino on vaarallisesti siirtynyt suosimaan hallitusten valtuuksien vahvistamista parlamentaarisen vallan ja tuomioistuinvallan kustannuksella, mikä on johtanut siihen, että valtion turvallisuutta käytetään ennennäkemättömällä tavalla estämään väitettyjen ihmisoikeusrikkomusten julkista tutkimista;
- C. ottaa huomioon, että parlamentti on toistuvasti vaatinut, että terrorismin torjunnassa on kunnioitettava oikeusvaltioperiaatetta, ihmisarvoa, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia myös alaa koskevan kansainvälisen yhteistyön yhteydessä unionin perussopimusten, Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen, kansallisten perustuslakien ja perusoikeuksia koskevan lainsäädännön pohjalta;
- D. ottaa huomioon, että parlamentti on voimakkaasti tuominut Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelun (CIA) luovutuksia ja salaisia kuljetuksia koskevan ohjelman, johon sisältyy runsaasti ihmisoikeusrikkomuksia, mukaan luettuina laittomat ja mielivaltaiset vangitsemiset, sieppaukset, kidutus ja muut epäinhimillisen tai alentavan kohtelun muodot, palauttamiskiellon periaatteen rikkominen sekä tahdonvastaiset katoamiset Euroopan ilmatilan ja alueen kautta CIA:n toimesta, kuten Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen tarkastellut parlamentin väliaikainen tutkintavaliokunta totesi;
- E. katsoo, että näistä teoista kannettava vastuu on keskeistä, jotta ihmisoikeuksia voidaan suojella ja edistää tehokkaasti unionin sisä- ja ulkopolitiikassa ja jotta voidaan varmistaa legitimit ja tehokkaat turvallisuuspolitiikat, jotka perustuvat oikeusvaltioperiaatteeseen;
- F. ottaa huomioon, että parlamentti on toistuvasti vaatinut tutkimaan perusteellisesti unionin jäsenvaltioiden osallistumisen CIA:n salaisia vangitsemisia ja poikkeuksellisia luovutuksia koskevaan ohjelmaan;
- G. ottaa huomioon, että 9. joulukuuta 2015 tuli kuluneeksi vuosi siitä, kun Yhdysvaltain senaatin tiedusteluvaliokunta (SSCI) julkaisi tutkimuksensa CIA:n vangitsemis- ja kuulusteluohjelmasta ja erilaisten kidutusmuotojen kohdistamisesta vankeihin vuosina 2001–2006; ottaa huomioon, että raportti toi esiin uusia tietoja, jotka vahvistivat epäilyjä siitä, että lukuisat unionin jäsenvaltiot, niiden viranomaiset ja virkamiehet sekä turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen edustajat olivat mukana CIA:n salaisia vangitsemisia ja poikkeuksellisia luovutuksia koskevassa ohjelmassa, joskus korruption kautta, kun he saivat CIA:lta huomattavia rahasummia vastineeksi yhteistyöstään; ottaa huomioon, että raportti ei asettanut ketään Yhdysvalloissa vastuuseen CIA:n luovutuksia ja salaisia vangitsemisia koskevista ohjelmista; ottaa huomioon, että Yhdysvallat ei valitettavasti ole tehnyt yhteistyötä eurooppalaisissa tutkimuksissa, jotka koskevat eurooppalaisten osuutta CIA:n ohjelmissa, ja tähän mennessä syyllisiä ei ole saatu vastuuseen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- H. ottaa huomioon, että Guantánamo Bayn sotilaskomission pääsyyttäjä Martins on todennut, että CIA:n vangitsemis- ja kuulusteluohjelmaa koskevan SSCI:n tutkimuksen yhteenvedossa esitetyt tapahtumat todella tapahtuivat;
- I. ottaa huomioon, että SSCI:n yhteenvetoon sisältyviä tietoja käyttäen on suoritettu kattava uusi analyysi, joka vahvistaa aikaisemmat tutkimukset, jotka koskevat monen maan – myös unionin jäsenvaltioiden – osallistumista, ja joka avaa uusia tutkimussuuntia;
- J. ottaa huomioon, että edellinen parlamentti kehotti 10. lokakuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa nykyistä parlamenttia jatkamaan Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen käsitellessä väliaikaisen valiokunnan antaman toimeksiannon hoitamista ja täytäntöönpanoa ja varmistamaan siten, että sen suosituksia noudatetaan, sekä tutkimaan mahdollisesti esiin tulevia uusia seikkoja ja hyödyntämään täysimääräisesti tutkintaoikeuksiaan ja laajentamaan niitä;
- K. ottaa huomioon, että Amerikan ihmisoikeuskomission viimeisimmät päätöslauselmat ja raportit, jotka koskevat Guantánamon vankien ihmisoikeuksia, antavat aihetta epäillä, että ainakaan kaikki vangit eivät saa asianmukaista terveydenhoitoa tai kuntoutusta; ottaa myös huomioon, että ETYJ:n ODIHR-toimiston vuoden 2015 vuosikertomuksessa ollaan niinkään huolissaan ihmisoikeuksien suojasta Guantánamossa, mukaan luettuna oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin epääminen, ja että mielivaltaista vangitsemista käsittelevän YK:n työryhmän päätöksissä todetaan, että useita Guantánamon vankeja pidetään vangittuina mielivaltaisesti;
- L. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain presidentti Barack Obama sitoutui sulkemaan Guantánamo Bayn vankileirin tammikuuhun 2010 mennessä; ottaa huomioon, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot sekä Amerikan Yhdysvallat allekirjoittivat 15. kesäkuuta 2009 yhteisen julkilausuman Guantánamo Bayn vangitsemiskeskuksen sulkemisesta ja tulevasta terrorisminvastaisesta yhteistyöstä, joka perustuu yhteisiin arvoihin, kansainväliseen oikeuteen sekä oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen; ottaa huomioon, että presidentti Obama lähetti 23. helmikuuta 2016 kongressille suunnitelman Guantánamo Bayn vankileirin lopulliseksi sulkemiseksi; ottaa huomioon, että unionin jäsenvaltioiden apu joidenkin vankien uudelleensijoittamisessa on ollut rajallista;
- M. ottaa huomioon, että yksikään mukana ollut jäsenvaltio ei ole suorittanut täysimittaista ja tehokasta tutkimusta saattaakseen kansainvälisen ja kansallisen oikeuden vastaisiin rikoksiin syyllistyneet henkilöt tuomioistuimen eteen tai varmistaakseen vastuunalaisuuden Yhdysvaltain senaatin raportin julkaisemisen jälkeen;
- N. pitää valitettavana, että kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan tiedonhankintamatkalle Bukarestiin osallistuneet jäsenet eivät voineet vierailla ORNISS-rakennuksessa (salaiseksi luokitellun tiedon kansallinen rekisteröintivirasto), jota väitetään käytetyn CIA:n salaisena vangitsemiskeskuksena;
- O. ottaa huomioon, että parlamentin 11. helmikuuta 2015 antamassa päätöslauselmassa Yhdysvaltojen senaatin raportista CIA:n käyttämästä kidutuksesta kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa kehoitettiin yhdessä ulkoasiainvaliokunnan ja erityisesti sen ihmisoikeuksien alivaliokunnan kanssa jatkamaan sen Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen koskevaa tutkimusta ja raportoimaan täysistunnolle vuoden kuluessa;
1. korostaa transatlanttisten suhteiden ainutlaatua tärkeästä ja strategista luonnetta maailmanlaajuisen epävakauden lisääntyessä; katsoo, että tätä suhdetta, joka perustuu yhteisiin etuihin ja arvoihin, on edelleen vahvistettava monenvälisyyden, oikeusvaltioperiaatteen ja neuvotteluihin perustuvan konfliktinratkaisun pohjalta;
 2. tuomitsee jälleen jyrkästi tehostetut kuulustelutekniikat, jotka on kielletty kansainvälisessä oikeudessa ja jotka rikkovat muun muassa oikeutta vapauteen, turvallisuuteen, inhimilliseen kohteluun, vapauteen kidutuksesta, syyttömysolettamaan, oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeusapuun sekä yhdenvertaiseen suojaan lain edessä;

3. on vuoden kuluttua Yhdysvaltain senaatin raportin julkaisemisesta vakavasti huolissaan siitä, miten apaattisesti jäsenvaltiot ja unionin toimielimet ovat suhtautuneet moninkertaisiin perusoikeuksien rikkomuksiin ja kidutustapauksiin, joita ilmeni Euroopan maaperällä vuosina 2001–2006, ja että ne ovat jättäneet ne tutkimatta ja laiminlyöneet vastuullisten saattamisen oikeuden eteen;

4. pitää myönteisenä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 23. helmikuuta 2016 asiassa Nasr ja Ghali v. Italia (44883/09) antamaa tuomiota, jonka mukaan Italian viranomaiset olivat tietoisia egyptiläiseen imaamiin Abu Omariin kohdistetusta kidutuksesta ja ne selkeästi käyttivät "valtionsalaisuuden" periaatetta varmistaakseen, että vastuullisille myönnettiin käytännössä rankaisemattomuus; kehottaa Italian hallitusta luopumaan "valtionsalaisuuden" periaatteesta tiedustelu- ja turvallisuuspalvelun (SISMI) entisen johtajan ja apulaisjohtajan sekä kolmen aikaisemman SISMI:n jäsenen osalta, jotta voidaan varmistaa, että oikeus voi toteutua esteettä;

5. pitää valitettavana, että Romaniaan järjestettiin syyskuussa 2015 vain yksi puolueryhmien yhteinen tiedonhankintamatka; kehottaa parlamenttia järjestämään lisää tiedonhankintamatkoja niihin jäsenvaltioihin, joiden on Yhdysvaltain senaatin tutkimuksessa CIA:n vangitsemis- ja kuulusteluohjelmasta todettu osallistuneen tällaiseen ohjelmaan, kuten Liettuaan, Puolaan, Italiaan ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan;

6. korostaa, että vapauden ja turvallisuuden, demokratian ja perusihmisoikeuksien edistämisen kaltaisiin arvoihin perustuva transatlanttinen yhteistyö on ja sen pitääkin olla keskeisellä sijalla unionin ulkosuhteissa; toistaa Yhdysvaltain ja Euroopan unionin vuonna 2009 antamassa julkilausumassa todetun selkeän kannan, jonka mukaan terrorismia torjuvissa yhteisissä ponnisteluissa on noudatettava kansainvälistä oikeutta ja erityisesti kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja humanitaarista lainsäädäntöä ja että tämä vahvistaa maitamme ja tekee niistä turvallisempia; kehottaa Yhdysvaltoja tekemään tässä yhteydessä kaikkensa kunnioittaakseen Euroopan kansalaisten oikeuksia samalla tavoin kuin Yhdysvaltain kansalaisten;

7. uskoo, että terrorismin vastaisen transatlanttisen yhteistyön on kunnioitettava perusihmisoikeuksia ja yksityisyyttä sellaisina kuin ne on taattu unionin lainsäädännössä, koska se on eduksi kansalaisille molemmiin puolin Atlanttia; kehottaa jatkamaan transatlanttisten kumppanien keskinäistä poliittista vuoropuhelua turvallisuuteen ja terrorismin torjumiseen liittyvistä kysymyksistä, mukaan luettuna kansalais- ja ihmisoikeuksien suojele, jotta terrorismia voidaan torjua tehokkaasti;

8. pitää valitettavana, että yli vuoden kuluttua siitä, kun Yhdysvaltain senaatin raportti julkaistiin ja parlamentti antoi päätöslauselman, jossa Yhdysvaltoja kehoitettiin tutkimaan CIA:n luovutuksia ja salaisia vangitsemisia koskevasta ohjelmasta aiheutuneet lukuisat ihmisoikeusrikkomukset ja nostamaan niistä syytteitä sekä noudattamaan kaikkia unionin jäsenvaltioiden esittämiä, CIA:n ohjelmaan liittyviä pyyntöjä, yksikään syyllinen ei ole joutunut vastuuseen ja Yhdysvaltain hallitus on laiminlyönyt yhteistyön unionin jäsenvaltioiden kanssa;

9. kehottaa Yhdysvaltoja edelleen tutkimaan edellisen hallituksen aikaisesta CIA:n luovutuksia ja salaisia vangitsemisia koskevasta ohjelmasta aiheutuneita lukuisia ihmisoikeusrikkomuksia ja nostamaan niistä syytteitä sekä noudattamaan kaikkia unionin jäsenvaltioiden esittämiä pyyntöjä, jotka koskevat CIA:n ohjelmaan liittyviä tietoja, luovutuksia tai uhrien tehokkaita suojakeinoja; kehottaa SSCI:tä julkaisemaan CIA:n vangitsemis- ja kuulusteluohjelmaa koskevan raporttinsa kokonaisuudessaan; korostaa Yhdysvaltain senaatin perustavanlaatuisia johtopäätöksiä, jonka mukaan CIA:n soveltamat väkivaltaiset ja laittomat menetelmät eivät tuottaneet tiedustelutietoja, joilla olisi estetty uusia terrori-iskuja; torjuu jälleen ehdottomasti kidutuksen ja tahdonvastaiset katoamiset; kehottaa lisäksi Yhdysvaltoja noudattamaan kansainvälistä oikeutta, jota sovelletaan tutkittaessa nyt esitettyjä väitteitä kidutuksesta ja huonosta kohtelusta Guantánamossa; kehottaa sitä myös noudattamaan EU:n jäsenvaltioiden esittämiä useita kehoituksia ja antamaan tietoja CIA:n salaisissa vankiloissa aiemmin vangittuina olleista henkilöistä; kehottaa myös noudattamaan pyyntöjä, joita kidutusta käsittelevä YK:n erityisraporttoreita on esittänyt Guantánamon tarkastusta ja CIA:n kidutuksen uhrien haastattelemista koskevan tehtävänsä yhteydessä;

10. pitää valitettavana, että Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 52 artiklan mukainen Euroopan neuvoston pääsihteerin tiedustelu lopetettiin, vaikka monen jäsenvaltion tutkimukset jäivät saamatta ja vaikka asiaa koskeva lisäseuranta on tarpeen; pyytää siksi jäsenvaltioita jälleen tutkimaan täysin avoimesti syytökset, joiden mukaan niiden alueella oli salaisia vankiloita, joissa ihmisiä pidettiin CIA:n ohjelman puitteissa, ja asettamaan näihin operaatioihin

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

osallistuneet tahot, julkiset toimijat mukaan luettuina, syytteeseen siten, että otetaan huomioon kaikki esiin tulleet uudet todisteet (mukaan luettuina SSCI:n yhteenvedossa hahmotellut suoritettut maksut), ja panee pahoitellen merkille, että tutkimukset etenevät hitaasti, vastuunalaisuus on rajallista ja valtiosalaisuuksiin turvaututaan liiaksi;

11. kehottaa Liettuaa, Romaniaa ja Puolaa järjestämään kiireellisesti avoimet, perusteelliset ja tehokkaat rikostutkinnat, joissa tarkastellaan niiden alueella sijainneita CIA:n salaisia vangitsemiskeskuksia, ja ottamaan tässä yhteydessä täysin huomioon kaikki ilmi tulleet tosiseikat sekä saattamaan ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet oikeuden eteen; kehottaa tutkijoita käymään perusteellisesti läpi luovutuslentoverkoston ja yhteyshenkilöt, joiden tiedetään yleisesti järjestäneen näitä lentoja tai osallistuneen niihin; kehottaa suorittamaan vangitsemispaikoilla rikospaikkatutkimuksen, tutkimaan vangeille tarjotun terveydenhoidon, analysoimaan puhelintiedot ja rahansiirrot; kehottaa harkitsemaan mahdollisten uhrien pyyntöjä osallistua tutkimuksiin; ja kehottaa varmistamaan, että tähän sisällytetään kaikki asiaan liittyvät rikokset, mukaan luettuina vankien siirrot, tai julkaisemaan kaikkien tähän mennessä suoritettujen tutkimusten tulokset;

12. vaatii panemaan täysin ja viipymättä täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomiot Puolaa ja Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa vastaan, mukaan luettuina kiireellisten yksittäisten ja yleisten toimenpiteiden noudattaminen; kehottaa Eurooppa-neuvoston ministerineuvoston tavoin Puolaa hakemaan ja saamaan Yhdysvalloilta diplomaattiset takeet kuolemanrangaistuksen soveltamatta jättämisestä ja vakuudet oikeudenmukaisesta oikeudenkäynnistä ja suorittamaan viipymättä perusteelliset ja tehokkaat rikostutkinnat, joilla varmistetaan, että kaikki asiaan liittyvät rikokset tutkitaan kaikkien uhrien osalta ja että ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet saatetaan oikeuden eteen; pitää tässä suhteessa myönteisenä, että Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia aikoo perustaa tilapäisen tutkintaelimen, ja kehottaa perustamaan sen nopeasti kansainvälisen tuen ja osallistumisen pohjalta;

13. muistuttaa, että Romanian salaisen palvelun entinen päällikkö Ioan Talpes on julkisesti myöntänyt Euroopan parlamentin valtuuskunnalle, että hän oli täysin tietoinen CIA:n läsnäolosta Romanian alueella, ja vahvistanut, että hänelle oli annettu lupa "vuokrata" hallituksen rakennus CIA:lle;

14. on huolissaan siitä, että kansalliset parlamentaariset ja oikeudelliset tutkimukset, joissa selvitetään joidenkin jäsenvaltioiden osallistumista CIA:n ohjelmaan, ovat törmänneet esteisiin ja asiakirjoja on aiheettomasti luokiteltu salaisiksi, mikä on johtanut käytännössä ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneiden rankaisemattomuuteen;

15. muistuttaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin vahvisti 24. heinäkuuta 2014 antamassaan tuomiossa nimenomaisesti, että julkiset lähteet ja kumulatiiviset todisteet, jotka osaltaan tuovat lisävalaistusta jäsenvaltioiden osallistumiseen CIA:n luovutusohjelmaan, ovat hyväksyttävissä todisteita tuomioistuinkäsittelyssä, erityisesti jos viralliset valtiolliset asiakirjat on suljettu julkisen tai tuomioistuimessa tapahtuvan tarkastelun piiristä "kansallisen turvallisuuden" perusteella;

16. pitää Romaniassa tähän mennessä saavutettua kehitystä myönteisenä ja kehottaa Romanian senaattia poistamaan salassapitoluokituksen vuoden 2007 raporttinsa jäljellä olevilta osilta ja erityisesti liitteiltä, joihin Romanian senaatin tutkimuksen päätelmät perustuivat; kehottaa Romaniaa jälleen tutkimaan väitteet salaisesta vankilasta, nostamaan syytteet näihin operaatioihin osallistuneita vastaan ja ottamaan tässä huomioon kaikki ilmi tulleet uudet todisteet sekä suorittamaan tutkimuksen kiireellisesti;

17. panee merkille, että Liettuan kansallista turvallisuutta ja puolustusta käsittelevän valiokunnan (Sejmin CNSD) tutkimusta, jossa käsiteltiin Liettuan osallistumista CIA:n salaiseen vangitsemisohjelmaan, ei ole julkistettu, ja kehottaa julkistamaan tiedot;

18. pitää valitettavana, että lukuisista pyynnöistä huolimatta (erityisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajan kirje Romanian ulkoministerille sekä tiedonhankintamatkan yhteydessä valtiosihteerille esitetty toinen pyyntö) tiedonhankintamatkan osallistujat eivät päässeet tutustumaan ns. "Bright Light" -keskukseen, eli rakennukseen, jonka on toistuvasti – ja virallisesti – raportoitu olleen vankilakäytössä;

19. kehottaa kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä tukemaan täysimääräisesti ja aktiivisesti tutkintaa, joka koskee EU:n jäsenvaltioiden osallisuutta CIA:n salaisia vangitsemisiä ja poikkeuksellisia luovutuksia koskevaan ohjelmaan ja erityisesti henkilöitä, jotka olivat tutkittavien tapahtumien aikana hallituksen korkeissa viroissa asianomaisissa maissa;

20. kehottaa komissiota ja neuvostoa tiedottamaan täysistunnolle ennen kesäkuun 2016 loppua siitä, miten Euroopan parlamentin suosituksia ja pyyntöjä, jotka se esitti Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen koskevassa tutkimuksessaan ja myöhemmissä päätöslauselmissaan, on noudatettu, sekä tiedottamaan jäsenvaltioissa toteutettujen tutkimusten ja syytteenpanojen tuloksista;
21. kehottaa vahvistamaan unionin ja Yhdysvaltain parlamenttien välistä dialogia ja erityisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä Yhdysvaltain kongressin ja senaatin vastaavien elinten välistä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua käyttämällä kaikkia yhteistyön ja vuoropuhelun muotoja, joista määrätään transatlanttisessa lainsäätäjien vuoropuhelussa (TLD); pitää tässä yhteydessä tervetulleena Euroopan parlamentin ja Yhdysvaltain senaatin välisen 78. TLD-kokouksen järjestämistä Haagissa 26.–28. kesäkuuta 2016 tilaisuutena vahvistaa tätä yhteistyötä, koska terrorismin vastainen yhteistyö on kiinteä osa keskusteluita;
22. muistuttaa, että avoimuus on kaikkien demokraattisten yhteiskuntien ehdoton kulmakivi, joka liittyy kiinteästi siihen, että hallitukset ovat vastuussa kansoilleen; on siksi syvästi huolissaan siitä, että hallitukset yhä enenevässä määrin aiheuttomasti käyttävät ”kansallista turvallisuutta” ainoana tavoitteenaan estää julkinen tarkastelu, jota harjoittavat kansalaiset (joille hallitus on vastuussa) tai tuomioistuimet (jotka valvovat lakien noudattamista); toteaa, että demokraattisten vastuumeکانismien poistaminen aiheuttaa suuren vaaran ja käytännössä vapauttaa hallitukset vastuustaan;
23. pitää valitettavana, että Yhdysvaltain presidentin sitoumusta Guantánamon sulkemiseen tammikuuhun 2010 mennessä ei ole vielä täytetty; kehottaa Yhdysvaltain viranomaisia jälleen tarkistamaan sotilaskomissiojärjestelmää, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukaiset oikeudenkäynnit, sulkea Guantánamo ja estää kaikissa oloissa kidutus, huono kohtelu ja määräämättömän pituiset vangitsemiset ilman oikeudenkäyntiä;
24. pitää valitettavana, ettei Yhdysvaltain hallinto ole saavuttanut yhtä tärkeimmistä tavoitteistaan ja sulkenut Guantánamo Bayssa olevaa Yhdysvaltain sotilastukikohdan vangitsemiskeskusta; tukee kaikkia lisätoimia, jotka tähtäävät tämän vangitsemiskeskuksen sulkemiseen ja syytteenpanon asettamattomien vankien vapauttamiseen; kehottaa Yhdysvaltoja puuttumaan kansainvälisten ihmisoikeuselinten esiin nostamiin kysymyksiin Guantánamon vankien ihmisoikeuksista, mukaan luettuna riittävän terveydenhoidon saatavuus sekä kidutuksesta selvinneiden kuntouttaminen; korostaa, että presidentti Obama toisti 20. tammikuuta 2015 pitämässään kansakunnan tilaa koskevassa puheessa pyrkivänsä saavuttamaan vuoden 2008 vaalikampanjassaan antamansa lupauksen sulkea Guantánamon vankila, ja pitää edelleen myönteisenä suunnitelmaa, jonka presidentti Obama lähetti kongressille 23. helmikuuta 2016; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan turvapaikan vangeille, jotka on virallisesti määrätty vapautettaviksi;
25. toistaa katsovansa, että siviilituomioistuimissa järjestettävät normaalit rikosoikeudenkäynnit ovat paras tapa ratkaista Guantánamon vankien asema; vaatii, että Yhdysvaltain hallussa olevien vankien syytteenpano ja oikeudenkäynnit toteutetaan viipymättä oikeusvaltion kansainvälisten normien mukaisesti tai heidät vapautetaan; korostaa tässä yhteydessä, että samoja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevia normeja olisi sovellettava syrjimättä kaikkiin;
26. kehottaa Yhdysvaltain viranomaisia olemaan langettamatta kuolemanrangaistusta Guantánamo Bayn vangeille;
27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, sotilaskomission koolle kutsuvalle viranomaiselle, Yhdysvaltain ulkoministerille, Yhdysvaltain presidentille, Yhdysvaltain kongressille ja senaatille, YK:n pääsihteerille, kidutusta käsittelevälle YK:n erityisedustajalle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle sekä Amerikan ihmisoikeuskomissiolle.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0267

Avaruusvoimavarat Euroopan turvallisuudessa ja puolustuksessa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 avaruusvoimavaroista Euroopan turvallisuudessa ja puolustuksessa (2015/2276(INI))**

(2018/C 086/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) XVII ja XIX osaston,
- ottaa huomioon Ranskan 17. marraskuuta 2015 esittämän pyynnön saada apua SEU:n 42 artiklan 7 kohdan nojalla,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät terrorismiin ja väkivaltaisiin ääriilikkeisiin johtavan radikalisoitumisen rikosoikeudellisten vastatoimien tehostamisesta,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2013 sekä 25. ja 26. kesäkuuta 2015 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013 ja 18. marraskuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 20. ja 21. helmikuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät avaruuspolitiikasta,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2014 annetun komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan sekä Euroopan puolustusviraston johtajan edistymiskertomuksen Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2013 antamien päätelmien täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2015 annetun komission kertomuksen puolustusta koskevan komission tiedonannon täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon EU:n kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin (JOIN(2013)0030) ja siihen liittyvät 12. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin puolustusliiton (Nato) pääsihteerin Jens Stoltenbergin Euroopan parlamentissa 30. maaliskuuta 2015 antaman lausuman EU:n ja Naton yhteistyön tiivistämisestä,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen apulaispuolustusministerin Bob Workin 28. tammikuuta 2015 ja 10. syyskuuta 2015 antamat lausumat Yhdysvaltojen puolustuspolitiikan painopisteen muuttamista koskevasta kolmannesta strategiasta (Offset Strategy) ja sen vaikutuksista kumppaneihin ja liittolaisiin,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2015 annetun varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja komission yhteisen tiedonannon Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta (JOIN(2015)0050),
- ottaa huomioon Copernicus-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 911/2010 kumoamisesta 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 377/2014 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 122, 24.4.2014, s. 44.

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1285/2013 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehyksen perustamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A8-0151/2016),
- A. ottaa huomioon unionissa ja unionin ulkopuolella jatkuvasti vaarallisemmaksi ja haastavammaksi muuttuvan turvallisuusympäristön, jolle ovat tunnusomaisia sellaiset terroristihyökkäykset ja joukkomurhat, joiden vaikutukset ulottuvat kaikkiin jäsenvaltioihin ja joihin jäsenvaltioiden on vastattava hyväksymällä yhteinen strategia ja toteuttamalla koordinoituja vastatoimia, katsoo, että kyseiset turvallisuushaasteet edellyttävät EU:n turvallisuuden lujittamista kehittämällä ja tukemalla jatkuvasti EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa siten, että siitä tulee aiempaa tehokkaampi toimintaväline sekä EU:n kansalaisten turvallisuuden ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisten normien, etujen ja arvojen edistämisen todellinen takaaja;
- B. katsoo, että EU:n on tehostettava rooliaan turvallisuuden takaajana sekä unionissa että sen ulkopuolella ja taattava vakaus sekä omassa naapurustossaan että globaalisti; katsoo, että unionin on osallistuttava turvallisuushaasteiden – erityisesti terrorismiin niin unionissa kuin sen ulkopuolella liittyvien haasteiden – torjumiseen, myös tukemalla kolmansia maita terrorismin ja sen perussyiden torjumisessa; katsoo, että jäsenvaltioiden ja unionin on yhdessä pyrittävä saamaan aikaan tehokas ja yhdenmukainen rajaturvallisuusjärjestelmä ulkorajojen turvaamiseksi;
- C. katsoo, että unionin on parannettava yhteistyötään ja koordinoituaan niin Pohjois-Atlantin puolustusliiton ja Yhdysvaltojen kanssa, sillä ne ovat edelleen Euroopan turvallisuuden ja vakauden takaajia, kuin Yhdistyneiden kansakuntien, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön, Afrikan unionin ja muiden naapureidensa ja alueellisten kumppaniensa kanssa;
- D. katsoo, että unionin on puututtava turvallisuushaasteidemme, naapurustomme levottomuuksien ja aseellisten selkkausten, maahanmuuton, valtiollisista ja muista kuin valtiollisista toimijoista johtuvan ihmisten toimeentulomahdollisuuksien heikkenemisen sekä muun muassa ilmastonmuutoksen ja köyhyyden aiheuttaman valtioiden ja alueellisten järjestelmien murenemisen perimmäisiin syihin ottamalla käyttöön kattava sääntöihin ja arvoihin perustuva lähestymistapa unionissa ja sen ulkopuolella esiintyvien kriisien hoitamiseen;
- E. toteaa, että satelliittivalmiuksia voitaisiin käyttää laittomien maahantulijoiden ja heidän reittiensä entistä parempaan arviointiin ja selvittämiseen sekä Pohjois-Afrikasta tulevien maahantulijoiden käyttämien alusten lastausalueiden selvittämiseen, mikä auttaisi paikantamaan niitä nopeammin ja säästämään ihmishenkiä;
- F. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2015 pidetty, puolustusasioihin keskittynyt Eurooppa-neuvosto kehotti edistämään aiempaa laajempaa ja systemaattisempaa eurooppalaista puolustusyhteistyötä keskeisten voimavarojen tuottamiseksi, myös käyttämällä EU:n varoja ja nykyisiä valmiuksia johdonmukaisesti ja tehokkaasti;
- G. toteaa, että avaruuspolitiikka on keskeinen osa strategista riippumattomuutta, joka EU:n on kehitettävä turvatakseen arkaluontoiset teknologiset ja teolliset valmiudet sekä riippumattomuus arviointien suorittamisessa;
- H. toteaa, että avaruusvoimavarat Euroopan turvallisuudessa ja puolustuksessa ovat tärkeitä ja joissakin tapauksissa jopa elintärkeitä monissa eri tilanteissa alkaen jokapäiväisestä käytöstä rauhan aikana ja ulottuen kriisinhallintaan ja akuutimpiin turvallisuushaasteisiin, jopa täysimittaiseen sodankäyntiin; ottaa huomioon, että tällaisten voimavarojen kehittäminen on pitkään aikavälin hanke; ottaa huomioon, että tulevien voimavarojen kehittämistä on suunniteltava samalla kun nykyisiä voimavaroja otetaan käyttöön;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 227.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- I. toteaa, että avaruusteknologian leviäminen ja yhteiskuntien yhä suurempi riippuvuus satelliiteista lisäävät kilpailua avaruusvoimavaroista (reitit, taajuudet) ja tekevät satelliiteista keskeistä infrastruktuuria; toteaa, että satelliittientorjuntatekniikan (ASAT) kehittäminen, johon liittyy monia tekijöitä, kuten kiertoradoilla oleviin aseisiin liittyvät voimavarat, on osoitus avaruuden aseistamisesta;
- J. toteaa, että puolustuksen ja turvallisuuden aloilla unionin toiminta voisi tapahtua esimerkiksi Euroopan puolustusviraston ja EU:n satelliittikeskuksen kaltaisten elinten kautta;
- K. ottaa huomioon, että eurooppalaisia avaruusresursseja on kehitetty viimeksi kuluneiden viiden vuosikymmenen aikana kansallisten avaruusvirastojen ja viimeaikoina myös Euroopan avaruusjärjestön (ESA) koordinoitujen toimien turvin; toteaa, että kansainvälisen avaruus oikeuden oikeudellisen kehyksen muodostava ulkoavaruussopimus tuli voimaan lokakuussa 1967;
- L. ottaa huomioon, että avaruusvoimavarojen kehittäminen ja ylläpitäminen Euroopan turvallisuutta ja puolustusta varten edellyttää tehokasta yhteistyötä ja synergiaa jäsenvaltioiden välillä ja eurooppalaisten ja kansainvälisten elinten kanssa;
- M. toteaa, että EU:n avaruusvoimavarojen olisi oltava yhteensopivia Naton ja Yhdysvaltojen voimavarojen kanssa, jotta niiden täysimääräinen hyödyntäminen verkkona kriisitilanteissa on mahdollista;
- N. toteaa, että avaruusteknologiaan liittyvä tutkimus ja kehittäminen on ala, jolla investointien tuotto on erittäin hyvä ja joka tuottaa sivutuotteena myös korkealaatuisia ohjelmistoja ja laitteita, joilla on monenlaista kaupallista käyttöä;
1. katsoo, että avaruuteen perustuvat voimavarat ja palvelut ovat tärkeässä asemassa muiden alojen ohella Euroopan turvallisuuden ja puolustuksen kannalta; on vakuuttunut, että nykyiset ja tulevat avaruuteen perustuvat voimavarat ja palvelut parantavat jäsenvaltioiden ja unionin kaksikäyttöisiä operatiivisia valmiuksia panna täytäntöön yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä EU:n muita toimintapolitiikkoja esimerkiksi ulkoisen toiminnan, rajaturvallisuuden, meriturvallisuuden, maatalouden, ympäristön, ilmastotoimien, energiavarmuuden, katastrofien hallinnan, humanitaarisen avun ja liikenteen aloilla;
 2. katsoo, että YTPP:n täytäntöönpanoa on jatkettava; muistuttaa tarpeesta lisätä YTPP:n vaikuttavuutta, näkyvyyttä ja tuloksellisuutta; vahvistaa avaruuspolitiikan tärkeyden ja sen YTPP:lle tuoman lisäarvon; katsoo, että avaruus olisi sisällytettävä unionin tulevaan politiikkaan (esimerkkinä sisäinen turvallisuus, liikenne, avaruus, energia ja tutkimus) ja synergiaikutuksia avaruusalan kanssa olisi vahvistettava ja hyödynnettävä edelleen; korostaa, että avaruusvoimavarojen käyttö sodassa terrorismia ja terroristijärjestöjä vastaan on keskeisellä sijalla, sillä sen avulla voidaan paikallistaa ja seurata terroristien koulutusleirejä;
 3. katsoo, että jäsenvaltioiden hallitusten ja unionin olisi parannettava mahdollisuuksia käyttää avaruusperusteista satelliittitietoliikennettä, lisättävä avaruustilannetietoisuutta, parannettava täsmänavigointia ja lisättävä maanhavainnoinnin voimavaroja ja varmistettava, että Eurooppa on riippumaton kriittisten avaruusteknologioiden ja avaruuteen pääsyn suhteen; katsoo, että erityisesti avaruustilannetietoisuudella on jatkossakin keskeinen rooli sekä sotilaallisissa että siviiliasioissa; korostaa sitoutumista siihen, että avaruutta ei militarisoida; katsoo, että tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää riittävää rahoitusinvestointia; kehottaa tältä osin komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan EU:n riippumattomuuden avaruusrakenteiden osalta ja tarjoamaan sen edellyttämät resurssit; katsoo, että tämä tavoite on olennaisen tärkeä siviilitoimintojen kannalta (arvioidaan, että länsimaissa noin 6–7 prosenttia bkt:stä riippuu satelliittipaikannuksesta ja -navigointitekniikasta) samoin kuin turvallisuuden ja puolustuksen kannalta; katsoo, että yhteistyön olisi pohjaututtava hallitusten välisyyteen ja tapahduttava Euroopan avaruusjärjestön kautta;
 4. korostaa Copernicus-ohjelman turvallisuusulottuvuutta ja erityisesti sovelluksia, jotka liittyvät kriisien ehkäisemiseen ja niihin vastaamiseen, humanitaariseen apuun ja yhteistyöhön, konfliktien ehkäisyyn, mukaan lukien kansainvälisten sopimusten noudattamisen valvonta sekä merten valvonta; kehottaa korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan avaruusvoimavarojen konfliktinestotavoitetta;
 5. korostaa, että Euroopan unionin avaruuspolitiikalla edistetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 189 artiklan – jonka soveltamisalaan kuuluu myös turvallisuus- ja puolustuspolitiikka – mukaisesti tieteellistä ja teknologista kehitystä, teollisuuden kilpailukykyä ja unionin politiikkojen täytäntöönpanoa; muistuttaa, että unionin kaksi lippulaivaohjelmaa (Galileo ja Copernicus) ovat siviilihallinnon alaisia siviiliohjelmiä ja että niiden eurooppalainen luonne

on mahdollistanut niiden toteuttamisen ja varmistanut niiden menestymisen; kehottaa neuvostoa, varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota varmistamaan, että unionin avaruusohjelmilla kehitetään erityisesti osoittamalla riittävästi varoja tutkimukseen sellaisia siviilikäyttöön tarkoitettuja avaruusperusteisia voimavaroja ja palveluja, joilla on merkitystä Euroopan turvallisuutta ja puolustusta koskevien voimavarojen kannalta; katsoo, että avaruusvoimavarojen kaksikäyttöisyys on tärkeää, jotta resurseja voitaisiin käyttää mahdollisimman tehokkaasti;

6. korostaa, että avaruusohjelmista saadaan turvallisuuteen ja puolustukseen liittyviä etuja, jotka kytkeytyvät teknisesti siviilipuolen etuihin, ja korostaa tässä yhteydessä Galileo- ja Copernicus-ohjelmien kaksikäyttökapasiteettia; katsoo, että kapasiteetti olisi kehitettävä huippuunsa seuraavien sukupolvien aikana esimerkiksi pyrkimällä muun muassa suurempaan tarkkuuteen, ja parempaan todentamiseen, salaukseen, jatkuvuuteen ja eheyteen (Galileo); korostaa, että korkean resoluution maanhavainnointitiedoista ja paikannusjärjestelmistä on hyötyä siviili- ja turvallisuusalan sovelluksissa, esimerkiksi katastrofien hallinnan, humanitaarisen toiminnan, pakolaisavun, merivalvonnan, maapallon lämpenemisen, energiavarmuuden ja maailmanlaajuisen elintarviketurvan kaltaisilla aloilla sekä maailmanlaajuisen luonnonkatastrofien ja erityisesti kuivuuden, maanjäristysten, tulvien ja metsäpalojen havaitsemisessa ja niihin reagoimisessa; toteaa, että miehittämättömien ilma-alusten ja satelliittien vuorovaikutusta on parannettava; kehottaa tuottamaan väliarvioinnissa riittävästi tietoa kaikkien satelliittijärjestelmien jatkokehittämistä varten;

7. pitää välttämättömänä ottaa EU:n tasolla käyttöön kokonaisvaltainen, yhdenmety ja pitkän aikavälin lähestymistapa avaruusalaan; katsoo, että avaruusala olisi mainittava EU:n uudessa kokonaisvaltaisessa ulko- ja turvallisuuspoliittisessa strategiassa, kun otetaan huomioon EU:n tällä hetkellä kehittämät kaksikäyttöiset avaruusohjelmat sekä tarve kehittää edelleen unionin siviilialan avaruusohjelmia, jotka soveltuvat sekä siviiliturvallisuuden alan että puolustusalan käyttötarkoituksiin;

8. on tyytyväinen EU:n tukemaan monenväliseen aloitteeseen avaruustoimintaa koskevien kansainvälisten käytännösääntöjen luomiseksi keinona ottaa käyttöön toimintaa avaruudessa sääntelevät normit, ja katsoo, että aloitteen tavoitteena on parantaa avaruustoimintaympäristön turvallisuutta ja kestävyttä korostamalla, että avaruudessa tapahtuvassa toiminnassa olisi noudatettava tarkasti varotoimenpiteitä ja toimittava asianmukaista huolellisuutta ja avoimuutta noudattaen, jotta voidaan rakentaa luottamusta avaruusalalla;

9. pyytää komissiota määrittämään pikaisesti unionin tarpeet, jotka koskevat sitä, miten avaruuspolitiikalla mahdollisesti tuetaan YTPP:tä seuraavien tärkeimpien näkökohtien osalta: laukaisu, sijaintitiedot, kuvat, viestintä, avaruussää, avaruusjäte, kyberturvallisuus, häirintä, harhautus ja muut tarkoituksellisesti aiheutetut uhat sekä turvallisuus paikalla -osio; katsoo, että nykyisten eurooppalaisten järjestelmien avaruuteen liittyvät ominaisuudet olisi tulevaisuudessa määritettävä YTPP:n vaatimukset huomioon ottaen ja siten, että ne kattavat kaikki edellä mainitut asiaan liittyvät näkökohdat;

10. kehottaa määrittämään tarpeelliset vaatimukset tuleville yksityisille ja julkisille järjestelmille, jotka edistävät ihmishengen turvaamiseen liittyviä sovelluksia (kuten paikantaminen ja ilmaliikenteen hallinta) niin, että voidaan suojautua mahdollisilta turvallisuuteen kohdistuvilta hyökkäyksiltä (häirintä, naamioidut hyökkäykset, kyberhyökkäykset, avaruussää ja -romu); katsoo, että tällaiset turvallisuusvaatimukset olisi voitava sertifioida ja että niiden olisi oltava eurooppalaisen elimen (esimerkiksi EASAn) valvonnassa;

11. korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan avaruusvoimavarojen kehittämisessä unionin turvallisuutta ja puolustusta varten olisi noudatettava kahta keskeistä strategista tavoitetta: maapallon turvallisuudesta huolehtiminen maapalloa kiertävillä avaruusteknologian järjestelmillä, joilla on tarkoitus havainnoida maanpintaa tai välittää sijaintiin, navigointiin ja ajastukseen liittyviä tietoja tai harjoittaa satelliittiviestintää, sekä ulkoavaruuden turvallisuudesta ja avaruusturvallisuudesta eli turvallisuudesta kiertoradalla ja avaruudessa huolehtiminen maassa sijaitsevien ja kiertoradalla olevien avaruustilannetietoisuusjärjestelmien avulla;

12. panee merkille kybersodankäynnin aiheuttamat vaarat ja hybridiuhat unionin avaruusohjelmille, kun otetaan huomioon, että harhautukset ja häirintä voivat häiritä sotilaallisia operatioita ja niillä voi olla kauaskantoisia seurauksia jokapäiväiseen elämään maan päällä; katsoo, että kyberturvallisuus edellyttää unionin, jäsenvaltioiden, yritysten ja internetiasiantuntijoiden yhteistä lähestymistapaa; kehottaakin komissiota sisällyttämään avaruusohjelmia kyberturvallisuutta koskevaan toimintaansa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

13. katsoo, että olisi tehostettava erilaisten kansallisten tarpeiden vuoksi kirjavalla tavalla eri jäsenvaltioissa käyttöön otettujen avaruusjärjestelmien koordinoitua, jotta eri sovellusten (esimerkiksi lentoliikenteen valvonta) häiriöt voidaan ennakoida nopeasti;

14. korostaa, että komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon, GNSS-viraston, Euroopan puolustusviraston, Euroopan avaruusjärjestön ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on olennaista Euroopan avaruusvoimavarojen ja -palvelujen parantamiseksi; katsoo, että unionin, tarkemmin sanoen varapuheenjohtajan/ korkean edustajan, olisi koordinoitava, edistettävä ja tuettava tällaista yhteistyötä avaruusturvallisuus- ja puolustusalaalla erityisen operationaalisen koordinoitukeskusten avulla; on vakuuttunut, että Euroopan avaruusjärjestön olisi oltava merkittävässä asemassa yhtenäisen, myös turvallisuus- ja puolustuspolitiikan käsittävän eurooppalaisen avaruuspolitiikan määrittelyssä ja täytäntöönpanossa;

15. kehottaa komissiota esittämään avaruutta koskevan unionin turvallisuus- ja puolustusalan tutkimuksen vakiintuneen yhteistyökehyksen avulla saadut tulokset ja pyytää esittämään suosituksia sen kehittämiseksi edelleen; kehottaa komissiota selvittämään, miten Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuulunut siviili- ja sotilasalan välinen tutkimusyhteistyö on edistännyt yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamista avaruusalaalla;

16. pitää myönteisenä avaruusesineiden valvonnan ja seurannan tukikehystä; kehottaa komissiota kertomaan parlamentille kehyksen toteuttamisesta ja sen vaikutuksesta turvallisuuteen ja puolustukseen; kehottaa komissiota laatimaan toteuttamista koskevan etenemissuunnitelman, joka kattaa kaavailun rakenteen määrittelyn;

17. korostaa avaruusinnovoinnin ja turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvän tutkimuksen edistämisen strategista merkitystä; panee merkille merkittävät mahdollisuudet, jotka liittyvät kriittisiin avaruusteknologioihin, kuten Euroopan tiedonvälityssatelliittijärjestelmään, joka mahdollistaa tosiaikaisen ja jatkuvan maanhavainnoinnin, nanosatelliittien muodostamien valtaviin ryhmittymien käyttöönoton sekä reagoivien avaruusvoimavarojen kehittämisen; korostaa tarvetta kehittää innovatiivisia massadateknologioita, jotta avaruustiedon kaikki mahdollisuudet voidaan hyödyntää turvallisuus- ja puolustusalaalla; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä teknologiat ehdotukseensa Euroopan avaruusstrategiaksi;

18. kehottaa kehittämään EU:n avaruusasioihin liittyviä kahden- ja monenvälisiä diplomatian alan aloitteita, jotta voidaan tukea avaruuden institutionaalistamisen kehittämistä sekä avoimuutta ja luottamusta lisääviä toimia; painottaa, että on tehostettava työtä ulkoavaruustoiminnan kansainvälisen käytännestännösten edistämiseksi; kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa harkitsemaan avaruusalaan liittyvien tekijöiden käsittelemistä muita asiakokonaisuuksia koskevissa neuvotteluissa;

19. rohkaisee jäsenvaltioita toteuttamaan yhteisiä puolustus- ja turvallisuusalan ohjelmia ja aloitteita, kuten tiedusteluun ja tarkkailuun tarkoitettu monikansallinen avaruussijoitteinen kuvausjärjestelmä, valtiollinen satelliittiviestintä (GovSatcom) ja avaruusesineiden valvonta ja seuranta (SST), ja viimeistelemään ne, sekä yhdistämään ja jakamaan puolustus- ja turvallisuusalan voimavaroja, ja ilmaisee tukensa tällaisille yhteisille ohjelmille ja aloitteille;

20. on tyytyväinen siihen, että meneillään oleva valtiolliseen satelliittiviestintään (GovSatcom) liittyvä Euroopan puolustusviraston (EDA) ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) hanke kuuluu joulukuussa 2013 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa määriteltyihin EDA:n lippulaivaohjelmiin; kehottaa asianomaisia toimijoita luomaan pysyvän ohjelman ja hyödyntämään myös sotilaalliseen satelliittiviestintään liittyvää EDA:n eurooppalaista lisäarvoa; on tyytyväinen Desire I -hankkeen onnistuneeseen täytäntöönpanoon ja tulevaa RPAS:n käyttöä erottelemattomassa ilmatilassa koskevan EDA:n ja ESA:n Desire II -demonstroitihankkeen käynnistämiseen;

21. katsoo, että turvallisuus- ja puolustusalaan liittyviä tulevia avaruusperusteisia voimavaroja ja palveluja koskeva EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö hyödyttäisi molempia osapuolia; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen yhteistyö on tehokkaampaa ja yhteensopivampaa, kun molempien osapuolten teknologia ja voimavarat ovat samalla tasolla; kehottaa komissiota tunnistamaan ja korjaamaan mahdollisen teknologiavajeen; panee merkille Yhdysvaltojen puolustuspolitiikan painopisteen muuttamista koskevan kolmannen strategian valmistelutyön; kehottaa unionia ottamaan tämän kehityskulun huomioon oman kokonaisvaltaisen ulko- ja turvallisuuspoliittisen strategiansa valmistelun yhteydessä sekä sisällyttämään turvallisuus- ja puolustusalan avaruusperusteiset voimavarat kyseisen strategian soveltamisalaan; katsoo, että olemassa olevia jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen kahdenvälisiä suhteita voitaisiin käyttää tarvittaessa; kehottaa varapuheenjohtajaa /

korkeaa edustajaa keskustelemaan puolustusministereiden kanssa sovellettavasta lähestymistavasta ja pitämään parlamentin ajan tasalla keskustelun vaiheista;

22. katsoo, että EU:n olisi edelleen helpotettava ulkoavaruustoiminnan kansainvälisen käytännesäännösten vahvistamista, jotta suojellaan avaruusinfrastruktuuria ja estetään samalla avaruuden aseistaminen; katsoo, että avaruustilannetietoisuutta koskevan ohjelman (SSA) kehittäminen on tämän kannalta elintärkeää; kehottaa unionia työskentelemään tämän tavoitteen saavuttamiseksi yhteistyössä ulkoavaruuden rauhanomaista käyttöä käsittelevän YK:n komitean ja muiden asian kannalta tärkeiden kumppaneiden kanssa;

23. muistuttaa, että EU:n ja Naton tiivis yhteistyö turvallisuuden ja puolustuksen alalla on välttämätöntä; on vakuuttunut, että EU:n ja Naton välisen yhteistyön piiriin olisi otettava näiden toiminta selviytymiskyvyn kehittämiseksi yhdessä EU:n naapureiden kanssa sekä puolustukseen tehtävät investoinnit; katsoo, että avaruusperusteisia voimavaroja ja palveluja koskeva yhteistyö voisi tarjota mahdollisuuksia parantaa kummankin instituution keskinäistä yhteensopivuutta ja niiden välistä synergiaa; on varma, että tämä myös vahvistaisi Naton asemaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa sekä yhteisessä puolustuksessa;

24. huomauttaa kuitenkin, että EU:n on pyrittävä edelleen varmistamaan mahdollisimman laaja avaruuteen liittyvä ja sotilaallinen autonomia; huomauttaa, että pitkällä aikavälillä EU:lla on oltava oma koneisto puolustusliiton luomista varten;

25. katsoo, että turvallisuus- ja puolustusalaan liittyvien avaruusperusteisten voimavarojen ja palvelujen suojeleminen kyberhyökkäyksiä, fyysisiä uhkia, romua ja muuta häirintää vastaan voisi tarjota mahdollisuuksia EU:n ja Naton väliselle yhteistyölle, joka johtaisi varojen turvaamiselle tarpeellisen teknisen infrastruktuurin luomiseen, sillä muussa tapauksessa veronmaksajien rahoilla tehdyt miljardien investoinnit Euroopan avaruusalan infrastruktuuriin voivat osoittautua hukkainvestoinneiksi; toteaa, että kaupallinen satelliittiviestintä ja sen lisääntyvä käyttö sotilaallisiin tarkoituksiin altistaa sen hyökkäyksille; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tiedottamaan parlamentille EU:n ja Naton yhteistyön kehittämisestä;

26. katsoo, että EU:n siviilialan avaruusohjelmat tarjoavat laajan kirjon monella eri alalla käytettäviä voimavaroja ja palveluja, Copernicus- ja Galileo-järjestelmien seuraavat kehitysvaiheet mukaan luettuina; toteaa, että turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvät huolenaiheet on otettava huomioon jo alkuvaiheessa; katsoo, että avaruustilannetietoisuus/ avaruussää, satelliittiviestintä, sähköinen tiedustelu ja varhaisvaroitus ovat aloja, joilla voisi olla hyötyä julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyön lisäämisestä, EU-tason tuen lisäämisestä sekä avaruus-, turvallisuus- ja puolustusalojen elinten jatkuvasti tekemistä investoinneista ja näiden elinten tukemisesta;

27. panee merkille Galileon julkisesti säännellyn palvelun (PRS) merkityksen sotilasjärjestelmien navigoinnille ja ohjaukselle; kehottaa korkeaa edustajaa ja EU:n jäsenvaltioita tehostamaan vuonna 1967 tehdyn ulkoavaruussopimuksen tarkistamista koskevia pyrkimyksiään tai luomaan uuden sääntelykehiksen, jossa otetaan huomioon vuoden 1960 jälkeinen teknologinen edistys ja pyritään estämään kilparuostelu avaruudessa;

28. toteaa, että niiden EU:n avaruusohjelmien sovellusten, jotka vaikuttavat suoraan käyttäjiin, kuten Galileo- ja Copernicus-palvelut, avoimuus ja tuloksellinen tunnetuksi tekeminen Euroopan kansalaisten keskuudessa on keskeisen tärkeää kyseisten ohjelmien menestyksen kannalta; katsoo, että näitä ohjelmia voitaisiin käyttää YTPP:hen liittyvän strategioinnin ja YTPP:n operatiivisten toimien vaikuttavuuden tehostamiseen; kehottaa määrittämään ja kehittämään Galileo- ja Copernicus-järjestelmien seuraavia sukupolvia koskevia turvallisuuteen ja puolustukseen liittyviä voimavaratarpeita;

29. korostaa, että on olemassa julkisesti säännelty Galileo-palvelu, joka on varattu yksinomaan julkishallinnon valtuutetuille käyttäjille ja joka on tarkoitettu sellaisia arkaluonteisia sovelluksia varten, joissa vaaditaan vakautta ja täydellistä luotettavuutta; katsoo, että julkisesti säännellyn palvelun kapasiteettia olisi kehitettävä edelleen seuraavien sukupolvien yhteydessä, jotta voidaan vastata kehittyviin uhkiin; kehottaa komissiota varmistamaan, että toimintamenetelmät ovat mahdollisimman tehokkaita erityisesti kriisitapauksissa; korostaa tarvetta jatkaa Galileon valmiuksiin perustuvien sovellusten kehittämistä ja edistämistä, YTPP:n kannalta välttämättömät sovellukset mukaan luettuina, jotta

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

sosio-ekonomiset hyödyt olisivat mahdollisimman suuret; palauttaa lisäksi mieliin tarpeen vahvistaa Galileo-infrastruktuurin turvallisuutta, maasegmentti mukaan luettuna, ja kehottaa komissiota ryhtymään tältä osin aiheellisiin toimiin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa;

30. korostaa unionin maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien (GNSS) korkeaa turvallisuustasoa; tähdentää, että Euroopan GNSS-virasto on hoitanut tehtävänsä menestyksekkäästi, mistä kuuluu kiitos erityisesti eurooppalaisten GNSS-järjestelmien turvallisuusjärjestelyjen hyväksyntälautakunnalle sekä Galileon turvallisuuden valvontakeskuksille; kehottaa tässä yhteydessä hyödyntämään Euroopan GNSS-viraston asiantuntijoita ja turvallisuusinfrastruktuuria myös Copernicus-ohjelmaa varten; kehottaa tarkastelemaan tätä kysymystä Galileo- ja Copernicus-ohjelmien väliarvioinnin yhteydessä;

31. panee merkille erityisesti operatiivisen tarpeen saada erittäin laadukasta maanhavainnointitietoa Copernicus-ohjelman avulla ja kehottaa komissiota arvioimaan, miten tarve voidaan tyydyttää, kun otetaan huomioon YTPP-vaatimukset; korostaa avaruudesta suoritettavaa lähes tosiaikaista tarkkailua ja videon suoratoistoa koskevaa kehitystyötä ja suosittaa komissiolle sen tutkimista, miten tätä voitaisiin hyödyntää esimerkiksi turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvissä käyttötarkoituksissa; palauttaa lisäksi mieliin tarpeen vahvistaa Copernicus-infrastruktuurin turvallisuutta, maasegmentti mukaan luettuna, sekä tietoturvaa ja kehottaa komissiota ryhtymään tältä osin aiheellisiin toimiin yhdessä jäsenvaltioiden kanssa; huomauttaa lisäksi, että on tärkeää pohtia, miten avaruusala voisi osallistua Copernicus-operaatioiden johtamiseen;

32. kiinnittää huomiota tarpeeseen parantaa tietojen jakelua satelliiteista käyttäjille koskevaa prosessia, myös rakentamalla tarvittava teknologinen infrastruktuuri; panee merkille komission tiedonannossa mainitun seikan, että 60 prosenttia eurooppalaisten satelliittien elektroniikasta tuodaan tällä hetkellä Yhdysvalloista; kehottaa tekemään aloitteen siitä, kuinka arkaluonteisia tietoja ja henkilötietoja voidaan suojella tässä yhteydessä;

33. pitää myönteisenä tehtyä työtä, jolla unionille pyritään luomaan mahdollisuus käyttää itsenäisesti valtiollista satelliittiviestintää (GovSatcom), ja kehottaa komissiota jatkamaan tämän hankkeen viemistä eteenpäin; muistuttaa, että prosessin ensimmäisessä vaiheessa komissio ja Euroopan puolustusvirasto määrittävät siviili- ja sotilaskäyttöä koskevat tarpeet, ja katsoo, että aloitteessa olisi koottava yhteen kysyntä ja se olisi suunniteltava siten, että sillä täytetään havaitut tarpeet mahdollisimman hyvin; kehottaa komissiota tekemään edunsaajien tarpeiden ja vaatimusten perusteella kustannus-hyötöanalyysin seuraavista eri ratkaisuista:

— palvelujen tuottaminen kaupallisilla toimijoilla,

— nykyisiin voimavaroihin ja mahdollisiin uusiin voimavaroihin perustuva järjestelmä, tai

— uuden kapasiteetin luominen tarkoitusta varten käyttöön otetun järjestelmän avulla;

kehottaa komissiota tarkastelemaan tähän liittyen omistajuutta ja vastuuvollisuutta koskevaa kysymystä; toteaa kuitenkin, että oli lopullinen ratkaisu mikä tahansa, mahdollisen uuden aloitteen olisi oltava yleisen edun mukainen ja tuotettava etuja unionin avaruusosalalle (valmistajat, toiminnanharjoittajat, laukaisupalvelujen tarjoajat ja toimialan muut segmentit); katsoo, että GovSatcom-järjestelmää olisi pidettävä myös mahdollisuutena lisätä kilpailukykyä ja innovointia hyödyntämällä kaksikäyttöisten teknologioiden kehitystä satelliittiviestinnän erittäin kilpailuilla ja dynaamisilla markkinoilla; korostaa tarvetta vähentää riippuvuutta unionin ulkopuolisista kaluston ja palvelujen tarjoajista;

34. korostaa avaruusesineiden valvonnan ja seurannan (SST) kehittämistä hyvänä avaruusalan yhteistyötä koskevana aloitteena ja askeleena avaruusturvallisuuden parantamiseksi; edellyttää, että unioni asettaa omien SST-valmiuksiansa kehittämisen etusijalle suojellakseen taloutta, yhteiskuntaa ja kansalaisten turvallisuutta kehitettäessä avaruusvoimavaroja unionin turvallisuutta ja puolustusta varten; katsoo, että SST:stä olisi tehtävä unionin ohjelma, jolla on oma talousarvio, samalla kun varmistetaan, että tällä ei vähennetä käynnissä olevien hankkeiden rahoitusta; katsoo lisäksi, että unionin olisi kehitettävä aiempaa kokonaisvaltaisempi avaruustilannetietoisuusjärjestelmä entistä ennakoivampine valmiuksineen ja että järjestelmällä olisi valvottava avaruutta ja analysoitava ja arvioitava avaruustoimintaan kohdistuvia mahdollisia uhkia ja vaaroja; kehottaa siksi komissiota laajentamaan avaruusesineiden valvontaa ja seurantaa, kehittämään aiempaa laajempi

avaruustilannetietoisuutta koskeva malli, jossa otetaan huomioon myös avaruusjärjestelmiin tahallisesti kohdistetut uhat, sekä ottamaan yhdessä ESA:n kanssa huomioon avaruussää ja maapallon lähelle tulevat esineet ja avaruusromun ehkäisemiseen ja poistamiseen soveltuvia teknisiä järjestelmiä varten tarvittava tutkimus; katsoo, että avaruustoimintaa olisi voitava koordinoita kokonaisvaltaisesti ilman, että puututaan vapauteen käyttää avaruutta; kehottaa komissiota varmistamaan, että yksityinen sektori voi nousta tärkeään asemaan avaruusesineiden valvonta- ja seurantajärjestelmän muiden kuin arkaluonteisten osien jatkokehityksessä ja ylläpidossa, ja toteaa, että Galileon kaksitahoinen hallintorakenne voisi toimia mallina niille;

35. korostaa tarvetta kehittää toimia ja tutkimusresursseja tulevaisuuden sovellusten rakentamiseksi ja sellaisen kilpailukykyisen eurooppalaisen avaruusteollisuuden kehittämiseksi, joka voi menestyä kaupallisesti terveen taloudellisen ympäristön ansiosta; panee merkille yksityisten tahojen kasvavan merkityksen avaruusmarkkinoilla; korostaa, että pk-yritykset on tarpeen ottaa mukaan varsinkin turvallisuuden varmistamisen kannalta merkityksellisiin avaruusteknologioihin liittyviin tutkimus-, kehitys- ja tuotantoprosesseihin, ja painottaa niiden osallistumisesta saatavia etuja; suhtautuu edelleen varovaisesti riskeihin, jotka liittyvät sääntelemättömiin yksityisiin aloitteisiin, joilla on turvallisuus- ja puolustusvaikutuksia; painottaa, että riskien ja hyötyjen tasapaino saattaa vaihdella avaruustoiminnan osa-alueesta toiseen ja että siksi sitä on arvioitava tapauskohtaisesti erityisesti, kun tasapainossa on kyse itsemääräämisoikeuteen ja strategiseen autonomiaan liittyvistä erityispiirteistä; kehottaa komissiota ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tarjoamaan tarpeelliset keinot kyseisten riskien välttämiseksi;

36. painottaa, että avaruusalan strateginen merkitys huomioon ottaen alan investointivelvoitteet kuuluvat julkiselle sektorille; katsoo, että avaruusohjelmien ja -infrastruktuurin korkeiden kehittämiskustannusten vuoksi kyseisten hankkeiden toteutettavuus voidaan varmistaa ainoastaan julkisen sektorin päättäväsillä pyrkimyksillä kanavoida yksityisiä aloitteita;

37. huomauttaa unionin avaruusohjelmien tulevan rahoituksen osalta, että olisi suotavaa päättää, milloin voi olla mahdollista käyttää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia jossain muodossa;

38. huomauttaa, että on perustettava asianmukaiset sääntely- ja politiikkapuitteet, jotta avaruusosalalle annetaan uutta pontta ja lisää kannustimia avaruusvoimavaroja koskevan teknologisen kehittämisen ja tutkimuksen vauhdittamiseksi; kehottaa varmistamaan avaruuteen liittyvään tutkimukseen tarvittavan rahoituksen edellä mainituilla aloilla; toteaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelmalla voi olla merkittävä rooli pyrkimyksissä vähentää EU:n riippuvuutta kriittisistä avaruusteknologioista; muistuttaa tässä yhteydessä, että Horisontti 2020 -puiteohjelman avaruusosio sisältyy ensisijaiseen alaan "Teollinen johtoasema" ja tarkemmin sanottuna sen erityistavoitteeseen "Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa"; katsoo siksi, että Horisontti 2020 -puiteohjelmaa olisi hyödynnettävä unionin avaruusteknologian perustan ja avaruusalan voimavarojen tukemiseen; kehottaa komissiota ottamaan Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarvioinnissa turvallisuus- ja puolustusalan kannalta kriittiset avaruusteknologiat riittävästi huomioon;

39. katsoo, että EU:lla voisi olla rooli pyrittäessä tekemään Euroopan avaruusvoimavaroista ja -palveluista vakaampia, kestävämpiä ja nopeammin reagoivia; on vakuuttunut, että valmiuksia reagoida nopeasti vaurioituneiden tai kuluneiden avaruusvoimavarojen korvaamiseksi tai palauttamiseksi kriisitilanteessa olisi kehitettävä tehokkaasti monikansallisten kumppanuuksien avulla, unionin taso mukaan luettuna; antaa tunnustusta ESA:n työlle, joka liittyy sellaisen avaruustilannetietoisuutta koskevan ohjelman kehittämiseen, jonka avulla voidaan havaita ja ennakoita avaruusromun tai satelliittien yhteentörmäyksiä; painottaa, että on ryhdyttävä viipymättä toimiin satelliittien ja avaruusromun lisääntymisestä johtuvan yhteentörmäysriskin vähentämiseksi; kehottaa komissiota ja neuvostoa jatkamaan tämän hankkeen rahoittamista vuoden 2016 jälkeen; on siksi tyytyväinen avaruusesineiden valvonta- ja seurantajärjestelmää (SST) koskevaan komission aloitteeseen, jolla varmistetaan EU:n riippumattomuus avaruuden suhteen; aprikoi, onko luotu asianmukaisia hallintorakenteita PRS-järjestelmän ja muun keskeisen avaruusinfrastruktuurin hallinnoimiseksi aseellisen hyökkäyksen tai muun suuren turvallisuusriskin sattuessa;

40. kannustaa komissiota ja unionin avaruus-, turvallisuus- ja puolustusalojen elimiä yhdistämään voimansa laatiakseen valkoisen kirjan koulutusvaatimuksista, jotka liittyvät turvallisuus- ja puolustusalojen avaruusperusteisten voimavarojen ja palvelujen käyttöön; katsoo, että EU:n resursseja olisi otettava käyttöön pilottikurssien järjestämiseksi aloilla, joilla jäsenvaltiot ja toimivaltaiset unionin elimet ovat havainneet välittömän tarpeen;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

41. katsoo, että on strategisesti tärkeää tukea edelleen taloudellisesti ja poliittisesti EU:n kantorakettien sekä eurooppalaista uudelleenkäytettävää avaruusalausta koskevan ohjelman (Programme for Reusable In-Orbit Demonstrator in Europe, PRIDE) kehittämistä ja käyttöä, koska kyseinen avaruusalaus on kustannustehokas sekä mahdollistaa riippumattoman pääsyn avaruuteen ja avaruuden kriisihallintaa koskevan suunnitelman kehittämisen;

42. on huolestunut siitä, että Copernicus- ja Galileo-ohjelmien kustannukset ovat ylittäneet huomattavasti niihin alun perin osoitetut määrärahat; tukee edelleen EU:n avaruusvoimavarojen kehittämistä, mutta pyytää hallinnoimaan rahoitusvarojen käyttöä asianmukaisesti;

43. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet ulkoavaruussopimusta, ratifioimaan sen, koska se on tärkeä oikeuden ylläpitämiseksi avaruudessa;

44. suhtautuu myönteisesti uusien eurooppalaisten kantorakettien Ariane 6:n ja Vega:n kehittämistä koskevaan prosessiin ja siihen liittyviin suunnitelmiin, ja pitää kyseisten kantorakettien kehittämistä elintärkeänä puolustuksellisia ja turvallisuuteen liittyviä käyttötarkoituksia palvelevien unionin avaruushojelmien pitkän aikavälin toteuttamiskelpoisuuden ja riippumattomuuden kannalta; on vakaasti sitä mieltä, että eurooppalaisten kantorakettien hallitsevan aseman säilyttämisen on oltava Euroopan strateginen tavoite aikana, jolloin uusia kilpailijoita tulee alalle kilpailukykyisten rahoitusmallien vahvalla tuella; katsoo, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tehtävä puolueettomia ja asianmukaisia rakenteellisia, lainsäädännöllisiä ja rahoitukseen liittyviä muutoksia, jotta voidaan edistää innovatiivisten ja kilpailukykyisten hankkeiden kehittämistä Euroopassa; kannattaa muun muassa komponenttien uudelleenkäyttöön liittyvää innovointia tehokkuuteen ja kestävyteen liittyvänä merkittävänä edistysaskeleena; katsoo, että EU:n olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tiettyjen EU:n riippumattomuuteen liittyvien hankkeiden vaikutuksiin, kuten yhteistyöhön Venäjän kanssa sellaisilla arkaluonteisilla aloilla kuin satelliittien laukaiseminen Sojuz-rakettien avulla;

45. toteaa, että on strategisesti tärkeää varmistaa itsenäinen pääsy avaruuteen ja että tarvitaan kohdennettuja unionin toimia, myös turvallisuuden ja puolustuksen osalta, sillä näiden valmiuksien avulla unioni voisi päästä avaruuteen kriisin puhjetessa; kehottaa komissiota yhteistyössä ESA:n ja jäsenvaltioiden kanssa:

— koordinoimaan, toteuttamaan yhdessä ja kehittämään kaavailtuja avaruushankkeita ja eurooppalaisia markkinoita, jotta Euroopan teollisuus voi varautua kysyntään (ja edistää siten työpaikkojen ja teollisuuden sijoittumista Eurooppaan) sekä luoda myös omaa kysyntää liiketoimintalähtöisen käytön osalta,

— tukemaan käynnistämisinfrastruktuuria, ja

— edistämään tutkimusta ja kehittämistä, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla, etenkin läpimurtotekniikan saralla;

pitää näitä toimia välttämättöminä, jotta unioni voi kilpailla maailmanlaajuisilla laukaisumarkkinoilla; katsoo lisäksi, että unionin on varmistettava, että sillä on vankka avaruusteknologian perusta sekä tarvittavat teolliset voimavarat, jotta se voi suunnitella, kehittää, laukaista avaruuteen, käyttää ja hyödyntää avaruusjärjestelmiä, ja katsoo, että kyseisten voimavarojen kirjon on ulotuttava teknologisesta riippumattomuudesta ja kyberturvallisuudesta tarjontapuolta koskeviin näkökohtiin;

46. on sitä mieltä, että unionin olisi kannustettava kaikkia teknologian ja taitotiedon toimitusketjujen toimijoita kiinnittämään huomionsa turvallisuus- ja puolustusalojen avaruusperusteisiin voimavaroihin ja kaksikäyttöiseen teknologiaan sekä edistettävä innovatiivisten sovellusten ja uusien liikeideoiden kehittämistä tällä alalla keskittyen erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin ja yrittäjyyden kehittämiseen tällä alalla; toteaa, että teknologisen tutkimuksen ja kehittämisen ylläpitäminen edellyttää rahoitusinvestointien jatkamista; on vakaasti sitä mieltä, että julkisen sektorin täytyy tarjota kannustimia asiantuntijahautomoiden perustamiseen ja varoja innovatiivisten uusien yritysten rahoittamiseen sen varmistamiseksi, että avaruustutkimuksen korkeat kustannukset eivät tukahduta orastavia innovatiivisia hankkeita; kehottaa laatimaan kaksikäyttöisten avaruusteknologioiden käyttöä avaruusalalla koskevan suunnitelman, jolla on tarkoitus tukea Euroopan puolustusteollisuuden kehitystä ja parantaa sen kilpailukykyä;

47. korostaa, että avaruusalan eurooppalaisen yhteistyön tiivistämiseen tähtäviä toimia on tuettava, sillä näin voidaan pyrkiä eroon alan äärimmäisestä pirstoutuneisuudesta, joka koskee erityisesti institutionaalista kysyntää; on vakuuttunut, että vain nykyistä kustannustehokkaampi, avoimempi ja vahvempi Euroopan avaruusteollisuus voi olla kansainvälisesti kilpailukykyinen; painottaa, että unionin avaruusteollisuuspolitiikkaa on kehitettävä edelleen yhteistyössä ESA:n kanssa, jotta voidaan varmistaa, että niiden toimet täydentävät toisiaan;

48. muistuttaa, että Euroopan turvallisuuden, puolustuksen ja vakauden ylläpitämiseksi ja vahvistamiseksi on tärkeää estää arkaluonteisen avaruusteknologian vienti maihin, jotka vaarantavat alueellista tai maailman turvallisuutta ja vakautta, noudattavat aggressiivista ulkopoliittikkaa, tukevat suoraan tai välillisesti terrorismia tai sortavat kansalaisiaan; vaatii korkeaa edustajaa, EU:n jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että arkaluonteisen avaruusteknologian vientiin liittyviä neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP kahdeksaa kriteeriä ja kaksikäyttöasetuksen (EY) N:o 428/2009 säännöksiä noudatetaan kaikilta osin;

49. korostaa, että EU:n avaruusvoimavaroja on koordinoitava paremmin kehittämällä tarvittava järjestelmäarkkitehtuuri ja menettelyjä, joilla varmistetaan asianmukainen turvallisuustaso, tietoturva mukaan luettuna; kehottaa komissiota laatimaan hallintomallin kullekin turvallisuuteen ja puolustukseen liittyviä palveluja tarjoavalle järjestelmälle sekä edistämään kyseistä mallia; katsoo, että yhdennetyn palvelun tarjoamiseksi loppukäyttäjille erityisen operatiivisten palvelujen koordinoitikeskuksen (vuosia 2014–2015 koskevassa Horisontti 2020 -puiteohjelmassa tarkoitettu johto- ja valvontakeskus) olisi hallinnoitava turvallisuuteen ja puolustukseen liittyviä EU:n avaruusvoimavaroja; katsoo, että tämä olisi kustannustehokkuuteen liittyvistä syistä liitettävä johonkin unionin nykyiseen elimeen, esimerkiksi Euroopan GNSS-virastoon, EU:n satelliittikeskukseen tai Euroopan puolustusvirastoon, ottaen huomioon asianomaisten elinten jo nyt tarjoamat valmiudet;

50. katsoo, että luomalla pitkällä aikavälillä oikeudellinen kehys, jolla mahdollistetaan kestävä EU-tason investoinnit turvallisuus- ja puolustusalan voimavaroihin, voitaisiin edistää entistä laajempaa ja järjestelmällisempää eurooppalaista puolustusyhteistyötä keskeisten voimavarojen tuottamiseksi; panee sen vuoksi merkille kesäkuussa 2015 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät; kehottaa neuvostoa, varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota kehittämään EU-tason rahoituksen edellyttämät rakenteet;

51. toteaa, että Euroopan avaruusteollisuus on äärimmäisen keskittynyt ja vertikaalisesti erittäin integroitunut, sillä yli 70 prosenttia kaikista Euroopan avaruusalan työpaikoista on neljässä yrityksessä ja 90 prosenttia Euroopan avaruusalan valmistusteollisuuden työpaikoista on kuudessa maassa; korostaa, että niiden maiden potentiaalia, joilla on paljon näyttöä korkean teknologian patenttihakemuksista mutta ei avaruusalan toiminnan perinnettä, ei saisi sivuuttaa, ja kehottaa toteuttamaan toimia, joilla näitä maita rohkaistaan osallistumaan Euroopan avaruusalan toimiin ja hyödyntämään myös Horisontti 2020 -puiteohjelman välineitä;

52. katsoo myös, että avaruusteknologian ja -palvelujen tutkimusta ja kehitystä olisi vahvistettava johdonmukaisella EU:n toimintakehyksellä;

53. katsoo, että turvallisuutta ja puolustusta käsittelevä unionin tason ”valkoinen kirja” olisi asianmukainen keino jäsentää EU:n tulevaa sitoutumista avaruusperusteisiin turvallisuus- ja puolustusvoimavaroihin; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa aloittamaan keskustelun EU:n tavoitetason määrittelystä, kun on kyse sellaisista keskenään päällekkäisistä aloista kuin avaruusvoimavarat sekä turvallisuus ja puolustus; katsoo, että tämä voisi mahdollistaa myös kaikkien rauhanturvaamiseen, konfliktien ehkäisemiseen ja kansainvälisen turvallisuuden vahvistamiseen Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan mukaisesti käytettävien voimavara-alojen yhdenmukaisen kehityksen; kehottaa komissiota esittämään tulevassa Euroopan puolustusta koskevassa toimintasuunnitelmassa turvallisuutta ja puolustusta tukevia avaruusalan toimia koskevat suunnitelmansa; panee samalla merkille hyödyt, jotka saadaan turvallisuuteen liittyvästä kansainvälisestä avaruusalan yhteistyöstä EU:n luotettavien kumppaneiden kanssa;

54. muistuttaa, että avaruusromu on kasvava ongelma avaruuden turvallisuudelle, ja kehottaa EU:ta tukemaan aktiivista avaruusromun hävitysteknologiaa koskevaa tutkimusta ja kehittämistä; kehottaa EU:ta paneutumaan sellaisen kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseen, jossa avaruusromu määritellään oikeudellisesti ja jossa vahvistetaan sen poistamista koskevat säännöt ja määräykset ja selkeytetään vastuukysymyksiä; painottaa, että globaalia avaruustilannetietoisuutta koskevaa mekanismia on vahvistettava, ja kehottaa nivomaan Euroopan SSA-järjestelmän Yhdysvaltojen kaltaisten kumppanien järjestelmiin ja toteuttamaan enemmän luottamusta lisääviä toimia sekä tiivistämään tietojen vaihtoa muiden osapuolten kanssa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

o

o o

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Pohjois-Atlantin puolustusliiton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusalan EU-virastoille ja kansallisille parlamenteille.

P8_TA(2016)0268

Avaruusmarkkinoille pääsy**Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 avaruusmarkkinoille pääsystä (2016/2731(RSP))**

(2018/C 086/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen XIX osaston 189 artiklan,
- ottaa huomioon 28. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”EU:n avaruusteollisuuspolitiikka” (COM(2013)0108),
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Kohti kansalaista hyödyttävää Euroopan unionin avaruusstrategiaa” (COM(2011)0152),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Euroopassa” (COM(2016)0178),
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2010 annetun komission tiedonannon maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sovelluksia koskevasta toimintasuunnitelmasta (COM(2010)0308),
- ottaa huomioon Euroopan GNSS-viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 912/2010 muuttamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 512/2014⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Copernicus-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 911/2010 kumoamisesta 3. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 377/2014⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan GNSS-viraston perustamisesta, eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien hallintorakenteista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1321/2004 kumoamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 muuttamisesta 22. syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 912/2010⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1285/2013⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/758⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta 4. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 165/2014⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 150, 20.5.2014, s. 72.⁽²⁾ EUVL L 122, 24.4.2014, s. 44.⁽³⁾ EUVL L 276, 20.10.2010, s. 11.⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 123, 19.5.2015, s. 77.⁽⁶⁾ EUVL L 60, 28.2.2014, s. 1.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon asiaa koskevat neuvoston päätelmät sekä itseohjautuvia ajoneuvoja koskevasta yhteistyöstä 14. huhtikuuta 2016 annetun Amsterdamin julistuksen,
 - ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman avaruusvoimavaroista Euroopan turvallisuudessa ja puolustuksessa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n avaruusteollisuuspolitiikasta ja talouskasvun mahdollisuuksien hyödyntämisestä avaruusosalalla ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 19. tammikuuta 2012 antamansa päätöslauselman kansalaista hyödyttävästä Euroopan unionin avaruusstrategiasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisten satelliittinavigointijärjestelmien liikennesovelluksista – EU:n politiikka lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon tammikuussa 2016 julkaistun tutkimuksen avaruusmarkkinoille pääsystä Euroopassa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että EU:n avaruustoiminnalla on suuri merkitys tieteen ja tekniikan kehitykselle, innovaatioille, talouskasvulle, teollisuuden kilpailukyvyille, sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle, korkeatasoisten työpakkojen ja yritysten luomiselle ja uusien mahdollisuuksien kehittämiseksi sekä aikaisemmassa että myöhemmässä markkinavaiheessa;
- B. katsoo, että satelliittinavigointi, maanhavainnointi ja satelliittiviestintäpalvelut voisivat ratkaisevasti edistää unionin politiikkojen laajan kirjon täytäntöönpanoa; toteaa, että EU:n kansalaiset voisivat hyötyä merkittävästi satelliittinavigointi- ja maanhavainnointipalveluista;
- C. toteaa, että avaruutta koskevien lippulaivaohjelmien täytäntöönpano osoittaa, että yhteistyö EU:n tasolla tuottaa lisäarvoa; ottaa huomioon, että EU:lla ei edelleenkään ole yhdenmukaista avaruuspolitiikkaa;
- D. katsoo, että itsenäinen pääsy avaruuteen on strategisesti tärkeää EU:lle; katsoo, että sijaintia ja ajoitusta koskevat luotettavat ja tarkat tiedot sekä maanhavainnointitiedot ovat ratkaisevan tärkeitä EU:n riippumattomuuden vahvistamiseksi ja että eurooppalaisessa satelliittinavigointijärjestelmässä ja Copernicus-ohjelmassa sovelletaan innovatiivista lähestymistapaa teknologian täytäntöönpanoon; ottaa huomioon, että unioni aikoo investoida yli 11 miljardia euroa GNSS- ja Copernicus-infrastruktuuriin vuoteen 2020 mennessä;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan geostationaarinen navigointilisäjärjestelmä (EGNOS), joka vahvistaa GPS-signaalia, toimii jo ja että Galileo-ohjelmassa aloitetaan pian ensimmäiset palvelut; ottaa huomioon, että Copernicus toimii ja sen tarjoamat tärkeimmät palvelut ovat jo käyttäjien saatavilla ja tiedot vapaasti käytettävissä maailmanlaajuisesti;
- F. toteaa, että avaruustutkimuksen puitteissa kehitetyllä teknologialla on erittäin hyödyllisiä ristiin- ja oheisvaikutuksia muihin politiikan aloihin;
- G. katsoo, että tietojen taltiointiin, verkostoitumiseen ja suurteholaskentaan Euroopassa nykyisin käytetyn infrastruktuurin yhdistäminen on välttämätöntä kapasiteetin kehittämiseksi suurien satelliittitietomäärien käsittelyyn ja että siksi on tärkeää edistää voimakasta ja kilpailukykyistä eurooppalaista toimintaketjun loppupään maanhavainnointia;
- H. ottaa huomioon, että EU:n GNSS-järjestelmän odotetaan tuottavan kahden tulevan vuosikymmenen aikana taloudellista ja sosiaalista hyötyä noin 60–90 miljardin edestä; ottaa huomioon, että maanhavainnointiin perustuvien toimintaketjun loppupään palvelujen markkinoiden vuotuisen potentiaalisen liikevaihdon arvioidaan vuonna 2030 yltävän noin 2,8 miljardiin euroon, josta yli 90 prosenttia on peräisin Copernicus-ohjelmasta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0267.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0534.

⁽³⁾ EUVL C 227 E, 6.8.2013, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle tehty tutkimus avaruusmarkkinoille pääsystä Euroopassa, Sisäasioiden pääosasto, osasto A, 2016, ISBN 978-92-823-8537-1.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- I. toteaa, että avaruusdataan perustuvien toimintaketjun loppupään sovellusten ja palvelujen käyttöönotto ei ole toistaiseksi vastannut odotuksia; toteaa, että avaruusdatamarkkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi täysimääräisesti on elvytettävä sekä julkista että yksityistä kysyntää ja poistettava markkinoiden pirstaleisuus ja kaikki tekniset, oikeudelliset ja muut esteet sisämarkkinoiden toiminnalta avaruusperusteisten tuotteiden ja palvelujen alalla;
- J. ottaa huomioon, että komissio ilmoitti vuoden 2016 työohjelmassaan aikovansa esittää ”avaruusstrategian Euroopalle” ja aloitti asiaa koskevan julkisen kuulemisen huhtikuussa 2016; toteaa, että tässä päätöslauselmassa esitetään strategiaa koskevia näkökohtia;

Avaruusstrategia ja markkinoille pääsy

1. kannustaa komissiota esittämään kokonaisvaltaisen, kunnianhimoisen ja tulevaisuuteen suuntautuneen strategian, jolla varmistetaan lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä EU:n johtava asema avaruusteknologiassa ja palveluissa maailmanlaajuisilla markkinoilla sekä EU:n riippumaton pääsy avaruuteen ja Euroopan avaruusteollisuuden yhtäläiset mahdollisuudet;
2. katsoo, että yhden strategian pääkohdista olisi oltava avaruusdatan, -palvelujen ja -sovellusten markkinoillepääsy, jotta voidaan maksimoida EU:n avaruusohjelmien sosioekonomiset hyödyt;
3. kehottaa komissiota sisällyttämään tulevaan strategiaan selkeää eurooppalaista avaruusteollisuuspolitiikkaa koskevan ehdotuksen;
4. korostaa, että EU:n avaruusohjelmia olisi tulevaisuudessa kehitettävä käyttäjille suunnatuiksi ja niiden olisi perustuttava julkisten, yksityisten ja tieteellisiin tarkoituksiin niitä käyttävien käyttäjien tarpeisiin;
5. toteaa, että EU:n avaruuspolitiikan täytäntöönpanoon osallistuu laaja joukko sidosryhmiä, joita ovat erityisesti komissio, Euroopan GNSS-virasto (GSA), Euroopan avaruusjärjestö (ESA), Copernicus-palvelujen tuottajat (Euroopan sääsatelliittijärjestö Eumetsat, Euroopan ympäristökeskus EYK, Euroopan meriturvallisuusvirasto EMSA, Frontex, Euroopan keskipitkien sääennusteiden keskus, Yhteinen tutkimuskeskus JRC, Mercator Ocean) jäsenvaltiot ja teollisuus; kannustaa niitä edistämään keskinäistä yhteistyötään ja erityisesti EU:n ja ESA:n välistä yhteistyötä; kehottaa komissiota ottamaan merkittävän roolin Euroopan teollisuuden mahdollisuuksien kehittämisessä tietojen saatavuuden, markkinoille pääsyn ja kilpailukyvyn parantamiseksi maailmanlaajuisilla markkinoilla;
6. korostaa tarvetta yksinkertaistaa EU:n avaruustoiminnan institutionaalista rakennetta, jotta helpotetaan sekä julkisten että yksityisten käyttäjien markkinoillepääsyä; pyytää komissiota ottamaan tämän huomioon strategiassa ja ehdottamaan selkeitä määritelmiä eri toimijoiden rooleille;
7. korostaa alueellisen ulottuvuuden merkitystä; kannattaa alue- ja paikallisviranomaisten aktiivisempaa osallistumista menestyksekkääseen EU:n avaruuspolitiikkaan; vaatii, että paikallisia aloitteita on koordinoitava kansallisella tasolla, jotta vältetään komission ja jäsenvaltioiden välisiltä päällekkäisyyksiltä;

Tekniset esteet

8. suhtautuu myönteisesti molemmissa avaruusalun lippulaivaohjelmissä (Galileossa ja Copernicuksessa) saavutettuun edistykseen; katsoo, että niitä olisi pidettävä täydentävinä ohjelmina ja että kaikenlaisiin lisäsynergioihin olisi kannustettava; kehottaa komissiota noudattamaan aikataulua ja varmistamaan molempien lippulaivaohjelmien tarjoamien avaruus- ja maainfrastruktuurin sekä palvelujen toimintavalmiuden nopeasti ja täysimääräisesti; katsoo, että lisäviivästyksen välttäminen on keskeistä yksityisen sektorin luottamisen säilyttämiseksi; muistuttaa eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän globaaleista markkinointimahdollisuuksista, jotka liittyvät EGNOSin kattavuuden laajentamiseen Kaakkois- ja Itä-Eurooppaan, Afrikkaan ja Lähi-itään;
9. kannattaa sellaisten integroitujen sovellusten kehittämistä, joissa käytetään sekä EGNOS/Galileoa että Copernicusta;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

10. katsoo, että Copernicuksesta saatujen tietojen jakaminen on liian hajanaista ja että EU:n lähestymistapa on erittäin tärkeä, jotta Euroopan teollisuus voi hyötyä siitä; korostaa, että Copernicuksen maanhavainnointitietojen saatavuuden parantaminen on vahvan toimintaketjun loppupään teollisuussektorin kehittämisen ennakoedellytys; korostaa erityisesti tarvetta saada entistä nopeammin suuria määriä aikasarjojen kaltaisia maanhavainnointitietoja;

11. kehottaa komissiota varmistamaan, että Copernicuksen tiedot annetaan riippumattomien tieto- ja viestintätekniisten alustojen käyttöön, koska ne mahdollistaisivat massadatan varastoinnin, hallinnoinnin, prosessoinnin ja helpon saatavuuden sekä helpottaisivat mahdollisimman monista lähteistä saatavien tietokokonaisuuksien yhdistämistä ja niiden toimittamista käyttäjälle; katsoo, että tällaisten foorumien olisi

— luotava kysyntää, joka auttaa nykyisen hajanaisuuden poistamisessa, ja luotava sisäiset maanhavaintotietojen markkinat ilman sääntelytoimenpiteiden tarvetta

— taattava avoimet ja syrjimättömät käyttömahdollisuudet käyttäjille

— annettava teollisuudelle mahdollisuus tarjota foorumien kautta mitä tahansa sopiviksi katsomiaan palveluja

— täydennettävä jäsenvaltioiden, ESA:n sekä teollisuuden ja avoimen tieteen pilvipalvelujen toteuttamia muita toimia;

12. suosittelee myös, että komissio työskentelee tiiviisti jäsenvaltioiden ja ESA:n kanssa riittävällä tietosuojalla varustetun asianmukaisesti integroidun infrastruktuurijärjestelmän luomiseksi;

13. korostaa, että ilman Galileo-järjestelmää tukevia piirisarjoja ja vastaanottimia Galileon markkinoille pääsy vaikeutuu huomattavasti; suhtautuu myönteisesti siihen, että eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän talousarviossa on varattu määräraha "peruselementtejä" koskevaan rahoitusohjelmaan, jota GSA hallinnoi ja jolla tuetaan niiden kehittämistä; kehottaa komissiota tutkimaan väliarvioinnin yhteydessä, onko määrärahaa lisättävä;

14. kehottaa GSA:ta jatkamaan työtään piirisarjojen ja vastaanottimien valmistajien kanssa voidakseen ymmärtää heidän tarpeitaan ja antaa heille tarvittavat tekniset tiedot ja eritelmät, jotta varmistetaan, että mahdollisimman suuri määrä käyttäjien laitteita on Galileon kanssa yhteensopivia; katsoo, että teollisuuden tarpeet olisi sisällytettävä ohjelman kehittämisprosessiin, jotta järjestelmä tyydyttää edelleen markkinoiden tarpeet; kehottaa komissiota varmistamaan, että teollisuus ottaa Galileon yhdeksi viitekonstellaatioksi monen konstellaation vastaanottimia varten;

15. palauttaa mieliin, että Galileossa on "eriyttäviä" tekijöitä, toisin sanoen tiettyjä etuja, joita muut GNSS-konstellaatiot eivät tarjoa, kuten avoin todentamispalvelu ja kaupallisen palvelun hyvin suuri tarkkuus ja luotettavuus; korostaa, että nämä eriyttävät tekijät on otettava käyttöön mahdollisimman nopeasti, jotta varmistetaan, että Galileosta tulee viitekonstellaatio ja että sen etuja kilpailijoihin nähden voidaan edistää;

16. korostaa, että on tärkeää varmistaa, että tarvittavat tekniset standardit ovat käytössä, jotta voidaan mahdollistaa avaruusdatan ja palvelujen käyttö; kehottaa komissiota perustamaan jäsenvaltioiden kanssa temaattisia työryhmiä tällaisten standardien laatimiseksi;

Markkinaesteet

17. katsoo, että julkisen sektorin toimien, asiasta vastaavien unionin virastojen toimet mukaan luettuina, olisi oltava ennustettavissa yksityisen sektorin investointien edistämiseksi; uskoo periaatteeseen, että pääasiassa kaupallisten yritysten olisi tarjottava ja hankittava avaruusteknologiapalveluja, ellei ole hyvää syytä, miksi näin ei tehtäisi esimerkiksi konkreettisten turvallisuusriskien vuoksi; ehdottaa, että Copernicus- ja Galileo-asetusten väliarviointia olisi käytettävä sen varmistamiseen, että yksityinen sektori osallistuu entistä enemmän palveluiden hankintaan;

18. kehottaa komissiota määrittelemään Copernicus-datan osalta selvästi ja mahdollisimman nopeasti julkisten ydinpalveluiden roolin (mitä tuotteita ne tarjoavat avointa ja vapaata käyttöoikeutta koskevan toimintapolitiikan puitteissa, uusien tuotteiden lisäämistä koskevat menettelyt) ja mitä olisi jätettävä toimintaketjun loppupään sektorille; kehottaa komissiota arvioimaan erittäin laadukkaana maanhavainnointitietojen tarvetta EU:n sisäisiä operatiivisia tarkoituksia varten; katsoo, että eurooppalaisten kaupallisten toimittajien olisi hankittavat tällaisia tietoja, jotta Euroopan teollisuudelle saadaan hankittua vahva asema, jonka turvin se voi harjoittaa myyntitoimintaa kaupallisilla markkinoilla kaikkialla maailmassa;

kehottaa komissiota myös toteuttamaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan viranomaisten avaruusperusteisten palveluiden hankintaa, myös esikaupallista hankintaa kannustamalla, erityisesti innovatiivisten pk-yritysten tukemiseksi;

19. kehottaa tehostamaan toimia, joilla lisätään kansalaisten, yksityisen sektorin ja loppukäyttäjien tietoisuutta unionin avaruusohjelmien potentiaalista, ja kannustamaan avaruusdatan käyttöä julkisella sektorilla ja yritysmaailmassa; katsoo, että käyttäjälähtöinen ratkaisukeskeinen lähestymistapa, jonka mukaisesti toimintapoliittiset tarpeet sovitetaan asianmukaisesti operatiivisiin satelliittiperusteisiin palveluihin, voi olla tehokas; suosittelee, että komissio edistää Yhdistyneen kuningaskunnan Space for Smarter Government Programme -ohjelman kaltaisia parhaiden käytäntöjen vaihtoa; katsoo, että komissiolla voi olla tärkeä rooli julkisen sektorin tarpeiden yhteen kokoamisessa ja käyttäjäkysynnän luomisen avustamisessa;

20. arvostaa erilaisia tietoisuuden lisäämistä koskevia toimia, joita komissio, GSA, ESA, Copernicus-palvelujen tarjoajat, kansalliset avaruusvirastot ja muut sidosryhmät ovat toteuttaneet; korostaa onnistuneina esimerkkeinä parhaasta käytännöstä eurooppalaista avaruuspolitiikkaa käsitteleviä vuotuisia konferensseja, European Space Solutions -konferensseja, Space Days -tilaisuuksia, European Space Expo -näyttelyä, European Satellite Navigation Competition -kilpailua ja Copernicus Masters -foorumia;

21. katsoo, että olisi toteutettava lisää toimia Copernicus-ohjelman edistämiseksi ja markkinoimiseksi;

22. kannustaa GSA:ta jatkamaan toimiaan Galileon ja EGNOSin edistämiseksi ja markkinoimiseksi sekä antamaan tietoja käyttäjien tarpeista ja satelliittinavigointimarkkinoiden kehityksestä;

23. katsoo, että komission olisi otettava jäsenvaltioiden alueelliset Europe Direct -keskukset mukaan Copernicus- ja Galileo-järjestelmistä saatavaa avaruusdatan etuja koskevan tietämyksen levittämiseen ja myös tuettava viranomaisia niiden tarpeiden määrittämisessä;

Avaruus EU:n toimintapolitiikoissa

24. suosittelee, että komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että unionin avaruusohjelmien infrastruktuuria ja niiden palveluja hyödynnetään asiaan liittyvissä toimintapolitiikoissa ja ohjelmissa; katsoo, että komission olisi vahvistettava EU:n avaruusresurssien sekä sisämarkkinoiden, teollisen perustan, työpaikkojen, kasvun, investointien, energian, ilmaston, ympäristön, terveydenhuollon, maatalouden, metsätalouden, kalastuksen, liikenteen, matkailun, digitaalisten sisämarkkinoiden, aluepolitiikan ja paikallisen suunnittelun kaltaisten politiikan alojen välisiä yhteyksiä; katsoo, että on olemassa huomattavia mahdollisuuksia vastata muuttoliikkeen, rajavalvonnan ja kestävän kehityksen kaltaisiin haasteisiin;

25. kehottaa sen vuoksi komissiota tekemään "avaruustarkastuksen" kaikista nykyisistä ja uusista politiikka-aloitteista, jotta varmistetaan, että EU:n avaruusresursseja hyödynnetään parhaalla tavalla; kehottaa komissiota tarkistamaan olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä ja arvioimaan, ovatko muutokset tarpeellisia satelliittidatan ja -palvelujen (GNSS, maanhavainnointi, televiestintä) käytön edistämiseksi, tarjoamaan sosioekonomisia ja muita etuja sekä tekemään "avaruustarkastuksen" kaikesta uudesta lainsäädännöstä;

26. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuuksia ottaa eurooppalainen satelliittinavigointijärjestelmä käyttöön unionin naapurimaissa, kehityspolitiikassa sekä EU:n ulkopuolisten maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa käytävissä yhteistyötä koskevilla neuvotteluilla;

27. korostaa eurooppalaisen satelliittinavigointijärjestelmän tietojen hyvin suurta merkitystä älykkäiden liikennejärjestelmien ja liikenteen hallintajärjestelmien turvallisuuden lisäämisen ja tehokkaan käytön kannalta; korostaa eCall-asetusta ja digitaalista ajopiirturia koskevaa asetusta, jotka auttavat edistämään Galileon ja EGNOSin käyttöönottoa; kannustaa komissiota käsittelemään muita tärkeitä EU:n kansalaisten turvallisuutta ja turvatoimia hyödyttäviä sovellusaloja kuten hätäpuhelukäytön ja -viestien paikannusta; kehottaa komissiota toteuttamaan tätä koskevia lainsäädäntötoimia, joilla

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

varmistetaan satelliittinavigointijärjestelmien piirisarjojen yhteensopivuus Galileon ja EGNOSin kanssa erityisesti siviili-ilmailun ja kriittisten infrastruktuurien alalla;

28. korostaa, että avaruusdatalla ja -palveluilla voi olla tärkeä rooli, joka vaikuttaa merkittävästi siihen, että Eurooppa voi ottaa johtoaseman esineiden internetin, älykkäiden kaupunkien, massadatan sekä verkkoon liitettyjen tai autonomisten ajoneuvojen kaltaisissa tärkeimmissä tekniikan suuntauksissa; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti Amsterdamin julistukseen, jossa korostetaan Galileon ja EGNOSin roolia;

Rahoituksen ja asiantuntemuksen saatavuus

29. korostaa tarvetta lisätä toimintaketjun loppupään sovellusten ja palvelujen kehittämisen sekä yleensä toimintaketjun loppupään markkinoiden rahoitusta; kehottaa komissiota selvittämään seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana halukkuutta varata tätä tarkoitusta varten entistä suurempi osuus EU:n avaruusbudjetista;

30. korostaa, että EU:lla on käytössään lukuisia rahoitusmahdollisuuksia, jolla voidaan tukea avaruusalaan toimintaketjun loppupäässä (Horisontti 2020, ERI-rahastot, COSME, ESIR jne.); kehottaa komissiota käyttämään näitä välineitä koordinoitusti ja keskitetysti myös neuvonta- ja tukipalveluja edistämällä; kannustaa komissiota myös ottamaan käyttöön innovatiivisia ja joustavia rahoitusmekanismeja ja puuttumaan riskipääoman riittämättömään saatavuuteen; korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota eurooppalaisten startup-, mikro- ja pk-yritysten rahoituksen saannin yksinkertaistamiseen erityisesti siksi, että niitä autetaan menestymään kaupallistamisen varhaisessa vaiheessa;

31. kehottaa komissiota edistämään avaruusalan yritysten, myös pk-yritysten, kansainvälistymistä parantamalla rahoitusmahdollisuuksia ja tukemalla asianmukaisesti unionin avaruusteollisuuden kilpailukykyä sekä myös kohdennetuilla unionin toimilla, jotka mahdollistavat Euroopan itsenäisen pääsyn avaruuteen;

32. suosittelee, että tutkimuksen ja kehittämisen sekä liiketoiminnan kehittämistä koskevien ohjelmien välistä yhteyttä lujitetaan; katsoo erityisesti, että Horisontti 2020 -ohjelman innovaatiopotentiaalia olisi hyödynnettävä paremmin avaruusosalalla; kehottaa laatimaan Horisontti 2020 -ohjelman avaruuteen liittyvien tutkimustulosten yritysmaailmaan levittämistä koskevan strategian ja katsoo, että on edistettävä entistä tiiviimpää yliopistojen ja yksityisten yritysten välistä yhteistyötä sovellusten ja palvelujen kehittämisessä;

33. on vakuuttunut, että avaruusalan yritysten klusterit, yrityshautomot ja vastaavat aloitteet auttavat tukemaan markkinoille saattamista, kannustamaan innovointia ja edistämään avaruusalan sekä tieto- ja viestintätekniikan alan ja muiden talouden alojen välisiä synergioita; suhtautuu myönteisesti joidenkin jäsenvaltioiden tällä alalla toteuttamiin toimiin ja myös ESA:n yrityshautomoihin; katsoo, että komission olisi hyödynnettävä näitä toimia ja kehitettävä johdonmukainen EU:n strategia, jolla tuetaan avaruusalan yrittäjyyttä ja kehitetään menetelmiä niiden yhdistämiseksi laajemmin talouteen; kehottaa komissiota auttamaan korjaamaan maantieteellistä epätasapainoa toimissa, joissa Keski- ja Itä-Euroopan maat ovat jääneet jälkeen; korostaa, että on tehostettava yhteistyötä sekä tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja infrastruktuurivalmiuksien jakamista;

34. katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa vauhditettava taitoja ja yrittäjyyttä edistäviä toimiaan ja houkuteltava teknillisten korkeakoulujen opiskelijoita, nuoria tieteenharjoittajia ja yrittäjiä avaruusosalalle; katsoo, että tämä auttaa säilyttämään johtoaseman avaruustieteen alalla ja estää korkeasti koulutettujen ja osaavien asiantuntijoiden maailman muihin osiin suuntautuvan aivovuodon;

o

o o

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P8_TA(2016)0269

Venezuelan tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 Venezuelan tilanteesta (2016/2699(RSP))

(2018/C 086/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon lukuisat aiemmat ja äskettäiset päätöslauselmansa Venezuelan tilanteesta, erityisesti 27. helmikuuta 2014 Venezuelan tilanteesta ⁽¹⁾, 18. joulukuuta 2014 Venezuelan demokraattisen opposition vainosta ⁽²⁾ ja 12. maaliskuuta 2015 Venezuelan tilanteesta ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon kansalaisyhteiskunnan ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli Venezuela on,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2001 hyväksytyyn Amerikan maiden demokratian peruskirjan,
- ottaa huomioon Venezuelan perustuslain ja erityisesti sen 72 ja 233 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun 20. lokakuuta 2014 antaman lausunnon mielenosoittajien ja poliitikkojen pidätyksistä Venezuelassa,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 7. joulukuuta 2015 antamat julkilausumat Venezuelan vaaleista,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 5. tammikuuta 2016 esittämän julkilausuman Venezuelan uuden kansalliskokouksen virkaanastumisesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun tiedottajan Ravina Shamdasanin 12. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 10. toukokuuta 2016 esittämän julkilausuman Venezuelan tilanteesta,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2016 päivätyn Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille Luis Almagrolle osoitetun Human Rights Watch -järjestön kirjeen Venezuelan tilanteesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Amerikan valtioiden järjestön pysyvän neuvoston 18. toukokuuta 2016 antaman lausunnon,
- ottaa huomioon viralliset tiedonannot, jotka Etelä-Amerikan valtioiden unionin (UNASUR) pääsihteeri on antanut 23. toukokuuta 2016 ⁽⁵⁾ ja 28. toukokuuta 2016 ⁽⁶⁾ alustavista keskusteluista, joita on käyty kansallisen vuoropuhelun käynnistämiseksi Venezuelan hallituksen ja oppositiokoalition (MUD) edustajien välillä,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0176.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0106.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0080.

⁽⁴⁾ <https://www.hrw.org/news/2016/05/16/letter-human-rights-watch-secretary-general-almagro-about-venezuela>

⁽⁵⁾ <http://www.unasursg.org/es/node/719>

⁽⁶⁾ <http://www.unasursg.org/es/node/779>

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon Ise-Shimassa 26. ja 27. toukokuuta 2016 kokoontuneen G7-huippukokouksen julkilausuman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Yhdysvaltojen ulkoministerin John Kerryn 27. toukokuuta 2016 antaman julkilausuman ⁽²⁾, joka koski hänen puhelinkeskusteluaan Espanjan entisen pääministerin José Luis Rodríguez Zapateron kanssa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Venezuelan oppositiokoalitiio MUD voitti 112 paikkaa yksikamarisen kansalliskokouksen 167 edustajapaikasta, mikä toi sille kahden kolmasosan enemmistön, kun taas PSUV-puolue sai 55 paikkaa; ottaa huomioon, että korkein oikeus esti tämän jälkeen neljää vastavalittua kansalliskokousedustajaa, joista kolme edusti MUD:tä, ottamasta vastaan paikkaansa kansalliskokouksessa, mikä vei oppositiolta sen kahden kolmasosan enemmistön;
- B. toteaa, että niiden viiden kuukauden aikana, joina uusi kansalliskokous on toiminut lainsäädännän alalla demokraattisen opposition ollessa enemmistönä, korkein oikeus on langettanut 13 poliittisin perustein annettua tuomiota hallinnon hyväksi, ja ne kaikki vaarantavat oikeusvaltiossa edellytettävän toimivaltarakenteen tasapainon;
- C. toteaa, että sellaiset päätökset kuin poikkeustilan ja taloudellisen hätätilan säätäminen ja vahvistaminen, politiikan valvontaa koskevan kansalliskokouksen toimivallan poistaminen, kieltäytyminen tunnustamasta perustuslaissa kansalliskokoukselle annettua valtaa kumota korkeimman oikeuden tuomarien nimityksiä, Venezuelan keskuspankkia koskevan lain uudistamisen julistaminen perustuslain vastaiseksi sekä kansalliskokouksen sisäisten keskustelusääntöjen artiklojen soveltamisen lakkauttaminen tehtiin muun muassa kansalliskokouksen lainsäädäntävallan vastaisesti ja kunnioittamatta vallan tasapainoa, joka on keskeinen tekijä oikeusvaltiossa;
- D. ottaa huomioon, että poliittisista syistä noin 2 000 henkilöä on vangittu tai määrätty kotiarestiin tai ehdonalaiseen vankeuteen, ja toteaa, että heidän joukossaan on merkittäviä poliittisia johtajia kuten Leopoldo López, Antonio Ledezma ja Daniel Ceballos; ottaa huomioon, että Venezuelan kansalliskokous säätöi 30. maaliskuuta 2016 lain, jolla edellä mainitut vangit armahdetaan ja joka näin helpottaisi vuoropuhelua ja kansallista sovintoa; ottaa huomioon, että kyseinen laki on Venezuelan perustuslain 29 artiklan mukainen huolimatta siitä, että korkein oikeus julisti sen perustuslain vastaiseksi; ottaa huomioon, että Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu Zeid Ra'ad Al-Hussein ilmoitti julkisesti, että armahdusta ja kansallista sovintoa koskeva laki on kansainvälisen oikeuden mukainen, ja ilmaisi pettymyksensä sen hylkäämisestä;
- E. toteaa, että Venezuelassa ei noudateta asianmukaisesti oikeusvaltioperiaatetta ja vallaanjoon periaatetta; katsoo, että nykyiset tiedot viittaavat siihen, että hallitus käyttää vaikutus- ja valvontavaltaa tuomiovallan ja kansallisen vaalilautakunnan suhteen, mikä on demokraattisen järjestelmän kulmakivien eli lainsäädäntövallan ja opposition kannalta haitallista ja on selkeä rikkomus riippumattomuuden ja vallaanjoon periaatetta vastaan, joka on demokraattisten oikeusvaltioiden ominaispiirre;
- F. ottaa huomioon, että demokraattinen oppositio on käynnistänyt perustuslaissa tunnustetun prosessin, jolla viranomaisia voidaan erottaa erottamista koskevan kansanäänestyksen perusteella toimikauden puolenvälin jälkeen; ottaa huomioon, että MUD toimitti kansalliselle vaalilautakunnalle 1,8 miljoonaa Venezuelan kansalaisten tätä prosessia tukevaa allekirjoitusta, mikä oli paljon enemmän kuin 198 000, joita vaadittiin, jotta prosessi olisi laillinen ja perustuslain mukainen;
- G. ottaa huomioon, että Venezuela on joutunut vakavaan humanitaariseen kriisiin, joka johtuu elintarvikkeiden ja lääkkeiden puutteesta; ottaa huomioon, että kansalliskokous on todennut, että maassa vallitsee humanitaarinen terveys- ja elintarvikkeekriisi, sillä lääkkeitä sekä lääkinnällisistä laitteista ja tarvikkeista on yleisesti puutetta, ja se on pyytänyt Maailman terveysjärjestöltä (WHO) humanitaarista apua ja teknistä vierailua edellä kuvattujen olojen todentamiseksi;

⁽¹⁾ <http://www.mofa.go.jp/files/000160266.pdf>

⁽²⁾ <http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2016/05/257789.htm>

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- H. toteaa, että virallisia tilastotietoja ei ole mutta elinolotutkimuksen (ENCOVI, Encuesta de Condiciones de Vida) mukaan Venezuelan köyhyysaste on kaksinkertaistunut vuosien 2013 ja 2016 välillä 30 prosentista 60 prosenttiin; ottaa huomioon, että 75 prosenttia niistä lääkkeistä, joita Maailman terveysjärjestö pitää olennaisina, ei ole saatavilla Venezuelassa;
- I. ottaa huomioon, että hallitus estää humanitaarisen avun pääsyn maahan ja boikotoi erilaisia kansainvälisiä aloitteita kansalaisyhteiskunnan avustamiseksi, kuten on tapahtunut Caritasin ja muiden kansalaisjärjestöjen kanssa;
- J. toteaa, että kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ennusteen mukaan Venezuelan talous supistuu kahdeksan prosenttia vuonna 2016 supistuttuaan jo 5,7 prosenttia vuonna 2015; toteaa, että vaikka vähimmäispalkka on noussut 30 prosenttia, 180,9 prosentin inflaatioaste tekee tyhjäksi venezuelalaisten mahdollisuudet saada kohtuuhintaisia perushyödykkeitä; ottaa huomioon, että IMF:n ennusteen mukaan inflaatioaste on keskimäärin 700 prosenttia vuoden 2016 loppuun mennessä ja 2 200 prosenttia vuonna 2017;
- K. toteaa, että kaukokatseisuuden puute perusinfrastruktuurin rakentamisessa ja tehoton hallinto ovat aiheuttaneet vakavan taloudellisen ja sosiaalisen kriisin, joka ilmenee pitkäkestoisena resurssien, raaka-aineiden, tuotantopanosten, peruselintarvikkeiden ja olennaisten lääkkeiden puuttumisena ja tuotannon pysähtymisenä; toteaa, että maa on vakavien yhteiskunnallisten mullistusten ja humanitaarisen, arvaamattomiin seurauksiin johtavan kriisin partaalla;
- L. ottaa huomioon, että Venezuelassa vallitseva hyvin korkea rikollisuusaste ja täydellinen rikoksista rankaisematta jättäminen ovat tehneet siitä yhden maailman vaarallisimmista maista ja että Caracasissa väkivaltarikosten määrä on maailman korkein eli 119,87 henkirikosta 100 000 ihmistä kohti;
- M. ottaa huomioon, että taistelut laittomien kaivosten hallinnasta ovat yleisiä Guyanan ja Brasilian rajan tuntumassa sijaitsevalla runsaiden mineraaliesiintymien alueella; toteaa, että Bolívarin osavaltiossa sijaitsevassa Tumeremossa tapahtui 4. maaliskuuta 2016 verilöyly, kun 28 kaivostyöläistä ensin katosi ja sitten murhattiin; toteaa, että viranomaiset eivät edelleenkään ole reagoineet asiaan tyydyttävästi ja että toimittaja Lucia Suárez, joka oli äskettäin tutkinut tapausta, ammuttiin kuoliaaksi 28. huhtikuuta 2016 kotonaan Tumeremossa;
- N. ottaa huomioon, että G7-maat antoivat 27. toukokuuta 2016 julkilausuman, jossa Venezuelaa kehoitetaan "luomaan edellytykset hallituksen ja kansalaisten väliselle vuoropuhelulle yhä vakavammaksi muodostuvan taloudellisen ja poliittisen kriisin ratkaisemiseksi", ja ottaa huomioon, että Amerikan valtioiden järjestön pysyvä neuvosto antoi 1. kesäkuuta 2016 lausunnon Venezuelan tilanteesta;
- O. ottaa huomioon, että Dominikaanisessa tasavallassa on viime aikoina käyty alustavia keskusteluja UNASUR:n puitteissa Espanjan entisen pääministerin José Luis Rodríguez Zapateron, Dominikaanisen tasavallan entisen presidentin Leonel Fernándezin ja Panaman entisen presidentin Martín Torrijosin johdolla; toteaa, että keskusteluissa on pyritty käynnistämään kansallinen vuoropuhelu Venezuelan bolivariaanisen tasavallan hallituksen ja MUD:n edustamien oppositiopuolueiden edustajien välillä;
- P. ottaa huomioon, että kriisi voidaan ratkaista vain hallinnon, demokraattisen opposition ja yhteiskunnan kaikilla tasoilla käytävän vuoropuhelun kautta;
1. ilmaisee syvän huolensa demokratian, ihmisoikeuksien ja sosio-ekonomisen tilanteen vakavasta heikentymisestä Venezuelassa sekä maan lisääntyvästä poliittisesta ja yhteiskunnallisesta epävakaudesta;
 2. ilmaisee huolensa myös nykyisestä institutionaalisesta umpikujasta ja siitä, että hallitus käyttää valtion toimivaltaa valvoakseen korkeinta oikeutta ja kansallista vaalilautakuntaa pyrkiessään estämään kansalliskokouksen hyväksymien lakien ja aloitteiden täytäntöönpanon; kehottaa Venezuelan hallitusta kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta ja vallanjaon periaatetta; muistuttaa, että oikeusvaltioperiaatelle perustuvien demokraattisten valtioiden perusperiaate on yhtä lailla legitiimien vallankäytön muotojen erottaminen toisistaan ja niiden keskinäinen riippumattomuus;
 3. kehottaa Venezuelan hallitusta omaksumaan rakentavan asenteen, jotta Venezuelan erittäin vaikea nykytilanne voidaan laukaista perustuslaillisen, rauhanomaisen ja demokraattisen vuoropuheluun perustuvan ratkaisun avulla;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

4. pitää myönteisenä UNASURin pyynnöstä käynnistettyjä sovintoaloitteita, joilla pyritään käynnistämään kansallinen vuoropuhelu hallituksen ja enemmistöasemassa olevan MUD-oppositiokoalition välillä;
5. panee merkille G7-huippukokouksen julkilausuman Venezuelasta; pyytää kesäkuussa kokoontuvaa Eurooppa-neuvostoa antamaan poliittisen julkilausuman maan tilanteesta ja tukemaan äskettäin käynnistettyjä sovittelutoimia, joiden tarkoituksena on sopia demokraattisista ja poliittisista ratkaisuista Venezuelan tilanteeseen;
6. kehottaa Venezuelan hallitusta vapauttamaan välittömästi kaikki poliittiset vangit; muistuttaa, että poliittisten vankien vapauttaminen on opposition esittämä ennakkoehto neuvottelujen aloittamiselle, ja kehottaa molempia osapuolia sopimaan kompromissiratkaisusta, jolla pyritään tukemaan nykyisiä sovittelutoimia; kehottaa EU:ta ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa vaatimaan Venezuelan hallitusta vapauttamaan välittömästi poliittiset vangit sekä mielivaltaisesti pidätetyt monien YK:n ja kansainvälisten järjestöjen esittämien vaatimusten ja armahdusta ja kansallista sovintoa koskevan lain mukaisesti;
7. pyytää viranomaisia kunnioittamaan perustuslaillista oikeutta rauhanomaisiin mielenosoituksiin ja takaamaan mahdollisuuden sen käyttämiseen; kehottaa samoin oppositiojohtajia käyttämään valtaansa vastuullisesti; kehottaa Venezuelan viranomaisia takaamaan kaikkien kansalaisten ja erityisesti ihmisoikeuksien puolustajien, toimittajien, poliittisten aktivistien ja riippumattomien kansalaisjärjestöjen jäsenten turvallisuuden ja heidän mahdollisuutensa käyttää vapaasti oikeuksiaan;
8. kehottaa presidentti Nicolás Maduron hallitusta panemaan pikaisesti toimeen talousuudistuksia yhteistyössä kansalliskokouksen kanssa, jotta voidaan löytää rakentava ratkaisu talous- ja energiakriisiin, erityisesti elintarvikkeiden ja lääkkeiden puutteeseen;
9. ilmaisee vakavan huolestumisensa lisääntyvistä yhteiskunnallista jännitteistä, joita pula perushyödykkeistä kuten elintarvikkeista ja lääkkeitä synnyttää; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ehdottamaan maalle avustus-suunnitelmaa ja vaatimaan, että Venezuelan viranomaiset sallivat humanitaarisen avun toimittamisen maahan ja päästävät maahan kansainväliset järjestöt, jotka haluavat auttaa yhteiskunnan pahimmin kärsineitä osia, jotta voidaan vastata väestön kiireellisimpiin perustarpeisiin;
10. kehottaa Venezuelan hallitusta ja viranomaisia noudattamaan Venezuelan perustuslakia, myös laillisia ja tunnustettuja mekanismeja ja menettelyjä Venezuelan perustuslain mukaisen presidentin erottamista koskevan vaali-prosessin käynnistämiseksi ennen vuoden 2016 päättymistä;
11. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tekemään yhteistyötä Latinalaisen Amerikan maiden ja alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sen varmistamiseksi, että Venezuelassa otetaan käyttöön vuoropuhelun ja kansallisen sovinnon sekä sovittelun mekanismeja, jotta maata voidaan tukea sitä tällä hetkellä koettelevan kriisin ratkaisemisessa rauhanomaisella, demokraattisella ja perustuslaillisella tavalla;
12. pitää ehdottomasti ensisijaisena sitä, että nykyistä laajaa rankaisematta jättämistä vähennetään, sillä se lisää ja edistää väkivallan kasvua ja turvattomuutta maassa, ja että turvataan nykyisen oikeusjärjestelmän kunnioittaminen, mikä edellyttää, että sieppausten, murhien ja muiden päivittäin tapahtuvien rikosten uhrin ja heidän omaisensa saavat oikeutta;
13. kehottaa Venezuelan viranomaisia tutkimaan Tumeremon verilöylyä, jossa 28 kaivostyöntekijää murhattiin, jotta murhaan syyllistyneet ja siihen yllyttäneet voidaan tuoda oikeuden eteen, mukaan lukien ne, jotka ovat sekaantuneet toimittaja Lucía Suárezin äskettäiseen murhaan, joka tehtiin samalla seudulla ja jonka epäillään olevan yhteydessä verilöylyyn;
14. esittää uudelleen pyyntönsä, joka koskee Euroopan parlamentin valtuuskunnan lähettämistä Venezuelaan ja vuoropuhelun käymistä kaikkien konfliktin osapuolten kanssa mahdollisimman pikaisesti;
15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Venezuelan bolivarianisen tasavallan hallitukselle ja kansalliskokoukselle, Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan parlamentaariseen edustajakokoukselle ja Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille.

P8_TA(2016)0270

Hormonaaliset haitta-aineet: tilanne unionin tuomioistuimen 16. joulukuuta 2015 antaman tuomion jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 hormonaalisista haitta-aineista: tilanne Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 16. joulukuuta 2015 antaman tuomion jälkeen (2016/2747(RSP))

(2018/C 086/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22. toukokuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission etenemissuunnitelman hormonaalisia haitta-aineita koskevien kriteerien määrittelystä ("Defining criteria for identifying Endocrine Disruptors in the context of the implementation of the Plant Protection Product Regulation and Biocidal Products Regulation" ⁽²⁾),
 - ottaa huomioon unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-521/14 16. joulukuuta 2015 antaman tuomion ⁽³⁾ (Ruotsin komissiota vastaan nostama kanne, jossa Ruotsia tukivat Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto, Tanska, Suomi, Ranska ja Alankomaat),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 17 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 265 ja 266 artiklan,
 - ottaa huomioon komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin 22. maaliskuuta 2016 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin puhemiehelle ((2016)1416502),
 - ottaa huomioon UNEP:n/WHO:n raportin "State of the science of endocrine disrupting chemicals 2012" ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että asetuksen (EU) N:o 528/2012 5 artiklan mukaisesti tehoaineita, joilla joko täsmennettyjen tieteellisten kriteerien perusteella tai ennen näiden kriteerien hyväksymistä väliaikaisten kriteerien perusteella katsotaan olevan hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia, joilla voi olla haitallisia vaikutuksia ihmisiin, ei hyväksytä, ellei kyseessä ole jokin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu poikkeus;
- B. toteaa, että asetuksen (EU) N:o 528/2012 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, että komissio hyväksyy 13. joulukuuta 2013 mennessä delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä tehoaineiden ja biosidivalmisteiden hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi;
- C. ottaa huomioon, että komissio ei ole vielä­kään hyväksynyt delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä, ja että ne ovat nyt yli kaksi ja puoli vuotta myöhässä;

⁽¹⁾ EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2014_env_009_endocrine_disruptors_en.pdf

⁽³⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d2dc30d51da24ab07e534c8a920ba78762970884.e34KaxiLc3qMb40Rch0SaxuTa3r0?text=&docid=173067&pageIndex=0&doclang=FR&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=717530>

⁽⁴⁾ <http://www.who.int/ceh/publications/endocrine/en/>

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- D. toteaa, että UNEP:n/WHO:n raportissa kutsuttiin hormonaalisia haitta-aineita globaaliksi uhaksi ja viitattiin muun muassa monien hormonitoimintaan liittyvien häiriöiden suureen määrään ja yleistymiseen ihmisillä sekä hormonitoimintaan liittyviin vaikutuksiin luonnonvaraisessa eliöstössä; toteaa, että on saatu näyttöä hormonaalisille haitta-aineille altistumisen haitallisista vaikutuksista lisääntymiseen (hedelmättömyys, syövät, epämuodostumat) ja että on myös saatu todisteita näiden kemikaalien vaikutuksista kilpirauhasen toimintaan, aivotuimintaan, liikalihavuuteen ja aineenvaihduntaan sekä insuliini- ja glukoositasapainoon;
- E. ottaa huomioon, että unionin yleinen tuomioistuin totesi asiassa T-521/14 16. joulukuuta 2015 antamassaan tuomiossa, että komissio oli rikkonut EU:n lainsäädäntöä, koska se oli jättänyt hyväksymättä delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi;
- F. toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin totesi tuomiossaan, että komissiolla oli selkeä, täsmällinen ja ehdoton velvoite, jonka mukaan delegoidut säädökset edellä mainittujen tieteellisten kriteerien määrittämiseksi oli hyväksyttävä 13. joulukuuta 2013 mennessä;
- G. ottaa huomioon, että komission perustama ja Yhteisen tutkimuskeskuksen koordinoima hormonaalisia haitta-aineita käsittelevä neuvoa-antava asiantuntijaryhmä hyväksyi 28. maaliskuuta 2013 raportin tärkeimmistä tieteellisistä kysymyksistä, jotka ovat keskeisiä hormonaalisten haitta-aineiden tunnistamiseksi ja kuvaamiseksi; toteaa, että yksiköiden laatima tieteellisiä kriteerejä koskeva täysimittainen ehdotus oli tuolloin valmiina kolmen vuoden työn jälkeen;
- H. ottaa huomioon, että tuomioistuin totesi, että mikään asetuksen (EU) N:o 528/2012 säännös ei edellytä tieteellisiin vaaroihin perustuvien kriteerien vaikutustenarviointia ja että vaikka komissio pitäisi tällaista vaikutustenarviointia välttämättömänä, se ei vapauttaisi komissiota velvollisuudesta noudattaa asetuksessa säädettyä määräaika (tuomion 74 kohta);
- I. ottaa huomioon, että tuomioistuin päätti myös, että tieteelliset kriteerit voidaan tämentää ainoastaan objektiivisesti sisäeritysjärjestelmää koskevien tieteellisten tietojen perusteella ja riippumatta kaikista muista näkökohdista, erityisesti taloudellisista (tuomion 71 kohta); toteaa, että tuomioistuin selvensi siten, että sosiaalis-taloudellinen vaikutustenarvointi ei sovellu tieteellisestä kysymyksestä päättämiseen;
- J. ottaa huomioon, että tämän lisäksi tuomioistuin katsoi, että komissio ei voi lainsäätäjän sille siirtämää säädösvaltaa käyttäessään asettaa kyseenalaiseksi lainsäätäjän vahvistamaa sääntelytasapainoa sisämarkkinoiden kehittämisen sekä ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön suojelun välillä (tuomion 72 kohta); toteaa, että tuomioistuin selvensi siten, että komission ei pidä arvioida alakohtaisen lainsäädännön sääntelyn muutoksia osana delegoidun säädöksen hyväksymiseen liittyvää vaikutustenarviointia;
- K. toteaa, että tuomioistuimen mukaan asetuksessa (EU) N:o 528/2012 vahvistettujen väliaikaisten kriteerien ei voida katsoa tarjoavan riittävän korkeaa suojelun tasoa (tuomion 77 kohta);
- L. toteaa, että SEUT-sopimuksen 266 artiklan nojalla toimielimen, jonka laiminlyönti on julistettu perussopimusten vastaiseksi, on toteutettava Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet;
- M. toteaa, että parlamentin täysistunnossa helmikuussa 2016 terveydestä ja elintarviketurvallisuudesta vastaava komission jäsen Vytenis Andriukaitis ilmoitti, että komissio jatkaa kuitenkin vaikutustenarvioinnin tekemistä ja pitää sitä hyödyllisenä ja jopa ratkaisevan tärkeänä välineenä, joka ohjaa komission tulevaa päätöstä kriteereistä;
- N. ottaa huomioon, että komissio on velvollinen toteuttamaan vaikutustenarviointia sellaisista lainsäädäntöaloitteista ja muista aloitteista, joilla odotetaan olevan merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia, jotta voidaan kartoittaa vaihtoehtoisia ratkaisuja, ja että vaikutustenarvioinnit ovat hyödyllisiä välineitä, joiden avulla sääntelyviranomaiset voivat arvioida toimintavaihtoehtoja, mutta niillä ei voida ratkaista tieteellisiä kysymyksiä;

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

- O. toteaa, että komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker vahvisti 22. maaliskuuta 2016 päivätyssä kirjeessään parlamentin puhemiehelle Martin Schulzille komission aikomuksen pyytää sääntelyntarkastelulautakunnan kantaa vaikutustenarviointiin ennen tieteellisiä kriteerejä koskevan päätöksen tekemistä ja sitten hyväksyä tieteelliset kriteerit hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi viimeistään kesäkuun lopussa 2016;
- P. toteaa olevan siis päivänselvää, että komissio ei ole vielä toteuttanut toimenpiteitä noudattaakseen tuomioistuimen tuomiota vaan se edelleen rikkoo EU:n lainsäädäntöä, kuten tuomioistuin on todennut, ja rikkoo siten myös SEUT-sopimuksen 266 artiklaa;
- Q. toteaa, että on täysin mahdotonta hyväksyä sitä, että komissio perussopimusten valvojana ei noudata perussopimuksia;
1. arvostelee komissiota paitsi siitä, että se on laiminlyönyt veloitteensa hyväksyä delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 528/2012 nojalla, myös siitä, että se on laiminlyönyt itse perussopimuksissa, erityisesti SEUT-sopimuksen 266 artiklassa, määrättyjä institutionaalisia veloitteitaan;
 2. panee merkille komission poliittisen sitoumuksen ehdottaa tieteellisiä kriteerejä hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi ennen kesää;
 3. korostaa, että yleinen tuomioistuin katsoi, että tieteelliset kriteerit voidaan täsmentää ainoastaan objektiivisesti sisäeritysjärjestelmää koskevien tieteellisten tietojen perusteella ja riippumatta kaikista muista näkökohdista, erityisesti taloudellisista, ja että komissiolla ei ole oikeutta muuttaa perussäädöksessä vahvistettua sääntelytasapainoa käyttäessään sille SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla siirrettyä säädösvaltaa, mutta toteaa, että komission arvion mukaan tämä kysymys on osa sen vaikutustenarviointia;
 4. kehottaa komissiota noudattamaan välittömästi SEUT-sopimuksen 266 artiklan mukaisia veloitteitaan ja hyväksymään välittömästi vaaroihin perustuvat tieteelliset kriteerit hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvoston puheenjohtajalle ja komission puheenjohtajalle sekä antamaan heille tiedoksi täysistunnossa toimitetun äänestyksen tuloksen.
-

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0271

Muuntogeenistä maissia sisältävät, siitä koostuvat tai siitä valmistetut tuotteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi, muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604 ja GA21 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta ja päätösten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU ja 2011/894/EU kumoamisesta (D044931/01 – 2016/2682(RSP))

(2018/C 086/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604 ja GA21 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta ja päätösten 2010/426/EU, 2011/893/EU, 2011/892/EU ja 2011/894/EU kumoamisesta,
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea päätti äänestyksessä 25. huhtikuuta 2016 olla antamatta lausuntoa,
- ottaa huomioon Euroopan elintarvike­turvallisuusviranomaisen (EFSA) 7. joulukuuta 2015 antaman lausunnon ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87705 × MON 89788 (MON-87705-6 × MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 (MON-87708-9 × MON-89788-1) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 3. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa FG72 (MST-FG072-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EFSA GMO Panel (muuntogeenisiä organismeja käsittelevä EFSA:n tiedelautakunta), 2015. Tieteellinen lausunto (EFSA-GMO-DE-2009-66) Syngentan hakemuksesta, joka koski rikkakasvien torjunta-aineita kestävä ja tuhohyönteisiä sietävän maissin Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja alkuperästä riippumatta kaikkien näiden alayhdistelmien markkinoille saattamista asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 tarkoitettuun elintarvike- ja rehukäyttöön sekä tuontia ja valmistusta varten. EFSA Journal 2015; 13(12):4297. (34 sivua. doi:10.2903/j.efsa.2015.4297).

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0040.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0039.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0038.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman 4. joulukuuta 2015 annetusta komission täytäntöönpanopäätöksestä (EU) 2015/2279 muuntogeenistä maissia NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Syngenta France S.A.S. toimitti 9. helmikuuta 2009 Saksan toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1829/2003 5 ja 17 artiklan mukaisesti hakemuksen maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen elintarvikkeiden, elintarvikkeiden ainesosien ja rehun saattamiseksi markkinoille;
- B. ottaa huomioon, että hakemus kattaa myös muuntogeenisen maissin Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 saattamisen markkinoille sitä sisältävissä tai siitä koostuvissa tuotteissa minkä tahansa muun maissin tavoin muuhun kuin elintarvike- ja rehukäyttöön, viljelyä lukuun ottamatta;
- C. ottaa huomioon, että 5. heinäkuuta 2013 Syngenta täydensi hakemusta niin, että se kattaa kaikki yksittäisten muuntotapahtumien alayhdistelmät, joilla saadaan aikaan maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ("alayhdistelmät"), mukaan lukien maissi Bt11 × GA21, maissi MIR604 × GA21, maissi Bt11 × MIR604 sekä Bt11 × MIR604 × GA21, joille on jo myönnetty lupa komission päätöksissä 2010/426/EU ⁽²⁾, 2011/892/EU ⁽³⁾; 2011/893/EU ⁽⁴⁾ ja 2011/894/EU ⁽⁵⁾;
- D. ottaa huomioon, että maissi SYN-BTØ11-1, sellaisena kuin se on kuvattu hakemuksessa, ilmentää Cry1Ab-proteiinia, joka antaa suojan tiettyjä perhostuholaisia vastaan, ja PAT-proteiinia, jonka ansiosta se kestää rikkakasvien torjunta-aineena käytettävää glufosinaattiammoniumia;
- E. ottaa huomioon, että maissi SYN-IR162-4, sellaisena kuin se on kuvattu hakemuksessa, ilmentää Vip3Aa20-proteiinia, joka antaa suojan tiettyjä perhostuholaisia vastaan, ja PMI-proteiinia, jota käytettiin geenitunnistimena;
- F. ottaa huomioon, että maissi SYN-IR6Ø4-5, sellaisena kuin se on kuvattu hakemuksessa, ilmentää Cry3A-proteiinia, joka antaa suojan tiettyjä kovakuoriaisiin kuuluvia tuholaisia vastaan, ja PMI-proteiinia, jota käytettiin geenitunnistimena;
- G. ottaa huomioon, että maissi MON-ØØØ21-9, sellaisena kuin se on kuvattu hakemuksessa, ilmentää Cry1Ab-proteiinia, joka antaa suojan tiettyjä perhostuholaisia vastaan, ja mEPSPS-proteiinia, jonka ansiosta se kestää glyfosaattia sisältäviä rikkakasvien torjunta-aineita;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0456.

⁽²⁾ Komission päätös 2010/426/EU, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2010, luvan myöntämisestä muuntogeenistä maissia Bt11xGA21 (SYN-BTØ11-1xMON-ØØØ21-9) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (EUVL L 199, 31.7.2010, s. 36).

⁽³⁾ Komission päätös 2011/892/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, muuntogeenistä maissia MIR604xGA21 (SYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (EUVL L 344, 28.12.2011, s. 55).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2011/893/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, muuntogeenistä maissia Bt11xMIR604 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (EUVL L 344, 28.12.2011, s. 59).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2011/894/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, muuntogeenistä maissia Bt11xMIR604xGA21 (SYN-BTØ11-1xSYN-IR6Ø4-5xMON-ØØØ21-9) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (EUVL L 344, 28.12.2011, s. 64).

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- H. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön alainen Kansainvälinen syöväntutkimuskeskus luokitteli 20. maaliskuuta 2015 glyfosaatin todennäköisesti ihmisissä syöpää aiheuttavaksi aineeksi ⁽¹⁾;
- I. toteaa, että ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi äänestettiin pysyvässä komiteassa 25. huhtikuuta 2016 ja että komitea ei antanut asiasta lausuntoa;
- J. ottaa huomioon, että komissio piti asetuksen (EY) N:o 1829/2003 muuttamisesta 22. huhtikuuta 2015 annetun säädösehdotuksensa perusteluissa valitettavana sitä, että asetuksen (EY) N:o 1829/20031 voimaantulon jälkeen komissio on hyväksynyt lupapäätökset sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ilman jäsenvaltioiden komiteoiden lausuntojen tukea ja että muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen luvista päätettäessä on muodostunut säännöksi, että asia palautetaan komissiolle lopullista päätöstä varten, mikä on hyvin pitkälti poikkeus siitä, miten menettely kokonaisuutena toimii;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetyn täytäntöönpanovallan;
 2. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksen täytäntöönpanopäätökseksi;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ IARC Monographs Volume 112: arviointi viidestä orgaanista fosfaattia sisältävästä hyönteisten torjunta-aineesta ja rikkakasvien torjunta-aineesta, 20. maaliskuuta 2015, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0272

Muuntogeeninen neilikka (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-27531-4)**Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 luonnoksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen neilikan (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-27531-4) markkinoille saattamisesta (D044927/02 – 2016/2683(RSP))**

(2018/C 086/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon luonnoksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen neilikan (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-27531-4) markkinoille saattamisesta (D044927/02,
 - ottaa huomioon geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,
 - ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 15. joulukuuta 2015 antaman lausunnon⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 10. marraskuuta 2014 antaman lausunnon⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2016 järjestetyn sääntelykomitean äänestyksen tuloksen,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon maaliskuussa 2013 muuntogeenisen neilikan (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-27531-4) markkinoille saattamista koskevan ilmoituksen (viite C/NL/13/01), jonka Osakassa, Japanissa toimiva Suntory Holdings Limited -yhtiö antoi maaliskuussa 2013 Alankomaiden toimivaltaiselle viranomaiselle;
- B. ottaa huomioon, että ilmoitus C/NL/13/01 koskee pelkästään leikkokukkana koristetarkoituksessa käytetyn geneettisesti muunnetun neilikan linjan SHD-27531-4 tuontia, jakelua ja vähittäiskauppaa unionissa;
- C. toteaa, että sääntelykomitea ei antanut 25. huhtikuuta 2016 lausuntoa ja että seitsemän jäsenvaltiota (jotka edustivat 7,84:ä prosenttia väestöstä) äänesti komission täytäntöönpanopäätöstä koskevaa luonnosta vastaan, kuusi jäsenvaltiota (jotka edustivat 46,26:ta prosenttia väestöstä) äänesti tyhjää, yksitoista jäsenvaltiota (jotka edustivat 36,29:ä prosenttia väestöstä) äänesti luonnoksen puolesta ja neljä jäsenvaltiota ei ollut edustettuna;

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EFSA:n GMO-paneelin vuonna 2015 antama tieteellinen lausunto, joka koskee Suntory Holdings Limited -yhtiön tekemää C-osan ilmoitusta (viite C/NL/13/01) terälehtien värin osalta muutettuna leikkokukkana koristetarkoituksessa käytetyn neilikan linjan SHD-27531-4 tuontia, jakelua ja vähittäiskauppaa. EFSA Journal 2015;13(12):4358, s. 19 alk. (doi:10.2903/j.efsa.2015.4358).

⁽⁴⁾ EFSA:n GMO-paneelin vuonna 2014 antama tieteellinen lausunto, joka koskee jäsenvaltion esittämää vastalauseita ilmoituksen (viite C/NL/13/01) johdosta. Ilmoitus koskee Suntory Holdings Limited -yhtiön tekemää direktiivin 2001/18/EY mukaista C-osan ilmoitusta terälehtien värin osalta muutettuna tuontileikkokukkana koristetarkoituksessa käytetyn neilikan linjan SHD-27531-4 markkinoille saattamista. EFSA Journal (2014); 12(11):3878, s. 9 alk. (doi:10.2903/j.efsa.2014.3878).

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- D. ottaa huomioon EFSA:n lausunnon, jonka mukaan sen GMO-paneeli on tietoinen siitä, että tietyillä väestöryhmillä on tapana käyttää harkitusti neilikoiden terälehtiä ruoan koristeena;
- E. toteaa, että EFSA:n GMO-paneeli ei ole kuitenkaan arvioinut geenimuunnettujen neilikoiden tietoisesta ihmisravintona käytön mahdollisia seurauksia;
- F. toteaa, että EFSA:n lausunnossa ei myöskään käsitelty sitä, että eläimet söisivät geenimuunnettujen neilikoiden kukkia joko tietoisesta tai tahattomasta toiminnasta seurauksena;
- G. toteaa, että kyseinen neilikka kuuluu laajalti viljellyn *Dianthus*-suvun *Dianthus caryophyllus* -lajiin;
- H. toteaa, että *Dianthus*-sukuun kuuluvat luonnonvaraiset ja viljellyt lajit ovat suhteellisen monimuotoisia, koska niiden alkuperä ulottuu Etelä-Venäjältä Kreikan vuoristoseudulle ja Ranskan Auvergnen vuorille; toteaa, että *Dianthus* spp. -lajit ovat sopeutuneet viileämpiin Euroopan ja Aasian vuoristoseutuihin ja niitä esiintyy myös Välimeren rannikkoalueilla; toteaa, että *Dianthus caryophyllus* on koristekasvi, jota viljellään laajalti Euroopassa niin kasvihuoneissa kuin avomaalla (esimerkiksi Italiassa ja Espanjassa) ja sitä esiintyy satunnaisesti luonnonvaraisena eräissä Välimeren maissa, joskin tämä ilmiö vaikuttaa rajoittuvan Kreikan ja Italian Välimeren-rannikkoalueille, sekä Sisiliaan, Korsikaan ja Sardiniaan ⁽¹⁾;
- I. toteaa, että Italia, Espanja ja Alankomaat ovat tärkeimmät neilikantuottajat ja että luonnonvaraista *Dianthus caryophyllus* -lajia esiintyy lähinnä Ranskassa ja Italiassa ⁽²⁾;
- J. toteaa Kyproksen vastustaneen ilmoitusta ja EFSA:n GMO-paneelin olleen maan kanssa yhtä mieltä siitä, että SHD-27531-4 linjan yksittäisten neilikoiden leviämisen mahdollisuutta (esimerkiksi juurtumalla) ei voida sulkea pois; ottaa huomioon, että EFSA:n mukaan versoista leikattu varsi saattaa levitä juurtumalla tai mikrolisäyksen avulla ja päästä ympäristöön (esimerkiksi puutarhoihin);
- K. toteaa, että luonnonvaraisen *Dianthus* spp.-lajin ristipölytyksen hoitavat pölyttäjähyönteiset, erityisesti perhoset, joiden imukärsät ovat riittävän pitkiä ulottumaan kukan pohjalla olevaan nektariin; toteaa EFSA:n GMO-paneelin olevan sitä mieltä, ettei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että perhoset levittävät geneettisesti muunnetun SHD-27531-4 linjan neilikan siitepölyä luonnonvaraisiin *Dianthus*-lajeihin;
- L. toteaa, että kun geneettisesti muunnetun SHD-27531-4 linjan *Dianthus caryophyllus* L. -neilikan koristeellinen arvo lakastuu, siitä tulee jätettä, joka kiertotalouden periaatteiden mukaisesti saatetaan käsitellä kompostoimalla; toteaa kuitenkin, että EFSA ei ole analysoinut tällaisen ympäristöön pääsemisen vaikutuksia;
- M. toteaa EFSA:n GMO-paneelin katsovan, että jos SHD-27531-4 linjan neilikka pääsee ympäristöön elinkelpoisten siementen, siitepölyn tai juurtuneiden kasvien välityksellä, kyseisellä neilikalla ei olisi tehostettuja toimivuusominaisuuksia lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvi altistuu sulfonyyliureaa sisältäville torjunta-aineille;
- N. toteaa, että geneettisesti muunnetulla neilikalla on SuRB (als) -geeni, joka koodaa *Nicotiana tabacum*ista peräisin olevaa asetolaktaattisyntaasia (ALS) ja joka antaa vastustuskyvyn sulfonyyliurealle;
- O. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan torjunta-aineita koskevan toimintaverkoston (PAN UK) mukaan eräät torjunta-aineet, kuten sulfonyyliureat, sulfonamidit ja imidatsolinonit, ovat kasveille hyvin myrkyllisiä jo hyvin pieninä annoksina; toteaa, että verkoston mukaan sulfonyyliureoilla on korvattu muita torjunta-aineita, jotka ovat eläimille myrkyllisempiä; toteaa, että verkoston mukaan asiantuntijat ovat varoittaneet siitä, että sulfonyyliureoiden laajalle levinneellä käytöllä saattaa olla tuhoisia vaikutuksia muiden kuin aineen kohteena olevien kasvuvoimien tuottavuudelle, luonnonvaraisten kasvipopulaatioiden muodostumiselle sekä luonnon ravintoketjuille ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Tutin et al., 1993.

⁽²⁾ <http://gmoinfo.jrc.ec.europa.eu/csnifs/C-NL-13-01.pdf>

⁽³⁾ http://www.pan-uk.org/pestnews/Issue/pn88/PN88_p4-7.pdf

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

- P. toteaa, että sulfonyyliureat ovat yleisiä toissijaisia vaihtoehtoja 2-tyyppin diabeteksen hoidossa ja että niihin liittyy suurempi kardiovaskulaaristen komplikaatioiden riski kuin muihin diabeteksen hoidossa käytettyihin lääkkeisiin ⁽¹⁾;
- Q. toteaa, että sulfonyyliurealle vastustuskykyisten kasvien markkinoiden luominen kannustaa maailmanlaajuisesti siihen, että kyseistä diabeteslääkettä käytetään torjunta-aineena;
- R. toteaa, että lääkkeen käyttäminen muuhun kuin kansanterveyttä koskeviin tarkoituksiin johtaa aineen hallitsemattomaan leviämiseen ekosysteemissä, mikä saattaa heikentää maailmanlaajuisesti biologista monimuotoisuutta ja aiheuttaa kemiallisia epäpuhtauksia juomaveteen;
1. katsoo, että komission täytäntöönpanopäätöstä koskevassa luonnoksessa ei saavuteta direktiivissä 2001/18/EY tarkoitettua terveyden ja ympäristön suojelemisen tavoitetta, joten siinä ylitetään tässä direktiivissä säädetyt täytäntöönpanovaltuudet;
 2. pyytää komissiota peruuttamaan luonnoksen täytäntöönpanopäätökseksi;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ [http://thelancet.com/journals/landia/article/PIIS2213-8587\(14\)70213-X/fulltext](http://thelancet.com/journals/landia/article/PIIS2213-8587(14)70213-X/fulltext)

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0274

Kambodža

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 Kambodžasta (2016/2753(RSP))

(2018/C 086/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Kambodžaa koskevat aiemmat päätöslauselmansa, muun muassa 26. marraskuuta 2015 Kambodžan poliittisesta tilanteesta ⁽¹⁾, 9. heinäkuuta 2015 Kambodžan kansalaisjärjestöjä ja ammattiliittoja koskevista lakiesityksistä ⁽²⁾ sekä 16. tammikuuta 2014 oikeuksien puolustajien ja oppositioaktivistien tilanteesta Kambodžassa ja Laosissa ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 30. toukokuuta 2016 annetun paikallisen EU:n julkilausuman Kambodžan poliittisesta tilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 20. elokuuta 2015 antaman raportin Kambodžan ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 2. lokakuuta 2015 antaman päätöslauselman Kambodžasta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuskomission 27. huhtikuuta 2015 hyväksymät päätelmät Kambodžaa koskevasta toisesta määräaikaisraportista,
 - ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 2008 annetut ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja Kambodžan kuningaskunnan välillä vuonna 1997 tehdyn yhteistyösopimuksen,
 - ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 8. maaliskuuta 1999 hyväksymän päätöslauselman yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntaelinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia,
 - ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan 1. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon, jossa Kambodžaa kehoitetaan vahvistamaan naisten ja alkuperäiskansojen oikeuksien suojelua,
 - ottaa huomioon 2. toukokuuta 2016 annetun kansalaisjärjestöjen yhteisen julkilausuman, jossa tuomitaan syyteiden nostaminen ihmisoikeuksien puolustajia vastaan,
 - ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta,
 - ottaa huomioon Kambodžan perustuslain, erityisesti sen 41 artiklan, jossa vahvistetaan ilmaisun- ja kokoontumisvapaus, 35 artiklan oikeudesta poliittiseen osallistumiseen ja 80 artiklan parlamentaaraisesta koskemattomuudesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että viime kuukausina poliittisen opposition jäsenten, ihmisoikeusaktivistien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien pidätykset ovat lisääntyneet tasaisesti;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0413.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0277.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0044.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- B. ottaa huomioon, että pääministeri Hun Sen on ollut vallassa jo yli 30 vuoden ajan; ottaa huomioon, että johtavan oppositiopuolueen CNRP:n puheenjohtaja Sam Rainsy on yhä omasta aloitteestaan maanpaossa, jonka syynä ovat aiemmat, tekaistujen poliittisten perusteiden nojalla esitetyt syytökset, ja toteaa, että CNRP:n virkaa tekevä puheenjohtaja Kem Sokha on tutkinnan kohteena; ottaa huomioon, että 22. huhtikuuta 2016 Phnom Penhin tuomioistuimen syyttäjä ilmoitti, että CNRP:n puheenjohtajaa Sam Rainsya koskeva, uusiin poliittisiin syytöksiin perustuva oikeudenkäynti käydään hänen poissaollessaan 28. heinäkuuta 2016 alkaen;
- C. ottaa huomioon, että 20. marraskuuta 2015 tuomioistuin kutsui Sam Rainsyn kuultavaksi hänen julkisella Facebook-sivullaan julkaistusta päivätyksestä, jonka oli tehnyt oppositiota edustava senaattori Hong Sok Hour, joka on ollut elokuusta 2015 asti pidätettynä syytettynä väärentämisestä ja rikokseen yllyttämisestä sen jälkeen, kun hän oli lisännyt Sam Rainsyn Facebook-sivulle videon, joka sisälsi väääräksi väitetyn asiakirjan vuoden 1979 rajasopimuksesta Vietnamin kanssa;
- D. ottaa huomioon, että 3. toukokuuta 2016 Phnom Penhin kunnallinen tuomioistuin kutsui Kem Sokhan kuultavaksi kunnianloukkaussyytteistä sekä parlamentin jäsenet Pin Ratanan ja Tok Vanchanin huolimatta siitä, että ne nauttivat koskemattomuudesta;
- E. ottaa huomioon, että 12. toukokuuta 2016 tunnettu poliittinen analyttikko Ou Virak kutsuttiin myös kuultavaksi kunnianloukkaussyytteistä tämän ilmaistua mielipiteensä Kem Sokhan tapauksesta;
- F. toteaa, että 2. toukokuuta 2016 nostettiin poliittisin perustein syytteet seuraavia henkilöitä vastaan: Ny Sokha, Nay Vanda ja Yi Soksan (kolme johtavaa ihmisoikeuksien puolustajaa Kambodžan ihmisoikeus- ja kehitysjärjestöstä (ADHOC)), entinen ADHOCin työntekijä Ny Chakrya, joka on maan kansallisen vaalilautakunnan (NEC) varapääsihteeri, ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston (UN OHCHR) työntekijä Soen Sally; toteaa, että he voivat saada jopa kymmenen vuoden vankeustuomiot;
- G. ottaa huomioon, että kansalliskokouksen opposition jäseneltä Um Sam Anilta riistettiin hänen parlamentaarinen koskemattomuutensa ja hänet pidätettiin 11. huhtikuuta 2016 ”yllytystä yhteiskunnallisen kaaoksen aiheuttamiseen” koskevien tekaistujen syytösten nojalla, jotka liittyvät hänen väkivallattomiin kannanottoihinsa Kambodžan ja Vietnamin suhteista; toteaa, että sen jälkeen poliisin terrorismiyksikkö piti häntä pidätettynä, hänet asetettiin syyteeseen ja vangittiin oikeudenkäyntiä varten näiden syytteiden nojalla;
- H. ottaa huomioon, että 26. huhtikuuta 2016 Phnom Penhin tuomioistuin asetti syyteeseen entisen ammattiyhdistysjohtajan Rong Chhunin, joka on tällä hetkellä Kambodžan kansallisen vaalilautakunnan jäsen, tekaistujen poliittisten perusteiden nojalla yllyttämisestä väkivaltaan, mikä liittyy siihen, että hallituksen turvallisuusjoukot tukahduttivat työntekijöiden lakkoja joulukuun lopulla 2013 ja tammikuun alussa 2014; ottaa huomioon, että tulossa on kahdet tärkeät vaalit (kunnallisvaalit vuonna 2017 ja parlamenttivaalit vuonna 2018), ja katsoo, että hallitus yrittää vaikuttaa näihin vaaleihin painostamalla kansallista vaalilautakuntaa;
- I. ottaa huomioon, että 9. toukokuuta 2016 ADHOCin työntekijöiden pidätyksiä vastaan rauhanomaisesti mieltään osoittaneet kahdeksan henkilöä, muun muassa kansalaisjärjestö Sahnmakun Teang Tnautin johtaja Ee Sarom, kansalaisjärjestö LICADHOn apulaisjohtaja Khimsan Thav sekä LICADHOn ruotsalainen ja saksalainen neuvonantaja, pidätettiin ja heidät vapautettiin pian sen jälkeen; ottaa huomioon, että 16. toukokuuta 2016 sama tapahtui viidelle rauhanomaiselle mielenosoittajalle;
- J. ottaa huomioon, että EU on Kambodžan tärkein kumppani kehitysavussa, johon on myönnetty 410 miljoonaa euroa vuosiksi 2014–2020; ottaa huomioon, että EU tukee useita Kambodžan kansalaisjärjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toteuttamia ihmisoikeusaloitteita; ottaa huomioon, että Kambodža on erittäin riippuvainen kehitysavusta;
- K. ottaa huomioon, että 26. lokakuuta 2015 ryhmä hallitusta kannattavia mielenosoittajia hyökkäsi Phnom Penhissä julmasti kahden oppositiopuolueen (CNRP) kansanedustajan Nhay Chamrouenin ja Kong Sakphean kimppuun ja uhkasi kansalliskokouksen ensimmäisen varapuhemiehen yksityisasunnon turvallisuutta; ottaa huomioon tiedot, joiden mukaan poliisi ja muut valtion turvallisuuselimet seurasivat sivusta eivätkä puuttuneet hyökkäyksiin; ottaa huomioon, että näihin hyökkäyksiin liittyviä pidätyksiä on tehty mutta ihmisoikeuksia ajavat Kambodžan kansalaisjärjestöt ovat ilmaisseet huolensa, että todelliset hyökkääjät ovat yhä vapaalla jalalla;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- L. ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan ja kansainvälisen yhteisön laajasta arvostelusta huolimatta vahvistettiin yhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä koskeva laki, joka antaa valtion viranomaisille mielivaltaisen harkintavallan ihmisoikeuksia puolustavien järjestöjen lakkauttamiseksi ja niiden perustamisen estämiseksi, ja toteaa, että laki on jo alkanut estää ihmisoikeustyötä Kambodžassa ja vaikeuttaa kansalaisyhteiskunnan toimintaa;
- M. ottaa huomioon, että sen jälkeen, kun yhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä koskeva laki hyväksyttiin vuonna 2015, viranomaiset eivät ole antaneet kansalaisjärjestöille lupaa järjestää laajoja julkisia tapahtumia, ja toteaa, että viime kuukausina poliisivoimat ovat häirinneet vaihtelevassa määrin kaikkia maailman Habitat-päivän, kansainvälisen ihmisoikeuksien päivän, kansainvälisen naisten päivän ja kansainvälisen työn päivän yhteydessä järjestettyjä tapahtumia ja muita mielenosoituksia;
- N. ottaa huomioon, että Kambodžan senaatti hyväksyi 12. huhtikuuta 2016 ammattiliittoja koskevan lain, jolla asetetaan uusia rajoituksia työntekijöiden järjestäytymisoikeudelle ja annetaan valtion viranomaisille uusia mielivaltaisia valtuuksia estää ammattiliittoja käyttämästä kyseistä oikeutta;
1. on erittäin huolestunut Kambodžan oppositiopoliitikkojen ja ihmisoikeusaktivistien toimintaedellytysten huonontumisesta ja tuomitsee kaikki näitä ihmisiä vastaan tehdyt väkivallanteot, poliittisin perustein nostetut syytteet, mielivaltaiset pidätykset, kuulustelut ja tuomiot;
 2. pitää valitettavana poliittisin perustein asetettujen syytteiden sekä ihmisoikeuksien puolustajien ja aktivistien oikeudellisen ajohahdin lisääntymistä ja erityisesti poliittisin perustein asetettuja syytteitä ja tuomioita, jotka liittyvät aktivistien, poliittikan arvostelijoiden ja ihmisoikeuksien puolustajien lailliseen työhön Kambodžassa;
 3. vaatii Kambodžan viranomaisia kumoamaan pidätysmääräyksen ja luopumaan kaikista syytteistä oppositiojohtaja Sam Rainsya sekä kansalliskokouksessa ja senaatissa istuvia CNRP:n jäseniä, myös senaattori Hong Sok Houria, vastaan; kehottaa vapauttamaan välittömästi viisi ihmisoikeuksien puolustajaa, nimittäin Ny Sokhan, Nay Vandan, Yi Soksanin, Lim Monyn ja Ny Chakran, jotka ovat yhä säilöön otettuina, jotta nämä poliitikot, aktivistit ja ihmisoikeuksien puolustajat saisivat tehdä työtään vapaasti ilman pidätyksen tai vainon pelkoa, sekä lopettamaan tuomioistuinten käyttämisen ihmisten vainoamiseen poliittisin perustein nostetuilla ja tekaistuilla syytteillä; kehottaa kansalliskokousta palauttamaan välittömästi Sam Rainsyn, Um Sam Anin ja Hong Sok Hourin virkaansa ja palauttamaan heidän parlamentaarisen koskemattomuutensa;
 4. vaatii Kambodžan viranomaisia luopumaan kaikista poliittisin perustein nostetuista syytteistä ja muista rikosoikeudellisista menettelyistä ADHOCia ja muita Kambodžan ihmisoikeusaktivisteja vastaan, lopettamaan kaikki yhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä koskevan sortavan lain soveltamista koskevat uhkaukset sekä kaikki yritykset uhkailla ja ahdistella ihmisoikeuksien puolustajia ja kansallisia ja kansainvälisiä järjestöjä ja vapauttamaan välittömästi ja ehdoitta kaikki ne, jotka on vangittu poliittisin perustein tai tekaistujen syytteiden nojalla;
 5. kehottaa Kambodžan hallitusta tunnustamaan kansalaisyhteiskunnan, ammattiliittojen ja poliittisen opposition legitimiin ja hyödyllisen roolin Kambodžan yleisen taloudellisen ja poliittisen kehityksen edistämiseksi;
 6. kannustaa hallitusta työskentelemään demokratian ja oikeusvaltion vahvistamiseksi ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, joihin kuuluu moniarvoisuutta ja yhdistysvapautta ja sananvapautta koskevien perustuslain säännösten noudattaminen;
 7. muistuttaa, että ketään uhkaamaton demokraattisen vuoropuhelun ympäristö on välttämätön maan poliittisen vakauden, demokratian ja rauhallisen yhteiskunnan kannalta, ja vaatii hallitusta ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin kaikkien Kambodžan demokraattisesti valittujen edustajien turvallisuuden takaamiseksi riippumatta heidän poliittisista mielipiteistään;
 8. pitää myönteisenä kansallisen vaalilautakunnan uudistamista perustuslain muutoksella, joka tehtiin sen jälkeen, kun Kambodžan kansanpuolue CPP ja CNRP sopivat vaaliuudistuksesta heinäkuussa 2014; korostaa, että vaalilautakuntaan kuuluu nyt neljä CPP:n edustajaa, neljä CNRP:n edustajaa ja yksi kansalaisyhteiskunnan edustaja;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

9. kehottaa hallitusta varmistamaan yhteistyössä YK:n kanssa täysimääräiset ja puolueettomat tutkimukset, joiden perusteella nostetaan syytteet kaikkia niitä vastaan, jotka ovat vastuussa äskettäisistä asevoimien jäsenten suorittamista raakalaismaisista hyökkäyksistä kansalliskokouksessa istuvia kansallisen pelastuksen puolueen jäseniä vastaan ja sotilaiden ja poliisien liiallisesta voimankäytöstä mielenosoitusten, lakkojen ja yhteiskunnallisten levottomuuksientukahduttamisessa;
 10. kehottaa Kambodžan viranomaisia luopumaan kaikista syyteistä entistä ammattiyhdistysjohtajaa ja vaalilautakunnan jäsentä Rong Chhunia vastaan;
 11. kehottaa jäsenvaltioita, komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja komissiota määrittelemään Kambodžan tuleville vaaleille selkeät kriteerit, jotka ovat ilmaisun-, yhdistymis- ja kokoontumisvapautta koskevan kansainvälisen oikeuden mukaiset, ja välittämään ne julkisesti Kambodžan viranomaisille ja oppositiolle; kehottaa EUH:ta sitomaan EU:n taloudellisen avun määrän maan ihmisoikeustilanteen paranemiseen;
 12. ilmaisee huolensa uudesta ammattiyhdistyslaista; kehottaa hallitusta kumoamaan ammattiyhdistyslain, yhdistyksiä ja kansalaisjärjestöjä koskevan lain ja muut vastaavat lait, jotka rajoittavat perusvapauksia ja uhkaavat ihmisoikeuksien toteutumista; vaatii hallitusta varmistamaan, että kaikki ihmisoikeuksia koskeva lainsäädäntö on Kambodžan perustuslain ja kansainvälisten normien mukainen;
 13. vaatii Kambodžan hallitusta lopettamaan kaikki pakkohäädöt ja maananastukset ja varmistamaan, että mahdolliset häädöt tehdään täysin kansainvälisten normien mukaisesti;
 14. korostaa EU:n vaalitarkkailuvaluuskunnan merkitystä ja sen osuutta oikeudenmukaisissa ja vapaissa vaaleissa; kehottaa vaalilautakuntaa ja asianomaisia hallintoviranomaisia varmistamaan, että kaikilla äänioikeutetuilla, myös siirtotyöläisillä ja vangeilla, on mahdollisuus ja aikaa käyttää rekisteröitymismahdollisuutta;
 15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Kambodžan hallitukselle ja kansalliskokoukselle.
-

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0275

Tadžikistan ja mielipidevankien tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 mielipidevankien tilanteesta Tadžikistanissa (2016/2754(RSP))

(2018/C 086/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 7, 8 ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tadžikistanin tasavallan välisen kumppanuuden perustavan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen allekirjoittamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanon nykytilasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 22. kesäkuuta 2015 hyväksymät päätelmät EU:n Keski-Aasian strategiasta,
- ottaa huomioon EU:n Keski-Aasian strategian täytäntöönpanosta ja uudelleentarkastelusta 13. huhtikuuta 2016 antamansa mietinnön ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. helmikuuta 2016 Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle annetun EU:n julkilausuman Tadžikistanin islamilaisen elpymisen puolueen rikosoikeudenkäynnistä Tadžikistanissa,
- ottaa huomioon EU:n Keski-Aasian erityisedustajan päätelmät vierailustaan Tadžikistaniin 18. syyskuuta 2015,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 3. kesäkuuta 2016 antaman julkilausuman Tadžikistanin korkeimman oikeuden päätöksestä, jolla islamilaisen elpymisen puolueen varajohtajat tuomittiin elinkautiseen vankeusrangaistukseen,
- ottaa huomioon mielipiteen- ja sananvapauden edistämisestä ja suojelusta vastaavan YK:n erityisraportoijan 9. maaliskuuta 2016 tekemän Tadžikistanin-vierailun päätteeksi laatimat alustavat huomautukset,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. istunnossa 6. toukokuuta 2016 Tadžikistanille annetut yleisen määräaikaissarvioinnin suositukset,
- ottaa huomioon EU:n ja Tadžikistanin vuotuiset ihmisoikeusvuoropuhelut,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisöjen ja poliittisten oikeuksien koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, joka takaa ilmaisunvapauden, kokoontumisvapauden, oikeuden yksityiselämän ja perhe-elämän kunnioittamiseen sekä oikeuden tasa-arvoon ja jossa kielletään syrjintä näiden oikeuksien käyttämisessä,
- ottaa huomioon kidutuksen ehkäisemisestä 27.–29. toukokuuta 2014 pidetyn alueellisen konferenssin ja yhteiskunnan roolista kidutuksen ehkäisemisessä 31. toukokuuta–2. kesäkuuta 2016 pidetyn alueellisen konferenssin,

⁽¹⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 91.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0121.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon elokuussa 2013 hyväksytyyn Tadžikistanin toimintasuunnitelman kidutuksen vastaisen komitean suositusten täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti antoi 17. syyskuuta 2009 puoltavan lausunnon Euroopan yhteisön ja Tadžikistanin tasavallan välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta; ottaa huomioon, että kumppanuus- ja yhteistyösopimus allekirjoitettiin vuonna 2004 ja että se tuli voimaan 1. tammikuuta 2010; ottaa huomioon, että erityisesti sen 2 artiklassa todetaan, että ”osapuolten sisäiset ja ulkoiset toimintaperiaatteet perustuvat kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ja ne muodostavat olennaisen osan tätä sopimusta”;
- B. ottaa huomioon, että vuodesta 1992 lähtien EU:n ja Tadžikistanin yhteistyö on laajentunut monille aloille, myös ihmisoikeuksiin ja demokratiaan, jotka ovat kaikkien kumppanuuksien lähtökohta;
- C. katsoo, että unionille on äärimmäisen tärkeää vauhdittaa poliittista, taloudellista ja turvallisuuteen liittyvää yhteistyötä sekä kestävästä kehitystä ja rauhaa koskevaa yhteistyötä Keski-Aasian alueen kanssa ylläpitämällä oikeusvaltion, demokratiaan ja ihmisoikeuksiin perustuvia vahvoja ja avoimia suhteita EU:n ja Tadžikistanin välillä;
- D. katsoo, että tunnettu liikemies ja hallituksen arvostelija Abubakr Azizhodžaev on ollut helmikuusta 2016 lähtien vangittuna, koska hän oli kritisoinut korruptoituneita liiketapoja; ottaa huomioon, että häntä syytettiin Tadžikistanin rikoslain 189 pykälän nojalla yllyttämisestä kansallisuuteen, rotuun tai uskontoon perustuvaan vihaan;
- E. ottaa huomioon, että Tadžikistanissa on järjestelmällisesti vainottu poliittisen opposition jäseniä; ottaa huomioon, että islamilaisen elpymisen puolue kiellettiin syyskuussa 2015, sillä se oli yhdistetty aiemmin samassa kuussa tehtyyn epäonnistuneeseen vallankaappausyritykseen, jota johti kenraali Abduhalim Nazarzoda, joka tapettiin yhdessä 37 tukijansa kanssa; ottaa huomioon, että viranomaiset ovat pidättäneet jo noin 200 islamilaisen elpymisen puolueen jäsentä;
- F. ottaa huomioon, että korkein oikeus aloitti helmikuussa 2016 oikeudenkäynnin islamilaisen elpymisen puolueen poliittisen neuvoston 13 jäsentä ja neljää muuta puolueeseen yhdistettyä henkilöä vastaan, joita syytettiin ”ekstremismistä”, koska heidän väitettiin osallistuneen syyskuussa 2015 tehtyihin hyökkäyksiin; ottaa huomioon, että monia islamilaisen elpymisen puolueen jäseniä on pidätetty ja heitä vastaan aloitetaan rikosoikeudellisia menettelyjä ilman takeita oikeudenmukaisesta oikeudenkäynnistä; ottaa huomioon, että liikemies ja tunnettu oppositiohahmo Zaid Saidov tuomittiin 29 vuodeksi vankilaan hänen ehdokkuuteensa marraskuussa 2013 pidetyissä presidentinvaaleissa liittyvien syytteiden perusteella; ottaa huomioon, että Umarali Kuvvatov tapettiin Istanbulissa maaliskuussa 2015 ja aktivisti Maksud Ibragimovia puukotettiin ja hänet siepattiin Venäjällä, ja palautettiin myöhemmin Tadžikistaniin, jossa hänet tuomittiin 17 vuodeksi vankeuteen heinäkuussa 2015;
- G. ottaa huomioon, että 2. kesäkuuta 2016 korkein oikeus Dušanbessa tuomitsi kielletyn islamilaisen elpymisen puolueen varajohtajat Mahmadali Hayitin ja Saidumar Hussainin elinkautiseen vankeuteen syytettynä edellisenä vuonna tehdyn vallankaappausyrityksen suunnittelusta; ottaa huomioon, että 11 islamilaisen elpymisen puolueen muuta jäsentä tuomittiin vankilaan; ottaa huomioon, että islamilaisen elpymisen puolueen johtajan Muhiddin Kabirin kolme sukulaista on vangittu, koska he eivät olleet ilmoittaneet rikosta, jota ei ole tarkemmin määritelty; ottaa huomioon, että oikeudenkäynnit eivät olleet avoimia ja niissä rikottiin syytettyjen oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin;
- H. ottaa huomioon, että useat lakimiehet, jotka toimivat islamilaisen elpymisen puolueeseen kuuluvien syytettyjen puolustusasianajajina, ovat saaneet tappouhkauksia, ja heitä on pidätetty, vangittu ja tuomittu vankilaan; ottaa huomioon, että Buzurgmehr Yorovin, Nodira Dodajanovan, Nuriddin Mahkamovin, Shuhrat Kudratovin, Firuz ja Daler Tabarovin pidätykset herättävät syvää huolta siitä, noudatetaanko kansainvälisiä normeja, jotka koskevat asianajajien riippumattomuutta, suljettuja oikeudenkäyntejä ja rajallisia mahdollisuuksia saada oikeusapua; ottaa huomioon, että myös monia toimittajia on pidätetty, häiritty ja peloteltu; ottaa huomioon, että sananvapaus, tiedotusvälineiden saatavuus, poliittinen ja ideologinen moniarvoisuus, myös uskonnon osalta, on tunnustettava Tadžikistanin perustuslain mukaisesti;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- I. ottaa huomioon, että lakimiesammattaja koskeneessa vuoden 2015 laissa vaadittiin sertifioimaan kokonaan uudelleen puolustusasianajajan tehtävä ja asetettiin erinäisiä rajoituksia sille, jotka voivat harjoittaa lakimiesammattia, ja näin se voi aiheuttaa puuttumista asianajajien työn riippumattomuuteen;
- J. katsoo, että viimeaikaiset muutokset yhdistyslakiin, joka tuli voimaan 2015, estävät kansalaisyhteiskunnan toimintaa pakottamalla valtiosta riippumattomat järjestöt julkistamaan rahoituslähteensä;
- K. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin Tadžikistanissa 2. maaliskuuta 2015 järjestettyihin parlamenttivaaleihin lähettämä vaalitarkkailuvaltuuskunta toi lausunnossaan esiin merkittäviä puutteita;
- L. toteaa, että lehdistö, verkkosivustot, sosiaalinen media ja internet-palveluntarjoajat Tadžikistanissa toimivat rajoittavassa ympäristössä, jossa itsesensuuria harjoitetaan laajalti; ottaa huomioon, että hallitus käyttää tiedotusvälineitä koskevaa rajoittavaa lainsäädäntöä ja asetuksia hillitäkseen riippumatonta raportointia ja estää usein verkossa toimivia tiedotusvälineitä ja sosiaalisen median verkostoja toimimasta;
- M. ottaa huomioon, että helmikuussa 2015 kidutusta käsittelevä YK:n erityisraportointi toi esiin huolensa jatkuvasta kidutuksesta ja huonosta kohtelusta sekä rankaisemattomuudesta helmikuussa 2014 Tadžikistaniin tekemänsä vierailun seurantakertomuksessa;
- N. ottaa huomioon, että Tadžikistanin sijoitus korruptioindeksissä on edelleen huolestuttavan korkea;
- O. ottaa huomioon, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen väline (EIDHR) on tärkeä rahoitusväline, jolla pyritään tukemaan oikeusvaltiota, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksia maassa ja koko alueella;
- P. ottaa huomioon, että Tadžikistan järjesti 22. toukokuuta 2016 kansanäänestyksen perustuslain muutoksista, jotka mahdollistavat virassa olevan presidentin Emomali Rahmonin asettumisen uudelleen ehdolle rajattomasti;
- kehottaa vapauttamaan kaikki poliittisin perustein vangitut henkilöt, muun muassa Abubakr Azizhodžaevin, Zaid Saidovin ja Maksud Ibragimovin, islamilaisen elpymisen puolueen varajohtajat Mahmatali Hayitin ja Saidumar Hussainin, sekä muut 11 islamilaisen elpymisen puolueen jäsentä;
 - kehottaa Tadžikistanin viranomaisia kumoamaan tuomiot ja vapauttamaan asianajajat ja lakimiehet, muun muassa Buzurgmehr Yorovin, Nodira Dodajanovan, Nuriddin Mahkamovin, Shuhrat Kudratovin sekä Firuz ja Daler Tabarovin;
 - korostaa, että EU:n ja Tadžikistanin suhteet ja yhteistyön vahvistaminen kaikilla aloilla ovat erittäin tärkeitä; korostaa, että on unionin etujen mukaista luoda Tadžikistaniin kestävä suhteet poliittisen ja taloudellisen yhteistyön alalla; korostaa, että poliittiset ja taloudelliset suhteet EU:n kanssa ovat kiinteässä yhteydessä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen yhteisiin arvoihin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen mukaisesti;
 - on erittäin huolestunut ihmisoikeusasianajajien, poliittisen opposition jäsenten ja heidän omaistensa pidätysten ja vangitsemisten lisääntymisestä sekä tiedotusvälineiden vapauden, internetin ja matkaviestinnän rajoituksista ja uskonnollisten sananvapauden rajoittamisesta;
 - kehottaa Tadžikistanin viranomaisia järjestämään puolustusasianajajille ja poliitikoille oikeudenmukaiset ja avoimet oikeudenkäynnit, antamaan aineelliset ja menettelylliset takeet Tadžikistanin kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti sekä sallimaan kansainvälisille järjestöille uusien tutkintojen tekeminen kaikista raportoiduista ihmisoikeuksien ja ihmisarvon loukkauksista; kehottaa antamaan kaikille vangituille tai pidätetyille mahdollisuus saada riippumatonta oikeusapua sekä oikeus tavata säännöllisesti perheenjäseniään; muistuttaa, että jokaisen annetun tuomion osalta on esitettävä selkeät todisteet, joilla perustellaan syytettyjä vastaan nostetut rikossyytteet;
 - kehottaa Tadžikistanin hallitusta sallimaan oppositioryhmien vapaa toiminta ja kokoontumis-, yhdistymis-, sanan-, ja uskonnonvapauden käyttäminen kansainvälisten ihmisoikeusnormien ja Tadžikistanin perustuslain mukaisesti;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

7. korostaa, että oikeutettua terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden torjuntaa ei pitäisi käyttää tekosyynä, jonka varjolla kielletään opposition toiminta, heikennetään sananvapautta tai vaikeutetaan oikeuslaitoksen riippumatonta toimintaa; muistuttaa, että on taattava perusvapaudet kaikille Tadžikistanin kansalaisille ja että oikeusvaltiota on kunnioitettava;
8. kehottaa Tadžikistanin parlamenttia ottamaan huomioon riippumattomien tiedotusvälineiden ja kansalaisyhteiskunnan näkemykset, kun se käsittelee tiedotusvälineitä koskevaan lakiin ehdotettuja tiedotusvälineiden toimilupia koskevia tarkistuksia; kehottaa Tadžikistanin viranomaisia lopettamaan uutissivustojen toiminnan estäminen;
9. kehottaa Tadžikistanin viranomaisia noudattamaan kansainvälistä oikeutta, erityisesti julkisia yhdistyksiä koskevaa lakia ja asianajajia ja oikeuskäytäntöä koskevaa lakia; kehottaa Tadžikistanin hallitusta varmistamaan, että kaikki lakimiehet, mukaan luettuna ihmisoikeusaktivisteja, islamilaisen elpymisen puolueen jäseniä, kidutuksen uhreja ja ekstremismistä syytettyjä asiakkaitaan puolustavat lakimiehet, voivat tehdä työtään vapaasti ilman pelkoa, uhkailua tai häirintää;
10. panee tyytyväisenä merkille eräät Tadžikistanin hallituksen toteuttamat myönteiset toimet, kuten kunnianloukkauksen rangaistavuuden poistamisen vuonna 2012, ja vaatii maan rikoslain asianmukaista täytäntöönpanoa; panee tyytyväisenä merkille rikosprosessilain muuttamisesta annetun lain sekä epäiltyjen, syytettyjen ja vastaajien vangitsemismenettelyjä ja edellytyksiä koskevan lain, ja kehottaa Tadžikistanin viranomaisia varmistamaan, että kyseiset säädökset pannaan täytäntöön viipymättä;
11. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Tadžikistanin vuotuisiin ihmisoikeusvuoropuheluihin, joissa olisi käsiteltävä myös tämän päätöslauselman sisältöä; korostaa EU:n ja Tadžikistanin viranomaisten välisten tehokkaiden ja tuloshakuisten ihmisoikeusvuoropuhelujen merkitystä keinona edistää maan poliittisen tilanteen rauhoittumista sekä kattavien uudistusten käynnistämistä;
12. pyytää unionia ja erityisesti Euroopan ulkosuhdehallintoa seuraamaan tiiviisti oikeusvaltion toteuttamista Tadžikistanissa, etenkin järjestäytymisoikeutta ja oikeutta poliittisten puolueiden muodostamiseen vuonna 2020 pidettäviä parlamenttivaaleja silmällä pitäen; kehottaa nostamaan tarvittaessa esiin huolenaiheita Tadžikistanin viranomaisten kanssa, tarjoamaan apua ja raporttoimaan säännöllisesti Euroopan parlamentille; kehottaa EU:n edustustoa Dušanbessa jatkamaan aktiivista toimintaansa;
13. kannustaa Tadžikistanin viranomaisia varmistamaan yleisen määräaikaisarvioinnin suositusten asianmukaisen seurannan ja täytäntöönpanon;
14. ilmaisee syvän huolensa kidutuksen laajamittaisesta käyttämisestä, ja kehottaa Tadžikistanin hallitusta toteuttamaan elokuussa 2013 laatimansa toimintasuunnitelman kidutuksen vastaisen komitean suositusten täytäntöön panemiseksi;
15. ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2015 Tadžikistanissa pidettyihin parlamenttivaaleihin lähetetyn Etyjin/ODIHR:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan päätelmät, joiden mukaan kyseiset vaalit ”järjestettiin tilanteessa, jossa poliittisia toimintamahdollisuuksia oli rajoitettu, eikä tasapuolisia toimintaedellytyksiä pystytty varmistamaan ehdokkaille”, ja kehottaa Tadžikistanin viranomaisia toteuttamaan hyvissä ajoin kaikki näissä päätelmissä esitetyt suositukset;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, EU:n Keski-Aasian erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle, YK:n ihmisoikeusneuvostolle ja Tadžikistanin hallitukselle sekä Tadžikistanin presidentille Enomali Rahmonille.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0276

Vietnam

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 Vietnamista (2016/2755(RSP))

(2018/C 086/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Vietnamin tilanteesta,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 18. joulukuuta 2015 antaman lausunnon asianajaja Nguyễn Văn Đain pidätyksestä,
 - ottaa huomioon EU:n valtion- tai hallitusten päämiesten 7. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun tiedottajan 13. toukokuuta 2016 Genevessä lehdistölle antaman lausunnon Turkista, Gambiasta ja Vietnamista,
 - ottaa huomioon uskonnon- ja vakaumuksenvapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan Heiner Bielefeldtin ja kidutusta käsittelevän erityisraportoijan Juan E. Méndezin 3. kesäkuuta 2016 antaman lausunnon, jota ovat tukeneet ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevä erityisraportoija Michel Forst, oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen ja oikeutta yhdistymisvapauteen käsittelevä erityisraportoija Maina Kiai, mielipiteen- ja sananvapauden edistämisestä ja suojelusta vastaava YK:n erityisraportoija David Kaye, naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, sen syitä ja seurauksia käsittelevä erityisraportoija Dubravka Šimonović ja mielivaltaista vangitsemista käsittelevä YK:n työryhmä,
 - ottaa huomioon 27. kesäkuuta 2012 allekirjoitetun EU:n ja Vietnamin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja vuosittaisen EU:n ja Vietnamin hallituksen välisen ihmisoikeusvuoropuhelun, joka järjestettiin viimeksi 15. joulukuuta 2015,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia koskevat EU:n suuntaviivat,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, johon Vietnam liittyi vuonna 1982,
 - ottaa huomioon naisiin kohdistuvan kaikkinaisen syrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuoli Vietnam on ollut vuodesta 1982,
 - ottaa huomioon kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen, jonka Vietnam ratifioi vuonna 2015,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 28. tammikuuta 2014 julkaisemat Vietnamia koskevaa yleistä määräaika-arviointia koskevat tulokset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että EU pitää Vietnamia tärkeänä kumppanina Aasiassa; toteaa, että vuonna 2015 vietettiin EU:n ja Vietnamin diplomaattisten suhteiden 25-vuotispäivää; toteaa, että nämä suhteet ovat kehittyneet nopeasti kauppa- ja kehitysapusuhteista laajemmiksi suhteiksi;
- B. toteaa, että Vietnamin on ollut yksipuoluejärjestelmä vuodesta 1975, minkä vuoksi Vietnamin kommunistisen puolueen johtoasemaa ei voi haastaa ja että kansalliskokous ja tuomioistuimet ovat sen valvonnassa;
- C. toteaa, että Vietnamin viranomaiset hajottivat ankarin vastatoimin useita mielenosoituksia, joita järjestettiin toukokuussa 2016 kaikkialla Vietnamin maan kalakannat tuhonneen ekologisen katastrofin vuoksi;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- D. toteaa, että vietnamilainen asianajaja ja ihmisoikeusaktivisti Lê Thu Hà pidätettiin 16. joulukuuta 2015 samaan aikaan kun merkittävä ihmisoikeusjuristi Nguyễn Văn Đài, joka pidätettiin valtion vastaisen propagandan harjoittamisesta; toteaa, että 22. helmikuuta 2016 ihmisoikeusaktivisti Trần Minh Nhật joutui kotonaan Lâm Hàn piirikunnassa Lâm Đồngin provinssissa poliisivirkamiehen hyökkäyksen kohteeksi; toteaa, että Trần Huỳnh Duy Thức, joka vangittiin vuonna 2009 sen jälkeen, kun hänelle oli järjestetty oikeudenkäynti ilman todellista mahdollisuutta puolustautumiseen, sai 16 vuoden tuomion, jota seuraa viiden vuoden kotiaresti; toteaa, että kotiarestissa olevan buddhalaisen toisinajattelijan Thích Quảng Đôn terveydentilan heikentyminen aiheuttaa vakavaa huolta;
- E. toteaa, että riippumattomat poliittiset puolueet, ammattiyhdistykset ja ihmisoikeusjärjestöt ovat kiellettyjä Vietnamin ja että julkisiin kokoontumisiin tarvitaan virallinen hyväksyntä; toteaa, että poliisi on valvonut tiukasti joitakin rauhanomaisia protesteja ja merkittäviä aktivisteja on pidetty kotiarestissa, kun taas toisia mielenosoituksia on hajotettu tai ylipäätään kielletty järjestämästä;
- F. toteaa, että laajamittaiset poliisitoimet, joilla estetään mielenosoituksiin osallistuminen ja rangaistaan niihin osallistumisesta, ovat johtaneet lukuisiin ihmisoikeusloukkauksiin, kuten kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun ja rangaistuksiin sekä rauhanomaista kokoontumista ja liikkumisvapautta koskevien oikeuksien loukkauksiin; toteaa, että vankilaolot ovat vaikeat ja vankien kohtelu kurjaa ja että ainakin seitsemän kerrotaan kuolleen poliisin huostassa vuonna 2015, koska poliisin epäillään mahdollisesti syyllistyneen kidutukseen tai muihin pahoinpitelyyn muotoihin;
- G. toteaa, että siitä huolimatta, että Vietnam hyväksyi YK:n ihmisoikeusneuvoston kesäkuussa 2014 tekemässä määräaikaistarkastelussa ehdotetuista 227 suosituksesta 182, se hylkäsi sellaiset suositukset kuin poliittisten vankien ja ilman syytettä tai oikeudenkäyntiä vangittuina pidettyjen ihmisten vapauttaminen, lainsäädännön uudistaminen poliittisen vankeuden lopettamiseksi, riippumattoman kansallisen ihmisoikeusinstituution perustaminen ja muut julkiseen elämään osallistumisen edistämiseen tähtäävät toimet; toteaa kuitenkin, että Vietnam on äskettäin antanut kansainvälisille ihmisoikeusryhmille luvan tavata opposition edustajia ja hallituksen virkamiehiä ensimmäistä kertaa Vietnamin sodan päättymisen jälkeen;
- H. toteaa, että Vietnam turvautuu rikoslainsäädännössään edelleen epämääräisesti muotoiltuihin ”kansallisen turvallisuuden” säännöksiin, kuten ”valtion vastainen propaganda”, ”kumouksellinen toiminta” tai ”demokraattisten vapauksien väärinkäyttö”, voidakseen syyttää poliittisia toisinajattelijoita, ihmisoikeusaktivisteja ja hallituksen arvostelijoita pidettyjä henkilöitä ja vaientaa heidät;
- I. toteaa, että toukokuussa 2016 BBC:n kirjeenvaihtajalta Jonathan Headiltä kiellettiin väitteiden mukaan presidentti Obaman Vietnamin-vierailun raportointi ja hänen akkreditointinsa peruutettiin ilman virallista syytä; toteaa, että Ngô Õi Cao Tuõi -sanomalehden entisen päätoimittajan Kim Quốc Hoan lehdistö lupaa peruutettiin vuoden 2015 alkupuolella ja että myöhemmin häntä syytettiin rikoslain 258 pykälän mukaisesti demokraattisten vapauksien väärinkäytöstä sanomalehden paljastettua useita korruptoituneita virkamiehiä;
- J. toteaa, että Toimittajat ilman rajoja -järjestön vuoden 2016 maailman lehdistönvapausindeksin mukaan Vietnam on 180 maan joukossa sijalla 175 ja että lehdistö ja lähetystoimintaa harjoittavat tiedotusvälineet ovat Vietnamin kommunistisen puolueen, armeijan tai hallituksen muiden elinten valvonnassa; toteaa, että asetuksella nro 72/2013 rajoitetaan entisestään sananvapautta blogeissa ja sosiaalisessa mediassa, asetuksessa nro 174/2014 säädetään ankaria rangaistuksia sosiaalisen median ja internetin käyttäjille, jotka toimivat ”valtion vastaisen propagandan” tai ”taantumuksellisten ideologioiden” äänitorvena;
- K. toteaa, että uskonnon- ja vakaumuksenvapaus on tukahdutettu ja useat uskonnolliset vähemmistöt kärsivät vakavasta uskonnollisesta vainosta, mukaan luettuina katolisen kirkon jäsenet ja ilman virallista tunnustusta olevien uskontokuntien kuten Unified Buddhist Church of Vietnam -seurakunnan ja useiden protestanttisten seurakuntien sekä etnis-uskonnollisen Montagnard-vähemmistön jäsenet, minkä uskonnon- ja vakaumuksenvapautta käsittelevä YK:n erityisraporttori havaitsi Vietnamin-vierailunsa aikana;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- L. toteaa, että huhtikuussa 2016 Vietnam hyväksyi lain tiedon saatavuudesta ja muutti lehdistöä koskevaa lakia, jolla rajoitetaan sanavapautta ja vahvistetaan sensuuria, sekä antoi asetuksia, joilla kielletään mielenosoitukset tuomioistuinten ulkopuolella oikeudenkäyntien aikana;
- M. toteaa, että Maailman talusfoorumin Gender Gap Index -vertailussa Vietnamin sijoitus laski vuoden 2007 tilalta 42 vuoden 2015 tilalle 83 ja että naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen osalta Vietnamin viranomaisia arvosteltiin siitä, että ne eivät ole ymmärtäneet sukupuolten todellisen tasa-arvon käsitettä; toteaa, että tietystä edistyksestä huolimatta perheväkivalta, naisilla ja tytöillä käytävä kauppa, prostituutio, hiv/aids sekä seksuaalisten ja lisääntymiseen liittyvien oikeuksien loukkaukset ovat edelleen ongelma Vietnamin;
- N. toteaa, että kokonaisvaltaisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tavoitteena on muodostaa moderni, laaja-alainen ja molempia osapuolia hyödyttävä kumppanuus, joka perustuu yhteisiin etuihin ja periaatteisiin, kuten tasa-arvo, keskinäinen kunnioitus, oikeusvaltio ja ihmisoikeudet;
- O. toteaa, että EU on antanut Vietnamille tunnustusta sosioekonomisiin oikeuksiin liittyvästä jatkuvasta kehityksestä ja ilmaissut samalla jatkuvan huolensa poliittisten oikeuksien ja kansalaisyhteiskunnan tilanteesta; toteaa kuitenkin, että vuosittaisessa ihmisoikeusvuoropuhelussa EU otti esille sananvapauden, tiedotusvälineiden vapauden ja kokoontumisvapauden rajoittamista koskevat kysymykset;
- P. toteaa, että EU on Vietnamin suurin vientimarkkina-alue; toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot antavat eniten virallista kehitysapua Vietnamille ja että tähän varattuja unionin määrärahoja kasvatetaan 30 prosenttia 400 miljoonaan euroon vuosina 2014–2020;
1. suhtautuu myönteisesti EU:n ja Vietnamin väliseen vahvistettuun kumppanuteen ja ihmisoikeusvuoropuheluun; pitää ilahduttavana, että Vietnam ratifioi viime vuonna kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen;
 2. kehottaa Vietnamin hallitusta lopettamaan välittömästi ihmisoikeusaktivistien, yhteiskunnallisten aktivistien ja ympäristöaktivistien kaikenlaisen ahdistelun, pelottelun ja vainoamisen; vaatii, että hallitus kunnioittaa näiden aktivistien oikeutta rauhanomaiseen mielenilmaukseen ja vapauttaa kaikki väärin perustein pidätetyt; pyytää vapauttamaan välittömästi kaikki epäasianmukaisesti pidätetyt ja vangitut aktivistit kuten Lê Thu Hàn, Nguyễn Văn Đản, Trần Minh Nhâtin, Trần Huỳnh Duy Thứcin ja Thích Quảng Đôn;
 3. ilmaisee vakavan huolensa väkivallan lisääntymisestä niitä vietnamilaisia mielenosoittajia kohtaan, jotka ilmaisevat suuttumuksensa kalorien joukkokuolemasta maan rannikon keskiosissa; pyytää julkaisemaan ympäristötuhoa koskevien tutkimusten tulokset ja saattamaan siihen syylliset vastuuseen; kehottaa Vietnamin hallitusta kunnioittamaan kokoontumisvapautta kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteidensa mukaisesti;
 4. tuomitsee Nguyễn Hữu Vinhin ja hänen kollegansa Nguyễn Thị Minh Thúyin sekä Đặng Xuân Diệun kaltaisten vietnamilaisten verkkopäiväkirjan pitäjien ja toimittajien tuomitsemisen ja kovat rangaistukset ja kehottaa vapauttamaan heidät;
 5. pitää valitettavana jatkuvia ihmisoikeusloukkauksia Vietnamin poliittista pelottelua, häirintää, hyökkäyksiä, mielivaltaisia pidätyksiä, ankaria vankeusrangaistuksia ja epäoikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä, joita kohdistetaan poliittisiin aktivisteihin, toimittajiin, verkkopäiväkirjan pitäjiin, toisinajattelijoihin ja ihmisoikeuksien puolustajiin sekä verkossa että verkon ulkopuolella ja joilla selvästi rikotaan Vietnamin kansainvälisiä ihmisoikeusvelvoitteita;
 6. ilmaisee huolensa siitä, että kansalliskokous käsittelee yhdistyksiä koskevaa lakia sekä vakaumusta ja uskontoa koskevaa lakia, sillä nämä ovat ristiriidassa kokoontumisvapautta sekä uskonnon- ja vakaumuksen vapautta koskevien kansainvälisten normien kanssa;
 7. kehottaa Vietnamia edelleen tehostamaan yhteistyötä ihmisoikeusmekanismien kanssa ja parantamaan sopimuksen elinten tiedottamismekanismien noudattamista; toistaa yleisen määräaikaisarvioinnin täytäntöönpanon edistämistä koskevat suosituksensa;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

8. toistaa pyyntönsä Vietnamin rikoslain sellaisten erityisten pykälien tarkistamisesta, joita käytetään sananvapauden tukahduttamiseen; pitää valitettavana, että 2. syyskuuta 2015 armahdetuista 18 000 vangista yksikään ei ollut poliittinen vanki; tuomitsee Vietnamin vankilaolot ja vaatii, että Vietnamin viranomaiset varmistavat rajoittamattomat mahdollisuudet saada oikeudellista neuvontaa;
9. kehottaa Vietnamin hallitusta ottamaan käyttöön tehokkaita poliisivoimiaan ja turvallisuusvirastojaan koskevia vastuumekanismeja, jotta vankien ja pidätettyjen huono kohtelu saadaan loppumaan;
10. kehottaa viranomaisia lopettamaan uskonnollisen vainon ja muuttamaan uskonnollisten yhteisöjen asemaa koskevaa lainsäädäntöään, jotta ilman virallista tunnustusta olevien uskontojen laillinen asema voidaan palauttaa; kehottaa Vietnamia peruuttamaan vakaumusta ja uskontoa koskevan viidennen lakiesityksen, josta käydään parhaillaan keskustelua kansalliskokouksessa, ja valmistelemaan uuden esityksen, joka vastaa kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan mukaisia Vietnamin velvoitteita; kehottaa vapauttamaan uskonnolliset johtajat, pastori Nguyễn Công Chính sekä Trần Thị Hồng ja Ngô Hào mukaan luettuina;
11. pyytää, että Vietnam torjuu naisiin kohdistuvaa syrjintää laatimalla ihmiskaupan vastaista lainsäädäntöä ja toteuttamalla tehokkaita toimia perheväkivallan sekä lisääntymisoikeuksia koskevien loukkausten torjumiseksi;
12. antaa Vietnamille tunnustusta homo- ja biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (HLBTI) oikeuksien kehittämiseen liittyvästä johtavasta roolistaan Aasiassa ja erityisesti äskettäin hyväksytystä avioliitto- ja perhelaista, joka sallii samaa sukupuolta olevien henkilöiden hääseremoniat;
13. kehottaa ASEANin hallitustenvälistä ihmisoikeuskomissiota tutkimaan ihmisoikeustilannetta Vietnamissa ja kiinnittämään siinä erityistä huomiota sananvapauteen sekä esittämään Vietnamille suosituksia;
14. kehottaa Vietnamin hallitusta lähettämään pysyvän kutsun YK:n erityismenettelyille ja erityisesti kutsut sananvapautta käsittelevälle erityisraportoijalle ja ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevälle erityisraportoijalle;
15. kehottaa EU:ta tehostamaan laaja-alaisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen mukaisesti ihmisoikeuksia koskevaa poliittista vuoropuheluaan Vietnamin kanssa;
16. pyytää EU:n edustustoa käyttämään kaikkia asianmukaisia keinoja ja välineitä Vietnamin hallituksen tukemiseen näissä toimissa sekä tukemaan ja suojelemaan ihmisoikeuksien puolustajia; korostaa EU:n ja Vietnamin viranomaisten välisen ihmisoikeusvuoropuhelun merkitystä, erityisesti jos tämä vuoropuhelu johtaa todelliseen täytäntöönpanoon; korostaa, että tämän vuoropuhelun olisi oltava tehokasta ja tulossuuntautunutta;
17. antaa tunnustusta Vietnamin hallituksen toimista EU:n ja ASEANin välisten suhteiden vahvistamiseksi ja sen tuesta EU:n jäsenyydelle Itä-Aasian huippukokouksessa;
18. antaa Vietnamille tunnustusta siitä, että se on saavuttanut merkittävän määrän vuosituhaten kehitystavoitteita, ja kehottaa komissiota sekä komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa antamaan jatkuvaa tukea Vietnamin viranomaisille sekä hallituksesta riippumattomille järjestöille ja maan kansalaisyhteiskunnan järjestöille vuoden 2015 jälkeisen kehitysohjelman puitteissa;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Vietnamin hallitukselle ja kansalliskokoukselle, ASEANin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetulle ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0279

Avoim, tehokas ja riippumaton Euroopan unionin hallinto

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta (2016/2610(RSP))

(2018/C 086/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta (SEUT) tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 298 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan, jossa määrätään, että oikeus hyvään hallintoon on perusoikeus,
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta (O-000079/2016 – B8-0705/2016),
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenettelylaista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan, 123 artiklan 2 kohdan ja 46 artiklan 6 kohdan,

1. palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti 15. tammikuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 225 artiklan mukaisesti hyväksymään asetuksen avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta EU:n hallinnosta SEUT-sopimuksen 298 artiklan nojalla mutta vaikka päätöslauselma hyväksyttiin suurella äänen enemmistöllä (572 puolesta, 16 vastaan, 12 tyhjää), parlamentin pyyntö ei johtanut komission ehdotukseen;

2. pyytää komissiota käsittelemään liitteenä olevaa asetusehdotusta;
3. kehottaa komissiota tekemään lainsäädäntöehdotuksen, joka sisällytetään komission vuoden 2017 työohjelmaan;
4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle.

—————
Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 298 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

⁽¹⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 17.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toimivallan lisääntyessä unionin kansalaiset joutuvat yhä useammin tekemisiin unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen kanssa, mutta heidän prosessuaalisia oikeuksiaan ei aina turvata riittävällä tavalla.
- (2) Oikeusunionissa on välttämätöntä varmistaa, että prosessuaaliset oikeudet ja velvollisuudet ovat aina riittävän hyvin määritellyt ja että niitä kehitetään ja noudatetaan aina riittävällä tavalla. Unionin kansalaisilla on oikeus odottaa unionin toimielimiltä, elimiltä, laitoksilta ja virastoilta korkeaa avoimuuden ja tehokkuuden tasoa ja asioiden ripeää käsittelyä. Kansalaisilla on myös oikeus saada asianmukaista tietoa mahdollisuudesta ryhtyä lisätoimiin asiassa.
- (3) Unionin nykyiset hyvää hallintotapaa koskevat säännöt ja periaatteet ovat hajallaan lukuisissa eri lähteissä: primaarilainsäädännössä, johdetussa oikeudessa, Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, ei-sitovissa säädöksissä ja toimielinten yksipuolisissa sitoumuksissa.
- (4) Unionissa on vuosien varrella luotu suuri määrä alakohtaisia hallintomenettelyjä sekä sitovien että ei-sitovien säännösten muodossa ottamatta huomioon järjestelmän kokonaisjohdonmukaisuutta. Tämä menettelyjen moninaisuus on johtanut puutteisiin ja epäjohtonmukaisuuksiin.
- (5) Unionilta puuttuu yhtenäinen ja kattava hallinto-oikeuden kodifioitu säännöstö, minkä vuoksi kansalaisten on vaikea ymmärtää unionin oikeuden mukaisia hallinnollisia oikeuksiaan.
- (6) Euroopan oikeusasiamies ehdotti huhtikuussa 2000 hyvän hallintotavan säännöstöä ja katsoi, että samaa hyvän hallintotavan säännöstöä olisi sovellettava kaikissa unionin toimielimissä, elimissä, laitoksissa ja virastoissa.
- (7) Parlamentti hyväksyi 6 päivänä syyskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa muutoksin Euroopan oikeusasiamiehen luonnoksen säännöstöksi ja kehotti komissiota esittämään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 308 artiklan mukaisesti ehdotuksen asetukseksi, johon sisältyy hyvän hallintotavan säännöstö.
- (8) Eri toimielinten myöhemmin hyväksymien ja pääasiassa Euroopan oikeusasiamiehen säännöstöön perustuvien nykyisten sisäisten käytännesääntöjen vaikutus on rajallinen, ne eroavat toisistaan ja ne eivät ole oikeudellisesti sitovia.
- (9) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan unionilla on oikeusperusta Euroopan unionin hallintomenettelyasetuksen antamiselle. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 298 artiklassa määrätään, että asetuksia annettaessa on varmistettava, että unionin toimielimet, elimet, laitokset ja virastot tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä Euroopan unionin perusoikeuskirjalla ("perusoikeuskirja") on myös ollut sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla.
- (10) Perusoikeuskirjan V luvun ("Kansalaisten oikeudet") 41 artiklassa määrätään oikeudesta hyvään hallintoon, ja sen mukaan jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet, laitokset ja virastot käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa. Perusoikeuskirjan 41 artiklassa luetellaan lisäksi eityhjentävästi joitakin niistä seikoista, joita oikeus hyvään hallintoon pitää sisällään, kuten jokaisen oikeus tulla kuulluksi, jokaisen oikeus tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin, jokaisen oikeus saada tietää hallinnon päätöksen perustelut ja mahdollisuus vaatia korvausta vahingoista, joita toimielimet tai niiden henkilökuntaan kuuluvat ovat aiheuttaneet tehtäviään suorittaessaan, ja kielelliset oikeudet.
- (11) Tehokas unionin hallinto on yleisen edun kannalta erittäin tärkeä. Liialliset säännöt ja menettelyt tai sääntöjen ja menettelyjen puute voivat johtaa huonoon hallintoon, joka voi johtua myös ristiriitaisista, epäjohtonmukaisista tai epäselvistä säännöistä ja menettelyistä.
- (12) Asianmukaisesti jäsennellyt ja johdonmukaiset hallintomenettelyt tukevat sekä tehokasta hallintoa että hyvää hallintoa koskevan oikeuden asianmukaista täytäntöönpanoa unionin oikeuden yleisenä periaatteena ja perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- (13) Euroopan parlamentti kehotti 15 päivänä tammikuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa hyväksymään asetuksen Euroopan unionin hallintomenettelylaista, jotta taataan oikeus hyvään hallintoon avoimen, tehokkaan ja riippumattoman eurooppalaisen hallinnon avulla. Hallintomenettelyä koskevien yhteisten sääntöjen luominen unionin toimielimille, elimille, laitoksille ja virastoille olisi omiaan edistämään oikeusvarmuutta, täyttämään unionin oikeusjärjestelmässä olevia puutteita ja edistämään siten osaltaan oikeusvaltioperiaatteen noudattamista.
- (14) Tämän asetuksen tarkoituksena on luoda menettelysäännöt, joita unionin hallinnon olisi noudatettava hallinnollisessa toiminnassaan. Näillä menettelyä koskevilla säännöillä pyritään varmistamaan avoin, tehokas ja riippumaton hallinto sekä hyvää hallintoa koskevan oikeuden asianmukainen täytäntöönpano.
- (15) SEUT-sopimuksen 298 artiklan mukaisesti tätä asetusta ei pitäisi soveltaa jäsenvaltioiden hallintoihin. Asetusta ei myöskään pitäisi soveltaa lainsäädäntömenettelyihin, oikeudenkäynteihin ja menettelyihin, jotka johtavat perussopimukseen, delegoituihin säädöksiin tai täytäntöönpanosäädöksiin suoraan perustuvien muiden kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten hyväksymiseen.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava unionin hallintoon tämän kuitenkaan rajoittamatta unionin muiden sellaisten säädösten soveltamista, joissa säädetään erityisistä hallinnollisista menettelysäännöistä. Alakohtaiset hallintomenettelyt eivät kuitenkaan ole täysin johdonmukaisia ja kattavia. Jotta voidaan varmistaa unionin hallinnon toiminnan yleinen johdonmukaisuus ja hyvää hallintoa koskevan oikeuden täysimääräinen kunnioittaminen, erityisiä hallinnollisista menettelysäännöistä annettuja säädöksiä olisi tästä syystä tulkittava tämän asetuksen mukaisesti ja niiden puutteet olisi korjattava tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten avulla. Tässä asetuksessa vahvistetaan oletusarvoisesti oikeudet ja velvollisuudet, jotka koskevat kaikkia unionin oikeuden mukaisia hallintomenettelyjä, ja tästä syystä se vähentää alakohtaisesta lainsäädännöstä johtuvien sovellettavien menettelysääntöjen hajanaisuutta.
- (17) Tässä asetuksessa vahvistetuilla hallinnollisilla menettelysäännöillä pyritään niiden hyvän hallinnon periaatteiden täytäntöönpanoon, jotka on vahvistettu useissa oikeuslähteissä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella. Kyseiset periaatteet on esitetty jäljempänä ja niiden sanamuodon olisi toimittava tämän asetuksen säännösten tulkinnan perustana.
- (18) Oikeusvaltioperiaate, sellaisena kuin se sisältyy Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklaan, on unionin arvojen ydin. Kyseisen periaatteen mukaisesti kaikkien unionin toimien on perustuttava perussopimukseen annettua toimivaltaa koskevan periaatteen mukaisesti. Lisäksi laillisuusperiaate, joka seuraa suoraan oikeusvaltioperiaatteesta, edellyttää, että unionin hallinnon toiminta toteutetaan täysin lakia noudattaen.
- (19) Kaikissa unionin oikeuteen sisältyvissä säädöksissä on noudatettava suhteellisuusperiaatetta. Tämä tarkoittaa, että kaikkien unionin hallinnon toimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja välttämättömiä kyseisellä toimenpiteellä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi. Jos on mahdollisuus valita useista mahdollisista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, on valittava vähäisimmän rasitteen aiheuttava vaihtoehto, ja mitkään hallinnon määräämät maksut eivät saa olla tavoitteisiin nähden kohtuuttomia.
- (20) Oikeus hyvään hallintoon edellyttää, että unionin hallinto tekee hallinnolliset päätökset sellaisten hallintomenettelyjen mukaisesti, joilla taataan puolueettomuus, oikeudenmukaisuus ja oikea-aikaisuus.
- (21) Oikeus hyvään hallintoon edellyttää, että kaikista hallintomenettelyn käynnistämistä koskevista päätöksistä on ilmoitettava osapuolille ja että kaikissa tällaisissa päätöksissä on annettava tarvittavat tiedot, jotta osapuolet voivat käyttää oikeuksiaan hallintomenettelyn aikana. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa yleisen edun niin vaatiessa unionin hallinto voi lykätä ilmoittamista tai jättää sen tekemättä.
- (22) Jos hallintomenettely käynnistetään jonkin osapuolen pyynnöstä, oikeus hyvään hallintoon velvoittaa unionin hallinnon ilmoittamaan kirjallisesti saaneensa pyynnön. Vastaanottamista koskevassa ilmoituksessa olisi ilmoitettava tarvittavat tiedot, jotka mahdollistavat sen, että osapuoli voi käyttää oikeuttaan puolustukseen hallintomenettelyn aikana. Unionin hallinnolla olisi kuitenkin oltava oikeus hylätä perusteettomat ja epäasialliset pyynnöt, sillä ne voivat vaarantaa hallinnon tehokkuuden.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- (23) Oikeusvarmuuden vuoksi hallintomenettely olisi käynnistettävä kohtuullisen ajan kuluessa tapahtumasta. Tästä syystä asetukseen olisi sisällytettävä vanhentumisaikaa koskevia säännöksiä.
- (24) Oikeus hyvään hallintoon edellyttää, että unionin hallinto noudattaa varmistamisvelvollisuutta, joka velvoittaa hallinnon vahvistamaan ja tarkistamaan huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asiaankuuluvat tapauksen tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja ottamaan huomioon kaikki olennaiset edut menettelyn jokaisessa vaiheessa. Tätä tarkoitusta varten unionin hallinnon olisi voitava kuulla osapuolia, todistajia ja asiantuntijoita, pyytää asiakirjoja ja tallennettuja tietoja ja tehdä vierailuja tai tarkastuksia. Unionin hallinnon olisi asiantuntijoita valitessaan varmistettava, että nämä ovat teknisesti päteviä ja että näihin ei liity eturistiriitaa.
- (25) Unionin hallinnon toteuttaessa tutkintaa osapuolilla olisi oltava velvollisuus tehdä yhteistyötä ja tukea hallintoa tapaukseen liittyvien tosiseikkojen ja olosuhteiden selvittämisessä. Pyytäessään osapuolia tekemään yhteistyötä unionin hallinnon olisi annettava heille kohtuullisesti aikaa vastata ja muistutettava heitä oikeudesta olla todistamatta itseään vastaan, jos hallintomenettely voi johtaa seuraamukseen.
- (26) Oikeus tulla kohdelluksi puolueettomasti unionin hallinnon taholta on välitön seuraus perusoikeudesta hyvään hallintoon ja velvoittaa henkilöstön jäsenet pidättäytymään osallistumasta hallintomenettelyyn, jossa heillä on suoraan tai epäsuorasti henkilökohtaisia etuja, kuten erityisesti perheeseen liittyviä etuja tai taloudellisia etuja, jotka voisivat vaarantaa heidän puolueettomuutensa.
- (27) Oikeus hyvään hallintoon saattaa edellyttää, että hallinto suorittaa tietyissä olosuhteissa tarkastuksia, kun tarkastukset ovat tarpeen velvollisuuden täyttämiseksi tai unionin oikeuden mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Kyseisissä tarkastuksissa olisi noudatettava tiettyjä edellytyksiä ja menettelyjä osapuolten oikeuksien turvaamiseksi.
- (28) Oikeutta tulla kuulluksi olisi noudatettava kaikissa henkilöä vastaan käynnistetyissä menettelyissä, jotka saattavat päättyä kyseiselle henkilölle vastaiseen toimenpiteeseen. Tätä oikeutta ei pidä sulkea pois tai rajoittaa millään lainsäädäntötoimenpiteellä. Oikeus tulla kuulluksi edellyttää, että kyseinen henkilö saa tarkan ja täydellisen lausunnon esitetyistä väitteistä tai vastalauseista ja että hänelle annetaan mahdollisuus esittää huomautuksia tosiseikkojen ja käytettyjen asiakirjojen paikkansapitävyydestä ja merkityksestä.
- (29) Oikeus hyvään hallintoon sisältää hallintomenettelyn osapuolen oikeuden saada tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin, mikä on myös oikeutta tulla kuulluksi koskeva olennainen vaatimus. Kun luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta tai liikesalaisuutta koskevien oikeutettujen etujen suojele ei salli täydellistä tutustumista asiakirjoihin, osapuolen olisi vähintäänkin saatava riittävä yhteenvedo asiakirjojen sisällöstä. Jotta helpotetaan mahdollisuutta tutustua omaa tapausta koskeviin asiakirjoihin ja varmistetaan siten avoin tiedonhallinta, unionin hallinnon olisi säilytettävä tulevat ja lähtevät sähköpostiviestit, saamansa asiakirjat ja tiedot toimenpiteistä, joihin se ryhtyy, sekä laadittava hakemisto tallennetuista asiakirjoista.
- (30) Unionin hallinnon olisi tehtävä hallinnolliset päätökset kohtuullisen ajan kuluessa. Hidas hallinto on huono hallinto. Kaikki hallinnollisia päätöksiä koskevat viivästykset olisi perusteltava, ja hallintomenettelyn osapuolelle olisi ilmoitettava viivästyksistä asianmukaisesti ja esitettävä arvio siitä, milloin hallinnollinen päätös oletettavasti tehdään.
- (31) Oikeus hyvään hallintoon velvoittaa unionin hallintoa ilmoittamaan selvästi syyt, joihin sen hallinnolliset päätökset perustuvat. Perusteluissa olisi ilmoitettava päätöksen oikeusperusta, sen tekemiseen johtanut yleinen tilanne ja yleiset tavoitteet, joihin sillä pyritään. Siinä olisi tuotava selvästi ja yksiselitteisesti esiin toimivaltaisen viranomaisen päätöksen syyt sillä tavoin, että kyseiset osapuolet voivat päättää, haluavatko he puolustaa oikeuksiaan hakemalla tuomioistuimen uudelleenkäsittelyä.
- (32) Tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden mukaisesti unioni tai jäsenvaltiot eivät voi tehdä unionin oikeuteen perustuvien oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi. Sen sijaan niillä on velvollisuus taata todellinen ja tehokas oikeussuoja, ja ne eivät saa soveltaa mitään päätöstä tai menettelyä, joka voisi edes väliaikaisesti estää unionin oikeuden täysimääräisen voimassaolon.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- (33) Jotta voitaisiin parantaa mahdollisuuksia käyttää oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, unionin hallinnon olisi ilmoitettava hallinnollisissa päätöksissään oikeussuojakeinoista, joita niillä osapuolilla on käytettävissä, joiden oikeuksiin ja etuihin kyseiset päätökset vaikuttavat. Sen lisäksi, että osapuolella on mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi tai kannella Euroopan oikeusasiamiehelle, osapuolelle olisi myönnettävä oikeus pyytää hallinnollista uudelleentarkastelua ja annettava tälle tietoa menettelystä ja tällaisen pyynnön esittämistä koskevasta määräajasta.
- (34) Hallinnollista uudelleentarkastelua koskeva pyyntö ei vaikuta osapuolen oikeuteen turvautua oikeussuojakeinoihin. Tuomioistuimen uudelleenkäsittelyä koskevan hakemuksen esittämisen määräajan vahvistamiseksi hallinnollinen päätös katsotaan lopulliseksi, jos osapuoli ei esitä hallinnollista uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä asianmukaisessa määräajassa, tai jos osapuoli esittää hallinnollista uudelleentarkastelua koskevan pyynnön, lopullinen hallinnollinen päätös on hallinnollisen uudelleentarkastelun lopuksi tehtävä päätös.
- (35) Hallintomenettelyn osapuolten olisi avoimuuden ja oikeusvarmuuden periaatteiden mukaisesti voitava selvästi ymmärtää hallinnollisesta päätöksestä heille aiheutuvat oikeutensa ja velvollisuutensa. Unionin hallinnon olisi tästä syystä varmistettava, että sen hallinnolliset päätökset laaditaan selkeällä, yksinkertaisella ja ymmärrettävällä kielellä ja ne tulevat voimaan sen jälkeen, kun ne on annettu tiedoksi osapuolille. Tätä velvollisuutta täyttäessään unionin hallinnon on hyödynnettävä asianmukaisesti tieto- ja viestintäteknologiaa ja mukauduttava niiden kehitykseen.
- (36) Avoimuuden ja hallinnon tehokkuuden varmistamiseksi unionin hallinnon olisi varmistettava, että toimivaltainen viranomainen korjaa sen hallinnollisten päätösten kirjoitus- ja laskuvirheet tai vastaavat virheet.
- (37) Laillisuusperiaate, joka seuraa suoraan oikeusvaltioperiaatteesta, edellyttää, että unionin hallinnon on oikaistava tai peruttava laittomat hallinnolliset päätökset. Koska hallinnollisen päätöksen oikaiseminen tai peruminen voi kuitenkin olla ristiriidassa luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, unionin hallinnon olisi arvioitava huolellisesti ja puolueettomasti oikaisemisen tai perumisen vaikutukset muihin osapuoliin ja sisällytettävä tällaisen arvion johtopäätökset päätöksen oikaisemisen tai perumisen perusteisiin.
- (38) Unionin kansalaisilla on oikeus ottaa yhteyttä unionin toimielimiin, elimiin, laitoksiin ja virastoihin jollakin perussopimusten kielistä, ja heillä on oikeus saada vastaus samalla kielellä. Unionin hallinnon olisi noudatettava osapuolten kielellisiä oikeuksia varmistamalla, että hallintomenettely toteutetaan osapuolen valitsemalla perussopimusten kielellä. Jos unionin hallinto on käynnistänyt hallintomenettelyn, ensimmäinen ilmoitus olisi laadittava sitä jäsenvaltiota vastaavalla perussopimusten kielellä, johon osapuoli on sijoittautunut.
- (39) Avoimuusperiaate ja oikeus saada tutustua asiakirjoihin ovat erityisen tärkeitä hallintomenettelyssä sanotun kuitenkin rajoittamatta SEUT-sopimuksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettavien säädösten soveltamista. Näiden periaatteiden rajoittamista olisi tulkittava suppeasti, jotta noudatetaan perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa asetettuja kriteereitä, ja tästä syystä niitä olisi rajoitettava ainoastaan lailla sekä oikeuksien ja vapauksien keskeistä sisältöä kunnioittaen ja niihin olisi sovellettava suhteellisuusperiaatetta.
- (40) Henkilötietojen suoja koskeva oikeus merkitsee, että unionin hallinnon käyttämien tietojen olisi oltava tarkkoja, ajantasaisia ja lainmukaisesti tallennettuja, sanotun kuitenkin rajoittamatta SEUT-sopimuksen 16 artiklan mukaisesti hyväksytyjen säädösten soveltamista.
- (41) Luottamuksensuojan periaate juontaa juurensa oikeusvaltioperiaatteesta ja merkitsee, että julkisten elinten toimilla ei saisi puuttua saavutettuihin oikeuksiin ja lainvoimaisiin oikeudellisiin tilanteisiin, ellei tämä ole yleisen edun vuoksi ehdottoman välttämätöntä. Oikeutetut odotukset olisi otettava asianmukaisesti huomioon, kun hallinnollista päätöstä oikaistaan tai se perutaan.
- (42) Oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että unionin säännöt ovat selkeitä ja tarkkoja. Tällä periaatteella pyritään varmistamaan, että tilanteet ja oikeudelliset suhteet, joihin sovelletaan unionin oikeutta, ovat ennakoitavissa, jolloin yksilöt voivat yksiselitteisesti varmistaa, mitä oikeuksia ja velvollisuuksia heillä on ja voivat ryhtyä niiden mukaisiin

Torstai 9. kesäkuuta 2016

toimiin. Oikeusvarmuuden periaatteen mukaisesti taannehtivia toimenpiteitä voitaisiin toteuttaa ainoastaan laillisesti perustelluissa tilanteissa.

- (43) Jotta voidaan varmistaa unionin hallinnon toiminnan yleinen johdonmukaisuus, yleisten hallinnollisten päätösten olisi oltava niiden hyvän hallinnon periaatteiden mukaisia, joihin tässä asetuksessa viitataan.
- (44) Tämän asetuksen tulkinnassa olisi kiinnitettävä erityisesti huomiota yhdenvertaiseen kohteluun ja syrjimättömyyteen, joita sovelletaan hallinnolliseen toimintaan oikeusvaltioperiaatteen ja tehokkaan ja riippumattoman Euroopan unionin hallinnon periaatteen välittömänä seurauksena.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Kohde ja tavoite

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan menettelysäännöt, joita sovelletaan unionin hallinnon hallinnolliseen toimintaan.
2. Tämän asetuksen tavoitteena on taata oikeus Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa määrättyyn hyvään hallintoon avoimen, tehokkaan ja riippumattoman hallinnon avulla.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan Euroopan unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen hallinnolliseen toimintaan.
2. Tätä asetusta ei sovelleta unionin hallinnon toimintaan, kun kyseessä ovat:
 - a) lainsäädäntömenettelyt
 - b) oikeudenkäyntimenettelyt
 - c) menettelyt, jotka johtavat perussopimukseen, delegoituihin säädöksiin tai täytäntöönpanosäädöksiin suoraan perustuvien muiden kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttävien säädösten hyväksymiseen.
3. Tätä asetusta ei sovelleta jäsenvaltioiden hallintoon.

3 artikla

Tämän asetuksen ja unionin muiden säädösten suhde

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta sellaisten unionin muiden säädösten soveltamista, joissa säädetään erityisistä hallinnollisista menettelysäännöistä. Tämä asetus täydentää tällaisia unionin säädöksiä, joita tulkitaan johdonmukaisesti sen asiaankuuluvien säännösten valossa.

4 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan:

- a) "unionin hallinnolla" Euroopan unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen hallintoa;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- b) "hallinnollisella toiminnalla" toimintaa, jota unionin hallinto toteuttaa unionin oikeuden täytäntöönpanemiseksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä lukuun ottamatta;
- c) "hallintomenettelyllä" prosessia, jolla unionin hallinto valmistelee, hyväksyy ja panee täytäntöön hallinnollisia päätöksiä;
- d) "henkilöstön jäsenellä" henkilöstösääntöjen 1 a artiklassa tarkoitettua virkamiestä ja Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 1 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettua toimihenkilöä;
- e) "toimivaltaisella viranomaisella" unionin toimielintä, elintä, laitosta tai virastoa tai niiden yksikköä tai unionin hallinnossa toimivaa henkilöä, joka on sovellettavan oikeuden mukaisesti vastuussa hallintomenettelystä;
- f) "osapuolella" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka oikeudelliseen asemaan hallintomenettelyn tulos voi vaikuttaa.

II LUKU**HALLINTOMENETTELYN KÄYNNISTÄMINEN***5 artikla**Hallintomenettelyn käynnistäminen*

Unionin hallinto voi käynnistää hallintomenettelyjä omasta aloitteestaan tai jonkin osapuolen pyynnöstä.

*6 artikla**Käynnistäminen unionin hallinnon aloitteesta*

1. Unionin hallinto voi käynnistää hallintomenettelyjä omasta aloitteestaan tai toimivaltaisen viranomaisen päätöksen johdosta. Toimivaltainen viranomainen tarkastelee tapauksen erityisiä olosuhteita ennen päätöstä menettelyn käynnistämisestä.
2. Hallintomenettelyn käynnistämistä koskevista päätöksistä on ilmoitettava osapuolille. Päätöstä ei julkisteta ennen ilmoituksen tekemistä.
3. Ilmoittamista voidaan lykätä tai se voidaan jättää tekemättä ainoastaan, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä yleisen edun vuoksi. Päätös ilmoituksen lykkäämisestä tai tekemättä jättämisestä on perusteltava asianmukaisesti.
4. Päätöksessä hallintomenettelyn käynnistämisestä on ilmoitettava:
 - a) asian viitenumero ja päivämäärä;
 - b) menettelyn aihe ja tarkoitus;
 - c) menettelyn tärkeimpien vaiheiden kuvaus;
 - d) asiasta vastaavan henkilöstön jäsenen nimi ja yhteystiedot;
 - e) toimivaltainen viranomainen;
 - f) hallinnollisen päätöksen tekemisen määräaika ja seuraukset, jos hallinnollista päätöstä ei tehdä määräajassa;
 - g) käytettävissä olevat muutoksenhakekeinot;
 - h) 28 artiklassa tarkoitetun verkkosivuston osoite, jos sellainen sivusto on olemassa.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

5. Päätös hallintomenettelyn käynnistämisestä laaditaan niitä jäsenvaltioita vastaavilla perussopimusten kielillä, joihin osapuolet ovat sijoittautuneet.
6. Hallintomenettely on käynnistettävä kohtuullisen ajan kuluessa menettelyn perustana olevasta tapahtumasta. Sitä ei missään tapauksessa saa käynnistää myöhemmin kuin 10 vuoden kuluttua tapahtuman päivämäärästä.

7 artikla

Käynnistäminen pyynnöstä

1. Osapuoli voi käynnistää hallintomenettelyjä.
2. Pyyntöihin ei saa soveltaa tarpeettomia muodollisia vaatimuksia. Niissä on ilmoitettava selvästi osapuolen nimi, osoite ilmoitusta varten, pyynnön kohde, merkitykselliset tosiseikat ja syyt pyynnölle, päivämäärä ja paikka sekä toimivaltainen viranomainen, jolle pyynnöt osoitetaan. Pyyntö on esitettävä kirjallisina joko paperilla tai sähköisesti. Ne on laadittava jollakin perussopimusten kielistä.
3. Pyyntöjen vastaanottamisesta on ilmoitettava kirjallisesti. Tiedoksisaantitodistus on laadittava pyynnön kielellä ja siinä on esitettävä
 - a) asian viitenumero ja päivämäärä;
 - b) pyynnön vastaanottamisen päivämäärä;
 - c) menettelyn tärkeimpien vaiheiden kuvaus;
 - d) asiasta vastaavan henkilöstön jäsenen nimi ja yhteystiedot;
 - e) hallinnollisen päätöksen tekemisen määräaika ja seuraukset, jos hallinnollista päätöstä ei tehdä määräajassa;
 - f) 28 artiklassa tarkoitetun verkkosivuston osoite, jos sellainen sivusto on olemassa.
4. Jos pyyntö ei vastaa yhtä tai useampaa 2 kohdassa asetetuista vaatimuksista, tiedoksisaantitodistuksessa on ilmoitettava kohtuullinen määräaika virheen korjaamista tai puuttuvan asiakirjan toimittamista varten. Turhat tai selvästi perusteettomat pyynnöt voidaan jättää käsittelemättä, ja siitä voidaan ilmoittaa lyhyesti perustellulla tiedoksisaantitodistuksella. Tiedoksisaantitodistusta ei lähetetä tapauksissa, joissa sama hakija on toistuvasti esittänyt epäasiallisia pyyntöjä.
5. Jos pyyntö on osoitettu viranomaiselle, jolla ei ole toimivaltaa käsitellä sitä, viranomaisen on välitettävä pyyntö toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava tiedoksisaantitodistuksessa toimivaltainen viranomainen, jolle pyyntö on välitetty, tai että asia ei kuulu unionin hallinnon toimivaltaan.
6. Kun toimivaltainen viranomainen aloittaa hallintomenettelyn, soveltuviissa tapauksissa sovelletaan 6 artiklan 2–4 kohtaa.

III LUKU

HALLINTOMENETTELYN HALLINNOINTI

8 artikla

Prosessuaaliset oikeudet

Osapuolilla on oltava seuraavat menettelyn hallinnointia koskevat oikeudet:

- a) oikeus saada kaikki menettelyyn liittyvät merkitykselliset tiedot selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla;
- b) oikeus mahdollisuuksien mukaan ja soveltuviissa tapauksissa tiedottaa kaikista menettelyä koskevista muodollisuuksista sekä täyttää ne etäyhteyttä käyttäen ja sähköisesti;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- c) oikeus käyttää mitä tahansa perussopimusten kieltä ja saada vastaus valitsemallaan perussopimusten kielellä;
- d) oikeus saada ilmoitus kaikista menettelyn vaiheista ja osapuoleen mahdollisesti vaikuttavista päätöksistä;
- e) oikeus käyttää edustajanaan lakimiestä tai muuta valitsemaansa henkilöä;
- f) oikeus maksaa vain kohtuulliset ja oikeasuhteiset maksut kyseessä olevan menettelyn kustannuksista.

*9 artikla**Huolellista ja puolueetonta tutkintaa koskeva velvollisuus*

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava asia huolellisesti ja puolueettomasti. Sen on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja kerättävä kaikki päätöksen tekemiseksi tarvittavat tiedot.
2. Tarvittavien tietojen keräämiseksi toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa
 - a) kuulla osapuolten, todistajien ja asiantuntijoiden lausuntoja,
 - b) pyytää asiakirjoja ja tallennettuja tietoja,
 - c) tehdä vierailuja ja suorittaa tarkastuksia.
3. Osapuolet voivat tuottaa asianmukaiseksi katsomaansa todistusaineistoa.

*10 artikla**Yhteistyövelvollisuus*

1. Osapuolten on avustettava toimivaltaista viranomaista asiaa koskevien tosiseikkojen ja olosuhteiden selvittämisessä.
2. Osapuolten on annettava kohtuullinen määräaika mahdolliseen yhteistyöpyyntöön vastaamista varten ottaen huomioon pyynnön pituus ja monimutkaisuus ja tutkimusten asettamat vaatimukset.
3. Jos hallintomenettely voi johtaa seuraamukseen, osapuolia on muistutettava oikeudesta olla todistamatta itseään vastaan.

*11 artikla**Todistajat ja asiantuntijat*

Todistajia ja asiantuntijoita voidaan kuulla toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta tai osapuolten ehdotuksesta. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että se valitsee asiantuntijat, jotka ovat teknisesti päteviä ja joihin ei liity eturistiriitaa.

*12 artikla**Tarkastukset*

1. Tarkastuksia voidaan suorittaa silloin, kun unionin säädöksessä on annettu toimivalta tarkastusten suorittamiseen ja kun tarkastukset ovat tarpeen velvollisuuden täyttämiseksi tai unionin oikeuden mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.
2. Tarkastukset on suoritettava siinä säädöksessä vahvistettujen yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti ja rajoissa, jossa tarkastuksesta säädetään tai siihen annetaan valtuudet, siltä osin, kuin on kyse toimenpiteistä, jotka voidaan toteuttaa, ja toimitiloista, jotka voidaan tutkia. Tarkastajat käyttävät toimivaltaansa ainoastaan, kun heillä on esittää kirjallinen lupa, jossa osoitetaan heidän henkilöllisyytensä ja asemansa.
3. Tarkastuksesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava tarkastuksen kohteena olevalle osapuolelle tarkastuksen päivämäärä ja alkamisajankohta. Osapuolella on oltava oikeus olla läsnä tarkastuksen aikana ja ilmaista tarkastusta koskevia mielipiteitä ja esittää siihen liittyviä kysymyksiä. Jos yleisen edun kannalta on ehdottoman välttämätöntä, tarkastuksesta vastaava viranomainen voi asianmukaisesti perustelluista syistä lykätä kyseisen ilmoituksen tekemistä tai jättää sen tekemättä.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

4. Tarkastuksen aikana läsnä oleville osapuolille on mahdollisuuksien mukaan ilmoitettava tarkastuksen aihe ja tarkoitus, tarkastukseen sovellettavat menettelyt ja säännöt ja seuranta-toimenpiteet sekä tarkastuksen mahdolliset seuraukset. Tarkastus on suoritettava aiheuttamatta tarpeetonta häiriötä tarkastuksen kohteelle tai henkilölle, jonka hallussa tarkastuksen kohde on.
5. Tarkastajien on laadittava viipymättä tarkastusraportti, jossa esitetään yhteenvedo tarkastuksen vaikutuksista tarkastuksen tavoitteiden saavuttamiseen ja jossa esitetään tehdyt oleelliset havainnot. Tarkastuksesta vastaavan viranomaisen on lähetettävä kopio tarkastusraportista osapuolille, joilla on oikeus olla läsnä tarkastuksessa.
6. Tarkastuksesta vastaavan viranomaisen on valmisteltava ja suoritettava tarkastus tiiviissä yhteistyössä sen jäsenvaltion viranomaisten kanssa, jossa tarkastus tapahtuu, paitsi jos jäsenvaltio itse on tarkastuksen kohteena tai jos yhteistyö vaarantaisi tarkastuksen tarkoituksen.
7. Tarkastusta suorittaessaan ja tarkastusraporttia laatiessaan tarkastuksesta vastaavan viranomaisen on otettava huomioon kaikki kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyt menettelyvaatimukset, joissa yksilöidään käsiteltäväksi otettava näyttö sen jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä, jossa tarkastusraporttia aiotaan käyttää.

13 artikla

Eturistiriitä

1. Henkilöstön jäsen ei saa osallistua sellaiseen hallintomenettelyyn, jossa hänellä on suoria tai epäsuoria henkilökohtaisia etuja, erityisesti jos nämä edut ovat perhesuhteisiin liittyviä tai taloudellisia etuja, jotka voivat vaarantaa hänen puolueettomuutensa.
2. Henkilöstön jäsenen on ilmoitettava kaikista eturistiriidoista toimivaltaiselle viranomaiselle, joka tapauksen erityisten olosuhteiden perusteella tekee päätöksen siitä, evätäänkö kyseiseltä henkilöltä osallistuminen hallintomenettelyyn.
3. Mikä tahansa osapuoli voi pyytää, että henkilöstön jäseneltä evätään eturistiriidan perusteella osallistuminen hallintomenettelyyn. Tätä koskeva perusteltu pyyntö on esitettävä kirjallisena toimivaltaiselle viranomaiselle, joka kyseistä henkilöstön jäsentä kuultuaan päättää asiasta.

14 artikla

Oikeus tulla kuulluksi

1. Osapuolilla on oltava oikeus tulla kuulluksi ennen kuin heille mahdollisesti vastainen yksittäinen toimenpide toteutetaan.
2. Osapuolille on annettava riittävät tiedot ja riittävästi aikaa valmistella kantaansa.
3. Osapuolille on tarvittaessa annettava tilaisuus ilmaista näkemyksensä kirjallisesti tai suullisesti ja halutessaan valitsemansa henkilön avustuksella.

15 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Asianomaisille osapuolille on annettava oikeus tutustua asiakirjoihin ottaen huomioon oikeutetut luottamuksellisuutta, salassapitovelvollisuutta ja liikesalaisuutta koskevat vaatimukset. Tämän oikeuden mahdollinen rajoittaminen on perusteltava asianmukaisesti.
2. Jos ei voida taata täyttä oikeutta tutustua kaikkiin asiakirjoihin, osapuolille on annettava riittävä yhteenvedo asiakirjojen sisällöstä.

16 artikla

Velvollisuus säilyttää tiedot

1. Unionin hallinnon on säilytettävä tulevat ja lähtevät sähköpostiviestit, saamansa asiakirjat ja tiedot toimenpiteistä, joihin se ryhtyy. Sen on laadittava hakemisto säilytetyistä asiakirjoista.
2. Tiedot on säilytettävä kunnioittaen täysimääräisesti oikeutta tietosuojaan.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

17 artikla

Määräajat

1. Hallinnolliset päätökset on tehtävä ja hallintomenettelyt päätettävä kohtuullisen määräajan kuluessa ja ilman aiheetonta viivytystä. Hallinnollisen päätöksen tekemisen määräaika ei saa ylittää kolmea kuukautta päivämäärästä, jolloin
 - a) annettiin ilmoitus päätöksestä käynnistää hallintomenettely, jos aloitteen tekijänä on unionin hallinto, tai
 - b) annettiin pyyntöä koskeva tiedoksisaantitodistus, jos hallintomenettely käynnistettiin pyynnöstä.
2. Jos hallinnollista päätöstä ei voida tehdä asetetussa määräajassa, asianomaisille osapuolille on ilmoitettava asiasta ja perusteltava viivästyksen syyt, ja heille on esitettävä arvio siitä, milloin hallinnollinen päätös oletettavasti tehdään. Toimivaltaisen viranomaisen on pyydettyessä vastattava asian käsittelyn edistymistä koskeviin kysymyksiin.
3. Jos unionin hallinto ei anna pyyntöä koskevaa tiedoksisaantitodistusta kolmen kuukauden kuluessa, pyyntö katsotaan hylätyksi.
4. Määräajat on laskettava neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 mukaisesti ⁽¹⁾.

IV LUKU

HALLINTOMENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

18 artikla

Hallinnollisten päätösten muoto

Hallinnolliset päätökset on esitettävä kirjallisina ja toimivaltaisen viranomaisen on allekirjoitettava ne. Niiden on oltava selkeitä, yksinkertaisia ja ymmärrettäviä.

19 artikla

Perusteluvollisuus

1. Hallinnollisissa päätöksissä on ilmoitettava selvästi niiden perustelut.
2. Hallinnollisissa päätöksissä on ilmoitettava niiden oikeusperusta, merkitykselliset tosiseikat ja tapa, jolla erilaiset asiaan liittyvät edut on otettu huomioon.
3. Hallinnollisten päätösten on sisällettävä yksilöllinen perustelu, joka on merkityksellinen osapuolten tilanteen kannalta. Jos tämä ei ole mahdollista siksi, että asia koskee useita henkilöitä, yleinen perustelu katsotaan riittäväksi. Tällöin olisi kuitenkin annettava yksilöllinen perustelu kaikille osapuolille, jotka sitä nimenomaisesti pyytävät.

20 artikla

Muutoksenhaku

1. Hallinnollisissa päätöksissä on selkeästi mainittava, että hallinnollinen uudelleentarkastelu on mahdollista.
2. Osapuolilla on oltava oikeus pyytää sellaisten hallinnollisten päätösten hallinnollista uudelleentarkastelua, joka on osapuolten oikeuksien ja etujen vastainen. Hallinnollista uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt on esitettävä hierarkiassa ylempänä olevalle viranomaiselle, ja jos se ei ole mahdollista, samalle viranomaiselle, joka teki hallinnollisen päätöksen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/1971, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

Torstai 9. kesäkuuta 2016

3. Hallinnollisissa päätöksissä on kuvattava hallinnollista uudelleentarkastelua koskevan pyynnön esittämisessä noudatettava menettely sekä toimivaltaisen viranomaisen tai asiasta vastuussa olevan henkilöstön jäsenen nimi, jolle uudelleentarkastelupyynnö on esitettävä. Päätöksessä on ilmoitettava myös määräaika tällaisen pyynnön esittämiselle. Ellei pyyntöä esitetä määräajassa, hallinnollista päätöstä pidetään lopullisena.

4. Hallinnollisissa päätöksissä on, kun unionin lainsäädännössä niin säädetään, mainittava mahdollisuudesta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi tai kannella Euroopan oikeusasiamiehelle.

21 artikla

Hallinnollisista päätöksistä ilmoittaminen

Hallinnollisista päätöksistä, jotka vaikuttavat osapuolten oikeuksiin ja etuihin, on ilmoitettava kyseisille osapuolille kirjallisesti heti, kun päätökset on tehty. Hallinnolliset päätökset tulevat osapuolen osalta voimaan, kun tälle ilmoitetaan niistä.

V LUKU

PÄÄTÖSTEN OIKAISU TAI PERUMINEN

22 artikla

Hallinnollisissa päätöksissä olevien virheiden korjaaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on omasta aloitteestaan tai asianomaisen osapuolen aloitteesta korjattava kirjoitus- tai laskuvirheet tai vastaavat virheet.
2. Osapuolille on ilmoitettava ennen kuin mitään korjauksia tehdään ja korjaus tulee voimaan heti kun, se on annettu tiedoksi. Jos tämä ei ole mahdollista siksi, että asia koskee useita osapuolia, toteutetaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että osapuolille ilmoitetaan ilman aiheetonta viivytystä.

23 artikla

Osapuolelle vastaisten hallinnollisten päätösten oikaisu tai peruminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on omasta aloitteestaan tai asianomaisen osapuolen pyynnöstä oikaistava tai peruttava osapuolelle vastainen laiton hallinnollinen päätös. Oikaisulla tai perumisella on oltava taannehtiva vaikutus.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on omasta aloitteestaan tai asianomaisen osapuolen pyynnöstä oikaistava tai peruttava osapuolelle vastainen laillinen hallinnollinen päätös, jos kyseisen päätöksen tekemiseen johtaneita syitä ei enää ole. Oikaisulla tai perumisella ei saa olla taannehtivaa vaikutusta.
3. Oikaisu tai peruminen tulee voimaan, kun siitä ilmoitetaan osapuolelle.
4. Jos hallinnollinen päätös on yhdelle osapuolelle vastainen mutta samanaikaisesti hyödyttää muita osapuolia, on laadittava arvio mahdollisista vaikutuksista kaikkiin osapuoliin ja johtopäätökset on sisällytettävä päätöksen oikaisun tai perumisen perusteisiin.

24 artikla

Osapuolta hyödyttävien hallinnollisten päätösten oikaisu tai peruminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on omasta aloitteestaan tai muun osapuolen pyynnöstä oikaistava tai peruttava jotakin osapuolta hyödyttävä laiton hallinnollinen päätös.
2. On otettava asianmukaisesti huomioon oikaisun tai perumisen vaikutukset osapuoliin, jotka saattoivat oikeutetusti odottaa, että päätös on laillinen. Jos tällaiset osapuolet kärsivät tappioita sen johdosta, että ne ovat luottaneet päätöksen laillisuuteen, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava, onko näillä osapuolilla oikeus korvaukseen.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

3. Oikaisulla tai perumisella on oltava taannehtiva vaikutus ainoastaan silloin, kun oikaisu tai peruminen on tehty kohtuullisen ajan kuluessa. Jos osapuoli on saattanut oikeutetusti odottaa, että päätös on laillinen, ja on vaatinut päätöksen säilyttämistä, oikaisulla tai perumisella ei saa olla taannehtivaa vaikutusta kyseiseen osapuoleen.

4. Toimivaltainen viranomainen voi omasta aloitteestaan tai muun osapuolen aloitteesta oikaista tai perua laillisen hallinnollisen päätöksen, joka hyödyttää jotakin osapuolta, jos kyseiseen päätökseen johtaneita syitä ei enää ole. Muiden osapuolten oikeudet odotukset on otettava asianmukaisesti huomioon.

5. Oikaisu tai peruminen tulee voimaan, kun siitä ilmoitetaan osapuolelle.

*25 artikla**Virheiden korjaamisen, oikaisujen ja perumisen hallinnointi*

Tämän asetuksen III, IV ja VI luvun asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan myös hallinnollisten päätösten virheiden korjaamiseen, oikaisuihin ja perumiseen.

VI LUKU**YLEISET HALLINNOLLISET PÄÄTÖKSET***26 artikla**Prosessuaalisten oikeuksien noudattaminen*

Unionin hallinnon yleisissä hallinnollisissa päätöksissä on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä prosessuaalisia oikeuksia.

*27 artikla**Oikeusperusta, syiden ilmoittaminen ja julkaiseminen*

1. Unionin hallinnon tekemissä yleisissä hallinnollisissa päätöksissä on ilmoitettava niiden oikeusperusta sekä esitettävä selvästi päätösten perusteena olevat syyt.

2. Kyseiset päätökset tulevat voimaan päivänä, jona ne julkaistaan tavalla, joka on suoraan asianomaisten saatavilla.

VII LUKU**TIEDOTTAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET***28 artikla**Hallintomenettelyjä koskevista säännöistä tiedottaminen verkossa*

1. Unionin hallinnon on mahdollisuuksien mukaan ja kohtuuden rajoissa edistettävä ajantasaista tiedottamista meneillään olevista hallintomenettelyistä erillisellä verkkosivustolla. Pyynnöstä käynnistetyt menettelyt on asetettava etusijalle.

2. Verkossa annettavien tietojen on sisällettävä

a) linkki sovellettavaan lainsäädäntöön,

b) lyhyt selostus tärkeimmistä oikeudellisista vaatimuksista ja niiden hallinnollisesta tulkinnasta,

c) kuvaus menettelyn tärkeimmistä vaiheista,

d) toimivaltaisen viranomaisen ilmoitus lopullisen päätöksen tekemisestä,

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- e) ilmoitus päätöksen tekemisen määräajasta,
 - f) ilmoitus käytettävissä olevista muutoksenhakekeinoista,
 - g) linkki vakiolomakkeisiin, joita osapuolet voivat käyttää menettelyä koskevassa viestinnässään unionin hallinnon kanssa.
3. Edellä 2 kohdassa säädetyt verkossa annettavat tiedot on esitettävä selkeällä ja yksinkertaisella tavalla. Tietojen on oltava saatavilla maksutta.

29 artikla

Arviointi

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen toimivuutta koskevan arviointikertomuksen viimeistään [xx vuoden kuluttua voimaantulosta].

30 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan sitova.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0280

Euroopan rautatieteollisuuden kilpailukyky

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 Euroopan rautatieteollisuuden kilpailukyvystä (2015/2887(RSP))

(2018/C 086/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten" (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kohti Euroopan teollista renessanssia" (COM(2014)0014),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Kaikkien kauppa – Vastuullisempaa kauppa- ja investointipolitiikkaa" (COM(2015)0497),
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan "Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää" (COM(2011)0144),
- ottaa huomioon komission rautatieteollisuudesta laatiman alakohtaisen katsauksen ja kilpailukykyä koskevan kyselytutkimuksen "Sector Overview and Competitiveness Survey of the Railway Supply Industry" (ENTR 06/054),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuksen aiheesta "Maanteiden tavaraliikenne: miksi EU:ssa toimivat rahtaaajat valitsevat mieluummin kuorma-autot junien sijasta?",
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen Euroopan rautatieteollisuuden kilpailukyvystä (O-000067/2016 – B8-0704/2016),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,

Euroopan rautatieteollisuuden erityisominaisuudet ja strateginen merkitys Euroopan teolliselle renessanssille

1. korostaa, että rautatieteollisuus käsittää vetureiden ja liikkuvan kaluston valmistamisen, raiteet, sähköistämisen, merkinanto- ja televiestintälaitteet sekä huoltoa ja osia koskevat palvelut, sen piiriin kuuluu lukuisia pk-yrityksiä ja teollisuuden merkittäviä toimijoita ja että toimiala työllistää 400 000 työntekijää, investoi 2,7 prosenttia vuotuisesta liikevaihdostaan tutkimukseen ja kehittämiseen ja sen osuus koko maailman rautatieteollisuuden markkinoista on 46 prosenttia; korostaa, että kaiken kaikkiaan rautatiealalla, liikenteenharjoittajat ja infrastruktuuri mukaan lukien, on EU:ssa yli miljoona suoraa ja 1,2 miljoonaa välillistä työpaikkaa; korostaa näiden lukujen osoittavan selvästi, että rautatieteollisuus on merkittävä Euroopan teollisuuden kasvulle, työpaikoille ja innovoinnille ja se edistää teollisuuden palauttamista Eurooppaan koskevan 20 prosentin tavoitteen saavuttamista;

2. korostaa tämän alan erityisominaisuuksia, joita ovat muun muassa jopa 50 vuotta kestävien laitteiden tuotanto, voimakas pääomaintensiivisyys, huomattava riippuvuus julkisista hankinnoista ja velvoite noudattaa erittäin tiukkoja turvallisuusvaatimuksia;

3. muistuttaa, että rautatieala edistää merkittävästi ilmastonmuutoksen hillitsemistä sekä selviytymistä muista megatrendeistä, kuten kaupungistumisesta ja väestörakenteen muutoksesta; kehottaa siksi komissiota tukemaan tavoitteita, jotka koskevat raideliikenteeseen siirtymistä sekä matkustaja- että rahtiliikenteessä ja jotka on laadittu liikennettä koskevassa vuoden 2011 valkoisessa kirjassa ja joita on tuettava konkreettisilla poliittisilla toimenpiteillä ja kohdennetulla investoimisella; korostaa COP 21 kokouksen tulosten sekä EU:n vuodelle 2030 asettamien ilmasto- ja energiavoitteiden mukaisesti, että siirtyminen raideliikenteeseen ja muihin kestäviin, energiatehokkaisiin ja sähköisiin liikennemuotoihin on

Torstai 9. kesäkuuta 2016

tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite liikenteen hiilestä irtautumisesta; pyytää näin ollen komissiota hyödyntämään liikenteen irtautumista hiilestä koskevaa tulevaa tiedonantoa ja ehdottamaan uusia toimenpiteitä, joilla tuetaan energiatehokkaiden teknologioiden kehittämistä rautatieteollisuutta varten;

4. korostaa, että rautatieteollisuus on avainasemassa komission asettaman 20 prosentin teollistumistavoitteen saavuttamisessa teknologian ja innovoinnin alan maailmanmarkkinoiden johtoasemansa ansiosta;

5. panee merkille, että Euroopan rautatieteollisuudella on tukenaan tietty määrä suotuisia tekijöitä, koska se on ympäristön kannalta erittäin tehokas liikennemuoto ja lisäksi sillä on tukenaan suuret markkinat ja valmiudet helpottaa joukkoliikennettä; panee kuitenkin merkille, että ala joutuu nykyään kohtaamaan kolminkertaisen kilpailun: liikennemuotojen välisen, kansainvälisen ja toisinaan jopa yritysten välisen;

Euroopan rautatieteollisuuden maailmanlaajuisen johtoaseman säilyttäminen

6. toteaa, että rautatieteollisuuden vuotuisen kasvuvauhdin arvioidaan olevan kansainvälisillä markkinoilla 2,8 prosenttia vuoteen 2019 mennessä; toteaa, että unionin markkinat ovat pitkälti avoimia kolmansista maista peräisin oleville kilpailijoille, kun taas kolmansissa maissa on useita esteitä, jotka syrjivät Euroopan rautatieteollisuutta; korostaa, että kolmansista maista, etenkin Kiinasta, tulevat kilpailijat laajentavat toimintaansa nopeasti ja aggressiivisesti Eurooppaan ja maailman muille alueille ja että ne saavat usein alkuperämaaltaan vahvaa poliittista ja taloudellista tukea (esimerkiksi avokätisiä vientiluottoja, jotka eivät kuulu OECD:n sääntöjen piiriin); korostaa, että tällaiset käytännöt voivat saada aikaan epäoikeudenmukaista kilpailua, joka vaarantaa työpaikat Euroopassa; korostaa siksi, että globaalissa kilpailussa tarvitaan oikeudenmukaiset ja yhdenvertaiset lähtökohdat ja että markkinoille pääsyn on oltava vastavuoroista, jotta voidaan välttää työpaikkojen häviämisen riski ja turvata Euroopan teollinen taitotieto;

7. korostaa, että monet eurooppalaiset yhtiöt ja etenkin pk-yritykset katsovat, että markkinoiden hallinnollisen ja teknisen pirstaloitumisen vuoksi on hankalaa ja kallista toimia kansallisten rajojen yli edes Euroopan rautatiemarkkinoilla; katsoo, että on olennaisen tärkeää saavuttaa yhtenäisen Euroopan rautatieliikennealueen tavoite, jotta eurooppalaisen rautatieteollisuuden johtava asema säilyy maailmanmarkkinoilla;

Euroopan rautatiealan uudistettu innovointiohjelma

8. toteaa, että rautatieteollisuus on tärkeä teollisuudenala Euroopan kilpailu- ja innovointikyvyille; kehottaa ryhtymään toimenpiteisiin, jotta Eurooppa säilyttää edelleenkin teknologisen ja innovatiivisen johtoaseman tällä alalla;

9. pitää myönteisenä Shift2Rail-yhteisyrityksen perustamista koskevaa päätöstä sekä ensimmäisen ehdotuspyyntökierroksen käynnistämistä; edellyttää Shift2Rail-yhteisyrityksen kaikkien T&K-toimien ripeää ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa mahdollisimman pian; arvostelee sitä, että pk-yritysten osallistuminen Shift2Rail-yhteisyritykseen on jäänyt vähäiseksi, mikä johtuu osittain välineen suurista kustannuksista ja monimutkaisuudesta; kehottaa hallintoneuvostoa analysoimaan pk-yritysten osallistumista assosioituneita osakkaita koskevaan toiseen ehdotuspyyntökierrokseen, parantamaan kyseistä osallistumista sekä harkitsemaan erityisiä pk-yrityksille suunnattuja pyyntöjä; pyytää komissiota varmistamaan, että noudatetaan pk-yritysten ja alueiden tasapainoista edustusta koskevia säännöksiä;

10. painottaa, että innovointikyky, tutkimukseen ja kehittämiseen tehdyt investoinnit, markkinoiden eheyttäminen ja klusterien muodostaminen ovat olennaisen tärkeitä perusteita Euroopan rautatieteollisuuden kansainvälisen kilpailukykyyn säilyttämiseksi;

11. pyytää komissiota ottamaan täysipainoisesti käyttöön unionin eri rahoitusvälineiden varoja, kartoittamaan ja hyödyntämään uusia lähteitä Shift2Rail-yhteisyrityksen rahoittamiseksi sekä pyrkimään luomaan synergiaa unionin rahastojen ja yksityisten investointien avulla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota hyödyntämään raideteknologiaa varten Shift2Rail-yhteisyrityksen lisäksi muita unionin rahoitusvälineitä (esimerkiksi muut kuin Shift2Rail-yhteisyritykseen kuuluvat raideliikenteen tutkimusta koskevat pyynnöt Horisontti 2020 -ohjelmassa, InnovFin, Verkkojen Eurooppa -väline, rakennerahastot, Euroopan strategisten investointien rahasto ESIR), sekä Shift2Rail-yhteisyritykseen kuuluvaa pilottijärjestelyä, jolla unionin rahoitus sovitaan yhteen rakennerahaston ja unionin muiden innovointirahastojen kanssa;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

12. pyytää komissiota tekemään alan kanssa yhteistyötä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) – ja erityisesti Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) – käyttämiseksi parhaalla mahdollisella tavalla raideliikenteen T&K-hankkeiden tukemiseen alueellisella tasolla; kannustaa komissiota myös keskittymään Euroopan rautatieteollisuuden tulevaisuuteen vuoden 2020 jälkeen;

13. korostaa klustereiden olevan merkittävä väline, jolla saatetaan yhteen alue- ja paikallistason sidosryhmät, mukaan lukien julkiset viranomaiset, yliopistot, tutkimuslaitokset, rautatieteollisuus, työmarkkinaosapuolet ja muut liikkumista koskevat toimialat; pyytää komissiota laatimaan kasvua edistävän klusteristrategian joulukuuhun 2016 mennessä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tukea raideliikenteen klustereiden kehittämille innovaatiohankkeille ja muille aloitteille, jotka saattavat yhteen rautatieteollisuuden pk-yrityksiä, suurempia yhtiöitä ja tutkimuslaitoksia paikallisella, alueellisella, kansallisella ja Euroopan tasolla; korostaa, että julkiset rahoitusmahdollisuudet ovat tarpeellisia klustereiden muodostamiselle; korostaa tässä yhteydessä uusien rahoitusvälineiden (kuten ESIR) tarjoamia mahdollisuuksia;

14. katsoo, että komission olisi harkittava, olisiko syytä perustaa Euroopan tason foorumi, jolla saatetaan yhteen jo pitempään toimineita yrityksiä, aloittelevia yrityksiä sekä eriytettyjä yrityksiä, joilla on rautatiealaa koskevia innovatiivisia ideoita etenkin digitalisoinnin saralla, jotta voidaan vaihtaa parhaita käytänteitä ja edistää kumppanuuksia; katsoo, että komission olisi harkittava kannustimien tarjoamista suuryritysten ja pk-yritysten yhteistyölle rautatieteollisuuden kannalta merkittävässä tutkimushankkeissa;

15. katsoo, että tutkimustoiminnassa olisi keskityttävä muun muassa digitalisointiin, jotta voidaan tehostaa rautateiden suorituskykyä ja alentaa niiden toimintakustannuksia (esimerkiksi automaatio, sensorit ja valvontavälineet, yhteentoimivuus esimerkiksi Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän / eurooppalaisen junakulunvalvontajärjestelmän avulla, avaruusteknologian käyttö, mukaan lukien yhteistyö ESA:n kanssa, massadatan käyttö ja kyberturvallisuus); katsoo, että toiseksi olisi keskityttävä resurssi- ja energiatehokkuuden lisäämiseen esimerkiksi käyttämällä kevyempiä materiaaleja ja vaihtoehtoisia polttoaineita; katsoo, että kolmanneksi olisi keskityttävä uudistuksiin, jotka tekevät raideliikenteestä houkuttelevampaa ja yleisesti hyväksytyä (esimerkiksi luotettavuuden kohentaminen, melun vähentäminen ja saumattomat eri liikennemuotoja hyödyntävät yhteydet, integroitu matkalippujärjestelmä); korostaa, että innovointitoimissa ei pidä sivuuttaa infrastruktuuria, joka on merkittävä osatekijä rautateiden kilpailukyvyssä;

16. kehottaa panemaan ripeästi täytäntöön yhteisen sähköisten lippujen järjestelmän, jota koordinoidaan muiden liikennemuotojen ja yksittäisten lipunmyyntialan toimijoiden muiden mahdollisten palvelujen kanssa;

17. katsoo, että on turvattu pikaisesti EU:n sisämarkkinoilla rautatie-, raitiotie- ja muiden kiskojen sekä niiden kanssa yhteensopivien tarvittavien laitteiden valmistus;

18. pyytää komissiota varmistamaan eurooppalaisten rautatieteollisuuden toimijoiden teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun kansainvälisesti – strategiasta teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa 9. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman⁽¹⁾ mukaisesti;

Oikeat valmiudet tulevaisuuden kestävästä rautatieteollisuutta varten

19. edellyttää eurooppalaista koulutusstrategiaa, joka saattaa yhteen rautatieteollisuuden yritykset, tutkimuslaitokset ja työmarkkinaosapuolet selvittämään, millaisia valmiuksia kestävässä ja innovatiivisella rautatieteollisuuden alalla tarvitaan; katsoo, että tässä yhteydessä olisi käynnistettävä toteutettavuustutkimus, jossa käsitellään mahdollista rautatiealan eurooppalaisia valmiuksia koskevaa neuvostoa; kehottaa jäsenvaltioita ja asianomaisia alueellisia elimiä luomaan puitteet, joilla taataan jatkuva koulutus, eli yksilöllinen oikeus koulutukseen, jolla varmistetaan, että elimillä on ammattitaitoista työvoimaa alan tulevan kasvavan kysynnän ennakoimiseksi ja että kyetään sopeutumaan uusille markkinoille tai siirtymään toiselle alalle, kun työntekijöitä vähennetään;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0219.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

20. korostaa, että rautatieteollisuuden alalla tarvitaan pätevää työvoimaa nykyisten työntekijöiden ikääntyessä; pitää siksi myönteisinä kaikkia pyrkimyksiä, jotka koskevat elinikäisen oppimisen ja teknisten valmiuksien edistämistä; edellyttää kampanjaa, jolla parannetaan rautatieteollisuuden näkyvyyttä ja houkuttelevuutta nuorten insinöörien keskuudessa (esimerkiksi Euroopan sosiaalirahastosta saatavan rahoituksen avulla); korostaa, että naisten työllisyysaste on tällä alalla erittäin vähäinen, ja tähdentää siksi, että kampanjassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tämän epätasapainon korjaamiseen; kehottaa komissiota kannustamaan työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun, jotta voidaan edistää sosiaalista innovointia ja edistää laadukasta pitkäaikaista työllisyyttä, millä parannetaan alan houkuttelevuutta pätevän henkilöstön keskuudessa;

21. katsoo, että tavoitteellisten valmiuksien välittäminen on ensiarvoisen tärkeä investointi, jotta Euroopan rautatieteollisuuden teknologinen johtoasema ja innovointikyky voidaan säilyttää maailmanlaajuisesti pitkällä aikavälillä;

Pk-yritysten tukeminen

22. katsoo, että rahoituksensaantimahdollisuudet ovat yksi pk-yritysten suurimmista haasteista rautatieteollisuuden alalla; korostaa COSME-ohjelman ja rakennerahastojen lisäarvoa, kun pk-yrityksiä autetaan saamaan rahoitusta, mukaan lukien takuut ja pääomarahoitusjärjestelyt, ja painottaa, että näiden välineiden markkinointia on tehostettava; pitää myönteisenä, että Euroopan strategisten investointien rahastossa (ESIR) keskitytään pk-yrityksiin ja markkina-arvoitaan keskiuuriin yrityksiin; korostaa kuitenkin, että rahaston on lunastettava lupauksensa, ja muistuttaa, että rahoituksen vaihtoehtoisia lähteitä olisi myös selvitettävä; pitää Horisontti 2020 -puiteohjelman mukaista pk-yrityksiä koskevaa välinettä myönteisenä; painottaa kuitenkin ylikuormituksen ja alhaisen onnistumisasteen ongelmaa; pyytää komissiota paneutumaan kyseiseen ongelmaan Horisontti 2020 -puiteohjelman väliarvioinnissa; kehottaa komissiota edistämään pk-yrityksille tarjolla olevien unionin rahoitusvälineiden ja varojen parempaa vastaanottoa;

23. korostaa, että rautatieteollisuuden alan pk-yritykset ovat usein riippuvaisia yhdestä ainoasta yhtiöstä; tähdentää, että pk-yritykset päättävät olla laajentamatta toimintaansa, koska niillä ei ole riittävästi resursseja ja rajojen yli toimintaa koskevat riskit ovat kasvaneet; kehottaa komissiota kehittämään Yritys-Eurooppa-verkoston yhteydessä rautatiealan sektoriryhmiä, joissa voitaisiin neuvoa ja kouluttaa Euroopan rautatieteollisuuden pk-yrityksiä erilaisista innovaatio- ja tukijärjestelmistä, avustuksista, kansainvälistymisestä ja siitä, miten voidaan löytää ja tavoittaa mahdollisia liiketoimintakumppaneita ja kumppaneita, joiden kanssa voidaan hakea EU:n rahoittamia yhteisiä tutkimushankkeita;

24. pyytää komissiota käyttämään edelleen nykyisiä pk-yritysten kansainvälistymisen tukiohjelmiä ja lisäämään niiden näkyvyyttä Euroopan rautatieteollisuuden pk-yritysten keskuudessa EU:n eri rahastojen yhteisvaikutuksen yhteydessä; kehottaa komissiota kehittämään edelleen tietyille ulkomaisille markkinoille pääsyä koskevia koulutusohjelmiä ja tiedottamaan kyseisistä ohjelmista laajasti Euroopan rautatieteollisuuden pk-yrityksille;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan kaikkia vaihtoehtoja rautatieteollisuuden pk-yritysten tukemiseksi, myös Small Business Act -aloitteen mahdollisen kohdennetun muuttamisen yhteydessä, ja kiinnittämään erityistä huomiota tarpeisiin, joita ilmenee teollisuuden alasektoreilla kuten rautatieteollisuudessa, jossa suurta lisäarvoa tuottavien pk-yritysten osallistuminen on erittäin tärkeää;

26. on huolissaan pk-yrityksille osoitettujen maksujen maksamisen hitaudesta rautatieteollisuudessa; pyytää komissiota valvomaan maksuviivästysdirektiivin (2011/7/EU) asianmukaista täytäntöönpanoa;

Toimittajien eurooppalaisen markkinaympäristön kohentaminen ja rautatiealan tuotteiden kysynnän kasvattaminen

27. pitää neljännen rautatiepaketin teknisen pilarin hyväksymistä myönteisenä ja edellyttää sen ripeää täytäntöönpanoa, sillä se on keskeinen edellytys rautatiealan tuotteiden todellisille sisämarkkinoille; tähdentää, että yhteentoimivuuden lisääminen ja Euroopan rautatieviraston (ERA) roolin vahvistaminen edesauttavat verkoston harmonisointia ja saattavat siten alentaa liikkuvan kaluston ja Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) radanvarsilaitteiston

Torstai 9. kesäkuuta 2016

kehittämisen ja hyväksymisen kustannuksia; korostaa, että ERA:lle on järjestettävä riittävästi henkilö- ja rahoitusresursseja, jotta se pystyy hoitamaan laajentuneet tehtävänsä; katsoo, että neljännen rautatiepaketin poliittinen pilari määrittelee liikenteenharjoittajien ja yleisemmin ostajien kilpailukyvyyn;

28. korostaa, että kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaista rautatieverkostoa koskeva lainsäädäntö on pantavan täytäntöön täysimääräisesti, tehokkaasti ja yhtenäisesti sekä matkustajien että alan eduksi;

29. pyytää komissiota arvioimaan uudelleen markkinamääritelmiä ja nykyisiä EU:n kilpailusääntöjä, jotta voidaan ottaa huomioon rautatieteollisuuden kansainvälisten markkinoiden kehittyminen; kehottaa komissiota selvittämään, miten kyseisiä määritelmiä ja sääntöjä olisi ajantasaistettava, jotta voidaan ratkaista maailmanlaajuisilla markkinoilla tehtävien fuusioiden, kuten CNR-CSR-fuusion, ongelmat ja mahdollistaa Euroopan rautatieteollisuuden strategiset kumppanuudet ja liittoutumat;

30. kehottaa lisäämään eurooppalaista standardointia sidosryhmäjohtoisella rautatiealalla (mukaan lukien Euroopan rautatieteollisuus) Euroopan standardointikomitean ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean johdolla; toivoo, että komission ehdottamalla uudella standardointia koskevalla yhteisaloitteella on siinä keskeinen asema; korostaa, että eurooppalaiseen standardointiin on tärkeää saada mukaan entistä enemmän pk-yrityksiä;

31. edellyttää, että vuonna 2014 annetut julkisia hankintoja koskevat direktiivit saatetaan ripeästi voimaan; muistuttaa jäsenvaltioita ja komissiota siitä, että kyseiset direktiivit velvoittavat hankintaviranomaisia tekemään tarjouskilpailupäättökset soveltaen kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen periaatetta, jossa keskitytään koko elinkaaren kustannuksiin sekä ekologisesti ja sosiaalisesti kestäviin tuotteisiin, ja estetään siten osaltaan palkkoihin liittyvää ja sosiaalista polkumyyntiä sekä saatetaan vahvistaa alueellista talousrakennetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään yleisesti koko elinkaaren kattavaa kustannusanalyysia pitkän aikavälin investointeja koskevana vakiokäytänteenä, antamaan hankintaviranomaisille ohjeita asiasta ja valvomaan sen soveltamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita muistuttamaan hankintaviranomaisia julkisia hankintoja koskevaan tarkistettuun lainsäädäntöön kuuluvasta säännöksestä, jonka nojalla on mahdollista hylätä tarjoukset, joissa kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden osuus ylittää 50 prosenttia tarjouksen muodostavien tuotteiden kokonaisarvosta (direktiivin 2014/25/EU 85 artikla);

32. kehottaa komissiota valvomaan EU:n jäsenvaltioissa tehtäviä muita kuin eurooppalaisia rautatieteollisuuden investointeja ja takamaan, että julkisia hankintoja koskevaa EU:n lainsäädäntöä, esimerkiksi epätavallisen edullisiin tarjouksiin ja epäoikeudenmukaiseen kilpailuun liittyvää lainsäädäntöä noudatetaan; pyytää komissiota tekemään tutkimuksia mahdollisista Euroopan ulkopuolisista ehdokkaista, jotka jättävät tarjouksia unioniin ja saavat samaan aikaan tukea kolmansien maiden hallituksilta;

Rautatiealan hankkeita koskevien investointien edistäminen

33. odottaa, että EU:n nykyisiä rahoitusvälineitä (kuten Verkkojen Eurooppa -välinettä ja rakennerahastoja) hyödynnetään täysipainoisesti pyrittäessä edistämään rautatiealan hankkeita koskevaa kysyntää, mukaan lukien EU:n rahoitusvälineet EU:n ulkopuolisille investoinneille (kuten liittymistä valmistelevalle tukivälineelle ja Euroopan naapuruusvälineelle); korostaa ESIR-rahaston menestyksellään täytäntöönpanon merkitystä, koska se on yksi välineistä, joilla rautatiealalle voidaan saada yksityistä pääomaa, ja edellyttää lisäselvityksiä siitä, miten rautatiehankkeisiin saadaan yksityisiä investointeja; katsoo, että julkisilla kehityspankeilla on merkittävä asema rautatieteollisuuden tukemisessa kansallisella ja EU:n tasolla; pyytää komissiota tekemään yhteistyötä monenvälisen kehityspankkien kanssa, jotta viranomaisia ja yksityisiä yhteisöjä voidaan auttaa investoimaan kestävämpään ja energiatehokkaimpaan rautatiealan kalustoon koko maailmassa; pyytää komissiota ja Euroopan investointipankkia tehostamaan rautatiehankkeita koskevaa neuvontaa ESIR:n mukaisesti perustetun Euroopan neuvontakeskuksen avulla, jotta voidaan houkuttaa investointeja; katsoo, että Euroopan rautatieala on myös jatkossa hyvin riippuvainen julkisista investoinneista; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja julkisia viranomaisia investoimaan merkittävässä määrin omiin keskusjärjestelmiinsä ja kaupunkialueiden rautatiejärjestelmiinsä ja lisäämään mahdollisuuksien mukaan koheesiorahaston varojen vastaanottokykyä rautatiehankkeiden yhteydessä; kehottaa kuitenkin tämä riippuvuus huomioon ottaen ja monien Euroopan maiden julkisiin talouksiin kohdistuvien jännitteiden vuoksi käyttämään kaikkia mahdollisia lainsäädäntöön tai määrärahoihin liittyviä keinoja yksityisen pääoman saamiseksi edistämään rautatiealaa;

Torstai 9. kesäkuuta 2016

34. huomauttaa, että raideliikennealan monimutkaisuuden vuoksi lainanantajien on vaikeaa ymmärtää riskiä ja siten antaa edullista lainaa; pyytää komissiota kehittämään rautatieteellisuuden rahoitusfoorumin, jonka tarkoituksena on lisätä rautatieteellisuuden osallistumista ja tietämyksen jakamista rahoitusosalalla ja siten parantaa pankkien ymmärrystä alasta ja siten sen riskeistä ja vähentää rahoituskuluja;

35. katsoo, että nykyisen raidekaluston huoltoa ja nykyaikaistamista ei pitäisi laiminlyödä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan vanhojen laitteiden vaihtamista nykyaikaisiin ja kestäviin tuotteisiin laajassa mittakaavassa;

36. pitää myönteisenä, että unioni kannattaa kaupunkiliikenteen seurantakeskuksen (Eltis) verkkofoorumia parhaana käytänteenä metropolialueiden kaupunkijärjestelmiä koskevien tietojen vaihtamiseen; pyytää komissiota tehostamaan kestävien kaupunkiliikennejärjestelmien rahoitusvaihtoehtoja koskevien parhaiden käytänteiden vaihtamista ja edistämään niitä kestäväen kaupunkiliikenteen suunnitelmia koskevan tulevan eurooppalaisen fooruminsa puiteissa;

37. pyytää komissiota auttamaan Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) yhdenmukaisen hyödyntämisen jatkamisessa yhteistyössä ERA:n kanssa unionin alueella ja markkinoimaan ERTMS:ää unionin ulkopuolella;

38. suhtautuu myönteisesti siihen, että rautatiealan palveluissa ja sovelluksissa hyödynnetään Galileo-ohjelmaa sekä Euroopan geostationaarista navigointilisäjärjestelmää (EGNOS); panee tässä yhteydessä merkille Euroopan GNSS-viraston aseman ja sen onnistuneen hankkeiden hallinnoinnin seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa ja Horisontti 2020 -ohjelmassa;

Rautatieteellisuuden globaalien kilpailukykyyn lujittaminen

39. kehottaa komissiota varmistamaan, että uusia kauppasopimuksia tehtäessä (mukaan lukien Japanin, Kiinan ja Yhdysvaltojen kanssa käytävät neuvottelut) ja voimassa olevia kauppasopimuksia tarkistettaessa niihin sisällytetään erityismääräyksiä, jotka parantavat merkittävästi Euroopan rautatieteellisuuden muille markkinoille pääsemistä, etenkin kun on kyse julkisista hankinnoista, mukaan lukien tiukentuvien lokalisoitivaatimusten ongelman ratkaiseminen sekä rautatieteellisuuden vastavuoroisen ulkomaisille markkinoille pääsemisen varmistaminen; kehottaa komissiota varmistamaan sekä eurooppalaisten että Euroopan ulkopuolisten markkinatoimijoiden tasavertaiset toimintamahdollisuudet;

40. pyytää komissiota takaamaan, että EU:n kauppapolitiikka olisi johdonmukaisempaa teollisuuspolitiikan kanssa siten, että kauppapolitiikassa otettaisiin huomioon EU:n teollisuuden tarpeet ja että uuden sukupolven kauppasopimukset eivät aiheuttaisi uusia tuotannon siirtämisä ja lisäksi EU:n teollisuuden taantumista;

41. pyytää komissiota toimimaan päättäväisesti ensisijaisten tullin ulkopuolisten esteiden poistamisessa, sillä ne haittaavat rautatieteellisuuden pääsyä ulkomaisille markkinoille, ja toteaa, että niitä ovat muun muassa investointiesteet (erityisesti yhteisyrityksiin liittyvät velvoitteet) ja avoimuuden puute ja syrjintä julkisissa hankintamenettelyissä (erityisesti paikallista sisältöä koskevat kasvavat vaatimukset);

42. korostaa kansainvälisestä julkisten hankintojen välineestä käytävien neuvottelujen sekä kaupan puolustusmekanismeja koskevien sääntöjen tarkistamisen merkitystä ja vaikutuksia Euroopan rautatieteellisuuteen ja kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan tämän huomioon ja tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta näistä välineistä saadaan nopeasti aikaan sopimus; pyytää komissiota ottamaan huomioon vaikutukset, joita markkinatalousaseman myöntämisellä valtiojohtoisille talouksille tai muille muin markkinatalouksille voisi olla kaupan suojoitosten toiminnalle ja Euroopan rautatieteellisuuden kilpailukyvyille;

43. edellyttää komissiolta johdonmukaista unionin kauppastrategiaa, jolla varmistetaan vastavuoroisuuden periaatteen toteutuminen etenkin suhteissa Japanin, Kiinan ja Yhdysvaltojen kanssa ja jolla tuetaan rautatieteellisuuden ja etenkin pk-yrityksen kansainvälistymisen jatkamista, mukaan lukien eurooppalaisten standardien ja teknologioiden, kuten ERTMS:n, edistäminen kansainvälisesti, sekä selvittämällä, miten voidaan suojata paremmin Euroopan rautatieteellisuuteen liittyviä teollis- ja tekijänoikeuksia (esimerkiksi edistämällä laajemmin niitä koskevia neuvontapalveluja);

Torstai 9. kesäkuuta 2016

44. pyytää komissiota auttamaan poistamaan kaikki tulleeihin liittyvät ja tullien ulkopuoliset esteet, yksinkertaistamaan kaupallisia menettelyjä rautatieteollisuuden pk-yrityksille ja takaamaan, että kaikki markkinoita rajoittavat kaupalliset käytännöt häviävät asteittain; pyytää komissiota toimimaan ja helpottamaan työviisumien myöntämistä eurooppalaisten pk-yritysten työntekijöille, jotka työskentelevät väliaikaisesti kolmansissa maissa, ja vähentämään pk-yritysten taloushallinnollisia toimia;

45. korostaa, että tietyt kolmannet maat vääristävät tällä hetkellä kauppaa tavalla, jota ei voida hyväksyä, tukemalla liiallisesti omaa kansallista vientiään mahdollisten asiakkaiden käyttöön annettavien rahoitusehtojen avulla; kehottaa siksi komissiota vakuuttamaan Kiinan hallitus vientiluottoja koskevaan OECD-sopimukseen ja sen raideliikennettä koskevaan lukuun liittymisestä; pyytää komissiota myös tehostamaan työtään, joka koskee vientiluottoja koskevia uusia ohjeita kansainvälisen vientiluottoryhmän puitteissa;

Alan strategisen poliittisen tuen parantaminen

46. kehottaa komissiota julkaisemaan tiedonannon unionin johdonmukaisesta teollisuuspolitiikan strategiasta, jolla pyritään Euroopan uudelleenteollistamiseen ja joka perustuisi muun muassa kestävyyyteen sekä resurssi- ja energiatehokkuuteen; pyytää komissiota esittelemään kyseisessä asiakirjassa strategian, joka koskee merkittäviä teollisuuden toimialoja, kuten rautatieteollisuutta; pitää tärkeänä, että tällöin käsitellään myös ideoita siitä, kuinka unionissa voidaan säilyttää korkeatasoinen vertikaalinen valmistus;

47. pyytää komissiota järjestämään rautatieteollisuutta käsittelevän korkean tason vuoropuhelun, johon osallistuu asianomaisia komission jäseniä, Euroopan parlamentin jäseniä sekä neuvoston, jäsenvaltioiden, rautatieteollisuuden, ammattiliittojen, tutkimuslaitosten, Euroopan rautatieviraston ja Euroopan standardointikomiteoiden edustajia; painottaa, että säännöllinen rautatieteollisuuden alan vuoropuhelu mahdollistaisi sen, että Euroopan tasolla käydään jäsenneittyjä keskusteluja alan horisontaalisista haasteista ja unionin eri politiikkojen vaikutuksista rautatieteollisuuden kilpailukykyyn;

48. pyytää komissiota varmistamaan, että unionin rautatieteollisuuden kilpailukykyyn vaikuttava politiikka pohjautuu asianomaisten politiikkojen hallinnon tehokkaaseen viestintään ja koordinointiin;

49. katsoo, että Euroopan rautatieteollisuuden vahvistamiseen ja kehittämiseen tarvitaan neuvoston poliittista tukea; kehottaa siksi kilpailukykyä käsittelevää neuvostoa ottamaan Euroopan rautatieteollisuuden esityslistalleen;

o

o o

50. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle.

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2016)0238

Tupakkatuotteiden laittoman kaupan estäminen: Maailman terveysjärjestön puitesopimukseen liitetty lisäpöytäkirja ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn, tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta lukuun ottamatta sen määräyksiä, jotka kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisalaan (14384/2015 – C8-0118/2016 – 2015/0101(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14384/2015),
 - ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn lisäpöytäkirjaluonnoksen tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämisestä (15044/2013),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 33, 113, 114 ja 207 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0118/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0154/2016),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Maailman terveysjärjestölle.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0239

Pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin sovellettavat yhdenmukaiset tekniset vaatimukset: UNECE-sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi tarkistuksen 3 tekemisestä pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti myönnettyjen hyväksyntöjen vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista tehtyyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) (13954/2015 – C8-0112/2016 – 2015/0249(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13954/2015),
- ottaa huomioon tarkistuksen 3 pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymisestä sekä näiden vaatimusten mukaisesti myönnettyjen hyväksyntöjen vastavuoroista tunnustamista koskevista ehdoista tehtyyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission sopimukseen (vuoden 1958 tarkistettu sopimus) (13954/2015),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0112/2016),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0185/2016),
 1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiolle.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0240

EU:n ja Kolumbian ja Perun välinen kauppasopimus (Kroatian liittyminen) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun väliseen kauppasopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (12594/2014 – C8-0180/2015 – 2014/0234(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12594/2014),
 - ottaa huomioon lisäpöytäkirjan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kolumbian ja Perun väliseen vapaakauppasopimukseen Kroatian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (12595/2014),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 207 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0180/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0155/2016),
1. antaa hyväksyntänsä lisäpöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kolumbian tasavallan ja Perun tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0241

Tiiviimpi yhteistyö asioissa, jotka liittyvät kansainvälisten parien varallisuussuhteisiin ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön tuomioistuimen toimivaltaa, sovellettavaa lakia sekä päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista asioista, jotka liittyvät kansainvälisten parien varallisuussuhteisiin ja kattavat sekä aviovarallisuussuhteet että rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudelliset vaikutukset (08112/2016 – C8-0184/2016 – 2016/0061(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (08112/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 329 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0184/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 20 artiklassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 326 ja 327 artiklassa vahvistetut edellytykset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 85 artiklan ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen (A8-0192/2016),
1. antaa hyväksyntänsä ehdotukselle neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön tuomioistuimen toimivaltaa, sovellettavaa lakia sekä päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista asioista, jotka liittyvät kansainvälisten parien varallisuussuhteisiin ja kattavat sekä aviovarallisuussuhteet että rekisteröityjen parisuhteiden varallisuus oikeudelliset vaikutukset;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0242

Tupakkatuotteiden laittoman kaupan estäminen: Maailman terveysjärjestön puitesopimukseen liitetty lisäpöytäkirja (rikosasioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn, tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta lisäpöytäkirjan niiden määräysten osalta, jotka koskevat rikosasioissa tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön ja rikosten määritelmiin liittyviä velvoitteita (14387/2015 – C8-0119/2016 – 2015/0100(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14387/2015),
 - ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevaan puitesopimukseen liitetyn lisäpöytäkirjaluonnoksen tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämisestä (15044/2013),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 1 kohdan, 83 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0119/2016),
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2016 antamansa päätöslauselman tupakkasopimuksesta (PMI-sopimus) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0198/2016),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Europolille, Eurojustille ja OLAFille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0082.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0243

Rahoitusvälineiden markkinat ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta tiettyjen päivämäärien osalta (COM(2016)0056 – C8-0026/2016 – 2016/0033(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 086/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0056),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 53 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0026/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 29. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. toukokuuta 2016 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. toukokuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0126/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0033

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2016/1034.)

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0244

Rahoitusvälineiden markkinat, markkinoiden väärinkäyttö ja arvopaperitoimitukset *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta tiettyjen päivämäärien osalta (COM(2016)0057 – C8-0027/2016 – 2016/0034(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 086/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0057),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0027/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin 29. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. toukokuuta 2016 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. toukokuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0125/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0034

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 7. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/... antamiseksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1033.)

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tiistai 7. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0245

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Rimantas Šadžius

Euroopan parlamentin päätös 7. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta nimittää Rimantas Šadžius tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C8-0126/2016 – 2016/0805(NLE))

(Kuuleminen)

(2018/C 086/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0126/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A8-0183/2016),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 23. toukokuuta 2016 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Rimantas Šadžius tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.
-

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0253

Tutkintavaliokunnan asettaminen tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta tai unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä**Euroopan parlamentin päätös 8. kesäkuuta 2016 tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä (2016/2726(RSO))**

(2018/C 086/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 337 jäsenen esittämän pyynnön tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista,
- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 19. huhtikuuta 1995 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätöksen 95/167/EY, Euratom, EHTY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 113, 19.5.1995, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.⁽³⁾ EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.⁽⁴⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15. helmikuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 9. joulukuuta 2014 annetun neuvoston direktiivin 2014/107/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2009/65/EY muuttamisesta säilytystoimintojen, palkka- ja palkkiopolitiikan sekä seuraamusten osalta 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/91/EU ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta 8. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU täydentämisestä poikkeuksien, yleisten toimintaedellytysten, säilytysyhteisöjen, vivutuksen, avoimuuden ja valvonnan osalta 19. joulukuuta 2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 231/2013 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17. toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 537/2014 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/56/EU ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon neuvoston direktiivin 89/666/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2005/56/EY ja 2009/101/EY muuttamisesta keskus-, kauppa- ja yhtiörekistereiden yhteenliittämisen osalta 13. kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/17/EU ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotuslalla, 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen 2012/771/EU ⁽¹²⁾ ja aggressiivisesta verosuunnittelusta 6. joulukuuta 2012 annetun komission suosituksen 2012/772/EU ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 257, 28.8.2014, s. 186.

⁽⁴⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 83, 22.3.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

⁽⁸⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77.

⁽⁹⁾ EUVL L 158, 27.5.2014, s. 196.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 338, 12.12.2012, s. 37.

⁽¹³⁾ EUVL L 338, 12.12.2012, s. 41.

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon 28. tammikuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehokasta verotusta koskevasta ulkoisesta strategiasta (COM(2016)0024),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 198 artiklan,
- 1. päättää asettaa tutkintavaliokunnan tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista;
- 2. päättää, että tutkintavaliokunnan tehtävänä on
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2005/60/EY ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet tehokkaasti sen täytäntöönpanoa, ottaen huomioon velvoite panna direktiivi (EU) 2015/849 oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan jäsenvaltioiden viranomaiset eivät ole soveltaneet hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä laitoksiin, joiden on todettu rikkoneen vakavalla tavalla direktiivin 2005/60/EY nojalla annettuja kansallisia säännöksiä, kuten direktiivissä 2013/36/EU edellytetään;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ei ole pannut täytäntöön ja jäsenvaltioiden viranomaiset eivät ole panneet tehokkaasti täytäntöön direktiiviä 2011/16/EU ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohtaa verotietojen toimittamisesta oma-aloitteisesti toiseen jäsenvaltioon tapauksissa, joissa on syytä otaksua, että toisessa jäsenvaltiossa ehkä menetetään verotuloja, ottaen huomioon velvoite panna direktiivi 2014/107/EU oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön; käyttää tähän tarkoitukseen sekä tutkimuksissa, jotka koskevat mainittuja epäilyjä muihin oikeusperustoihin kohdistuvasta rikkomisesta tai hallinnollisesta epäkohdasta, mahdollisuutta saada tutustua kaikkiin asiaa koskeviin asiakirjoihin, mukaan lukien kaikki TAXE 1- ja TAXE 2 -erityisvaliokuntien haltuunsa saamat käytännesääntöryhmän asiaa koskevat asiakirjat;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklaa, jotka ovat merkityksellisiä tässä päätöksessä tarkoitettuna tutkinnan kohteena;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2014/91/EU ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet sen täytäntöönpanoa;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2011/61/EU ja komission delegoitua asetusta (EU) N:o 231/2013 ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet niiden täytäntöönpanoa;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2009/138/EY ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet sen täytäntöönpanoa;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2006/43/EY ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet tehokkaasti sen täytäntöönpanoa, ottaen huomioon velvoite panna asetus (EU) N:o 537/2014 ja direktiivi 2014/56/EU oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan jäsenvaltiot eivät ole saattaneet direktiiviä 2013/34/EU osaksi kansallista lainsäädäntöään;
- tutkia epäilyt, joiden mukaan komissio ja jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön direktiiviä 2012/17/EU ja jäsenvaltiot eivät ole valvoneet tehokkaasti sen täytäntöönpanoa;
- tutkia jäsenvaltioiden ja niihin assosioituneiden ja niistä riippuvaisten alueiden mahdollista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohtaan kirjatun vilpittömän yhteistyön rikkomista, siltä osin kuin sillä on merkitystä tässä päätöksessä määrätyn tutkinnan kannalta; arvioida tätä tarkoitusta varten erityisesti, voiko tällainen rikkomisen johtua epäilyistä laiminlyönnistä toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, joilla ehkäistään sellaisten instrumenttien käyttö, jotka mahdollistavat niiden todellisten omistajien ja edunsaajien piilottamisen rahoituslaitoksilta ja muilta välittäjiltä, asianajajilta sekä huolto-omaisuus- (trust) ja yrityspalvelujen tuottajilta, tai muiden instrumenttien tai välittäjien käyttö, joiden avulla voidaan helpottaa rahanpesua sekä veropetoksia ja veronkiertoa muissa

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

jäsenvaltioissa (mukaan lukien trustien, yhdenmiehen rajavastuuyhtiöiden ja virtuaalivaluuttojen roolin tarkastelu), ottaen samalla huomioon myös käynnissä olevat jäsenvaltioiden tasolla toteutettavat työohjelmat, joilla pyritään puuttumaan näihin ongelmiin ja lieventämään niiden vaikutuksia;

- laatia tässä asiassa tarpeellisiksi katsomiaan suosituksia muun muassa edellä mainittujen, toimenpiteistä, joilla kannustetaan kolmansia maita soveltamaan hyvän hallintotavan vähimmäisvaatimuksia verotusalaalla, ja aggressiivisesta verosuunnittelusta 6. joulukuuta 2012 annettujen komission suositusten täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa sekä arvioida komission tehokasta verotusta koskevan ulkoisen strategian viimeaikaista kehitystä ja arvioida unionin ja jäsenvaltioiden oikeudellisen kehyksen ja kolmansien maiden verojärjestelmien yhteyksiä (esimerkiksi kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset ja tietojen vaihtoa koskevat sopimukset sekä vapaakauppasopimukset) sekä pyrkimyksiä edistää kansainvälisellä tasolla (Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, G20-ryhmä, rahanpesunvastainen toimintaryhmä ja Yhdistyneet kansakunnat) todellista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen avoimuutta;
3. päättää, että tutkintavaliokunta antaa lopullisen kertomuksensa 12 kuukauden kuluessa tämän päätöksen hyväksymisestä;
 4. päättää, että tutkintavaliokunnan olisi otettava työssään huomioon kaikki valiokunnan toimialaan kuuluva ja sen toimikaudella tapahtuva asiaan liittyvä kehitys;
 5. päättää, että kaikki tutkintavaliokunnan ja TAXE 2 -erityisvaliokunnan laatimat suositukset olisi käsiteltävä asianomaisissa pysyvissä valiokunnissa;
 6. päättää, että tutkintavaliokuntaan kuuluu 65 jäsentä;
 7. kehottaa puhemiestä huolehtimaan tämän päätöksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
-

P8_TA(2016)0254

EU:n ja Palaun välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Palaun tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12080/2015 – C8-0400/2015 – 2015/0193(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12080/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Palaun tasavallan väliseksi sopimukseksi lyhytaikaista oleskelua koskevasta viisumivapaudesta (12077/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0400/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0177/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Palaun tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0255

EU:n ja Tongan välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Tongan kuningaskunnan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12089/2015 – C8-0374/2015 – 2015/0196(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12089/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Tongan kuningaskunnan väliseksi sopimukseksi lyhytaikaista oleskelua koskevasta viisumivapaudesta (12087/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0374/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0179/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Tongan kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2016)0256

EU:n ja Kolumbian välinen lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Kolumbian tasavallan välisen lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (12095/2015 – C8-0390/2015 – 2015/0201(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12095/2015),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kolumbian tasavallan väliseksi lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (12094/2015),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0390/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0178/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kolumbian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0257

Informaatioteknologiatuotteiden kaupan laajentaminen (ITA-sopimus) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 luonnoksesta neuvoston päätökseksi sopimuksen tekemisestä informaatioteknologiatuotteiden kaupan laajentamista koskevan ilmoituksen muodossa Euroopan unionin puolesta (06925/2016 – C8-0141/2016 – 2016/0067(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon luonnoksen neuvoston päätökseksi (06925/2016),
 - ottaa huomioon WTO:n ministerikokouksen 16. joulukuuta 2015 antaman informaatioteknologiatuotteiden kaupan laajentamista koskevan julistuksen (06926/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0141/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0186/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Maailman kauppajärjestölle (WTO).
-

P8_TA(2016)0258

α -PVP:n saattaminen valvontatoimenpiteiden piiriin *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi uuden psykoaktiivisen aineen 1-fenyyl-2-(1-pyrrolidin-1-yyli)pentan-1-oni (α -pyrrolidiinivalerofenoni, α -PVP) saattamisesta valvontatoimenpiteiden piiriin (15386/2015 – C8-0115/2016 – 2015/0309(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 086/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ehdotuksen (15386/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0115/2016),
 - ottaa huomioon uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10. toukokuuta 2005 tehdyn neuvoston päätöksen 2005/387/YOS⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0175/2016),
1. hyväksyy neuvoston ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 127, 20.5.2005, s. 32.

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0259

Vaarallisia ja haitallisia aineita koskevan sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifiointi ja siihen liittyminen, lukuun ottamatta oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyviä seikkoja

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn kansainvälisen sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifiointista ja siihen liittymisestä jäsenvaltioiden toimesta Euroopan unionin edun mukaisesti, lukuun ottamatta oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyviä seikkoja (13806/2015 – C8-0410/2015 – 2015/0135(NLE))

(2018/C 086/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (13806/2015),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0410/2015),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 14. lokakuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä ("vuoden 1996 HNS-yleissopimus"),
- ottaa huomioon vuoden 1996 HNS-yleissopimukseen vuonna 2010 tehdyn pöytäkirjan ("vuoden 2010 HNS-yleissopimus"),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (COM(2015)0304),
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan yhteisön puolesta vuoden 1996 HNS-yleissopimus tai liittymään siihen yhteisön puolesta 18. marraskuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/971/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽³⁾ (ympäristövastuudirektiivi),
- ottaa huomioon komission lausuman 20. marraskuuta 2015 kokoontuneen pysyvien edustajien komitean pöytäkirjaan ja 8. joulukuuta 2015 kokoontuneen neuvoston pöytäkirjaan ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon merenkulkualan laatiman 18. syyskuuta 2015 päivätyn asiakirjan, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan ratifioimaan HNS-yleissopimuksen vuonna 2010 laadittu pöytäkirja tai liittymään siihen mahdollisimman pikaisesti komission ehdottaman lähestymistavan mukaisesti ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon BIO Intelligence Servicen 19. helmikuuta 2014 komissiolle laatiman loppuraportin "Study on ELD Effectiveness: scope and exceptions" ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen lausunto, 14. lokakuuta 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 55.

⁽³⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽⁴⁾ Viite 13142/15.

⁽⁵⁾ Saatavilla osoitteessa <http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf>

⁽⁶⁾ Saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/environment/legal/liability/pdf/BIO%20ELD%20Effectiveness_report.pdf

Keski viikko 8. kesäkuuta 2016

- ottaa huomioon parlamentin oikeudellisen yksikön 11. helmikuuta 2016 laatiman muistion (SJ-0066/16) edellä mainitun neuvoston päätösehdotuksen oikeusperustasta sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan kirjeen muodossa 19. helmikuuta 2016 antaman, mietinnön A8-0191/2016 liitteenä olevan lausunnon kyseisen ehdotetun päätöksen asianmukaisesta oikeusperustasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0191/2016),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksella pyritään varmistamaan vastuuvollisuus ja riittävien korvausten maksaminen nopeasti ja tehokkaasti erityisestä kansainvälisestä HNS-korvausrahosta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksista henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle aiheutuvien vahinkojen tai menetysten johdosta;
- B. toteaa, että siinä määrätään saastuttaja maksaa -periaatteesta sekä ennaltaehkäisyyn ja ennalta varautumisen periaatteista, joiden mukaan mahdollisten ympäristövahinkojen varalta on ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin, joten se kuuluu unionin ympäristöpolitiikan ja ympäristöä koskevien yleisten periaatteiden piiriin, ja että siinä myös pyritään sääntelemään merikuljetusten yhteydessä aiheutuneista vahingoista johtuvia ongelmia sekä estämään ja minimoimaan ne, joten se kuuluu unionin liikennepolitiikan piiriin;
- C. toteaa, että komission ehdotuksen (COM(2015)0304) mukaan vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen tekeminen johtaisi päällekkäisyyteen ympäristövastuudirektiivin sääntöjen soveltamisalan kanssa;
- D. katsoo, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen soveltamisala on päällekkäinen ympäristövastuudirektiivin kanssa, mitä tulee sopimusvaltion lainkäyttövaltaan kuuluville alueille ja aluemerille aiheutuneisiin ympäristövahinkoihin, sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai vastaavalla alueella (enintään 200 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien) aiheutuneisiin ympäristön pilaantumista johtuviin vahinkoihin sekä torjuntatoimiin, joilla ehkäistään tai minimoidaan tällaista vahinkoa;
- E. toteaa, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksessa vahvistetaan aluksen omistajan ankara vastuu yleissopimuksen kattamista vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tapahtuneista vahinkotapahtumista sekä velvollisuus ottaa vakuutus tai muu rahavakuus, joka kattaa omistajalle yleissopimuksen mukaan kuuluvan korvausvastuun, mikä siis estää muut vahingonkorvausvaatimukset aluksen omistajalle kuin yleissopimuksessa määrätty (7 artiklan 4 kohdan 5 alakohta);
- F. toteaa, että ympäristövastuudirektiivin ja vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen välillä on siis potentiaalinen konflikti, mutta sen mahdollisuus voidaan välttää kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdan nojalla, jossa todetaan, että ”direktiiviä ei sovelleta ympäristövahinkoon tai sen välittömään uhkaan, jos syynä on tapaus, jota koskeva vahinkovastuu tai korvaus kuuluu jonkin sellaisen liitteessä IV luetellun kansainvälisen yleissopimuksen soveltamisalaan, joka on voimassa asianomaisessa jäsenvaltiossa, tällaisten yleissopimusten mahdolliset myöhemmät muutokset mukaan lukien”;
- G. toteaa, että näin ollen ympäristövastuudirektiivin soveltamisalaan eivät kuulu ympäristövahingot tai niiden välitön uhka, jotka kuuluvat vuoden 2010 HNS-yleissopimukseen, kun se tulee voimaan, ja että jolleivät kaikki jäsenvaltiot ratifioi vuoden 2010 HNS-yleissopimusta tai liity siihen saman aikataulun mukaisesti, seurauksena voi olla pirstoutunut oikeudellinen ympäristö, jossa eräitä jäsenvaltioita sitoo vuoden 2010 HNS-yleissopimus ja toisia ympäristövastuudirektiivi; toteaa, että tämä aiheuttaisi saastumisen uhrien, kuten rannikkoyhteisöjen ja kalastajien, kohtelun eroja ja olisi myös vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen hengen vastaista;
- H. toteaa, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimusten peruseriaatteet ovat myös vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen pohjalla ja että näitä periaatteita ovat aluksen omistajan ankara vastuu, kolmansille osapuolille aiheutuneet vahingot kattava pakollinen vakuutus, vahinkoa kärsineiden henkilöiden oikeus vedota suoraan

⁽¹⁾ PE576.992.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

vakuutuksenantajaan, vastuun rajoittaminen ja öljyn sekä vaarallisten ja haitallisten aineiden osalta erityinen korvausrahoista, josta aluksen omistajan vastuun yli menevät vahingot maksetaan;

- I. pitää koko unionin edun mukaisena, että vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksista johtuviin vahinkoihin sovelletaan yhtenäistä vastuujärjestelmää;
- J. toteaa, että ei ole täysin selvää, estääkö ympäristövastuudirektiivin 4 artiklan 2 kohta kyseisen direktiivin soveltamisen jäsenvaltiossa, joka on ratifioinut vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen, vai rajoittuuko estäminen siihen, missä määrin vastuu ja korvaus kuuluu yleissopimuksen soveltamisalan piiriin;
- K. toteaa, että vuoden 2010 HNS-yleissopimus on korvausjärjestelmä, joten se on vähemmän kauaskantoinen kuin ympäristövastuudirektiivi sellaisen järjestelmän luomisessa, jossa toimijoita edellytetään estämään tai korjaamaan ympäristövahinko tai sen välitön uhka;
- L. toteaa, että ympäristövastuudirektiivistä poiketen vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen nojalla ei voida myöntää korvausta vahingosta, joka ei ole luonteeltaan taloudellinen;
- M. toteaa, että ympäristövastuudirektiivissä ei säädetä toimijoiden pakollisesta rahavakuudesta, jolla turvattaisiin se, että niillä on varoja ympäristövahingon estämiseen tai korjaamiseen, ellei jäsenvaltio ole hyväksynyt kyseistä direktiiviä tiukempia säännöksiä;
- N. toteaa, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen mukaan omistaja on selvästi velvollinen ottamaan vakuutuksen tai muun rahavakuuden, joka kattaa omistajalle yleissopimuksen mukaan kuuluvan korvausvastuun;
- O. toteaa, että ympäristövastuudirektiivin liitteessä IV olevat Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimukset ovat osoittautuneet tehokkaiksi, koska niissä on onnistuttu löytämään kompromissi ympäristöintressien ja kaupallisten intressien välillä kanavoimalla vastuu selkeästi siten, ettei vastuullisesta osapuolesta ole normaalissa tapauksessa epäselvyyttä, sekä vahvistamalla pakollinen vakuutus ja nopeat korvausmekanismit, jotka eivät rajoitu yksinomaan ympäristövahinkoihin;

1. pyytää neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon seuraavat suositukset:

- i) varmistetaan, että kunnioitetaan SEU-sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaista unionin toimivallan jakoa koskevaa peruseriaatetta ja unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan ”yhteisön toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö”⁽¹⁾;
- ii) hyväksytään näin ollen oikeudellisten asioiden valiokunnan 19. helmikuuta 2016 kirjeen muodossa ilmaisema kanta, jossa todetaan, että

koska ehdotetun neuvoston päätöksen tarkoitus on valtuuttaa jäsenvaltiot ratifioimaan vuoden 2010 HNS-pöytäkirja tai liittymään siihen unionin puolesta ja näin ollen sitoutumaan vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen sääntöihin ja koska kyseinen yleissopimus kattaa paitsi ympäristön pilaantumisen johtuvat vahingot (pannen täytäntöön periaatteet, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä ja saastuttajan olisi maksettava), myös muut kuin ympäristön pilaantumisen johtuvat vahingot, jotka molemmat johtuvat tiettyjen aineiden merikuljetuksista, SEUT-sopimuksen 100 artiklan 2 kohta, 192 artiklan 1 kohta ja 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohda ovat asianmukainen oikeusperusta ehdotukselle;

- iii) varmistetaan, että yhteisten unionin sääntöjen yhtenäisyys, loukkaamattomuus ja vaikuttavuus eivät vaikuta kielteisesti kansainvälisiin sitoumuksiin, joita tehtiin vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen ratifioinnin tai siihen liittymisen osalta unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti⁽²⁾;

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen asiassa parlamentti v. neuvosto 19. heinäkuuta 2012 antama tuomio, C-130/10, ECLI:EU:C:2012:472, kohta 42.

⁽²⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen lausunto, 19. maaliskuuta 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, kohta 25; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 5. marraskuuta 2002, Euroopan yhteisöjen komissio v. Tanskan kuningaskunta, C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, kohta 82; yhteisöjen tuomioistuimen lausunto, 7. helmikuuta 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, kohdat 120 ja 126; unionin tuomioistuimen lausunto, 14. lokakuuta 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

- iv) kiinnitetään tässä yhteydessä enemmän huomiota ympäristövastuudirektiivin ja vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen päällekkäisyyteen, mitä tulee sopimusvaltion lainkäyttövaltaan kuuluville alueille ja aluemerille aiheutuneisiin ympäristövahinkoihin, sopimusvaltion talousvyöhykkeellä tai vastaavalla alueella (enintään 200 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien) aiheutuneisiin ympäristön pilaantumisesta johtuviin vahinkoihin sekä torjuntatoimiin, joilla ehkäistään tai minimoidaan tällaista vahinkoa (torjuntatoimet, ensisijainen korjaaminen, täydentävä korjaaminen);
 - v) varmistetaan, että ympäristövastuudirektiivin ja vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen välisen konfliktin mahdollisuus minimoidaan toteuttamalla kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen 7 artiklan 4 ja 5 kohdassa olevaa yksinoikeuslauseketta, jonka mukaan aluksen omistajalle ei voi esittää muita kuin yleissopimuksen mukaisia vaatimuksia, noudatetaan täysimääräisesti sen ratifioineissa tai siihen liittyneissä jäsenvaltioissa ympäristövastuudirektiivin 4 artiklan 2 kohdan ja liitteen V mukaisesti;
 - vi) varmistetaan, että vähennetään riskiä, että syntyy tai vahvistuu epäedullinen kilpailuasema niille valtioille, jotka ovat valmiita liittymään vuoden 2010 HNS-yleissopimukseen, verrattuna niihin, jotka saattaisivat haluta lykätä tätä prosessia ja sitoutua edelleen ainoastaan ympäristövastuudirektiiviin;
 - vii) varmistetaan, että tehdään loppu kahden merenkulkualan vastuuta koskevan eli unionin ja kansainvälisen järjestelmän pysyvistä rinnakkaisuudesta, mikä johtaisi unionin lainsäädännön pirstoutumiseen ja lisäksi haittaisi vastuun selkeää kanavointia ja saattaisi johtaa pitkiin ja kalliisiin oikeuskäsittelyihin uhrien ja merenkulkualan vahingoksi;
 - viii) varmistetaan tältä osin, että jäsenvaltioille asetetaan selkeä velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimet konkreettisen tuloksen saavuttamiseksi, eli ratifioida vuoden 2010 HNS-yleissopimus tai liittyä siihen kohtuullisen ajan eli enintään kahden vuoden kuluessa neuvoston päätöksen voimaantulosta;
2. toteaa, että tämä päätöslauselma on neuvostolle ja komissiolle uusi mahdollisuus tarkastella 1 kohdassa esitettyjä suosituksia;
 3. kehottaa puhemiestä pyytämään lisäneuvotteluja komission ja neuvoston kanssa;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0260

Vaarallisia ja haitallisia aineita koskevan sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifiointi ja siihen liittyminen oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyvien seikkojen osalta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tehdyn kansainvälisen sopimuksen vuoden 2010 pöytäkirjan ratifiointista ja siihen liittymisestä jäsenvaltioiden toimesta Euroopan unionin edun mukaisesti oikeudelliseen yhteistyöhön siviilioikeudellisissa asioissa liittyvien seikkojen osalta (14112/2015 – C8-0409/2015 – 2015/0136(NLE))

(2018/C 086/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (14112/2015),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0409/2015),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon perussopimukseen liitetyn Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan N:o 22,
- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 14. lokakuuta 2014 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuoden 1996 kansainvälisen yleissopimuksen vastuusta ja vahingonkorvauksesta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä ("vuoden 1996 HNS-yleissopimus"),
- ottaa huomioon vuoden 1996 HNS-yleissopimukseen vuonna 2010 tehdyn pöytäkirjan ("vuoden 2010 HNS-yleissopimus"),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (COM(2015)0305),
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan yhteisön puolesta vuoden 1996 HNS-yleissopimus tai liittymään siihen yhteisön puolesta 18. marraskuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/971/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan yhteisön puolesta vuonna 1996 tehty kansainvälinen yleissopimus vahingonkorvausvastuusta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä (HNS-yleissopimus) (COM(2001)0674),
- ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12. joulukuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 ⁽³⁾ (Bryssel I -asetuksen uudelleenlaadinta),
- ottaa huomioon komission lausuman 20. marraskuuta 2015 kokoontuneen pysyvien edustajien komitean pöytäkirjaan ja 8. joulukuuta 2015 kokoontuneen neuvoston pöytäkirjaan ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon merenkulkualan laatiman 18. syyskuuta 2015 päivätyn asiakirjan, jossa jäsenvaltioita kehoitetaan ratifioimaan HNS-yleissopimuksen vuonna 2010 laadittu pöytäkirja tai liittymään siihen mahdollisimman pikaisesti komission ehdottaman lähestymistavan mukaisesti ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen lausunto, 14. lokakuuta 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

⁽²⁾ EYVL L 337, 13.12.2002, s. 55.

⁽³⁾ EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Viite 13142/15.

⁽⁵⁾ Saatavilla osoitteessa <http://www.ics-shipping.org/docs/default-source/Submissions/EU/hazardous-and-noxious-substances.pdf>.

- ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan väliaikaisen mietinnön (A8-0190/2016),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksella pyritään varmistamaan vastuuvollisuus ja riittävien korvausten maksaminen nopeasti ja tehokkaasti erityisestä kansainvälisestä HNS-korvausrahastosta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetuksista henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle aiheutuvien vahinkojen tai menetysten johdosta;
- B. toteaa, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimusten ja myös vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen peruseriaatteet ovat aluksen omistajan ankara vastuu, kolmansille osapuolille aiheutuneet vahingot kattava pakollinen vakuutus, vahinkoa kärsineiden henkilöiden oikeus vedota suoraan vakuutusenantajaan, vastuun rajoittaminen ja öljyn sekä vaarallisten ja haitallisten aineiden osalta erityinen korvausrahasto, josta aluksen omistajan vastuun yli menevät vahingot maksetaan;
- C. toteaa, että siinä määrätään saastuttaja maksaa -periaatteesta sekä ennaltaehkäisyn ja ennalta varautumisen periaatteista, joiden mukaan mahdollisten ympäristövahinkojen varalta on ryhdyttävä ennalta ehkäiseviin toimiin, joten se kuuluu unionin ympäristöpolitiikan ja ympäristöä koskevien yleisten periaatteiden piiriin, ja että siinä myös pyritään sääntelemään merikuljetusten yhteydessä aiheutuneista vahingoista johtuvia ongelmia sekä estämään ja minimoimaan ne, joten se kuuluu unionin liikennepolitiikan piiriin;
- D. toteaa, että vuoden 2010 HNS-yleissopimus sisältää sopimusvaltioiden tuomioistuinten toimivaltaa koskevia sääntöjä vahingonkorvausvaatimuksista, joita vahinkoa kärsineet ovat yleissopimuksen kattamien vahinkojen osalta esittäneet aluksen omistajalle, vakuutusyhtiölle tai erityiselle HNS-korvausrahastolle, sekä sääntöjä sopimusvaltioiden tuomioistuinten antamien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta;
- E. toteaa, että komission ehdotuksen (COM(2015)0305) mukaan vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen tekeminen johtaisi päällekkäisyyteen uudelleenlaaditun Bryssel I -asetuksen sääntöjen soveltamisalan kanssa;
- F. toteaa, että uudelleenlaadittu Bryssel I -asetus mahdollistaa useita oikeuspaikkoja, kun taas vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen IV luvussa vahvistetaan erittäin tiukka toimivalta-, tunnustamis- ja täytäntöönpanojärjestelmä, millä turvataan kantajien tasavertaiset toimintaedellytykset ja varmistetaan vastuuta ja vahingonkorvausta koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen;
- G. panee merkille, että peruste poikkeukselle uudelleenlaaditun Bryssel I -asetuksen yleisestä soveltamisesta on yhtäältä se, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen tuomioistuimen toimivaltaa koskeva järjestelmä on luonteeltaan sellainen, että sillä pyritään varmistamaan onnettomuuksien uhrien osalta oikeusvarmuus ja selkeät menettelysäännöt, joilla korvausvaatimusten läpimeno tehostuu, ja toisaalta se, että on odotettavissa oikeudellisia ja käytännön ongelmia, jos unionissa sovellettaisiin erillistä tuomioistuimen toimivaltaa koskevaa järjestelmää, kun muihin sopimuspuoliin sovellettaisiin vuoden 2010 HNS-yleissopimusta;
- H. toteaa, että Tanska on vapautettu SEUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston soveltamisesta, eikä sen vuoksi osallistu oikeudellista yhteistyötä siviilioikeudellisissa asioissa koskevan ehdotetun neuvoston päätöksen hyväksymismenettelyyn;
- I. ottaa huomioon, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen ja unionin oikeudellisesta yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen säännösten päällekkäisyys on muodostanut oikeusperustan neuvoston päätökselle 2002/971/EY, koska vuoden 2010 HNS-yleissopimuksella muutettiin vuoden 1996 HNS-yleissopimusta, joten vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen vaikutusta unionin sääntöihin olisi arvioitava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY (ympäristövastuudirektiivi) ⁽¹⁾ soveltamisalan ja sääntöjen valossa, joista on tullut osa unionin oikeusjärjestystä päätöksen 2002/971/EY hyväksymisen jälkeen;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21. huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

- J. toteaa, että ympäristövastuudirektiivin soveltamisalaan eivät kuulu ympäristövahingot tai niiden välitön uhka, jotka kuuluvat vuoden 2010 HNS-yleissopimukseen, kun se tulee voimaan (ympäristövastuudirektiivin 4 artiklan 2 kohta ja liite IV);
- K. toteaa, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksessa vahvistetaan aluksen omistajan ankara vastuu yleissopimuksen kattamista vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä tapahtuneista vahinkotapahtumista sekä velvollisuus ottaa vakuutus tai muu rahavakuus, joka kattaa omistajalle yleissopimuksen mukaan kuuluvan korvausvastuun, mikä siis estää muut vahingonkorvausvaatimukset aluksen omistajalle kuin yleissopimuksessa määrätyt (7 artiklan 4 kohdan 5 alakohta);
- L. toteaa, että jolleivät kaikki jäsenvaltiot ratifioi vuoden 2010 HNS-yleissopimusta tai liity siihen saman aikataulun mukaisesti, on vaarana, että merenkulkualalla on yhtä aikaa voimassa kaksi erilaista oikeudellista järjestelmää eli unionin järjestelmä ja kansainvälinen järjestelmä, mikä aiheuttaisi saastumisen uhrien, kuten rannikkoyhteisöjen ja kalastajien, kohtelun eroja ja olisi myös vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen hengen vastaista;
- M. toteaa, että ympäristövastuudirektiivin liitteessä IV olevat Kansainvälisen merenkulkujärjestön yleissopimukset ovat osoittautuneet tehokkaiksi, koska niissä on onnistuttu löytämään kompromissi ympäristöintressien ja kaupallisten intressien välillä kanavoimalla vastuu selkeästi siten, ettei vastuullisesta osapuolesta ole normaalissa tapauksessa epäselvyyttä, sekä vahvistamalla pakollinen vakuutus ja nopeat korvausmekanismit, jotka eivät rajoitu yksinomaan ympäristövahinkoihin;
1. pyytää neuvostoa ja komissiota ottamaan huomioon seuraavat suositukset:
- i) varmistetaan, että yhteisten unionin sääntöjen yhtenäisyys, loukkaamattomuus ja vaikuttavuus eivät vaikuta kielteisesti kansainvälisiin sitoumuksiin, joita tehtiin vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen ratifioinnin tai siihen liittymisen osalta unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti ⁽¹⁾;
- ii) otetaan paremmin huomioon uudelleenlaaditun Bryssel I -asetuksen ja vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen päällekkäisyys, mitä tulee yleissopimuksen menettelysääntöihin, joita sovelletaan yleissopimuksen mukaisiin vaatimuksiin ja kanteisiin ennen kuin asia menee sopimusvaltioiden tuomioistuihin;
- iii) varmistetaan, että ympäristövastuudirektiivin ja vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen välisen konfliktin mahdollisuus minimoidaan toteuttamalla kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vuoden 2010 HNS-yleissopimuksen 7 artiklan 4 ja 5 kohdassa olevaa yksinoikeuslauseketta, jonka mukaan aluksen omistajalle ei voi esittää muita kuin yleissopimuksen mukaisia vaatimuksia, noudatetaan täysimääräisesti sen ratifioineissa tai siihen liittyneissä jäsenvaltioissa;
- iv) varmistetaan, että vähennetään riskiä, että syntyy tai vahvistuu epäedullinen kilpailuasema niille valtioille, jotka ovat valmiita liittymään vuoden 2010 HNS-yleissopimukseen, verrattuna niihin, jotka saattaisivat haluta lykätä tätä prosessia ja sitoutua edelleen ainoastaan ympäristövastuudirektiiviin;
- v) varmistetaan, että tehdään loppu kahden merenkulkualan vastuuta koskevan eli unionin ja kansainvälisen järjestelmän pysyvistä rinnakkaisuudesta, mikä johtaisi unionin lainsäädännön pirstoutumiseen ja lisäksi haittaisi vastuun selkeää kanavoimaa ja saattaisi johtaa pitkiin ja kalliisiin oikeuskäsittelyihin uhrien ja merenkulkualan vahingoksi;
- vi) varmistetaan tältä osin, että jäsenvaltioille asetetaan selkeä velvollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat toimet konkreettisen tuloksen saavuttamiseksi, eli ratifioida vuoden 2010 HNS-yleissopimus tai liittyä siihen kohtuullisen ajan eli enintään kahden vuoden kuluessa neuvoston päätöksen voimaantulosta;

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen lausunto, 19. maaliskuuta 1993, 2/91, ECLI:EU:C:1993:106, kohta 25; yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 5. marraskuuta 2002, Euroopan yhteisöjen komissio v. Tanskan kuningaskunta, C-467/98, ECLI:EU:C:2002:625, kohta 82; yhteisöjen tuomioistuimen lausunto, 7. helmikuuta 2006, 1/03, ECLI:EU:C:2006:81, kohdat 120 ja 126; unionin tuomioistuimen lausunto, 14. lokakuuta 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

2. toteaa, että tämä päätöslauselma on neuvostolle ja komissiolle uusi mahdollisuus tarkastella 1 kohdassa esitettyjä suosituksia;
 3. kehottaa puhemiestä pyytämään lisäneuvotteluja komission ja neuvoston kanssa;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0261

EU:n ja Filippiinien kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus (Kroatian liittymisen) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (13085/2014 – C8-0009/2015 – 2014/0224(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13085/2014),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (13082/2014),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0009/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0148/2016),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Filippiinien tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2016)0262

EU:n ja Filippiinien kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus (hyväksyntä)***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä (05431/2015 – C8-0061/2015 – 2013/0441(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 086/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (05431/2015),
 - ottaa huomioon esityksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Filippiinien tasavallan kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaksi puitesopimukseksi (15616/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0061/2015),
 - ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman, joka ei liity lainsäädäntöön ⁽¹⁾, esityksestä neuvoston päätökseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan ja 99 artiklan 2 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0149/2016),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Filippiinien tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0263.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0264

Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Tunisialle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Tunisialle (COM(2016)0067 – C8-0032/2016 – 2016/0039(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 086/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0067),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 212 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0032/2016),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 1. kesäkuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A8-0187/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan parlamentin ja neuvoston yhteisen lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2016)0039

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 8. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2016/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Tunisialle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2016/1112.)

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEINEN LAUSUMA

Tämä päätös hyväksytään sen kuitenkaan vaikuttamatta yhteiseen lausumaan, joka hyväksyttiin yhdessä makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämistä Georialle koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 778/2013/EU kanssa, jota on edelleen pidettävä perustana kaikille Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksille, jotka koskevat makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämistä kolmansille maille ja alueille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0265

Tiettyjen veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevat säännöt *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2016)0026 – C8-0031/2016 – 2016/0011(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2018/C 086/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2016)0026),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0031/2016),
 - ottaa huomioon Maltaan parlamentin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0189/2016),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 1
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Kansainvälisen verotuksen poliittisissa prioriteeteissa korostetaan nykyisin sen varmistamista, että vero maksetaan siellä, missä voitot ja **arvo syntyvät**. Sen vuoksi on välttämätöntä palauttaa luottamus verojärjestelmien oikeamukaisuuteen ja antaa hallituksille mahdollisuus nauttia tosiasiallisesta itsemääräämisoikeudestaan verotuksen sääntelyyn. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, jäljempänä "OECD", on tehnyt näistä uusista poliittisista tavoitteista konkreettisen toimintasuosituksen veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumista koskevan aloitteen, jäljempänä "BEPS-toimintasuunnitelma", yhteydessä. Komissio on tunnustanut oikeudenmukaisemman verotuksen tarpeen, minkä vuoksi sen 17 päivänä kesäkuuta 2015 annetussa tiedonannossa vahvistetaan Euroopan unionin oikeudenmukaista ja tehokasta yhtiöverojärjestelmää koskeva toimintasuunnitelma⁽³⁾, jäljempänä "toimintasuunnitelma".
- (³) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan unionin oikeudenmukainen ja tehokas yhtiöverojärjestelmä: viisi keskeistä toiminta-alaa (COM(2015) 302 final).

Tarkistus

- (1) Kansainvälisen verotuksen poliittisissa prioriteeteissa korostetaan nykyisin sen varmistamista, että vero maksetaan siellä, missä voitot **syntyvät** ja **arvoa luodaan**. Sen vuoksi on välttämätöntä palauttaa luottamus verojärjestelmien oikeamukaisuuteen ja antaa hallituksille mahdollisuus nauttia tosiasiallisesta itsemääräämisoikeudestaan verotuksen sääntelyyn. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö, jäljempänä "OECD", on tehnyt näistä uusista poliittisista tavoitteista konkreettisen toimintasuosituksen veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen torjumista koskevan aloitteen, jäljempänä "BEPS-toimintasuunnitelma", yhteydessä. Komissio on tunnustanut oikeudenmukaisemman verotuksen tarpeen, minkä vuoksi sen 17 päivänä kesäkuuta 2015 annetussa tiedonannossa vahvistetaan Euroopan unionin oikeudenmukaista ja tehokasta yhtiöverojärjestelmää koskeva toimintasuunnitelma⁽³⁾, jäljempänä "toimintasuunnitelma", **jossa komissio tunnustaa, että täysimääräinen yhteinen yhdistetty yhtiöveropohja, johon liittyy asianmukainen ja oikeudenmukainen jakoperuste, olisi todellinen ratkaiseva tekijä keinokekoisten BEPS-strategioiden torjunnassa. Tämän johdosta komission olisi esitettävä mahdollisimman pian kunnianhimoinen ehdotus yhteiseksi yhdistetyksi yhtiöveropohjaksi ja lainsäädäntövallan käyttäjien olisi saatettava mahdollisimman pian päätökseen neuvottelut ratkaisevasta ehdotuksesta. Olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon Euroopan parlamentin 19 päivänä huhtikuuta 2012 vahvistama kanta ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä yhdistetystä yhtiöveropohjasta.**

- (³) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan unionin oikeudenmukainen ja tehokas yhtiöverojärjestelmä: viisi keskeistä toiminta-alaa (COM(2015)0302 final).

Tarkistus 2
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 a) **Petosten, verovilpin ja verojen kiertämisen torjunta on unionille tärkeä poliittinen tavoite, sillä aggressiivista verosuunnittelua koskevia väärinkäytöksiä ei voida hyväksyä sisämarkkinoiden eheyteen ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen liittyvistä syistä.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Useimmat jäsenvaltiot ovat OECD:n jäsenenä sitoutuneet panemaan täytäntöön veropohjan rapautumista ja voitonsiirtojen torjumista koskeviin 15 keskeiseen toimenpiteeseen perustuvat tuotokset, jotka julkistettiin 5 päivänä lokakuuta 2015. Sen vuoksi on sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi välttämätöntä, että jäsenvaltiot ainakin panevat täytäntöön BEPS-toimintasuunnitelman mukaiset sitoumuksensa ja yleisemmin toteuttavat toimia veron kiertämistä vastaan ja varmistavat oikeudenmukaisen ja tehokkaan verotuksen unionissa riittävän johdonmukaisella ja koordinoitulla tavalla. Markkinoilla, joilla taloudet ovat pitkälle yhdentyneet, on tarve yhteisiin strategisiin lähestymistapoihin ja koordinoituihin toimiin sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi ja **BEPS-toimintasuunnitelman** myönteisten vaikutusten maksimoimiseksi. Lisäksi vain yhteisillä puitteilla voitaisiin estää markkinoiden hajautuminen ja poistaa nykyiset eroavuudet ja markkinoiden vääristymät. Kaikkiällä unionissa yhdenmukaiset kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet antaisivat verovelvollisille oikeudellisen varmuuden siitä, että kyseiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

Tarkistus

- (2) Useimmat jäsenvaltiot ovat OECD:n jäsenenä sitoutuneet panemaan täytäntöön **tosiasiallista** veropohjan rapautumista ja voitonsiirtojen torjumista koskeviin 15 keskeiseen toimenpiteeseen perustuvat tuotokset, jotka julkistettiin 5 päivänä lokakuuta 2015. Sen vuoksi on sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi välttämätöntä, että jäsenvaltiot ainakin panevat täytäntöön BEPS-toimintasuunnitelman mukaiset sitoumuksensa ja yleisemmin toteuttavat toimia veron kiertämistä vastaan ja varmistavat oikeudenmukaisen ja tehokkaan verotuksen unionissa riittävän johdonmukaisella ja koordinoitulla tavalla. Markkinoilla, joilla taloudet ovat pitkälle yhdentyneet, on tarve yhteisiin strategisiin lähestymistapoihin ja koordinoituihin toimiin sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi ja **tosiasiallisia BEPS-strategioita koskevan toimintasuunnitelman** myönteisten vaikutusten maksimoimiseksi **huolehtien samalla riittävästi sisämarkkinoilla toimivien yritysten kilpailukyvyistä**. Lisäksi vain yhteisillä puitteilla voitaisiin estää markkinoiden hajautuminen ja poistaa nykyiset eroavuudet ja markkinoiden vääristymät. Kaikkiällä unionissa yhdenmukaiset kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet antaisivat verovelvollisille oikeudellisen varmuuden siitä, että kyseiset toimenpiteet ovat unionin lainsäädännön mukaisia. **Unionissa, jossa kansallisten markkinoiden erot ovat hyvin suuria, kaikkien odotettujen toimien kattava vaikutustenarviointi on keskeinen tekijä, jonka avulla taataan, että tämä yhteinen linja saavuttaa jäsenvaltioiden laajan tuen.**

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) **Koska OECD voi luokitella veroparatiisit avoimiksi, olisi esitettävä ehdotuksia erityisrahastojen ja säätiöiden avoimuuden parantamiseksi.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 a) *On olennaisen tärkeää antaa verohallinnoille asianmukaiset välineet, jotta ne voivat torjua tehokkaasti veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä ja näin lisätä suurten monikansallisten yritysten toiminnan läpinäkyvyyttä erityisesti syntyneiden voittojen, voitoista maksettujen verojen, saatujen tukien, veronpalautusten, työntekijöiden määrän ja yhtiöiden hallussa olevien varojen suhteen.*

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 b) *Jotta voidaan varmistaa kiinteiden toimipaikkojen johdonmukainen kohtelu, on tärkeää, että jäsenvaltiot soveltavat sekä asiaa koskevassa lainsäädännössä että kahdenvälisissä verosopimuksissa kiinteiden toimipaikkojen yhteistä määritelmää OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen 5 artiklan mukaisesti.*

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 c) *Jotta voidaan välttää voittojen epäyhtenäinen jakautuminen kiinteille toimipaikoille, jäsenvaltioiden olisi noudatettava kiinteille toimipaikoille jakautuvia voittoja koskevia sääntöjä, jotka ovat veroja ja tuloja koskevan OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen 7 artiklan mukaisia, ja mukautettava sovellettavaa lainsäädäntöään ja kahdenvälisiä sopimuksiaan näihin sääntöihin, kun sääntöjä tarkistetaan.*

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 8
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- (5) On tarpeen antaa sääntöjä veropohjan rapautumisen torjumiseksi sisämarkkinoilla ja voitonsiirtojen estämiseksi pois sisämarkkinoilta. Sääntöjä on tarpeen antaa seuraavilla aloilla kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi: korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen, maastapoistumisvero, vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke, yleinen väärinkäytöksiä koskeva sääntö, ulkomaisia välyhteisöjä koskevat säännöt ja puitteet verokohtelun eroavuuksien estämiselle. Kun kyseisten sääntöjen soveltaminen johtaa kaksinkertaiseen verotukseen, verovelvollisten olisi saatava veronhuojennuksia vähentämällä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksamansa verot. Sen vuoksi näillä säännöillä ei pitäisi pelkästään pyrkiä estämään veron kiertämistä, vaan myös välttämään kaksinkertaisen verotuksen kaltaisten muiden esteiden luomista markkinoille.

Tarkistus

- (5) On tarpeen antaa sääntöjä veropohjan rapautumisen torjumiseksi sisämarkkinoilla ja voitonsiirtojen estämiseksi pois sisämarkkinoilta. Sääntöjä on tarpeen antaa seuraavilla aloilla kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi: korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen, **perustavat toimet, joilla torjutaan salassapidon tai vähäisen verotuksen lainkäyttöalueita veropohjan rapautumiseen ja voittojen siirtämiseen**, maastapoistumisvero, **kiinteän toimipaikan selkeä määritelmä, siirtohinnoittelua koskevat täsmälliset säännöt, patenttiboksijärjestelmien puitteet**, vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke **tilanteessa, jossa kolmannen maan kanssa ei ole tehty vaikutukseltaan vastaavaa asianmukaista verosopimusta**, yleinen väärinkäytöksiä koskeva sääntö, ulkomaisia välyhteisöjä koskevat säännöt ja puitteet verokohtelun eroavuuksien estämiselle. Kun kyseisten sääntöjen soveltaminen johtaa kaksinkertaiseen verotukseen, verovelvollisten olisi saatava veronhuojennuksia vähentämällä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa maksamansa verot. Sen vuoksi näillä säännöillä ei pitäisi pelkästään pyrkiä estämään veron kiertämistä, vaan myös välttämään kaksinkertaisen verotuksen kaltaisten muiden esteiden luomista markkinoille. **Näiden sääntöjen asianmukainen soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden veroviranomaisilla on asianmukaiset resurssit. On kuitenkin tarpeen määrittää kiireellisesti yhdet säännöt unionin rajat ylittävien yritysten verotettavien voittojen laskemista varten niin, että yritysryhmiä käsitellään verotuksessa yhtenä yksikkönä, jotta voidaan vahvistaa sisämarkkinoita ja poistaa monia nykyisen yhtiöverokehyksen heikkouksia, jotka mahdollistavat aggressiivisen verosuunnittelun.**

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti

- (6) Rajatylittävää toimintaa harjoittavat yritysryhmittymät ovat kokonaisverojensa alentamiseksi siirtäneet yhä enemmän voittoja, usein liiallisella korolla korotettuna, korkean verotuksen lainkäyttöalueilta maihin, joissa verotus on kevyempää. Tällaisten **käytäntöjen** estämiseksi on tarpeen vahvistaa korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista **koskeva sääntö, jolla** rajoitetaan verovelvollisten nettorahoituskustannusten (määrä, jolla rahoitusmenot ylittävät rahoitustulot) vähennyskelpoisuutta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa korkokustannusten suhteen verovelvollisen tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä "EBITDA", koskeva vähennyskelpoisuusosuus. Verosta vapautettuja rahoitustuloja ei saisi vähentää rahoitusmenoista. Tämä johtuu siitä, että ainoastaan verotettavat tulot olisi otettava huomioon määritettäessä, kuinka paljon korkoja voidaan vähentää. Sellaisten verovelvollisten tilanteen helpottamiseksi, joilla veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen vaara on alhaisempi, nettokorko olisi voitava vähentää aina tiettyyn enimmäismäärään asti, jonka ylittäminen johtaisi EBITDA-vähennyskelpoisuusosuutta korkeampaan vähennykseen. Kun verovelvollinen on osa ryhmittymää, joka tekee lakisääteisen konsernitilipäätöksen, koko ryhmän velkaantuneisuus olisi otettava huomioon myönnettäessä verovelvollisille oikeus vähentää korkeampia nettorahoituskustannuksia. Korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista koskevaa sääntöä olisi sovellettava verovelvollisten nettorahoituskustannuksiin tekemättä eroa sen välillä, onko kustannukset aiheuttanut velka otettu kansallisesti, yli rajojen unionin sisällä vai kolmannelta maasta. Vaikka on yleisesti hyväksytty, että myös rahoitusalan yrityksiin eli rahoituslaitoksiin ja vakuutusyrityksiin olisi sovellettava koron vähennyskelpoisuuden rajoittamista, **samalla tunnustetaan myös, että näillä kahdella alalla on erityisiä piirteitä, jotka edellyttävät** räätälöidymppää lähestymistapaa. **Koska tällä alalla kansainvälisissä foorumeissa ja unionissa käydyt keskustelut eivät ole vielä riittävän luotettavia, toistaiseksi ei ole mahdollista antaa rahoitus- ja vakuutusala koskevia erityissääntöjä.**

Tarkistus

- (6) Rajatylittävää toimintaa harjoittavat yritysryhmittymät ovat kokonaisverojensa alentamiseksi siirtäneet yhä enemmän voittoja, usein liiallisilla korkomaksuilla korotettuna, korkean verotuksen lainkäyttöalueilta maihin, joissa verotus on kevyempää. Tällaisten **tosiasiallisten BEPS-käytäntöjen** estämiseksi on tarpeen vahvistaa korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista **koskeva sääntö, jolla** rajoitetaan verovelvollisten nettorahoituskustannusten (määrä, jolla rahoitusmenot ylittävät rahoitustulot) vähennyskelpoisuutta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa korkokustannusten suhteen verovelvollisen tuloja ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä "EBITDA", koskeva vähennyskelpoisuusosuus. Verosta vapautettuja rahoitustuloja ei saisi vähentää rahoitusmenoista. Tämä johtuu siitä, että ainoastaan verotettavat tulot olisi otettava huomioon määritettäessä, kuinka paljon korkoja voidaan vähentää. Sellaisten verovelvollisten tilanteen helpottamiseksi, joilla veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen vaara on alhaisempi, nettokorko olisi voitava vähentää aina tiettyyn enimmäismäärään asti, jonka ylittäminen johtaisi EBITDA-vähennyskelpoisuusosuutta korkeampaan vähennykseen. Kun verovelvollinen on osa ryhmittymää, joka tekee lakisääteisen konsernitilipäätöksen, koko ryhmän velkaantuneisuus olisi otettava huomioon myönnettäessä verovelvollisille oikeus vähentää korkeampia nettorahoituskustannuksia. Korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista koskevaa sääntöä olisi sovellettava verovelvollisten nettorahoituskustannuksiin tekemättä eroa sen välillä, onko kustannukset aiheuttanut velka otettu kansallisesti, yli rajojen unionin sisällä vai kolmannelta maasta. Vaikka on yleisesti hyväksytty, että myös rahoitusalan yrityksiin eli rahoituslaitoksiin ja vakuutusyrityksiin olisi sovellettava koron vähennyskelpoisuuden rajoittamista **mahdollisesti soveltamalla** räätälöidymppää lähestymistapaa.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 10
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) *Kun rahoitetaan julkiseen etuun liittyviä pitkäaikaisia infrastruktuurihankkeita kolmansilta osapuolilta otetulla velalla ja kun velka on korkeampi kuin tässä direktiivissä säädetty poikkeuksen kynnyks, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää poikkeus kolmansilta osapuolilta otetuille lainoille, joilla rahoitetaan tietyin ehdoin julkisia infrastruktuurihankkeita, koska korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista koskevien ehdotettujen säännösten soveltaminen ei tällaisissa tapauksissa vastaisi tarkoitustaan.*

Tarkistus 11
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 6 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 b) *Voittojen siirto rahoitussalaisuusalueille tai matalaa verotusta soveltaville lainkäyttöalueille aiheuttaa merkittävän riskin jäsenvaltioiden verotuloille sekä veroja kiertävien ja verot maksavien suurten ja pienten yritysten oikeudenmukaiselle ja tasapuoliselle kohtelulle. Tässä direktiivissä kaikille lainkäyttöalueille ehdotettujen yleisesti sovellettävien toimien ohella on oleellisen tärkeää estää rahoitussalaisuusalueita ja matalaa verotusta soveltavia lainkäyttöalueita perustamasta yhtiöveroan ja oikeudellista ympäristöään siihen, että ne suojaavat verojen kiertämisellä saatuja voittoja eivätkä pane asianmukaisesti täytäntöön hyvää verohallintoa koskevia globaaleja normeja, kuten verotietojen automaattista vaihtoa, tai jättämästä hiljaisesti noudattamatta sääntöjä, kun ne eivät valvo verolakien ja kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa asianmukaisesti huolimatta täytäntöönpanoa koskevista poliittisista sitoumuksista. Siksi ehdotetaan erityisiä toimia tämän direktiivin käyttämiseksi välineenä, jolla varmistetaan, että tällä hetkellä rahoitussalaisuusalueet tai matalaa verotusta soveltavat lainkäyttöalueet noudattavat kansainvälisiä toimia, joilla pyritään verojen avoimuuteen ja oikeudenmukaisuuteen.*

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 13
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 a) *Monikansalliset yritykset siirtävät liian usein voittonsa veroparatiiseihin maksamatta lainkaan veroa tai maksaen hyvin vähän veroa. Kiinteä toimipaikka antaa mahdollisuuden laatia tarkan ja pakollisen määrittelyn edellytyksistä, joiden mukaisesti osoitetaan, että monikansallinen yritys on todella sijoittautunut johonkin maahan. Tämä velvoittaa monikansalliset yritykset maksamaan veronsa oikeudenmukaisella tavalla.*

Tarkistus 14
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 b) *Siirtohinnoittelu tarkoittaa monikansallisen yrityksen siirtoihin liittyviä ehtoja ja järjestelyjä, mukaan lukien tytäryhtiöt ja pöytälaatikkoyhtiöt, joiden voitot siirretään monikansalliseen emoyhtiöön. Kyse on hinnoittelusta, jota eri maihin sijoittautuneet osakkuusyritykset soveltavat ryhmän sisäisiin liiketoimiin, kuten tavaroiden ja palvelujen siirtoon. Koska toisistaan riippuvaiset osakkuusyrityksessä olevat jäsenet vahvistavat hinnoittelun monikansallisen yrityksen sisällä, hinnoittelu ei mahdollisesti vastaa riippumatonta markkinahintaa. Unionin on varmistettava, että monikansallisten yritysten verotettavia voittoja ei siirretä asianomaisen jäsenvaltion lainkäyttöalueen ulkopuolelle ja että monikansallisten yritysten omassa maassaan ilmoittamat veropohjat vastaavat niiden siellä harjoittamaa taloudellista toimintaa. Verovelvollisten kannalta on olennaisen tärkeää rajoittaa kaksinkertaisen verottamattomuuden riskiä, joka saattaa aiheutua siitä, että kaksi maata on eri mieltä markkinaehtoisen palkkion määrittämisestä kansainvälisissä liiketoimissaan osakkuusyritysten kanssa. Tällä järjestelmällä ei voida estää lukuisia keinotekoisia toimia, jotka koskevat erityisesti sellaisia tuotteita, joille ei ole markkinahintaa (esimerkiksi franchising-maksut tai palvelut yrityksille).*

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 101/rev
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 c) Immateriaalioikeuksiin, patenteihin ja tutkimus- ja kehitystoimintaan liittyviä verojärjestelyjä käytetään laajalti koko unionissa. Monet komission tutkimukset osoittavat kuitenkin selvästi, että patenttiboksien ja tutkimus- ja kehitystoiminnan välinen yhteys on monissa tapauksissa mielivaltainen. OECD on laatinut patenttiboksijärjestelmän sääntelemiseksi muutetun nexus-lähestymistavan. Tällä menetelmällä taataan patenttiboksijärjestelmän puitteissa, että ainoastaan tulot, jotka liittyvät tutkimus- ja kehittämismenoihin, ovat verotuksellisesti etuoikeutetussa asemassa. Jo nyt voidaan kuitenkin nähdä, että jäsenvaltioiden on vaikea soveltaa nexus-lähestymistavan ja taloudellisen sisällön käsitteitä innovointibokseihinsa. Jos jäsenvaltiot eivät tammikuuhun 2017 mennessä ole vielä täysin toteuttaneet muutettua nexus-lähestymistapaa yhdenmukaisella tavalla nykyisten haitallisten patenttiboksimenettelyjen poistamiseksi, komission olisi esitettävä uusi sitova lainsäädäntöehdotus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 116 artiklan nojalla vanhojen haitallisten menettelyjen poistamiseksi jo 30 päivänä kesäkuuta 2017 niin, että saavutettujen etuuksien soveltamisaikaa lyhennetään. Yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan pitäisi poistaa henkistä omaisuutta koskevan verosuunnittelun avulla tehtyjä voitonsiirtoja koskeva ongelma. Yhteisen yhdistetyn yhtiöveropohjan pitäisi poistaa henkistä omaisuutta koskevan verosuunnittelun avulla tehtyjä voitonsiirtoja koskeva ongelma.

Tarkistus 16
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 7 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 d) Maastapoistumisveroa ei pitäisi periä, kun siirrettävät varat ovat aktiivista tuloa tuovia aineellisia hyödykkeitä. Tällaisten varojen siirtäminen on välttämätön osa yrityksen tehokasta varojen jakamista, eikä sen ensisijainen tarkoitus ole verojen optimointi ja verojen kiertäminen, minkä vuoksi se olisi jätettävä tällaisten säännösten ulkopuolelle.

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 8 kappale

Komission teksti

- (8) Koska veronhuojennusten myöntäminen ulkomailla maksetuista veroista on lähtökohtaisesti vaikeaa, valtiot vapauttavat yhä useammin ulkomaiset tulot veroista asuinvaltiossa. Tällaisella lähestymistavalla on kuitenkin tahaton kielteinen vaikutus siinä, että se kannustaa tilanteita, joissa verottamattomat tai kevyesti verotetut tulot saapuvat sisämarkkinoille ja liikkuvat tämän jälkeen – monissa tapauksissa verottamatta – unionissa käyttäen hyväksi unionin lainsäädännön tarjoamia välineitä. Tällaisia käytäntöjä vastaan on yleisesti vahvistettu vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevia lausekkeita. Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke, joka koskee tiettyntyyppisiä ulkomaisia tuloja, kuten voitonjakoa, osakkeidenluovutuksesta saatavaa tuottoa ja kiinteiden toimipaikkojen voittoja, jotka on vapautettu verosta unionissa **ja ovat peräisin kolmansista maista**. Tällaisia tuloja olisi verotettava unionissa, jos niitä on verotettu **kolmannessa maassa** alle tietyn tason. **Koska vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevassa lausekkeessa ei vaadita kevyesti verotettavien yhteisöjen valvontaa, minkä vuoksi niiden lakisääteiseen tilipäätökseen ei välttämättä voida tutustua, efektiivisen veroasteen laskeminen voi olla erittäin monimutkaista. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä lakisääteistä verokantaa soveltaessaan vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevaa lauseketta.** Vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevaa lauseketta soveltavien jäsenvaltioiden olisi annettava huojennus ulkomailla maksetuista veroista, jotta vältetään kaksinkertainen verotus.

Tarkistus

- (8) Koska veronhuojennusten myöntäminen ulkomailla maksetuista veroista on lähtökohtaisesti vaikeaa, valtiot vapauttavat yhä useammin ulkomaiset tulot veroista asuinvaltiossa. Tällaisella lähestymistavalla on kuitenkin tahaton kielteinen vaikutus siinä, että se kannustaa tilanteita, joissa verottamattomat tai kevyesti verotetut tulot saapuvat sisämarkkinoille ja liikkuvat tämän jälkeen – monissa tapauksissa verottamatta – unionissa käyttäen hyväksi unionin lainsäädännön tarjoamia välineitä. Tällaisia käytäntöjä vastaan on yleisesti vahvistettu vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevia lausekkeita. Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskeva lauseke, joka koskee tiettyntyyppisiä ulkomaisia tuloja, kuten voitonjakoa, osakkeidenluovutuksesta saatavaa tuottoa ja kiinteiden toimipaikkojen voittoja, jotka on vapautettu verosta unionissa. Tällaisia tuloja olisi verotettava unionissa, jos niitä on verotettu **alkuperämaassa** alle tietyn tason **ja jos kyseisen maan kanssa ei ole tehty vaikutukseltaan vastaavaa asianmukaista verosopimusta**. Vapautusmenetelmästä hyvitysmenetelmään siirtymistä koskevaa lauseketta soveltavien jäsenvaltioiden olisi annettava huojennus ulkomailla maksetuista veroista, jotta vältetään kaksinkertainen verotus.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 96

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

- (9) Verojärjestelmissä on yleisiä väärinkäytöksiä koskevia sääntöjä, jäljempänä "GAAR-säännöt", joiden tarkoituksena on estää sellaisia verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, jotka eivät vielä kuulu erityisesti kohdennettujen säännösten piiriin. Sen vuoksi GAAR-säännöillä paikataan aukkoja, millä ei pitäisi olla vaikutusta väärinkäytösten estämistä koskevien erityisten sääntöjen sovellettavuuteen. GAAR-sääntöjä olisi sovellettava unionissa ainoastaan järjestelyihin, **jotka ovat "täysin keino-tekoisia" (epäaitoja); muussa tapauksessa verovelvollisella olisi oltava oikeus valita** verotuksen kannalta **tehokkain rakenne** kaupallisia toimiaan varten. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että GAAR-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kansallisissa tilanteissa, unionin sisällä ja kolmansien maiden suhteen siten, että sääntöjen soveltamisala ja soveltamisen tulokset ovat samat sekä kansallisissa että rajatylittävissä tilanteissa.

Tarkistus

- (9) Verojärjestelmissä on yleisiä väärinkäytöksiä koskevia sääntöjä, jäljempänä "GAAR-säännöt", joiden tarkoituksena on estää sellaisia verotukseen liittyviä väärinkäytöksiä, jotka eivät vielä kuulu erityisesti kohdennettujen säännösten piiriin. Sen vuoksi GAAR-säännöillä paikataan aukkoja, millä ei pitäisi olla vaikutusta väärinkäytösten estämistä koskevien erityisten sääntöjen sovellettavuuteen. GAAR-sääntöjä olisi sovellettava unionissa ainoastaan järjestelyihin, **joiden päätarkoituksena tai yhtenä päätarkoituksista on muutoin sovellettavien verosäännösten kohteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saaminen, estämättä veronmaksajaa valitsemasta** verotuksen kannalta **tehokkainta rakennetta** kaupallisia toimiaan varten. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että GAAR-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisella tavalla kansallisissa tilanteissa, unionin sisällä ja kolmansien maiden suhteen siten, että sääntöjen soveltamisala ja soveltamisen tulokset ovat samat sekä kansallisissa että rajatylittävissä tilanteissa.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 a) **Järjestelyä tai järjestelyjen sarjaa voidaan pitää epäaitona mikäli se johtaa tietyn tyyppisten tulojen, kuten patenteista saatujen tulojen, erilaiseen verotukseen.**

Tarkistus 97

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 9 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 b) **Jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön yksityiskohtaisia säännöksiä, joilla selvennetään, mitä tarkoitetaan epäaidoilla järjestelyillä ja muilla verotusta koskevilla toimilla, joista määrätään seuraamuksia. Seuraamukset olisi esitettävä selkeällä tavalla, jotta ei synny oikeudellista epävarmuutta ja jotta annetaan voimakas kannustin verolainsäädännön täysimääräiseen noudattamiseen.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 21
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 c) *Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön kansallisessa lainsäädännössä säädetty seuraamusjärjestelmä ja ilmoitettava siitä komissiolle.*

Tarkistus 22
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 d kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 d) *Jotta voidaan estää yhteisöjen perustaminen jotakin tarkoitusta varten, kuten postilaatikkoyhtiöt tai pöytälaatikkoyhtiöt, joiden verokohtelu on kevyempää, yritysten olisi vastattava 2 artiklassa säädettyjä kiinteän toimipaikan ja taloudellisen vähimmäissisällön määritelmiä.*

Tarkistus 23
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 e kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 e) *Pöytälaatikkoyhtiöiden käyttö olisi kiellettävä unionissa toimivilta veronmaksajilta. Veronmaksajien olisi esitettävä veroviranomaisille todisteet taloudellisesta sisällöstä kunkin ryhmänsä yhteisön osalta osana vuotuista maakohtaista raportointivelvoitettaan.*

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 24
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 f kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 f) *Jotta voidaan parantaa unionissa rajatylittävien verokiistojen nykyisiä ratkaisumekanismeja niin, että keskitytään kaksoisverotuksen lisäksi myös kaksinkertaiseen verottamattomuuteen, olisi otettava tammikuuhun 2017 mennessä käyttöön mekanismi, jolla on selkeämmät säännöt ja tiukemmat määrääjat.*

Tarkistus 25
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 9 g kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 g) *Verovelvollisten asianmukainen tunnistaminen on olennaisen tärkeää, jotta tietoja voidaan vaihtaa tehokkaasti verohallintojen välillä. Yhdenmukaistetun ja yhteisen eurooppalaisen verotunnisteen (TIN) luominen olisi paras keino tunnistamiseen. Sen avulla kolmannet osapuolet voisivat tunnistaa ja tallentaa verotunnisteen nopeasti, helposti ja oikein rajat ylittävissä suhteissa, ja se olisi pohjana jäsenvaltioiden verohallintojen väliselle tehokkaalle automaattiselle tiedonvaihdolle. Komission olisi toimittava samalla aktiivisesti vastaavanlaisen tunnisteen luomiseksi maailmanlaajuisesti maailmanlaajuisten oikeushenkilötunnusten järjestelmän valvontaelimen esimerkin tapaan.*

Tarkistus 26
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

- (10) Ulkomaisia väliyhteisöjä koskevilla säännöillä kohdennetaan määräysvallassa olevan kevyesti verotettavan tytäryhtiön tulot sen emoyhtiölle. Näin ollen näitä kohdennettuja tuloja koskeva verovelvollisuus siirtyy emoyhtiölle siinä valtiossa, jossa sen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Kyseisen valtion poliittisista prioriteeteista riippuen ulkomaisia väliyhteisöjä koskevat säännöt voivat koskea kaikkia kevyesti verotettavan tytäryhtiön tuloja tai vain keinotekoisesti tytäryhtiölle ohjattuja tuloja. On suotavaa tarkastella tilannetta sekä kolmansissa maissa että unionissa. **Jotta perusoikeuksia kunnioitettaisiin**, näiden sääntöjen vaikutuksen olisi unionissa **ulotuttava ainoastaan järjestelyihin**, joiden **tuloksena voitot siirretään** keinotekoisesti emoyhtiön jäsenvaltiosta ulkomaiseen väliyhteisöön. Tällaisessa tapauksessa emoyhtiölle kohdennettuja tuloja olisi mukautettava markkinaehtoperiaatetta noudattaen siten, että emoyhtiön valtio verottaa ainoastaan ulkomaisen väliyhteisön tuloja siinä määrin kun ne eivät noudata tätä periaatetta. **Ulkomaisia väliyhteisöjä koskevien sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä rahoitusalan yritykset, joiden verotuksellinen kotipaikka on unionissa, mukaan lukien niiden unionissa sijaitsevat kiinteät toimipaikat. Tämä johtuu siitä, että ulkomaisia väliyhteisöjä koskevien sääntöjen legitimiin soveltamisalaan olisi unionissa kuuluttava ainoastaan keinotekoiset tilanteet ilman taloudellista sisältöä, mikä tarkoittaisi, että raskaasti säännellyt rahoitus- ja vakuutusalat jäisivät todennäköisesti näiden sääntöjen ulottumattomiin.**

Tarkistus

- (10) Ulkomaisia väliyhteisöjä koskevilla säännöillä kohdennetaan määräysvallassa olevan kevyesti verotettavan tytäryhtiön tulot sen emoyhtiölle. Näin ollen näitä kohdennettuja tuloja koskeva verovelvollisuus siirtyy emoyhtiölle siinä valtiossa, jossa sen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Kyseisen valtion poliittisista prioriteeteista riippuen ulkomaisia väliyhteisöjä koskevat säännöt voivat koskea kaikkia kevyesti verotettavan tytäryhtiön tuloja tai vain keinotekoisesti tytäryhtiölle ohjattuja tuloja. On suotavaa tarkastella tilannetta sekä kolmansissa maissa että unionissa. Näiden sääntöjen vaikutuksen olisi unionissa **katettava kaikki järjestelyt**, joiden **yhtenä päätarkoituksena on siirtää voitot** keinotekoisesti emoyhtiön jäsenvaltiosta ulkomaiseen väliyhteisöön. Tällaisessa tapauksessa emoyhtiölle kohdennettuja tuloja olisi mukautettava markkinaehtoperiaatetta noudattaen siten, että emoyhtiön valtio verottaa ainoastaan ulkomaisen väliyhteisön tuloja siinä määrin kun ne eivät noudata tätä periaatetta. **Olisi vältettävä ulkomaisia väliyhteisöjä koskevien sääntöjen ja hyvitysjärjestelmään siirtymistä koskevan lausekkeen päällekkäisyyksiä.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 27
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

- (11) Verokohtelun eroavuudet ovat seurausta maksujen (rahoitusvälineiden) tai yhteisöjen oikeudellisen luonnehdinnan eroissa, jotka tulevat esille kahden lainkäyttöalueen oikeudellisten järjestelmien välisessä toiminnassa. Tällaiset eroavuudet johtavat usein kaksinkertaiseen vähennykseen (eli vähennys myönnetään molemmissa valtioissa) tai siihen, että tulot vähennetään yhdessä valtiossa, mutta niitä ei lisätä toisen valtion veropohjaan. Tämän estämiseksi on tarpeen säätää sääntöjä, joiden mukaan tällaisissa eroavuustilanteissa toisen lainkäyttöalueen olisi annettava sekamuotoiselle yhtiölle oikeudellinen luonnehdinta, jonka toisen lainkäyttöalueen olisi hyväksyttävä. Vaikka jäsenvaltiot ovat yritysverotuksen käytännesääntöryhmässä sopineet sekamuotoisten yhteisöjen⁽⁴⁾ ja kiinteiden sekamuotoisten yhteisöjen⁽⁵⁾ verokohtelua koskevista ohjeista unionissa sekä sekamuotoisten yhteisöjen verokohtelusta suhteissa kolmansiin maihin, on edelleen tarpeen antaa sitovia sääntöjä. **On myös tarpeen rajoittaa kyseisten sääntöjen soveltamisala koskemaan ainoastaan verokohtelun eroavuuksia jäsenvaltioiden välillä. Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä verokohtelun eroavuuksia on vielä tarkasteltava lähemmin.**

⁽⁴⁾ Käytännesäännöt (yritysverotus) – Raportti neuvostolle, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁽⁵⁾ Käytännesäännöt (yritysverotus) – Raportti neuvostolle, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Tarkistus

- (11) Verokohtelun eroavuudet ovat seurausta maksujen (rahoitusvälineiden) tai yhteisöjen oikeudellisen luonnehdinnan eroissa, jotka tulevat esille kahden lainkäyttöalueen oikeudellisten järjestelmien välisessä toiminnassa. Tällaiset eroavuudet johtavat usein kaksinkertaiseen vähennykseen (eli vähennys myönnetään molemmissa valtioissa) tai siihen, että tulot vähennetään yhdessä valtiossa, mutta niitä ei lisätä toisen valtion veropohjaan. Tämän estämiseksi on tarpeen säätää sääntöjä, joiden mukaan tällaisissa eroavuustilanteissa toisen lainkäyttöalueen olisi annettava sekamuotoiselle yhtiölle oikeudellinen luonnehdinta, jonka toisen lainkäyttöalueen olisi hyväksyttävä. **Jos jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä aiheutuu tällainen eroavuustilanne, jäsenvaltion on varmistettava tällaisen liiketoiminnan asianmukainen verotus.** Vaikka jäsenvaltiot ovat yritysverotuksen käytännesääntöryhmässä sopineet sekamuotoisten yhteisöjen⁽⁴⁾ ja kiinteiden sekamuotoisten yhteisöjen⁽⁵⁾ verokohtelua koskevista ohjeista unionissa sekä sekamuotoisten yhteisöjen verokohtelusta suhteissa kolmansiin maihin, on edelleen tarpeen antaa sitovia sääntöjä.

⁽⁴⁾ Käytännesäännöt (yritysverotus) – Raportti neuvostolle, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁽⁵⁾ Käytännesäännöt (yritysverotus) – Raportti neuvostolle, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 28
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(11 a) *Olisi laadittava unionin laajuinen määritelmä ja kattava "musta lista" veroparatiiseista ja maista, myös unionissa sijaitsevista maista, jotka vääristävät kilpailua edullisilla verojärjestelmillä. Mustaa listaa olisi täydennettävä luettelolla pakotteista, joita määrätään sekä yhteistyöstä kieltäytyville lainkäyttöalueille että veroparatiiseissa toimiville rahoituslaitoksille.*

Tarkistus 29
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(12 a) *Yksi keskeisimmistä veroviranomaisten kohtaamista ongelmista on se, etteivät ne saa ajoissa täydellisiä ja asianmukaisia tietoja monikansallisten yritysten verosuunnittelustrategioista. Tällaiset tiedot olisi annettava saataville, jotta veroviranomaiset voivat reagoida nopeasti veroriskeihin arvioimalla riskejä tehokkaammin, kohdentamalla tarkastuksia ja tuomalla esiin voimassaolevaan lainsäädäntöön tarvittavat muutokset.*

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 30
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

- (14) Kun otetaan huomioon, että tämän direktiivin keskeisenä tavoitteena on parantaa koko sisämarkkinoiden kestävyttä rajojen yli tapahtuvaa veron kiertämistä vastaan, tätä ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisin toimin. Kansalliset yhtiöverojärjestelmät poikkeavat toisistaan ja jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta ainoastaan pahentaisi sisämarkkinoiden hajautumista suoran verotuksen alalla. Se mahdollistaisi näin ollen tehottomuuden ja vääristymien jatkumisen erilaisten kansallisten toimenpiteiden välisessä kanssakäymisessä. Tämä johtaisi koordinoinnin puuttumiseen. Olisikin suositeltavampaa, että unionin tasolla toteutettaisiin korjaavia toimenpiteitä sen vuoksi, että suuri osa sisämarkkinoiden tehottomuudesta aiheuttaa rajatylittäviä ongelmia. Sen vuoksi on välttämätöntä löytää koko sisämarkkinoilla toimivia ratkaisuja, ja tämä voidaan saavuttaa parhaiten unionin tasolla. Unioni voi sen vuoksi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä asetetaan sisämarkkinoille suojan vähimmäistaso, minkä vuoksi sillä ainoastaan pyritään vahvistamaan koordinoinnin olennainen vähimmäisaste unionin sisällä direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tarkistus

- (14) Kun otetaan huomioon, että tämän direktiivin keskeisenä tavoitteena on parantaa koko sisämarkkinoiden kestävyttä rajojen yli tapahtuvaa veron kiertämistä vastaan, tätä ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisin toimin. Kansalliset yhtiöverojärjestelmät poikkeavat toisistaan ja jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta ainoastaan pahentaisi sisämarkkinoiden hajautumista suoran verotuksen alalla. Se mahdollistaisi näin ollen tehottomuuden ja vääristymien jatkumisen erilaisten kansallisten toimenpiteiden välisessä kanssakäymisessä. Tämä johtaisi koordinoinnin puuttumiseen. Olisikin suositeltavampaa, että unionin tasolla toteutettaisiin korjaavia toimenpiteitä sen vuoksi, että suuri osa sisämarkkinoiden tehottomuudesta aiheuttaa rajatylittäviä ongelmia. Sen vuoksi on välttämätöntä löytää koko sisämarkkinoilla toimivia ratkaisuja, ja tämä voidaan saavuttaa parhaiten unionin tasolla. Unioni voi sen vuoksi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä asetetaan sisämarkkinoille suojan vähimmäistaso, minkä vuoksi sillä ainoastaan pyritään vahvistamaan koordinoinnin olennainen vähimmäisaste unionin sisällä direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. **Verotuksen alan lainsäädännön tarkistamisella siten, että veropohjan rapautumista koskeviin käytäntöihin puututtaisiin sääntelyllä, olisi kuitenkin voitu taata paremmin tasapuoliset edellytykset sisämarkkinoilla.**

Keskiyö 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 a) *Komission olisi analysoitava kustannushyötysuhdetta ja mahdollisia vaikutuksia, joita seuraisi, jos verotettiin voimakkaasti sellaisista kolmansista maista tulevia pääomia, joissa verotus on alhainen.*

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 14 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 b) *Kaikissa kauppasopimuksissa ja talouskumppanuussopimuksissa, joiden osapuoli unioni on, olisi oltava määräyksiä veroasioita koskevan hyvän hallintotavan edistämisestä, jotta voidaan parantaa avoimuutta ja torjua haitallisia verokäytäntöjä.*

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(15) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin täytäntöönpanoa kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laadittava tästä kertomus neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi kaikki kyseisen arvioinnin tekemiseksi tarvittavat tiedot.

(15) Komission olisi **toteutettava erityinen valvontamekanismi, jolla varmistetaan tämän direktiivin asianmukainen täytäntöönpano ja siihen liittyvien toimien yhdenmukainen tulkinta jäsenvaltioissa. Sen olisi** arvioitava tämän direktiivin täytäntöönpanoa kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laadittava tästä kertomus **Euroopan parlamentille ja** neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi annettava **Euroopan parlamentille ja** komissiolle tiedoksi kaikki kyseisen arvioinnin tekemiseksi tarvittavat tiedot.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(1 a) ”veronmaksajalla” tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa yritystä;

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 4 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(4 a) ”rojaltikustannuksella” kustannuksia, jotka maksetaan vastikkeeksi kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, mukaan lukien elokuvien ja tietokoneohjelmien, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin, suunnittelun, salaisen kaavan tai menetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta kokemuseräisestä tiedosta tai muusta aineettomasta omaisuudesta; maksut teollisten, kaupallisten tai tieteellisten laitteiden käytöstä tai käyttöoikeudesta katsotaan rojaltikustannuksiksi;

Keskiiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 4 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(4 b) ”rahoitussalaisuusalueella tai matalaa verotusta soveltavalla lainkäyttöalueella” lainkäyttöaluetta, joka 31 päivästä joulukuuta 2016 lähtien täyttää jonkin seuraavista ehdoista:

- (a) ei ole olemassa OECD:n 21 päivänä heinäkuuta 2014 julkaiseman finanssilitietojen automaattista vaihtoa koskevan globaalin standardin mukaista automaattista tiedonvaihtoa kaikkien kansallisen toimivaltaisten viranomaisten monenvälisen sopimuksen allekirjoittajien kanssa;
- (b) ei ole olemassa rekisteriä sellaisten yhtiöiden, rahastojen ja vastaavien oikeudellisten rakenteiden viime kädessä etua saavista omistajista, jotka täyttävät vähintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849^(1a) määritetyt vähimmäisvaatimukset;
- (c) lait tai hallinnolliset määräykset tai käytännöt, joilla myönnetään yrityksille veroetuuksia riippumatta siitä, onko niillä todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa kyseiset veroetuedet tarjovassa maassa.

^(1a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 a) ”kiinteällä toimipaikalla” jäsenvaltiossa sijaitsevaa pysyvää liiketoimintapaikkaa, jossa toisen jäsenvaltion yrityksen liiketoiminta tapahtuu kokonaan tai osittain; tämä koskee myös tilanteita, joissa täysin aineetonta digitaalista toimintaa harjoittavilla yhtiöillä katsotaan olevan kiinteä toimipaikka jäsenvaltiossa, jos ne tuottavat merkittävää sisältöä kyseisen jäsenvaltion taloudessa;

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 b) ”veroparatiisilla” lainkäyttöaluetta, jolla tunnusomaisia ovat yksi tai useammat seuraavista kriteereistä:
- (a) ulkomailla asuvien henkilöiden olematon tai nimellinen verotus;
 - (b) lait tai hallinnolliset menettelyt estävät verotietojen tehokkaan vaihdon muiden lainkäyttöalueiden kanssa;
 - (c) lait tai hallinnolliset määräykset estävät verotuksen avoimuuden tai ei ole merkittävän taloudellisen toiminnan harjoittamista koskevaa vaatimusta;

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 c alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 c) ”taloudellisella vähimmäissisällöllä” osatekijöitä, jotka kattavat myös digitaalitalouden ja joiden avulla yritys voidaan määritellä tosiasioiden perusteella, kuten henkilöresurssit ja aineelliset resurssit, hallinnollinen itsemääräämisoikeus, oikeudellinen asema ja soveltuviissa tapauksissa varojen luonne;

Tarkistus 40

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 d alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (7 d) ”eurooppalaisella verotunnisteella” tai ”TIN:llä” komission 6 päivänä joulukuuta 2012 antamassa tiedonannossa, joka sisältää toimintasuunnitelman veropetosten ja verovilpin torjunnan tehostamiseksi, määriteltyä numeroa;

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 e alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(7 e) ”siirtohinnoittelulla” hinnoittelua, jota yritys käyttää siirtäessään aineellista tai aineetonta omaisuutta tai suorittaessaan palveluja kanssaan etuyhteydessä oleville yrityksille;

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 f alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(7 f) ”patenttiboksilla” järjestelmää, jolla lasketaan henkisesti omaisuudesta saatava tulo, jonka perusteella voidaan myöntää veroetuuksia luomalla yhteys veroetuuteen oikeuttavan menon, joka on aiheutunut henkisen omaisuuden luomisen yhteydessä (ilmaistuna osuutena henkisen omaisuuden luomiseen liittyvistä kokonaismenoista), ja kyseisestä henkisestä omaisuudesta saatavan tulon välille; tällä järjestelmällä rajoitetaan henkinen omaisuus koskemaan patenteja tai vastaavaa aineetonta omaisuutta ja edistetään veroetuuteen oikeuttavien menojen, kokonaismenojen ja henkisestä omaisuudesta saatavien tulojen määrittelyä;

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 g alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(7 g) ”postilaatikkoyhtiöillä” kaikenlaisia oikeushenkilöitä, joilla ei ole taloudellista sisältöä ja jotka on perustettu ainoastaan verotussyistä.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 h alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(7 h) ”veronmaksajaan liittyvällä henkilöllä tai yrityksellä” tilannetta, jossa ensimmäisellä henkilöllä on yli 25 prosentin osuus toisesta henkilöstä tai on olemassa kolmas henkilö, jolla on yli 25 prosentin osuus molemmista.

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 7 i alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(7 i) ”verokohtelun eroavuuksilla” tilannetta yhdessä jäsenvaltiossa olevan veronmaksajan ja sovellettavan yhtiöverojärjestelmän mukaisesti määritetyn toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa olevan osakkuusyrietyksen välillä, kun seuraava tilanne johtuu rahoitusvälineen tai yhteisön oikeudellisten määritelmän eroista:

(a) samat maksut, menot tai tappiot vähennetään sekä siinä jäsenvaltiossa, josta maksu on peräisin tai jossa menot tai tappiot syntyvät, että toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa (kaksinkertainen vähentäminen); tai

(b) maksu vähennetään siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, josta maksu on peräisin, lisäämättä samaa maksua vastaavasti toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan veropohjaan (lisäämättä jäävä vähennys).

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Myös rajat ylittävät vieraan pääoman menot ovat vähenskelpoisia sinä verovuonna, jona ne syntyivät, mutta vähentää saadaan enintään 30 prosenttia verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä ”EBITDA”, tai enintään 1 000 000 euroa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi. EBITDA lasketaan lisäämällä takaisin verotettaviin tuloihin nettokorkokulujen ja muiden korkoja vastaavien kustannusten verolla oikaistut määrät sekä poistojen ja kuoletusten verolla oikaistut määrät.

2. Myös rajat ylittävät vieraan pääoman menot ovat vähenskelpoisia sinä verovuonna, jona ne syntyivät, mutta vähentää saadaan enintään 20 prosenttia verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä ”EBITDA”, tai enintään 2 000 000 euroa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi. EBITDA lasketaan lisäämällä takaisin verotettaviin tuloihin nettokorkokulujen ja muiden korkoja vastaavien kustannusten verolla oikaistut määrät sekä poistojen ja kuoletusten verolla oikaistut määrät.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Jäsenvaltiot voivat sulkea 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle sellaisten kolmansilta osapuolilta otettujen lainojen aiheuttamat vieraan pääoman menot, joita on käytetty johonkin sellaiseen julkiseen infrastruktuurihankkeeseen, joka kestää vähintään 10 vuotta ja jonka katsotaan olevan asianomaisen jäsenvaltion tai unionin yleisen edun mukainen.

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 4 kohta

Komission teksti

Tarkistus

4. Verovuoden EBITDA, jota verovelvollisille kyseisenä verovuonna tai edellisinä verovuosina aiheutuneet vieraan pääoman menot eivät kata kokonaisuudessaan, voidaan siirtää tuleville verovuosille.

4. Verovuoden EBITDA, jota verovelvollisille kyseisenä verovuonna tai edellisinä verovuosina aiheutuneet vieraan pääoman menot eivät kata kokonaisuudessaan, voidaan siirtää tuleville verovuosille **viiden vuoden ajan**.

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 5 kohta

Komission teksti

Tarkistus

5. Vieraan pääoman menoja, joita ei voida vähentää kuluvana verovuonna 2 kohdan mukaisesti, ovat vähennyskelpoisia enintään määrään, joka on **30** prosenttia EBITDA:sta, **seuraavina verovuosina** samalla tavalla kuin kyseisten vuosien vieraan pääoman menot.

5. Vieraan pääoman menoja, joita ei voida vähentää kuluvana verovuonna 2 kohdan mukaisesti, ovat vähennyskelpoisia enintään määrään, joka on **20** prosenttia EBITDA:sta, **viitenä seuraavana verovuonna** samalla tavalla kuin kyseisten vuosien vieraan pääoman menot.

Tarkistus 50

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 6 kohta

Komission teksti

Tarkistus

6. Edellä 2–5 kohtaa ei sovelleta rahoitusalan yrityksiin.

6. Edellä 2–5 kohtaa ei sovelleta rahoitusalan yrityksiin. **Komissio tarkastelee tämän artiklan soveltamisalaa, jos tehdään sopimus OECD:n tasolla kun komissio päättää, että OECD:n sopimus voidaan panna täytäntöön unionin tasolla.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 51
Ehdotus direktiiviksi
4 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Pysyvän liikepaikan, jota verovelvollinen käyttää tai pitää, katsotaan muodostavan kiinteän toimipaikan, jos sama verovelvollinen tai tämän lähipiiriin kuuluva henkilö harjoittaa liiketoimintaa samassa paikassa tai muussa paikassa samassa jäsenvaltiossa ja jos

(a) tämä paikka tai muu paikka on verovelvollisen tai tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön kiinteä toimipaikka tämän artiklan nojalla tai jos

(b) kokonaistoiminta, joka on tulosta verovelvollisen ja tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön samassa paikassa harjoittaman toiminnan tai saman verovelvollisen tai tämän lähipiiriin kuuluvien henkilöiden molemmissa paikoissa harjoittaman toiminnan yhdistämisestä, ei ole luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa, edellyttäen että verovelvollisen ja tämän lähipiiriin kuuluvan henkilön samassa paikassa harjoittama toiminta tai verovelvollisen tai tämän lähipiiriin kuuluvien henkilöiden molemmissa paikoissa harjoittama toiminta ovat toisiaan täydentäviä toimia, jotka ovat osa yhtenäistä liiketoimintaa.

2. Jos henkilö toimii jossakin valtiossa verovelvollisen nimissä ja näin ollen tekee tavallisesti sopimuksia tai on tavallisesti keskeisessä asemassa sellaisten sopimusten tekemisessä, jotka verovelvollinen tekee järjestelmällisesti ilman olennaisia muutoksia, ja jos nämä sopimukset ovat

(a) verovelvollisen nimissä;

(b) tarkoitettu kyseiselle verovelvolliselle kuuluvan omaisuuden tai sellaisen omaisuuden siirtämiseen, jota verovelvollisella on oikeus käyttää, tai tällaista omaisuutta koskevan käyttöoikeuden myöntämiseen; tai

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Komission teksti

Tarkistus

(c) tarkoitettu palvelujen suorittamiseen tämän verovelvollisen toimesta, tällä verovelvollisella katsotaan olevan kiinteä toimipaikka kyseisessä valtiossa kaikkea sellaista toimintaa varten, jota kyseinen henkilö harjoittaa verovelvollisen puolesta, paitsi jos kyseisen henkilön toiminta on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa siten, että jos toimintaa harjoitetaan pysyvässä liikepaikassa, tätä pysyvää liikepaikkaa ei sen perusteella katsota kiinteäksi toimipaikaksi tämän kohdan nojalla.

3. Jäsenvaltioiden on mukautettava sovellettava lainsäädäntönsä ja kahdenväliset kaksinkertaista verotusta koskevat sopimuksensa tämän artiklan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta hyväksyä valmistelevia ja avustavia käsitteitä koskevia delegoituja säädöksiä.

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi

4 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 b artikla

Kiinteälle toimipaikalle jakautuvat voitot

1. Voitot, jotka jakautuvat jäsenvaltiossa 4 a kohdassa tarkoitettulle kiinteälle toimipaikalle, ovat myös voittoja, joita sen voitaisiin odottaa saavan etenkin sen toimissa yrityksen muiden osien kanssa, jos ne olisivat samaa toimintaa samoin ehdoin harjoitettavia erillisiä ja itsenäisiä yrityksiä, ottaen huomioon myös kiinteän toimipaikan varat ja riskit.

2. Jos jäsenvaltio mukauttaa edellä 1 kohdassa tarkoitettulle kiinteälle toimipaikalle jakautuvaa voittoa ja verottaa sitä vastaavasti, voittoa ja veroa toisessa jäsenvaltiossa on mukautettava vastaavasti kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi.

3. Osana OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman toimenpidettä 7 OECD tarkastelee tällä hetkellä OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen 7 artiklan sääntöjä, jotka koskevat kiinteille toimipaikoille jakautuvien voittojen käsittelyä, ja kun nämä säännöt on päivitetty, jäsenvaltioiden on mukautettava omaa sovellettavaa lainsäädäntöään vastaavasti.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 53
Ehdotus direktiiviksi
4 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 c artikla

Rahoitussalaisuusalueet tai matalan verotuksen lainkäyttöalueet

1. Jäsenvaltio voi määrätä lähdeveron maksuille, jotka suoritetaan jäsenvaltiossa sijaitsevasta yhteisöstä rahoitussalaisuusalueella tai matalan verotuksen lainkäyttöalueella sijaitsevalle yhteisölle.

2. Maksut, joita ei suoriteta suoraan rahoitussalaisuusalueella tai matalan verotuksen lainkäyttöalueella sijaitsevaan yhteisöön mutta joiden on kohtuullista olettaa päätyvän suoritetuiksi rahoitussalaisuusalueella tai matalan verotuksen lainkäyttöalueella sijaitsevaan yhteisöön esimerkiksi muilla lainkäyttöalueilla sijaitsevien välittäjien kautta, kuuluvat myös 1 kohdan soveltamisalaan.

3. Jäsenvaltioiden on hyvissä ajoin päivitettävä kaikki kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset, jotka tällä hetkellä estävät tällaisen lähdeveron tason, tämän kollektiivisen suojatoimen oikeudellisten esteiden poistamiseksi.

Tarkistus 54
Ehdotus direktiiviksi
5 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Tarkistus

1. Verovelvollinen on velvollinen maksamaan veron, jonka määrä on poistumishetkellä yhtä suuri kuin varainsiirron markkina-arvon ja sen verotusarvon välinen erotus, missä tahansa seuraavista olosuhteista:

1. Verovelvollinen on velvollinen maksamaan veron, jonka määrä on **varojen** poistumishetkellä yhtä suuri kuin varainsiirron markkina-arvon ja sen verotusarvon välinen erotus, missä tahansa seuraavista olosuhteista:

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

5 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

- (a) verovelvollinen siirtää varoja päätoimipaikastaan toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan;

Tarkistus

- (a) verovelvollinen siirtää varoja päätoimipaikastaan toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan **eikä päätoimipaikan jäsenvaltiolla ole siirron johdosta enää oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.**

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

5 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

- (b) verovelvollinen siirtää varoja jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan päätoimipaikkaansa tai toiseen kiinteään toimipaikkaan;

Tarkistus

- (b) verovelvollinen siirtää varoja jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaan päätoimipaikkaansa tai toiseen kiinteään toimipaikkaan **eikä kiinteän toimipaikan jäsenvaltioilla ole siirron johdosta enää oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.**

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

5 artikla – 1 kohta – d alakohta

Komission teksti

- (d) verovelvollinen siirtää kiinteän toimipaikkansa **pois jäsenvaltiosta.**

Tarkistus

- (d) verovelvollinen siirtää kiinteän toimipaikkansa **johonkin toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan eikä kiinteän toimipaikan jäsenvaltiolla ole siirron johdosta enää oikeutta verottaa siirrettyjä varoja.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 63

Ehdotus direktiiviksi

5 artikla – 7 kohta

Komission teksti

7. Tätä artiklaa ei sovelleta luonteeltaan tilapäisiin varain-siirtoihin, joissa varojen on tarkoitus palata siirtäjän jäsenvaltiolle.

Tarkistus

7. Tätä artiklaa ei sovelleta luonteeltaan tilapäisiin varain-siirtoihin, joissa varojen on tarkoitus palata siirtäjän jäsenvaltiolle, **eikä aineellisten hyödykkeiden siirtoon tarkoituksena saada tuloa aktiivisesta liiketoiminnasta. Hyötyäkseen verovapautuksesta veronmaksajan on todistettava veroviranomaisilleen, että ulkomailta saadut tulot ovat peräisin aktiivisesta liiketoiminnasta esimerkiksi ulkomaisilta veroviranomaisilta saadulla todistuksella.**

Tarkistus 64

Ehdotus direktiiviksi

5 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 a artikla

Siirtohinnoittelu

1. Elokuun 18 päivänä 2010 julkaistun asiakirjan ”siirtohinnoittelua koskevat OECD:n toimintaohjeet monikansallisia yrityksiä ja verohallintoja varten” mukaisesti voitot, joita yritys olisi saanut mutta joita ei ole saatu seuraavien ehtojen vuoksi, voidaan sisällyttää kyseisen yrityksen voittoihin ja niitä voidaan verottaa sen mukaisesti:

- (a) valtiossa sijaitseva yritys osallistuu välittömästi tai välillisesti toisessa valtiossa sijaitsevan yrityksen johtamiseen, valvontaan tai pääomaan tai
- (b) samat henkilöt osallistuvat suoraan tai välillisesti valtiossa sijaitsevan yrityksen ja toisessa valtiossa sijaitsevan yrityksen johtamiseen, valvontaan tai pääomaan ja

Keski­viikko 8. kesäkuuta 2016

Komission teksti

Tarkistus

(c) *kummassakin tapauksessa molemmat yritykset ovat liikesuhteissaan tai taloudellisissa suhteissaan yhteydessä toisiinsa ehdoilla, joista on sovittu tai jotka on asetettu ja jotka eroavat ehdoista, joista olisi sovittu itsenäisten yritysten välillä.*

2. *Jos valtio sisällyttää kyseisessä valtiossa sijaitsevan yrityksen voittoihin – ja verottaa sen mukaisesti – voittoja, joista toisessa valtiossa sijaitsevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja jos näin sisällytetyt voitot ovat voittoja, jotka ensimmäisessä valtiossa sijaitseva yritys olisi saanut, jos kahden yrityksen välillä sovitut ehdot olisivat olleet itsenäisten yritysten välillä sovittuja ehtoja, toisen valtion on tehtävä asianmukainen oikaisu kyseisistä voitoista perityn veron määrään. Tällaista oikaisua määritettäessä on otettava huomioon tämän direktiivin muut säännökset ja tarvittaessa valtioiden veroviranomaisten on kuultava toisiaan.*

Tarkistus 102

Ehdotus direktiiviksi

6 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää verovelvolliselle verovapautusta sellaisista ulkomailta saaduista tuloista, jotka on **saatu** voitonjakona kolmannen maan yhteisöltä tai tuottona kolmannen maan yhteisön hallussa olevien osakkeiden luovutuksesta taikka tuloina kolmannessa maassa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta, kun kyseinen yhteisö tai kiinteä toimipaikka on velvollinen maksamaan yhteisön asuinmaassa tai kiinteän toimipaikan sijaintimaassa voitosta **lakisääteisen** yhteisöveron, jonka verokanta on alle **40** prosenttia **siitä lakisääteisestä verokannasta, jota olisi sovellettu verovelvollisen jäsenvaltiossa sovellettavan yhtiöverojärjestelmän mukaisesti**. Tällaisessa tapauksessa verovelvollisen on maksettava veroa ulkomailta saaduista tuloista siten, että verovelvollisen verotuksessa kotipaikassa maksettaviksi tulevista veroista vähennetään kolmannessa maassa maksettu vero. Vähennys ei saa olla suurempi kuin se ennen vähennystä laskettu veron määrä, joka voidaan kohdistaa mahdollisesti verotettaviin tuloihin.

Tarkistus

1. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää verovelvolliselle verovapautusta sellaisista ulkomailta saaduista tuloista, jotka **eivät ole peräisin aktiivisesta liiketoiminnasta ja jotka veronmaksaja on saanut** voitonjakona kolmannen maan yhteisöltä tai tuottona kolmannen maan yhteisön hallussa olevien osakkeiden luovutuksesta taikka tuloina kolmannessa maassa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta, kun kyseinen yhteisö tai kiinteä toimipaikka on velvollinen maksamaan yhteisön asuinmaassa tai kiinteän toimipaikan sijaintimaassa voitosta yhteisöveron, jonka verokanta on alle **15** prosenttia. Tällaisessa tapauksessa verovelvollisen on maksettava veroa ulkomailta saaduista tuloista siten, että verovelvollisen verotuksessa kotipaikassa maksettaviksi tulevista veroista vähennetään kolmannessa maassa maksettu vero. Vähennys ei saa olla suurempi kuin se ennen vähennystä laskettu veron määrä, joka voidaan kohdistaa mahdollisesti verotettaviin tuloihin. **Hyötyäkseen verovapautuksesta veronmaksajan on todistettava veroviranomaisilleen, että ulkomailta saadut tulot ovat peräsin aktiivisesta liiketoiminnasta esimerkiksi ulkomaisilta veroviranomaisilta saadulla todistuksella.**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 68

Ehdotus direktiiviksi

7 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Sellaiset järjestelyt tai järjestelyjen sarjat, joiden **keskeisenä tarkoituksena** on muutoin sovellettavien verosäännösten kohteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saavuttaminen, on jätettävä ottamatta huomioon yhtiöverovelvollisuutta laskettaessa. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa.

Tarkistus

1. Sellaiset järjestelyt tai järjestelyjen sarjat, joiden **käyttöön-oton päätarkoituksena tai yhtenä päätarkoituksista** on muutoin sovellettavien verosäännösten kohteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saavuttaminen, **eivät ole aitoja kaikki asiaan liittyvät seikat ja olosuhteet huomioon ottaen, ja ne** on jätettävä ottamatta huomioon yhtiöverovelvollisuutta laskettaessa. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa.

Tarkistus 103

Ehdotus direktiiviksi

7 artikla – 3 kohta

Komission teksti

3. Kun järjestely tai järjestelyjen sarja jätetään huomioon ottamatta 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisuus lasketaan viittaamalla taloudelliseen sisältöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Tarkistus

3. Kun järjestely tai järjestelyjen sarja jätetään huomioon ottamatta 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisuus lasketaan viittaamalla **2 artiklassa määriteltyyn** taloudelliseen sisältöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Tarkistus 70

Ehdotus direktiiviksi

7 artikla – 3 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Jäsenvaltioiden on annettava kansallisille verohallinnoilleen ja erityisesti verotarkastushenkilöstölleen riittävästi henkilöstöä, asiantuntemusta ja budjettivaroja sekä resursseja verohallinnon henkilöstön koulutukseen, jossa keskitytään rajat ylittävään yhteistyöhön veropetoksissa ja verojen kiertämisessä sekä automaattiseen tiedonvaihtoon tämän direktiivin täysimääräisen täytäntönnäpanon takaamiseksi.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 98
Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 3 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 b. Komissio perustaa rakenteeseensa veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen valvonta- ja seurantayksikön, joka on vahva väline estettäessä veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja ja joka arvioi tämän direktiivin sekä veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja käsittelevien muiden tulevien säästösten täytäntöönpanoa ja antaa niihin liittyvää neuvontaa toimien tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen valvonta- ja seurantayksikkö raportoi Euroopan parlamentille.

Tarkistus 104
Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

Tarkistus

(b) yhteisön sijaintimaan yleisen järjestelmän mukaisesti voittoihin sovellettava efektiivinen yhtiöveroaste on **alle 40** prosenttia **siitä efektiivisestä veroasteesta, jota olisi sovellettu verovelvollisen jäsenvaltiossa sovellettavan yhtiöverojärjestelmän** mukaisesti;

(b) yhteisön sijaintimaan yleisen järjestelmän mukaisesti voittoihin sovellettava efektiivinen yhtiöveroaste on **15** prosenttia; **tätä veroastetta tarkistetaan vuosittain maailmankaupan taloudellisen kehityksen** mukaisesti;

Tarkistus 73
Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta – c alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Tarkistus

(c) yli **50** prosenttia yhteisölle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin seuraavista luokista:

(c) yli **25** prosenttia yhteisölle kertyvistä tuloista kuuluu johonkin seuraavista luokista:

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 74

Ehdotus direktiiviksi

8 artikla – 1 kohta – c alakohta – vii a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(vii a) verovelvolliselle tai verovelvolliseen etuyhteydessä oleville yrityksille suoritetuista palveluista saatavat tulot, lukuun ottamatta tuloja sellaisista vakiomuotoisista tuotteista, joilla käydään säännöllisesti kauppaa itenäisten osapuolten välillä ja joilla on julkisesti seurattavat hinnat.

Tarkistus 105

Ehdotus direktiiviksi

8 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Jäsenvaltiot eivät sovelle 1 kohtaa, kun yhteisön verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa kolmannessa maassa, eikä sitä sovelleta kolmannen maan yhteisön jäsenvaltiossa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan, jollei **yhteisön perustaminen ole täysin keino- tekoista tai siinä määrin kuin yhteisö osallistuu toimintansa aikana epäaitoihin järjestelyihin, joiden keskeisenä tarkoitukse- na on veroetuuden saaminen.**

2. Jäsenvaltiot eivät sovelle 1 kohtaa, kun yhteisön verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa kolmannessa maassa, eikä sitä sovelleta kolmannen maan yhteisön jäsenvaltiossa sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan, jollei **veronmaksaja voi osoittaa, että ulkomai- nen väliyhteisö on perustettu perustelluista kaupallisista syistä ja se harjoittaa taloudellista toimintaa ja sillä on vastaava henkilöstömäärä, välineet, varat ja tilat, jotka perustelevat sen saaman tulon. Vakuutusyhtiöiden erityis- tapauksessa sitä, että emoyhtiö ottaa riskeilleen jälleenvakuu- tuksen omissa tytäryhtiöissään, on pidettävä epäaitona.**

Tarkistus 77

Ehdotus direktiiviksi

10 artikla – otsikko

Komission teksti

Tarkistus

Verokohtelun eroavuudet

Jäsenvaltioiden verokohtelun eroavuudet

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 80**Ehdotus direktiiviksi****10 artikla – 2 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on päivitettävä kolmansien maiden kanssa tehtyjä kaksinkertaista verotusta koskevia sopimuksiaan tai neuvoteltava kollektiivisesti vastaavista sopimuksista, joita tämän artiklan säännöksiä sovellettaisiin rajat ylittäviin jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden suhteisiin.

Tarkistus 81**Ehdotus direktiiviksi****10 a artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

10 a artikla***Kolmansiin maihin liittyvät verokohtelun erot***

Jos jäsenvaltion ja kolmannen maan verokohtelujen ero johtaa kaksinkertaiseen pidätykseen, jäsenvaltio kieltää tällaiseen maksuun kohdistettavan pidätyksen, ellei kolmas maa ole jo tehnyt niin.

Jos jäsenvaltion ja kolmannen maan verokohtelujen ero johtaa lisäämättä jäävään vähennykseen, jäsenvaltio kieltää tällaiseen maksuun kohdistettavan pidätyksen tai veropohjaan sisällyttämättä jättämisen, ellei kolmas maa ole jo tehnyt niin.

Tarkistus 82**Ehdotus direktiiviksi****10 b artikla (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

10 b artikla***Efektiivinen veroaste***

Komissio kehittää yhteisen menetelmän efektiivisen veroasteen laskemiseksi kussakin jäsenvaltiossa, jotta voidaan laatia vertaileva taulukko eri jäsenvaltioiden efektiivisestä veroasteesta.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 83
Ehdotus direktiiviksi
10 c artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

10 c artikla

Verosopimuksen väärinkäytön vastaiset toimet

1. Jäsenvaltioiden on tarkistettava kahdenvälisiä verosopimuksiaan ja sisällyttävät niihin seuraavat määräykset:

- (a) lauseke, jolla varmistetaan, että sopimuksen molemmat osapuolet sitoutuvat siihen, että vero maksetaan siellä, missä taloudellinen toiminta tapahtuu ja arvoa luodaan;
- (b) lisäys, jolla selvennetään, että kahdenvälisten sopimusten tavoitteena on kaksinkertaisen verotuksen välttämisen lisäksi verovilpin ja verojen kiertämisen torjuminen;
- (c) lauseke, joka koskee päätarkoitustestiin perustuvaa yleistä veronkierron estämistä koskevaa sääntöä verosopimusten väärinkäytön vastaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta komission 28 päivänä tammikuuta 2016 antaman suosituksen (EU) 2016/136 ^(1a) määritelmän mukaisesti;
- (d) kiinteän toimipaikan määritelmä verotusta koskevan OECD:n tuloa ja varallisuutta koskevan malliverosopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

2. Komissio tekee 31 päivää joulukuuta 2017 mennessä ehdotuksen verosopimuksia koskevasta unionin menettelytavan vasta sellaisen verosopimusta koskevan eurooppalaisen mallin aikaansaamiseksi, joka voisi ennen pitkää korvata tuhannet kunkin jäsenvaltion tekemät kahdenväliset sopimukset.

3. Jäsenvaltioiden on irtisanouduttava tai pidättäydyttävä kahdenvälisten sopimusten tekemisestä sellaisten lainkäyttöalueiden kanssa, jotka eivät noudata veroasioita koskevan hyvän hallinnon sovittujen periaatteiden mukaisia vähimmäisnormeja.

^(1a) EUVL L 25, 2.2.2016, s. 67.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 84
Ehdotus direktiiviksi
10 d artikla (uusi)

Komission teksti

*Tarkistus***10 d artikla****Hyvä hallintotapa verotuksen alalla**

Komissio sisällyttää kansainvälisiin kauppasopimuksiin ja talouskumppanuussopimuksiin, joiden osapuoli unioni on, säännöksiä veroasioita koskevan hyvän hallintotavan edistämistä tarkoituksena parantaa avoimuutta ja torjua haitallisia verokäytäntöjä.

Tarkistus 85
Ehdotus direktiiviksi
10 e artikla (uusi)

Komission teksti

*Tarkistus***10 e artikla****Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt tämän direktiivin johdosta annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle näistä säännöistä ja toimenpiteistä sekä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

Tarkistus 86
Ehdotus direktiiviksi
11 artikla – otsikko

Komission teksti

Tarkistus

Uudelleentarkastelu

Uudelleentarkastelu **ja seuranta**

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 87

Ehdotus direktiiviksi

11 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Komissio arvioi tämän direktiivin täytäntöönpanoa kolme vuotta sen voimaantulon jälkeen ja laati tästä kertomuksen neuvostolle.

Tarkistus

1. Komissio arvioi tämän direktiivin täytäntöönpanoa kolme vuotta sen voimaantulon jälkeen ja laati tästä kertomuksen **Euroopan parlamentille ja** neuvostolle.

Tarkistus 88

Ehdotus direktiiviksi

11 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanon arvioimiseksi tarvittavat tiedot.

Tarkistus

2. Jäsenvaltioiden on annettava **Euroopan parlamentille ja** komissiolle tiedoksi kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanon arvioimiseksi tarvittavat tiedot.

Tarkistus 89

Ehdotus direktiiviksi

11 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Komissio toteuttaa erityisen valvontamekanismin, jonka avulla varmistetaan tämän direktiivin täysimääräinen ja asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä kaikkien säädettyjen määritelmien oikea tulkita ja jäsenvaltioilta edellytettävät toimet, jotta voidaan toteuttaa koordinoitu unionin menettely veropohjan rapautumisen sekä voittojen siirron torjunnassa.

Tarkistus 90

Ehdotus direktiiviksi

11 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

11 a artikla

Eurooppalainen verotunniste

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä lainsäädäntöehdotuksen yhdenmukaisesta ja yhteisestä eurooppalaisesta verotunnisteesta tarkoituksena tehdä verotietojen automaattisesta vaihdosta unionissa entistä tehokkaampaa ja luotettavampaa.

Keskiviikko 8. kesäkuuta 2016

Tarkistus 91
Ehdotus direktiiviksi
11 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

11 b artikla

Automaattinen ja pakollinen tietojenvaihto verotuksen alalla

Tämän direktiivin säännösten täyden avoimuuden ja asianmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi tietojenvaihto verotuksen alalla on automaattista ja pakollista, kuten neuvoston direktiivissä 2011/16/EU^(1a) säädetään.

^(1a) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0273

Päätös olla vastustamatta delegoitua säädöstä: tekniset sääntelystandardit siltä osin kuin on kyse tiedon ilmaisevia markkinaosapuolia koskevista asianmukaisista järjestelyistä, järjestelmistä ja menettelyistä markkinoiden tunnustelun tekemisen yhteydessä

Euroopan parlamentin päätös olla vastustamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla siltä osin kuin on kyse tiedon ilmaisevia markkinaosapuolia koskevista asianmukaisista järjestelyistä, järjestelmistä ja menettelyistä markkinoiden tunnustelun tekemisen yhteydessä 17. toukokuuta 2016 annettua komission delegoitua asetusta (C(2016)02859 – 2016/2735(DEA))

(2018/C 086/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2016)02859),
 - ottaa huomioon komission 18. toukokuuta 2016 päivätyn kirjeen, jossa komissio pyytää parlamenttia ilmoittamaan, ettei se aio vastustaa delegoitua asetusta,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan 31. toukokuuta 2016 päivätyn kirjeen valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
 - ottaa huomioon markkinoiden väärinkäytöstä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014⁽¹⁾ (markkinoiden väärinkäyttöasetus) ja erityisesti sen 11 artiklan 9 kohdan kolmannen alakohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan suosituksen päätökseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 6 kohdan,
 - ottaa huomioon, että työjärjestyksen 105 artiklan 6 kohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan mukaisessa määräajassa, joka päättyi 8. kesäkuuta 2016, ei ole esitetty vastalauseita,
- A. ottaa huomioon, että markkinoiden väärinkäyttöasetuksen 39 artiklan 2 kohdassa säädetään, että joitakin sen säännöksiä, kuten 11 artiklan 1–8 kohtaa, on määrä soveltaa 3. heinäkuuta 2016 alkaen ja että vastaavasti delegoidun asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään myös, että sitä on määrä soveltaa samasta päivämäärästä alkaen;
- B. ottaa huomioon, että markkinoiden väärinkäyttöasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) valtuutetaan laatimaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotta voidaan määrittää asianmukaiset järjestelyt, menettelyt ja tietojen kirjaamista koskevat vaatimukset, joiden avulla henkilöt voivat noudattaa 4, 5, 6 ja 8 kohdassa säädettyjä vaatimuksia; ottaa huomioon, että markkinoiden väärinkäyttöasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä kyseiset tekniset sääntelystandardit Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽²⁾ (ESMA-asetus) 10–14 artiklan mukaisesti;
- C. ottaa huomioon, että komissio antoi tämän valtuutuksen mukaisesti 17. toukokuuta 2016 komission delegoidun asetuksen; ottaa huomioon, että delegoitu asetusta sisältää tärkeitä yksityiskohtia menettelyistä, joita markkinaosapuolien on noudatettava markkinatunnustelujen tekemisen yhteydessä;

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

Torstai 9. kesäkuuta 2016

- D. ottaa huomioon, että delegoitu asetus voi tulla voimaan parlamentin ja neuvoston tarkasteluajan päätyttyä ainoastaan, jos parlamentti tai neuvosto ei ole ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseisen ajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä;
- E. ottaa huomioon, että ESMA-asetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukainen tarkastelu-aika on kolme kuukautta siitä, kun tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi paitsi, jos komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on sama kuin ESMA:n hyväksymä teknisen sääntelystandardin luonnos, jolloin tarkastelu-aika on yksi kuukausi;
- F. ottaa huomioon, että ESMA:n hyväksymään teknisen sääntelystandardin luonnokseen on tehty joitakin muutoksia, kuten lisätty kaksi uutta johdanto-osan kappaletta sekä tehty joitakin muutoksia 3 artiklaan ja 6 artiklan 3 kohtaan sekä voimaantuloa ja soveltamista koskeviin säännöksiin; katsoo näin ollen, ettei delegoitua asetusta voida pitää samana kuin ESMA:n hyväksymää teknisen sääntelystandardin luonnosta ESMA-asetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti; katsoo näin ollen, että olisi sovellettava vastustamiselle asetettua kolmen kuukauden määräaika ESMA-asetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jolloin kyseinen määräaika umpeutuisi 17. elokuuta 2016;
- G. ottaa huomioon, että markkinoiden väärinkäyttöä koskevan kehyksen sujuva ja oikea-aikainen täytäntöönpano 3. heinäkuuta 2016 mennessä edellyttää, että markkinaosapuolet ja toimivaltaiset viranomaiset tekevät tarpeelliset järjestelyt ja ottavat asianmukaiset järjestelmät käyttöön mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa ennen 3. heinäkuuta 2016, ja nämä olisi tehtävä delegoidun asetuksen mukaisesti;
- H. katsoo, että delegoidun asetuksen olisi siksi tultava voimaan viimeistään 3. heinäkuuta 2016 eli ennen tarkasteluajan päättymistä 17. elokuuta 2016;
- I. toteaa, että delegoidun asetuksen säännökset ovat sisällöllisesti niiden parlamentin tavoitteiden mukaiset, jotka ilmaistiin markkinoiden väärinkäyttöasetuksessa ja sitä seuranneessa epävirallisessa vuoropuhelussa, joka on osa delegoidun asetuksen hyväksymiseen liittyvää valmistelutyötä, ja erityisesti parlamentin aikomuksessa antaa toimivaltaisille viranomaisille täydelliset tiedot kaikista markkinoiden tunnustelun yhteydessä saaduista tiedoista;
1. ilmoittaa, ettei se vastusta delegoitua asetusta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0277

Vapaan liikkuvuuden edistäminen yksinkertaistamalla tiettyjen julkisten asiakirjojen hyväksymistä ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansalaisten vapaan liikkuvuuden edistämisestä yksinkertaistamalla tiettyjen yleisten asiakirjojen esittämistä Euroopan unionissa koskevia vaatimuksia sekä asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (14956/2/2015 – C8-0129/2016 – 2013/0119(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

(2018/C 086/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (14956/2/2015 – C8-0129/2016),
 - ottaa huomioon Romanian senaatin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0228),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 76 ja 39 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A8-0156/2016),
1. hyväksyy neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen, kun on tarkistettu, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 52.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, 4.2.2014, P7_TA(2014)0054.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TA(2016)0278

Unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtäminen unionin yleiselle tuomioistuimelle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. kesäkuuta 2016 esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle (N8-0110/2015 – C8-0367/2015 – 2015/0906(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 086/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetun unionin tuomioistuimen pyynnön (N8-0110/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 256 artiklan 1 kohdan, 257 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan ja 281 artiklan toisen kohdan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti säädösesitys on toimitettu Euroopan parlamentille (C8-0367/2015),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 ja 15 kohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 256 artiklan 1 kohdan, 257 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan ja 281 artiklan toisen kohdan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 3 muuttamisesta 16. joulukuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/2422 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen johdanto-osan 9 kappaleen,
 - ottaa huomioon komission lausunnon (COM(2016)0081) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. toukokuuta 2016 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 ja 39 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0167/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pitää tärkeänä, että tuomareiden sukupuolijakauma Euroopan unionin tuomioistuimessa on tasapainoinen;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, unionin tuomioistuimelle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL L 341, 24.12.2015, s. 14.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Torstai 9. kesäkuuta 2016

P8_TC1-COD(2015)0906

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 9. kesäkuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2016/... antamiseksi Euroopan unionin ja sen henkilöstön välisten riitujen ratkaisemista ensimmäisenä oikeusasteena koskevan toimivallan siirtämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2016/1192.)

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI